

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

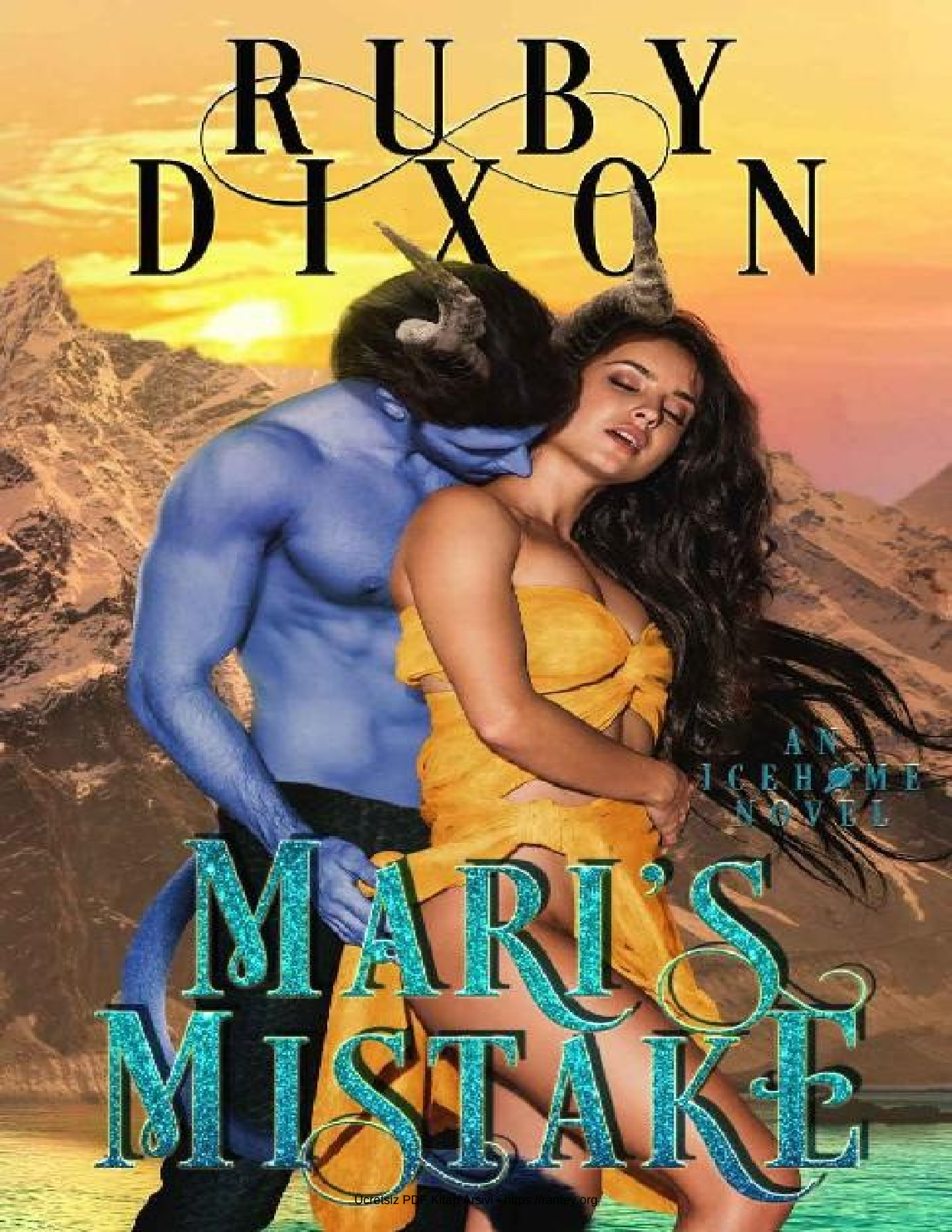
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

RUBY
DIXON

AN
ICEHOLE
NOVEL

MARI'S
MISTAKE

MARİ'NİN HATASI

ICEHOME KİTAP 11

RUBY DIXON

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve arşivleme dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanımı dışında, yazarın yazılı izni olmadan erişim sistemleri. Kapak

Tasarımı: Kati Wilde

Kapak Fotoğrafı:

Depositphotos.com Düzenlemeler:

Aquila Düzenleme

✿ Vellum ile oluşturuldu

İÇİNDEKİLER

MARİ'NİN HATASI

Bölüm 1 Bölüm

2 Bölüm 3

Bölüm 4 Bölüm

5 Bölüm 6

Bölüm 7 Bölüm

8 Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Sonsöz Epilog II

Yazarın Notu

ICEHOME İNSANLARI

Daha Fazla Ruby Dixon'a mı İhtiyacınız Var?

MARİ'NİN HATASI

Her şeyi mahvettim.

Bir arkadaşım vardı. Rezonans. Mutluluk. Ama sonra T'chai açgözlü gök pençesinin saldırısına uğradı ve neredeyse ölüyordu. İyileşmesine yardım etmek için, şifacıya tamamlanmamış rezonansımızı kapatmasını söyledim. Bu geçici... ya da ben öyle sanıyorum.

Büyük hata. Çünkü şimdi khui'm ölmüş gibi davranıyor ve T'chai'den nefret ediyor. Ama onu hâlâ seviyorum. Onun dokunuşuna katlanamazken nasıl ilerleyeceğiz? Birlikte mutluluğumuzu geri kazanmanın bir yolu var mı, yoksa bir zamanlar sahip olduğumuz şeyden vazgeçmenin zamanı geldi mi?

T'chai'nin başka planları var. Bizden vazgeçmiyor. Eğer bu dünyayı geçmek anlamına geliyorsa, bunu benim yanımda yapmaya hazır.

T Koyun suları bu gün alışılmadık derecede sıcak görünüyor. Sıcak...ve boş.
Bu kısım o kadar da sıra dışı değil. Bir zamanlar renkli mercanlar ve balık sürüleriyle dolu olan bu yer şimdi neredeyse boş bir su havuzu. Bunun için Büyük Sigara Dağı. Balıkla bir ilgisi olduğundan değil, ama kabilemin tüm hastalıkları için onu suçlamak kolay. Hava çok mu sıcak? Büyük Tüten Dağı suçluyorum. Av bitti mi? Dağı. Mercan öldü mü? Dağı. Nefes almayı zorlaştıran havadaki kül tabakası mı? Dağı. Havadaki çürümüş şeylerin kokusu mu? Dağı. Neredeyse tüm kabilemin ölümü mü?

Dağı, dağı, dağı.

Bacaklarımın etrafında dönen pırıl pırıl, berrak suya kaşlarımı çatarak bakıyorum. Böyle günlerde, aç bir karın ve kampta bekleyen aynı derecede aç arkadaşlarla? Hayattan memnun olmak zor. Yapacağım tek şey yavaş yavaş açlıktan ölmekse, etrafıma bakıp mevsimlerin birçok dönüşü önce Büyük Sigara Dağı'nın ölümünden kurtulduğum için minnettar olmak zor. Şiddetli savaşçı oyunları yok, provalar yok, kabile toplantıları yok, çiftleşmeler yok, hiçbir şey yok.

Dört kişiyiz ve her mevsim daha az şey sunan bir sahilde umutsuzca hayatta kalmaya çalışıyoruz.

Suda küçük bir pul parıltısı gözüme çarpıyor ve hemen kamufle oluyorum, mızrağımı tutarken derimi dalgalarla aynı renge dönüştürüyorum. Hareket etmiyorum, onun yerine bekliyorum. Acınacak kadar küçük balığın bana doğru yüzmesini bekliyorum. Boş koyda dalıp giderken, ölü mercanları didiklerken ve saldıraabileceğim kadar yakınım gelmeden önce çok fazla zaman harcarken zar zor nefes alıyorum. Kırbaç hızıyla mızrağımı suya saplıyor ve karnına saplıyorum.

Zafer hırıltısıyla üç uçlu mızrağımı kaldırıp avımı inceliyorum. Neredeyse iki lokma, ama daha fazlasını bulabilirsem, iyi bir yemek olacak. Ya da S'bren ormanda kök bulmayı başarır, o zaman bir güveç yapar ve dörde böleriz.

Tall Horn'un tamamen yok olmasının tek iyi yanı, besleyecek çok az boğaz olması. Böyle bir şeyi düşünürken bile yüzümü buruşturuyorum. Annemin, babamın, amcalarımın ve küçük kardeşimin geri dönmesi için tok bir karnı feda ederdim. Karnımın tok olmasını, çatık kaşlı, sevimsiz reisimiz R'sash'ı bir kez daha görmeye ya da mızrak taşıyamayacak kadar uzun ve ince olduğumu söyleyerek şaka yapan yaşlıları bir kez daha görmeye bile değiştirdim.

Artık eskisi gibi kılıç kadar ince bir genç değilim... ama bunu gösterecek kimse yok. Mızrağımdan koparıp belimdeki kalın, dokuma kordona asarken küçük balığa ters ters bakıyorum. Mızrağımı tekrar suyun üzerinde hazırlarken ona yumuşak bir sesle "Gel bakalım," diyorum. "Arkadaşlarını oynamaya getir."

Çok geçmeden bir balık daha beliriyor, bu öncekinden daha küçük ve ben gergin bir şekilde bekliyorum. "Ho! Kardeşler!" R'jaal kıyıda bağırıyor. "Gelin ve görün!"

Kulaklarım diken diken oluyor, merakım beni ele geçiriyor. R'jaal kızışmış bir kaari kadar gürültü çıkaran biri değil. Bu S'bren. Sesini bu kadar heyecanlandıran şeyin ne olduğunu görmek istiyorum ama balık yüzerek yaklaşıyor, kıskırtıcı bir şekilde yaklaşıyor. Biraz daha yaklaşırsam onu mızraklayabilirim.

"T'chai!" R'jaal ağlıyor. "S'bren! M'tok!"

Çenemi sıkıp odaklanıyorum. Yaklaş, küçük balık ısırtığı. Gel...

Uzaktan S'bren'in şaşkınlık dolu bir ses çıkardığını duyuyorum, M'tok da öyle. Sesleri suyun sakın şakırtısını aşmıyor, bu yüzden balıklar dışında her şeyi görmezden gelerek avlanma transına geri dönüyorum

daha da yaklaşan-

"T'chai!" R'jaal tekrar bağııyor. "Gel ve dişimi gör!" Dişi mi?

Onu yanlış duymuşum.

Kesinlikle.

Tüm dişiler altı mevsim önce Uzun Boynuz kabilesinin geri kalanıyla birlikte öldü. Yanlış duymuşum. Belki de "uzun yelken" diyor ve uçan kertenkelelerden birini yakaladı ve paylaşmak istiyor. Dikkatim dağıldı, seğırdim ve balık mercanın altına kaçı.

Hayal kırıklığıyla homurdanarak döndüm ve sahile doğru yürüdüm.

Mızrağı elimde ve sığ suda yeterince uzaktayım ki geri dönüş hızlı bir yolculuk olmayacak. Üç klan kardeşimin kumda bir şeyin üzerine eğilmiş, başlarını eğmiş olduklarını görebiliyorum. Uzun yelkeni bensiz mi yiyorlar? Kesinlikle hayır. Kaşlarını daha da çatarak kıyıya doğru koşuyorum. "Bana en azından bir lokma ayırsanız iyi edersiniz," diye sesleniyorum.

R'jaal doğruluyor ve yüzünde tamamen ılıtılı bir ifadeyle bana doğru dönüyor.

Arkadaşımı hiç bu kadar mutlu görmemiştim. Bu kadar neşe dolu. Rakibi K'thar'ı aptalca bir meydan okumada yendiğinde bile R'jaal'ın gülümsemesinin ikiz güneşler kadar parlak olduğunu görmemiştim. Ama bu gün, sanki okyanuslar ona cömertliklerini açmış gibi sırtıyor.

"Gel ve onu gör," diye sesleniyor

bana. Onu mu?

Biraz daha hızlı koşuyorum, ayaklarım nihayet sudan kurtuluyor. Sahile doğru ilerlerken, bir tür bronz yaratığın yanında diz çöktüklerini fark ediyorum. "Ne yakaladınız?"

"Sana söylemiştim. Bir dişi. Benim dişim." R'jaal'ın sesi son derece gururlu ve kumun üzerindeki büyük formu işaret ediyor. "Gelin ve görün."

"Dişi mi dedin?" Kulaklarıma inanamıyorum ama S'bren bana gözlerini kocaman açarak baktığında ve M'tok kumun üzerindeki şeye bakmaktan kendini alamadığında, bunun doğru olması gerektiğini anlıyorum. Yaklaşıyorum.

...ve sonra şok içinde dizlerimin üzerine düştüm.

"Bir dişi," diye mırıldandım, sersemlemiş bir halde. "Nereden buldun onu?"

Uzun bir süre bunun doğru olduğuna inanamadım. Bir dişi... ama daha önce gördüğüm hiçbir dişiye benzemiyor. Teni, aşına olduğum hiçbir şeye uymayan sıcak bir altın kahverengi tonunda ve neye karşı kamufle olmaya çalıştığını merak etmeme neden oluyor. Yelesi kalın ve koyu renkli ama dalgalar ve buklelerle dolu. Onu Güçlü Kol Klanı ya da Gölge Kedi Klanı'ndan biri olarak işaretleyecek boynuzları, kürkü ya da fazladan kolları yok. Kuyruğu yok ve Uzun Kuyruk klanından olamaz, ama hepsi öldü.

Yüzü küçük, yüz hatları sıra dışı. Koyu renk kaşları var ama burnu küçük ve her yeri kırılğan görünüyor. Vücudunun her yerine giydiği tuhaf, ağır derilerin altında meme uçları şişmiş ve bu beni arkadaşım adına hayal kırıklığına uğratiyor. Onları işaret ediyorum. "O emziren bir anne. Zaten bir eşi var."

"Hiç sanmıyorum," diyor R'jaal heyecanla. Kızın küçük elini kendi elinin içine alıp okşuyor. "K'thar diğerini aldı ve onun memeleri bundan daha büyüktü. Ve onunla rezonansa girdi!"

"K'thar'ın dişilerden birini almasına izin mi verdin?" M'tok iğrenir. "Kendimiz için eşimiz yokken mi?"

"Onunla rezonansa girdiğini söylediğimde beni duymadın mı?" R'jaal sinirli bir şekilde karşı çıkıyor. O şeyin parmaklarını tekrar okşar. "Başka biriyle rezonansa giren bir eşi sana eve getiremem. Bunu aldım ve kumsaldan ayrıldım."

"Nasıl..." şaşkınlıkla sordum. "Bu şeyi nasıl buldun?"

"Eline bak." S'bren bir sopayla dişiyi dürtüyor, sonra sopanın ucunu kullanarak parmaklarını kaldırıyor. "Beş parmağı var."

"Ve dişleri de yok," diye ekliyor R'jaal. "Onun Serseriler kabilesinden olduğunu sanmıyorum. Onun ne olduğunu bilmiyorum."

Yüzünde saf bir sevinç ifadesiyle ona bakıyor ve ben kıskançlık hissetmekten nefret ediyorum. R'jaal için heyecanlanmalıyım. O iyi bir dost ve Uzun Boynuz'un kalıntılarına liderlik etmek için çok uğraştı. Geri kalanımız yemek yiyebilsin diye bazen aç kalıyor. O iyi bir avcı ve dünyanın parçalandığı o gün bizimle birlikte olduğu için mutluyum.

Ama ben... kıskandım.

Kendine bir diş buldu. Yalnız kalmayacak. Bir yoldaşı var. Ben, M'tok ve S'bren için böyle bir umut yok.

"Onu nasıl buldun?" S'bren soruyor. "Başka var mıydı?"

"Sadece iki tane," diyor R'jaal. "Sahile vuran büyük siyah bir yumurta vardı. Oraya K'thar'la aynı zamanda ulaştım."

"Yumurta mı?" S'bren'in gözleri kocaman. "Ne zamandan beri eşler yumurtadan çıkıyor?"

R'jaal sadece omuz silkiyor ve ödölüne bakıyor. "Yakında onunla rezonansa girmeliyim. K'thar'ın avcılarının bizi yalnız bırakacaklarına güvenmiyorum. Onu bir eşle gördüklerinde ve burada bir eşim olduğunu öğrendiklerinde onu almaya çalışacaklardır. Ve eğer haber Gölge Kedi'ye yayılırsa..."

Homurdanıyorum. U'dron'la aramızda dostane bir rekabet var ama bir şey söylemeyeceğim. U'dron iyi bir avcı ve bazen av hakkında bilgi alışverişinde bulunuyoruz... ama o Uzun Boynuz değil. Uzun Boynuz'un ihtiyaçları önce gelmeli. "Sırrın güvende."

M'tok çenesini ovuşturuyor, yüzünde tuhaf bir ifade var. "Boynuz yok. Kuyruk yok. Diş yok. Açıkça söyleyeceğim kardeşim." R'jaal'a bakıyor. "Oldukça çirkin."

S'bren kıkırdar ve M'tok'a dirsek atar. "Bunun bir önemi var mı? şu anda adadaki en güzel diş o."

R'jaal homurdanıyor.

Sözleri beni rahatsız ediyor. Bilinci yerinde olmayan dişiye bakıyorum, belirgin memeleri nefes alış verişleriyle birlikte kabarıyor. Teni çok tuhaf bir tonda, yüzü çok narin. Bizden çok farklı yaratılmış ama... onu çirkin bulmuyorum. Küçük yüz hatlarında, kamuflajının geri kalanıyla uyuşmayan pembenin koyu bir tonu olan dolgun ağızda bir güzellik var. Vücudunun zarif hatlarında ve hatta küçük ellerinde ve çok sayıdaki parmaklarında bile bir güzellik var.

Hayatımda gördüğüm en güzel şey olabilir ama bunu yüksek sesle söylemeyeceğim. R'jaal'ın eşi olacak. Arkadaşım ve klan arkadaşım için mutluyum. Sevindim. Mutluyum. "Çok şanslısın," demeyi başarıyorum ve kelimeler ağızımdan kalın çıkıyor gibi geliyor. S'bren ve M'tok'un da benim gibi hissettiğini biliyorum. şu anda R'jaal'ın yerinde olmak, bir dişiye sahiplenmek için her şeyimizi verirdik.

S'bren öne doğru eğilir. "Yumurtadan çıktığına göre uyanması ne kadar sürer?"

R'jaal omuz silkiyor. Bilinci yerinde olmayan dişinin eline dokunuyor. "Belki de yorgundur."

Ya da susamış, bunu belirtmek istiyorum çünkü dolgun dudakları kuru ve çatlak ve hoş olmayan bir şekilde sıcak görünen deri kaplamalar giyiyor. Yine de bir yanımda R'jaal'ın onu kazanmasına yardım etmek istemiyor. Bırakalım bunu o çözsün. Ama bu benim kıskanç tarafım ve bundan zarar görecektense de böyle bir küçüklüğü hak etmeyen kırılğan dişi. "Ona içmesi için taze su getireceğim."

Arkadaşım bana minnettar bir bakış atıyor ve gerçekten de onu bu kadar kıskandığım için kendimi gelmiş geçmiş en kötü klan arkadaşı gibi hissediyorum. Bir dişiyle yankılanırsam benim için sevinirdi. Kulübeme geri dönüp tatlı su kovamdan bir kepçe çıkarırken bile onun adına sevinmeliyim. Su tulumumu doldurup omzuma asıyorum ve belimdeki, yakaladığım balıkları tutan ipi çıkarıyorum. Bu lokma biraz daha bekleyebilir. R'jaal'ın yakaladığı balık benimkinden çok daha ilginç.

"Acele et," diye sesleniyor R'jaal ben kulübeden çıkarken. Bana bakıyor ve sesini alçaltarak tıslıyor. "Kıpırdanıyor! Çabuk olun!"

Koşarak yanına gidip su tulumunu ona uzatıyorum ve dişinin yanına diz çöküyorum. M'tok ve S'bren kımıldamadılar ve onları suçlamıyorum. Hepimiz dişinin gözlerini açtığını görmek, konuşmasını duymak istiyoruz. Bize hangi klandan geldiğini söyleyecek mi? Atalarımız gibi uzak bir adadan mı? Onlar gibi boynuzları yok... ama dört kolu ya da kuyruğu da yok.

Onun ne olduğunu bilmiyorum, bir gizemden başka.

Dişinin gözleri dalgalanıyor ve yumuşak bir inilti çıkarıyor. Öksürüyor, sonra yan dönüyor ve deniz suyu tükürüyor. Kıvrılıp kusuyor ve R'jaal garip bir şekilde onun kolunu sıvazlıyor.

M'tok çenesini ovuşturuyor. "Yumurta olduğuna emin misin? Sanki okyanusu yutmuş gibi davranıyor." "Yumurtaya benziyordu," diyor R'jaal, aynı derecede kafası karışmış bir halde.

"Belki de yumurta uzak bir yerden geldi.

Kıyı ve su içeri mi girdi?"

Onu dürtüyorum. "Ayağa kalktığında ona temiz su ver. En azından ağzını çalkalamasına izin ver." Kumun üzerinde kamburlaşmış, perişan bir halde yatıyor ve kendimi ona karşı korumacı hissediyorum. Onun çaresizliğinde beni çağıran, ona yardım etmek için içimi sızlatan bir şey var. Ve R'jaal omzuna dokunduğunda ve gözlerini açıp ona baktığında, saf bir kıskançlık duygusu daha hissediyorum.

Bana bakmasını istiyorum. Ona değil.

Ellerimi sıkıyorum, yankılanmalarını ve bu işin bitmesini istiyorum. Aptalca kıskançlığım dağılsın diye onu şimdiden sahiplenmesine izin veriyorum. Rezonans nihaidir. Kendi kendime, R'jaal'dan uzaklaşıp bana baktığında aptal kalbimin bu yüzden yerinden fırladığını söylüyorum. Gözleri çok güzel, parlak, güçlü bir khui ile mavi ve yine de koyu kahverengi merkezleri var, bana yabancı olan ama daha az büyüleyici olmayan daha fazla renk. Dudakları ayrılıyor.

Onu gördüğümde kalbim küt küt atıyor. O kadar sert atıyor ki sanki göğsümden fırlayacakmış gibi hissediyorum ve kalbimin üzerindeki boşluğu acıyla kavriyorum. Bir an sonra khui'm sakinleşiyor ve ardından güçlü, acil bir vuruş yapmaya başlıyor.

Rezonans.

Benim için, R'jaal için değil.

Yarı çökmek yarı da dişimi R'jaal'ın kollarından çekmek isteyerek inliyorum. Şok içinde ona bakıyorum.

Titriyor, gözlerini kocaman açmış bana bakıyor ve etrafımıza göz gezdiriyor. "Whrmi?" diye fısıldıyor ve kelimeleri anlamsız.

Ama kelimelerin bir önemi yok. Onun khui'si benimkiyle aynı anda atıyor, güzel sesler çıkarıyor... ve ben şaşkınlık içinde ona bakmaktan kendimi alamıyorum.

Benim için bir dost. R'jaal ya da başkası için değil.

"O senin için." Yanımdaki donuk ses R'jaal'a ait ve ona baktığımda yüz ifadesi zorlukla gizlenmiş bir acıyla dolu.

"Ben yapmadım-" Başımı sallıyorum. "Bunu ben istemedim. Onu senden çalmazdım-"

En eski dostum anlayışla dolu bir elini omzuma koyuyor. "Seçilmiş olan rezonans. Senin adına sevindim. Eğer ben olamayacaksam, Uzun Boynuz'daki birinin Güçlü Kol'da olmasını tercih ederim." Ve gülümsemeyi başarıyor.

O benden daha iyi bir erkek ve ben onun dişiye dokunuşuna duyduğum küçük kıskançlığı düşünüyorum. Benim dişime. Birden delice kıskançlığım anlam kazandı. Ruhum, khui'mden önce

biliyordu.
Bu dişi benim.

W

Uyandığımda başımda dört yabancı adam beliriyor.

Eğer bu bir kızı korkutmak için yeterli değilse, hepsi çıplak. Ve uzaylı, ama bu kısım artık o kadar da şaşırtıcı değil.

Nefes nefese kalıyorum, daha fazla tuzlu su öksürüyorum ve kuma geri dönmeye çalışıyorum. Nerede olduğum ya da Lauren'ın nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yok ama hayattayım. Alev alev yanan bir uzay gemisinden ve okyanusun amansız çalkantılı dalgalarından kaçtıktan sonra, tek parça halinde olduğum için minnettarım, yine de Lauren'ı gördüğümde daha iyi hissedeceğim. Önümde beliren adamları görmezden gelmeye çalışarak etrafıma bakıyorum ama arkadaşımı hiçbir yerde göremiyorum. "Lauren?" Bilmediğim sahilde bir aşağı bir yukarı bakarak mırıldanıyorum. "Lo?"

Cevap yok tabii ki.

Etrafımdaki uzaylılara bakıyorum. Bir tanesi tanıdık geliyor ve beni taşıdığını ve hemen ardından tekrar bayıldığımı hayal meyal hatırlıyorum. Buraya bu şekilde gelmiş olmalıyım.

"Burası" her neresiyse.

Adamlardan biri bana bir su tulumu uzatıyor ve ben de alıp ağzımı ıslatıyorum. Dudaklarım çatlamış ve kurumuş ama yine de sanki okyanusun yarısını içmişim gibi hissediyorum. Etrafıma bakıyorum ve kumlu bir sahildeyim, ama bu hatırladığımdan daha az çakıllı. Ayrıca cehennem gibi sıcak. Gerçekten çok sıcak ve tenimin terle kaplandığını hissediyorum. Üzerimdeki vıcık vıcık, ağır deri katmanları da pek yardımcı olmuyor.

Adamlardan biri bir şey söylüyor ve ben onlara baktığımda benimle konuşmadıklarını görüyorum. Yüzlerine bakıyorum, daha önce gördüğüm insanlar olup olmadıklarını hatırlamaya çalışıyorum ama onları tanıyamıyorum. Hatırladığımdan daha soluk bir maviler ve boynuzları tuhaf görünüyor. Koç boynuzları gibi kıvrılmak yerine, elektrik çarpmış bir antilop gibi dimdik duruyorlar. Gülünç derecede belirginler ve daha fazla su yudumlarırken bakmamaya çalışıyorum.

Bunlar yabancı o zaman. Bu beni tedirgin ediyor. İngilizce ya da İspanyolca konuştuklarını sanmıyorum çünkü bana sanki ikinci bir kafam çıkmış gibi bakıyorlar. Daha önce hiç insan görmediler mi? Tanrım, konuşamadığım uzaylılarla tek başıma bir yerde mahsur kalırsam ne yaparım? Bu düşünce beni kurdeşen dökmeye itiyor.

Bana su uzatan kişiye bakıyorum. "Neredeyim ben?"

Beni hayranlıkla izliyor, sanki garip bir hayvanat bahçesi yaratmışım gibi başını eğiyor. Yeterince iyi birine benziyor, sanırım, ama yine de burada onunla yalnız kaldığım için sınırlarım bozuluyor. Yanındakine bir göz atıyorum

-Ve benim bitim başlıyor.

Olamaz.

Oh, hayır, hayır, hayır. Bu çok kötü. Bu gerçekten kötü.

Hepimize verdikleri parazit olan khui-göğüslerimizde yaşayan ve sağlıklı kalmamıza yardımcı olan bir tür yaratık. Bizi kurtaran uzaylıların anlattığına göre, havayı filtreliyor, vücudun en iyi şekilde çalışmasını sağlıyor ve türlerin çoğalmasını sağlıyor. Veronica'nın aksine ben bitimi aldığım anda rezonansa girmedim ve kıyıda sadece üç tane çiftleşmemiş uzaylı vardı, bu yüzden bu kurşunu atlattığımı düşündüm. Bir eş istemiyorum - şu anda kendime bile bakamıyorum, bu yüzden karışıma

başka bir insan eklemek ihtiyacım olmayan bir şey.

Görünüşe göre khi'i'm benim yerime karar vermiş. Çünkü daha sert mırıldanmaya başlıyor ve göğsümde yankılanması gereken bir gümbürtü oluşurken şok içinde ikinci uzaylıya bakıyorum. O da gurulduyor, bu

yabancı, ve bence bu işleri bir düzine kat daha karmaşık hale getirdi.

En azından yeni dostum yakışıklı mı?

Ya da bir uzaylının olabileceği kadar yakışıklı sanırım. "Uzun boylu ve iri yarı" şeyine hâlâ alışamadım. Ya da boynuzlara. Ya da kuyruğuna. Bunun inanılmaz derecede uzun, siyah saçları var ve ara sıra dekoratif örgülere dokunmuş kabuk parçaları var. Boynuzları mağrur alnından yukarı doğru yükseliyor ve gözleri delici. Burnu ince ve çenesi herhangi bir televizyon dizisi oyuncusu kadar keskin ve keskindir. Ağzı istediğimden biraz daha sert ve ifadesi... düşünceli. Güzel, evet, ama dostça değil.

Nedense bu hayal kırıklığı yaratıyor. Arkadaş canlısı ve sevimli olmasını tercih ederdim. Şu anda bir arkadaşla ihtiyacım var.

Bana doğru uzandığında geri çekiliyorum ve sahile göz gezdiriyorum. "L-Lauren? Lo? Orada mısın?"

Yanıt yok. Diğer erkeklerden biri boğazından iğrenç bir ses çıkarıyor, bir şeyler tükürüyor ve sonra ayağa kalkıp uzaklaşıyor. Yeni gülümsemeyen eşim de dahil olmak üzere diğer üçü hâlâ yanımda duruyor. Bir süre daha beni izliyor ve sonra bana elini uzatıyor.

Kabul etmiyorum. "Lauren?" diye haykırıyorum. Kaçma ve saklanma ihtiyacı çok büyük ama gidecek bir yer göremiyorum. Ben... yalnızım. Bu korkunç bir şey.

Aslında yalnız değilim. Artık bir rezonans eşim var. Daha da korkutucu.

Rezonansa girdiğim uzaylı nefesinin altında bir şeyler homurdanıyor. Ayağa kalkıyor ve ben ellerimin üzerinde geriye doğru sıçrarken kollarını altımdan geçirip beni gelin gibi kucağına alıyor ve kumsaldan aşağıya doğru taşımaya başlıyor. Tamam. Kaçma dürtüsü beni tekrar vuruyor, ama nereye gideceğim? Etrafıma bakıyorum ama tanıdık hiçbir şey yok. İlk defa arkadaşlarımın bulunduğu plajın yakınında olmadığımı fark ediyorum.

Nerede olduğumu bilmiyorum.

Kumsalın ötesinde ağaçlar görüyorum. Çok sayıda ağaç, hepsi yeşil, sevimli ve dünyadaki herhangi bir orman kadar uzun. Bir arada sıkça büyüyorlar ve dallar arasında hareket ederken kuşların ve diğer şeylerin birbirlerine seslendiklerini duyuyorum. Yerde parlak renkli eğrelti otları ve dallardan sarkan çiçekli sarmaşıklar var. Sahilin diğer tarafında su, hatırladığım kıyıdaki koyu, şişe yeşili suların aksine kristal gibi yeşilimsi bir mavi.

Hangi cehennemdeyim ben? Ve hava neden bu kadar sıcak? Derimin boynunu çekiştiriyorum, çünkü rahatsız edici derecede iğrenç ve terli hissediyorum. Belki de khui'nin rezonans için yanmasının bir yan etkisidir - bir çeşit sıcak basması yaşıyorum.

Beni tutan adam nefesinin altında bir şeyler söylüyor, kelimeler anlaşılmıyor. Bana bakıyor ve ifadesi neredeyse... sert. Kesinlikle yasaklayıcı.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. "Seni anlamıyorum. Ve senden biraz daha fazla korkuyorum."

Yine bir şeyler söylüyor ve ben sadece başımı sallıyorum. Hayal kırıklığıyla verdiği nefesi duyuyorum ama benimle bir daha konuşmaya çalışmıyor. Bunun iyi mi kötü mü olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. En azından güçlü görünüyor. Beni kumda kolayca taşıyor ve yürürken kıyıdan uzun, eğimli bir uçuruma benzeyen bir yere doğru gittiğini fark ediyorum. Kayalık uçurumun tepesinde, bir küme kulübe gibi görünen bir şey görüyorum.

Tamam. Barınak iyi.

Yoksa kötü bir şey mi? Benimle çiftleşmek istediği için mi beni eve götürüyor? Dehşet içinde küçük bir ciyaklama çıkarıyorum ve ıslak, iğrenç derimin boynunu tenime daha da sıkı tutuyorum... ve kalçalarımın arasındaki sıcak, küçük uyarılma nabzını görmezden gelmeye çalışıyorum. Bu ben değilim. Bu bit.

Gerçek Mari, uzun, seksi saçlı ve sert çeneli, ateşli, yasakçı görünümlü bir uzaylı tarafından tahrik edilmez. O daha iyi bilir.

(Tabii bir ton tuzlu su yutup bir şekilde halüsinasyon görmüyorsa. Bu bana garip bir şekilde mantıklı geliyor. Rezonanstan daha mantıklı, her neyse.)

Yabancı bana alçak sesle bir şeyler söylüyor ve sözlerini anlayamasam da sesinin tınısı tuhaf bir şekilde rahatlatıcı. Sesi sakın geliyor. Toparlanmış. Rahat. Sanki aramızda uğuldayan bu rezonans önemli bir şey değilmiş gibi. Garip bir şekilde, onun kendine güveni içimdeki gerginliği biraz olsun azaltıyor. Kollarında rahatlıyorum ve kulübelere birine doğru yöneldiğinde ilgiyle bakıyorum. Belki Lauren buradadır?

Ama içeri girdiğimizde boştu. İçerisi havasız ve kapının üzerinde mahremiyet sağlaması gereken dokuma bir kapak var, sanırım. Çatı sazdan yapılmış ve güneş ışığının çoğunu engelliyor, ancak arada bir boşluklar içeri sızıyor. Genel olarak, kulübe... küçük. Yine de küçüklüğü seviyorum. Küçüklük rahatlatıcı bir his. Yerde kumdan korunmak için dokunmuş bir hasır, yatak olması gereken yapraklardan bir "yuva" ve birkaç eşya sepeti var. Taş duvarlardan birine bir ağ asılmış ve banyo için kullanılıyor olması gereken suyla dolu büyük, tabak büyüklüğünde bir deniz kabuğu var.

Yeni dostum -arkadaşım- beni nazikçe yatağın üzerine yatırıyor ve bana daha yumuşak sözler mırıldanıyor. Ben doğrulup etrafıma bakarken konuşmaya devam ediyor ve sonra ayaklarıma doğru ilerleyip deri botlarımdan birini inceliyor. Bir şeyler söylüyor, sonra ince, keskin bir bıçak çıkarıyor ve şişmiş, kurumuş deriyi kesmeye başlıyor.

"Buna ihtiyacım olabilir," diye fısıldıyorum itiraz ederek.

Bana bakıyor, ayağımı işaret ederek bir şeyler söylüyor ve sonra kesmeye devam ediyor. Tamam o zaman. Lauren gibi cesur olabilmeyi dileyerek itirazlarımı geri çekiyorum. Lauren, botlarını kesmeye başlayan bir yabancıyla karşı karşıya gelse ne yapardı? Muhtemelen onu durdururdu. Muhtemelen onun adını öğrenir, ona dilimizden birkaç kelime öğretir ve durumu kontrol altına alırdı.

Tanrım, keşke Lauren gibi olsaydım. Korktuğunda bile her zaman cesur ve kontrollü. Bir bakıma, çocukken sevdiğim *Scooby-Doo* çizgi filmlerindeki Velma'ya çok benziyor. Her zaman bir planı var ve hiçbir şey onu sarsamıyor.

Ben ne yazık ki Daphne'den çok Shaggy'yim. Her şey beni çok korkutuyor ve sonra saklanıyorum.

"Bunu bilmiyor olabilirsin," diye itiraf ediyorum dostuma, ikinci botumu çıkarıp artık kırıkmış ayak parmaklarımı incelerken. "Ama konu 'savaş ya da kaç' meselesine geldiğinde, sana kesinlikle söylemeliyim ki ben 'kaç' türünden bir kıyım. Daha doğrusu, ben bir saklanıcıyım."

Bana bakıyor ve soru gibi bir şey söylüyor. Omuz silkiyorum.

Uzaylı homurdanıyor ve kesmeye devam ediyor, bu sefer de benim sırlısklam deri pantolonumun paçasını kesiyor. Muhtemelen onu durdurmalıyım ama... deri iğrenç hissettiriyor ve burası çok sıcak. Hava nemden kesinlikle bunaltıcı, ki bu gezegenin tamamının kardan ibaret olduğunu düşündüğümde çok tuhaf geliyor.

Adam yine bir şeyler söylüyor, kesmeye devam ederken bana bakıyor.

"Eğer pantolonumun üzerimde kalmasını isteyip istemediğimi soruyorsanız, cevabım evet. Ama nedense, sorduğın şeyin bu olduğunu sanmıyorum." Bacağımı daha fazla ortaya çıkararak yukarı doğru kesmeye devam ettiğini fark ediyorum ve itiraf etmeliyim ki serin hava oldukça iyi hissettiriyor. "Eğer bana Lauren'ı soruyorsanız, korkarım size cevap veremem. Nerede olduğunu bilmiyorum ve keşke bilseydim." Etrafıma hüzünlü bir bakış attım. "Cesur olan o. Ben korkağım. Buraya geldiğimden beri benimle gerçekten arkadaş olan tek kişi o. Diğer herkes sürekli saklandığım için benim büyük bir korkak olduğumu düşünüyor. Ve belki, tamam, elbette, bu biraz korkakça, ama kaderimden ya da bunun gibi aptalca bir şeyden saklanmaya çalıştığım için değil. Ben kafasını kuma sokan bir devekuşu değilim. Sadece..." İki parmağımı çekiyorum, o tozluklarım üzerinde

Çalışmaya devam ederken ellerime yaslanıyorum. "Kapalı alanlarda kendimi hep daha iyi hissetmişimdir. Eskiden fırtınalardan korkardım.

Çocukken dolabıma girer ve asılı kıyafetlerin altına saklanırdım. Küçük bir kale gibi hissederdim, anlıyor musun? Ve küçük bir kale olduğu için kendimi daha güvende hissederdim. Sanki o küçük alan olduğu sürece etrafımdaki dünyayı kontrol edebilirmişim gibi. Sanırım buraya geri dönmek beni geri döndürdü, çünkü şimdi tek yapmak istediğim küçük alanlarda saklanmak ve sakinleşmek. Düşünmeme yardımcı oluyor. Bunun garip olduğunu biliyorum ama yemin ederim sadece kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Anlıyorsun, değil mi?"

Bana bakıyor ve bıçağını diğer bacağıma doğrultuyor. "Es sa?"

"Evet, tabii, neden olmasın." Omuz silktim. "İyi konuşmaydı. Bunu açıklığa kavuşturduğumuza sevindim."

Homurdanarak diğer tarafıma geçiyor ve ödünç aldığım giysilerimin titiz deri dikişlerini kesiyor. Kaç saatlik emeği yok ettiğini düşünmek bile istemiyorum. Bu pantolonu bana kim verdiyse telafi edeceğim. Bir şekilde. Geri dönmem şartıyla.

"Demek sen ve ben arkadaşız," diye mırıldanıyorum, diğer bacağımın yanına yerleşip pantolonumu bıçakla parçalamasını izliyorum. Benden pantolonumu çıkarmamı isteyebilirdi ama belki de bunun daha iyi olduğunu düşünüyordur? Kim diyebilir ki. "Rezonanstan pişmanlık duyuyorum. Senin yüzünden değil. Sana karşı bir şey değil. Seni tanımıyorum. Sadece... güzel, güçlü, cesur bir eş isteyeceksin ve ben bir gizleyiciyim." Uzun, zayıf vücuduna bakıyorum ve bir kalçasına yaslanmış büyük aleti fark ediyorum. "Sen, dostum, kesinlikle bir saklanan değilsin. Gerçi bu noktada hâlâ büyümeye devam ediyorsan, iç organlarımı yeniden düzenlersen bir sorunumuz olabilir."

"Eh?" Tekrar bana bakıyor. "Es sa?"

Yine omuz silkiyorum. Ne söylememi bekliyor ki? "Önemli bir şey değil. Sadece penisin hakkında konuşuyorum." Bir sır verir gibi elimi ağzımın kenarına götürüyorum. "Fark ettin mi bilmiyorum ama çok büyük. Ayrıca sanırım güneş çarpmasından muzdarip olabilirim. Bütün bu aptalca şeyleri bu yüzden söylüyorum, değil mi? O iğne batıran güneşler yüzünden güneş çarpması mümkün mü? Sadece... Tanrım, çok sıcak." Tuniğimin ağır yakasını çekiştiriyorum. "Çıplak olmana şaşmamalı. Muhtemelen çok daha iyi hissettiriyordur."

Anlaşmış gibi homurdanıyor ve pantolonumdaki son düğümü açıyor, sonra da kendi pantolonunu çıkaramayan koca bir bebekmişim gibi malzemeyi çekiştiriyor. Bunu yaptığı anda alt tarafım havaya maruz kalıyor ve titriyorum. Evet, esinti iyi hissettiriyor ama bu yabancının yanında pantolonsuzken nasıl hissettiğime hazırlıklı değilim.

Durup kalçalarımın arasındaki koyu renkli bukule üçgenine bakmasına da hazırlıklı değilim. İşini tamamen bırakıyor ve yüzümün kızardığını hissedebiliyorum. Devasa ekipmanına bir kez daha bakıyorum ve evet, kılsız, özel bölgesi herhangi bir porno yıldızı kadar çıplak ve oldukça büyük kesesi büyüleyici derecede derin bir mavi tonu. Aleti de şişiyor, khi'i acilen uğulduyor ve tepesinde birinin bahsettiği o tuhaf mahmuz var.

Gözlerimiz buluştuğunda ona "Bunu kabul etmek çok zor," diyorum. "Ve bu senin cüssenle ilgili bir kelime oyunu değil. Gerçi muhtemelen yapmalıyım, çünkü sen çok büyüksün."

Bir şeyler mırıldanıyor, uzun saçları bir omzunun üzerinden kayıyor ve sonra bacaklarımın arasına uzanıyor ve parmaklarıyla hafifçe okşayarak tümseğimi nazikçe okşuyor.

Cesur dokunuşu karşısında şok olmuş bir şekilde nefesimi tutuyorum... ama geri çekilmiyorum. "Yani az önce bunu yaptın. Ve sana gerçekten hayır demeliyim." Ama bitim bir dakikada bir mil ilerliyor. "Annemin dediği gibi *medya naranjası olduğumuzu* biliyorum -bir bütünün iki yarısı- ama önce birbirimizi tanıyabilir miyiz?" Göğsüme dokunuyorum. "Benim adım Marisol. *Me llamo Marisol.*" Tekrar vuruyorum, çünkü bu onun için çok fazla kelime olabilir. "Marisol."

Aşağı uzanıyor ve tekrar amımı okşuyor. "M'rsı?"

"Hayır, o Marisol değil. Benim." Boğazımdan dehşete kapılmış kúçük bir kıkırdama kaçıyor.

"Lútfen, lútfen amıma Marisol deme." Göğsüme vuruyorum. "Marisol." Alt katı gösteriyorum.

"Amcık. İstersen *concha* da diyebilirsin ama şimdilik tek bir dilde kalalım."

Sıcak bakışları tekrar yüzümde geziniyor. Elini öne doğru uzatıyor ve göğsüme, tam yaptığım yere vuruyor. "M'rsl."

"Yeterince yakın." Onaylarcasına başımı sallıyorum ve sonra tereddütle uzanıp göğsüne dokunuyorum. "Kimsin sen?" "T'chai." Bunu söylerken sesi gürültülü ve derinden geliyor ve içimi titretiyor. Aynı zamanda

Marisol'unun alt katı içten içe sıkışıyor.

"Oh," diye nefes alıyorum. "Adın... Utangaç mı? Doğru mu söyledim?"

"T'chai," diyor tekrar, göğsüne vurarak. Söyleyiş şekli benden farklı, sanki isminden hemen önce sert bir durak varmış gibi.

Elimden geldiğince ilk heceyi vurgulayarak tekrar deniyorum. "T'chai?"

Sert ağzında bir gülümseme beliriyor ve nefesimi kesiyor. Vay canına. Cootie'm şaşırtıcı derecede iyi bir zevke sahip. Sert ve haşın bir ifadesi var ama bana gülümsediğinde... kahretsin. Onda bir hediye gibi hissettiren bir şey var. Bu gülümseme sadece ağzının bir seğirmesi, ama gözlerinin yumuşamasında ve beni izleme biçiminde gerçekten çok memnun olduğunu düşündüren bir şey var ve bu beni daha önce hiç hissetmediğim şekilde sıcak ve ağırlı hale getiriyor. Bu basit bir cinsel zevkten farklı bir his. Daha derin hissettiriyor. Çok daha yoğun.

Burada başım büyük belaya girebilir.

"Neredeyim ben, T'chai?" Bıçağını çıkarıp tuniğimi kesmeye başladığında deniyorum. Tam olarak çıplak oturmak istemiyorum ama buradaki hava -nerede olursam olayım- sıcak ve nemli ve şu anda derim berbat hissediyor. O tamamen çıplak ve arkadaşları da öyle, yani belki de bu insanlar her kimse yazın giyinmeyi sevmiyorlardır?

Yaz mı geldi? Tanrım, çok uzun zamandır uyuyor muydum? Buraya geldiğimiz kapsülleri düşünüyorum. En azından hala kapsüllerin içinde olduğumuzdan eminim. Hatırladığım son şey, dalgalar nefes almayı zorlaştıracak kadar sert bir şekilde üzerimize gelirken baygın bir Lauren'ı bana doğru tuttuğumdu. Ya Lauren ve ben bir şekilde uzaylı kapsüllerinden birini aktive ettiysek ve *Maymunlar Cehennemi türü* bir saçmalıkta bin yıl boyunca uyuduysak? Ya da ya geriye bir tek ben kaldıysam ve Lauren yüz yıl önce öldüyse?

Bu düşünce beni panikletiyor.

T'chai'nin beni görmezden gelmesi hiç yardımcı olmuyor. Deriyi kesmeye, beni bir paket gibi açmaya konsantre oluyor ve onu durdurmak için bir elimi göğsüne koyuyorum. "Neredeyim ben?" Tekrar ediyorum. "Lauren nerede?"

Uzandı ve göğsüme dokundu. "M'rsl." Göğsüne dokunuyor. "T'chai."

Sinirli bir ses çıkarıyorum ve bakışları tekrar bana kayıyor. Orada bir eğlence var ve bu adamın benden bir buçuk adım daha uzun ve kaslı olmasına rağmen benim için korkutucu olmadığını fark ediyorum. Şimdi onun yanında olduğum için korkmuyorum. Gerçekten iletişim kuramadığımız için sinirliyim ve Lauren için endişeleniyorum ama... gerçekten korkmuyorum. Haftalardır ilk kez rahatlayabileceğimi hissediyorum. Sanırım bunun için bit endorfinlerine teşekkür etmeliyim.

Kolumu keserken bir şey söylüyor. Kısa, ani bir hece ve birçok anlama gelebilir. Ona boş bir bakış attığımda deriyi derimden sıyrıp bir kenara atıyor ve sonra kulübesinde çırılçıplak oturuyorum. Mari ve rezonans arkadaşı, tamamen çıplak bir şekilde takılıyorlar. Tamamen normal. Küçük histerik bir kıkırdamaya karşı koyuyorum ve bunun daha iyi hissettirdiğini kabul etmek zorundayım. Daha serin.

Ama kabile arkadaşlarından biri kafasını içeri sokarsa, çığlık atmaya başlayabilirim. Bu adamın yanında çıplak kalabilirim -T'chai- çünkü rezonansa giriyoruz ve bu bana ağır ve önemli geliyor. Diğer adamlar? Olmaz.

Artık çıplak olduğum için T'chai uzun, çok uzun bir süre göğüslerime bakıyor ve bu beni kesinlikle rahatsız ediyor. Düşünerek ağzını ovuşturuyor ve ben de onları saklamak için bir kolumu göğsümün üzerine kıvrıyorum. Eliyle işaret ediyor

göğüslerime bakıyor ve sonra bir kolunu göğsüne doğru sallıyor. "M'rsl?"

Bebeğim olup olmadığını mı soruyor? Başımı sallıyorum. "Hayır, bebeğim yok." Uzaylı dişinin ne kadar zayıf olduğunu düşünüyorum.

-Farli-was. Kadınlarının sadece memeleri mi yok diye sormak hiç aklıma gelmedi. Farli'nin atletik olduğu için düz olduğunu sanıyordum. Ama belki de göğüsler onun için yenidir? Küçük B memelerimi gösterdim. "Bu normal."

"Nor-mah," diye tekrarlıyor T'chai ve yüzünde bir rahatlama ifadesi beliriyor.

"Peki ya sen?" Sahip olduğu her şeyi, özellikle de güneydeki büyük ekipmanını işaret ediyorum.

"Bunlar da normal mi?"

Sorum üzerine kaşları kalktı ve bir kahkaha attı. "T'chai nor-mah tlaik va niis." Bunların ne anlama geldiğini bilmiyorum ama sorduğum için memnun görünüyor.

"Harika," diyorum usulca. Cevabın ne olduğundan emin değilim ama her neyse. Dudağımı çiğneyip etrafa bakıyorum. "Şimdi ne yapacağız?" Nasıl devam edeceğime dair hiçbir fikrim yok. Ortak bir dile bile sahip olmadığınız mutlak bir yabancıyla rezonansa girdiğinizde ne yaparsınız? Çok fazla sorum ve sıfır cevabım var ve Lauren için endişeleniyorum. Kendini idare edebilir ama... bu yeni gezegen, ne kadar yetenekli olursa olsun herkes için zorlayıcı.

T'chai yüzüme uzanıyor ve ben geri çekilince o da geri çekiliyor. Birbirimize ihtiyatla bakıyoruz. "M'rsl," diye mırıldanıyor ve tereddütle tekrar bana uzanıyor.

Yanağıma dokunmasına izin veriyorum ve parmak uçlarını yüzümde gezdiriyor, yüz ifadesi büyülenmiş gibi. Parmakları hafif ama nasırlı, gözlerimi kapatıyorum ve bu hissin tadını çıkarıyorum. Uzun zamandır kimseyle çıkmamıştım ve son erkek arkadaşım da pek dokunaklı biri değildi. Birinin seni okşamasının ne kadar iyi hissettirdiğini unutmuşum. Belki de bit beni etkiliyor, ama... gerçekten iyi hissettiriyor ve durmasını istemiyorum.

Parmakları çenemde gezinip okşarken ürperiyorum. Adımı o tuhaf, kısaltılmış şekliyle mırıldanıyor ama kulağa hoş geliyor ve onu düzeltmiyorum. Deniyor. Eli çekiliyor ve ben gözlerimi açıyorum-

-Şok içinde nefes nefese kalmıştım. O artık mavi değil. Teninin soluk mavisi zengin bir altın sarısına dönüşmüş. Ona dokunmak için uzandım, gözleri parlıyordu ve teni aynı hissi mi veriyordu? Sadece gölge olarak farklı ve parmaklarımı yanağında gezdirdiğimde tamamen aynı renkte olduğumuzu fark ediyorum. Her nasılsa, onun ten rengi benimkine uyacak şekilde değişmiş.

"Vay canına," diye fısıldıyorum. "Bu rezonansın bir parçası mı? Yoksa başka bir şey mi?"

"M'rsl," diyor yeni dostum. Parmağıyla göğüs kemiğime, khui'min sertçe çarptığı yere dokunuyor. Sonra bir şeyler mırıldanıyor ve karnımı işaret ediyor. Ağzını işaret ettiğinde, aç olup olmadığını sorduğunu anlıyorum.

Başımı salladım. "Gerçekten açım."

Sanki bana dokunmaktan kendini alıkoyamıyormuş gibi parmaklarını tekrar yanağımda gezdiriyor ve ayağa kalkıyor. Duvardaki kancaya asılı ölü bir balık görüyorum, solungaçlarından birine bir ip geçirilmiş ve... kesinlikle değil. Kabilelerin yakaladıkları yiyeceklerin çoğunu yediklerini biliyorum ama yine de her gördüğümde şok oluyorum. Ben paketlenmiş gıdalarla büyüdüm ve bu tür bir "gerçekçiliğe" en çok yaklaştığım zamanlar annemin dana dilli taco yaptığı ve marketten kocaman, özensiz görünümlü bir dil aldığı zamanlardı.

T'chai karşıma otururken kendime "Bu sadece suşi," diyerek mini bir moral konuşması yapıyorum. Bacak bacak üstüne atıp eline bir bıçak ve dokuma bir kase alıyor ve balığı ayıklamaya başlıyor. Kafasını kesip sepete atıyor ve ben burnumu kırıtırıp izlerken balığın taze etinden bir parmak uzunluğunda bir parçayı dikkatlice kesip bana uzatıyor.

Aman Tanrım. Suşı, diye kendime hatırlatıyorum ve pembemsi etten narin bir ısırık alıyorum.
Şaşırtıcı bir şekilde

Lezzetli. Şaşkınlığımı belli ediyor olmalıyım, çünkü kıkırdıyor ve küçük bir parça daha kesip bana uzatıyor. Çiğnerken beni dikkatle izliyor ve bana verdiği her parçayı yiyorum ve son lokmayı uzattığında, kendisi için hiç almadığını fark ediyorum. Onun öğle yemeğini yediğimden şüpheleniyorum ve muhtemelen bunu asla söylemeyecek olsa da kendimi suçlu hissediyorum. Başımı sallıyorum ve yemesi için elimle işaret ediyorum.

T'chai plaj suşisinden bir lokmayı hızla yiyor ve sonra sepete uzanıp balığın kafasını yakalayarak ağzına atıyor. Çıtırdatıyor ve çıkan ses kulübede yüksek ve ıslak bir ses olarak duyuluyor.

"Ugh," diyorum, kendime engel olamayarak. "Bu çok korkunç!"

Yüzünü buruşturuyor ve ağzını işaret ediyor, bir şeyler mırıldanıyor ve sanki benimle aynı fikirdeymiş gibi başını sallıyor, evet, tadı berbat. T'chai yüzünü buruşturuyor ve sonra titreyerek bir yudum su içiyor.

"Sen cidden tuhafsın, *amigo*." Kaşlarımı çatarak onu izliyorum. Belki de anlamadığım başka bir uzaylı geleneğidir, hizmetlerinden dolayı teşekkür etmek için balığın kafasını yemek gibi garip bir şeydir.

Bakışlarım onun büyük, çıplak vücuduna geri dönüyor ve o çok... altın rengi. Uzanıp eline dokunuyorum ve teni benimkiyle aynı tonda olmasına rağmen yine de sadece üç parmağı var ve teninin dokusu yumuşak, lezzetli süet hissi veriyor. Bildiğim kadarıyla diğer uzaylılar bu şekilde renk değiştirmiyor. "Bu rezonansa girdiğimiz için mi?" Eline dokunarak soruyorum. "Benimle eşleşmeye mi çalışıyorsun?"

Kapüşonlu bir bakışla beni izliyor ve ne söylediğimi anlamadığını söyleyebilirim. Yüzünde en ufak bir tanıma belirtisi yok.

Geri çekiliyorum, ama benden önce elimi tutuyor ve avucumu yanağına koyuyor. Dil engeli olsa bile mesaj açık. Ona dokunmamı istiyor.

Kötü bir fikir gibi görünüyor. Daha doğrusu, KÖTÜ bir fikir değil, ama şu anda yapmak istediğimden daha fazlasına yol açacak bir fikir. Bu adamı tanımıyorum. Tek bildiğim adı, balık kafası yediği ve onları sevmediği ve mavi yerine bronzlaştığı. Ama kendime engel olamıyorum. Ona dokunmak istiyorum. Her yerine dokunmak istiyorum. Göğsümdeki khui o kadar ısrarla şarkı söylüyor ki her yerim ağrıyor ve bu yüzden uzaylı avucumu yanağına sürttüğünde, bunun neye zarar verebileceğini merak ediyorum.

Sadece küçük bir dokunuş. Gerginliği azaltacak kadar.

Parmaklarımı yanağında gezdiriyorum, kemiklerinin gururlu çizgilerini takip ederek çenesinin sert kenarına kadar iniyorum. Parmak uçlarımı dudaklarının üzerinde gezdirdiğimde titriyor, inliyor ve ben nefesimi tutuyorum. Yüzünün sert ve acımasız olduğunu mu düşünmüştüm? Bu haliyle çok güzel ve hiç de düşmanca değil. Sadece güçlü ve gururlu.

Gözlerini açıyor ve ben ne yaptığını anlayamadan T'chai beni kucağına çekiyor.

Beni kendisine doğru çekerken, göğüslerim onun sıcak teniyle çarpışırken ve sikiinin sıcaklığı iç uyluğuma sürtünürken bir sıkıntı ciyaklaması çıkardım.

"Hayır," diye itiraz ediyorum, ellerimi göğsüne koyup itiyorum. "Hayır. Çok erken!"

Sanki verdiğim tepki kafasını karıştırmış gibi ağzı düzleşiyor ve gözleri kısılıyor. "M'rs!?" Göğsüne vurarak khui'sini gösteriyor ve tekrar bana uzanıyor.

"Çok erken dedim," diye tekrar vurguluyorum ve ayağa kalkıyorum. Kulübe artık rahatlatıcı bir şekilde küçük değil, çok küçük ve boğucu geliyor. Tuniğimin parçalanmış kalıntılarını toplayıp önüme sarıyorum, sonra kulübenin girişine yönelip dışarı bakıyorum.

Diğer üç uzaylı adam kapının örtüsünün kışkırtılmasından dolayı hemen dönüyorlar, yüzlerinde açık

bir merak var.

Askıların beni tekrar gizlemesine izin vererek içeri çekiliyorum ve sırtımı kulübenin duvarlarının serin taş işçiliğine dayıyorum. Ne yani, sıranın kendilerine gelmesini istedikleri için mi izliyorlar? Bunun bir çete kavgası olduğunu mu düşünüyorlar? Bir küme kulübe var ama burada sadece dört kişi var, bunların hiçbiri kadın değil.

Anlaşılmaz bir ifadeyle beni izlemeye devam eden T'chai'ye bakıyorum. "Lauren nerede?" Tekrar soruyorum. "Ona ne yaptın?"

M Dişi... kafa karıştırıcı. Dokunuşumdan hoşlanıyor, sonra hoşlanmıyor. Çiftleşebilmek için onu kucağıma çekiyorum ve kaçmaya çalışıyor. Rezonansa girdiğinin farkında değil mi? Klan evimizin etrafına ağzı açık bir merakla bakıyor ve belki de klanı benimkinden farklı. Belki de Güçlü Kol gibi ağaçlarda ya da Gölge Kedi gibi bir mağaranın derinliklerinde yaşıyorlar.

"Dokunuşumdan hoşlanmıyor musun, M'rsi?" Ayağa kalkarak soruyorum.

Bakışları hemen sertleşmiş, ağrıyan sikime gidiyor ve başını tekrar sallıyor. O garip dilinde bir şeyler söylüyor, akıcı sesler ve nefes nefese sesler ve sonra bir elini alnına bastırıyor.

Onun sözlerini anlamıyor olabilirim ama ben cahil bir erkek değilim. Bugün daha fazla zamana ihtiyacı olduğu çok açık. Belki hâlâ açtır ya da kendini iyi hissetmiyordur. Bir elini alnına götürdü - aşırı mı ısındı? Yanına gidip ben de parmaklarımı alnına bastırıyorum. Sıcak ama aşırı değil. "Biraz daha su ister misin? Ya da yıkanmak ister misin? Yemek mi? Söyle, senin için yapacağım." Elini yanağıma götürüyorum, küçük parmaklarının tekrar çeneme değmesine karşı koyamıyorum. Dokunuşuna doyamıyorum ama rezonansı tamamlamak için bolca zaman var. Onu acele ettirmek zorunda değilim... sikim nasıl hissederse hissetsin.

Dudağını ısıyor ve tekrar girişe bakıyor. "HvfoosenLoornn?"

"Sahilde yürüyüş mü?" diye sordum. "Bu seni memnun eder mi? Çok uzağa gitmemize gerek yok. Daha fazla balık yakalamaya çalışabilirim." Bu düşünceyle midem gurulduyor ve kalan parçalar aç karnımı doyurmaya yetmiyor... Besleyecek bir eşim olacağını tahmin etmemiştim. Yine de pişman değilim. M'rsi mutlu olduğu ve karnı doyduğu sürece tüm yemeklerimi takas edebilirim.

Bakışları karnıma kayıyor ve yüzünde bir rahatlama ifadesi beliriyor. Eliyle ağzını işaret ediyor ve beni gösteriyor. "Tish-shyyy wannaet?"

"Gel. Balığa çıkacağız. Bakalım sular eşimin ihtiyaçlarını karşılayabilmem için yeterli olacak mı?" Kulübenin önündeki kapağı kenara çekip dışarı çıkıyorum ve ona elimi uzatıyorum.

Bir an tereddüt ediyor ve sonra peşimden geliyor, hala deri parçalarını memelerine tutuyor. Hemen arkama geçerek onu diğerlerinden korumama izin verdi.

Yakınlarda, M'tok ve S'bren kıyıdaki ağları uygun bir şekilde onarıyorlar, ikisinin de nefret ettiğini bildiğim bir görev. R'jaal uzakta mızrağıyla oynuyor ama dikkatinin bizim üzerimizde olduğunu söyleyebilirim. Tabii ki oyalanıyorlar. Merak onları canlı canlı yiyor olmalı. Arkamda duran dişiye elimle işaret ediyorum. "Bu benim eşim, M'rsi."

M'tok kaşlarını bize doğru çatıyor. "Neden saklanıyor?" "Bu onun için yeni bir şey. Tabii ki korkuyor."

Homurdanarak kardeşine bakıyor. "Görünüşe göre gölgesinden korkuyor. Onunla rezonansa girmedim için memnunum."

Bunu söylediğini duymak bile beni öfkeyle dolduruyor. Ona doğru tehditkâr bir adım attım. "Eşim hakkında konuşma. Ona bakma bile."

M'tok omuz silkiyor. "Sadece söylüyorum-"

R'jaal kardeşlere doğru ilerleyerek, "O acı çekiyor," diyor. Uzanıp M'tok'un kafatasının arkasına bir tokat atıyor. "Hayal kırıklığına uğramış. Hepimiz öyleyiz ama ondan sadece bir tane var... korkak

ya da değil.

Birinin zarar görmesi kaçınılmazdı."

M'tok kaşlarını çatıyor ve başının arkasını ovuşturuyor ama R'jaal'e katılmıyor. Her zamankinden daha somurtkan görünüyor ve R'jaal haklı. M'rsi hakkında ne hissediyor olursa olsun, hayal kırıklığına uğramış durumda. Hepsini öyle olmalı.

"Kulübede uzun süre kalmadınız." S'bren bize doğru baktı. "Onu götürüyor musunuz? Çiftleşmek için mi?"

Klan arkadaşlarımla meraklı olduğunu biliyorum ama bu meraklı sorular beni rahatsız ediyor. Aletim khui'min sürekli tınısından dolayı sertleşmiş durumda, bu yüzden henüz çiftleşmediğimiz açık olmalı. Çiftleşmemiş olsak bile bunun ne önemi var? Bu onunla benim aramda ve o korkmuş ve tedirgin. Henüz dokunuşum için istekli değilken neden onu yere yatırıp çiftleşmeye zorlayayım ki? Gün içinde çok zaman var.

Belki de onun halkı sadece geceleri ya da dolunayın ışığında çiftleşiyordur. Bilmiyorum ve soramam, ama yine de bu onları ilgilendirmez. Beni ilgilendirir. M'rsi'in. M'tok'un, S'bren'in ya da R'jaal'in değil. Bilmek istemelerini anlıyorum -klanımızın devam eden varlığının kaderi bizim ellerimizde- ama eminim ki biz birbirimize yırtıcı gök pençeleri gibi saldırmadan önce bize bir kulübede geçireceğimiz kısa bir andan daha fazlasını verebilirler. Onlara umursamaz bir bakış atıyorum ve eşime dönüyorum. "Balığa gidiyoruz. M'rsi yakaladıklarını yedi ama yeterli değil."

"Bir şey mi yakaladın?" S'bren'in sesi kederli ve arkama dönüp baktığımda karnını ovuşturduğunu görüyorum. "Ama haklısın, önce dişini besle. En önemlisi o."

R'jaal yanımıza geliyor ve M'rsi tekrar arkama sokuluyor, yaklaşırken küçük bir eliyle kolumu tutuyor. "Mızrağın," diyor arkadaşım, onu bana uzatarak. "Daha önce düşürmüştün."

"Teşekkür ederim." Onu alıyorum ve tekrar dışıma dönmeden önce geri çekilmesini bekliyorum ve sert bir eli sırtının küçük kısmına koyuyorum.

"Serrybuddy nekd?" diye fısıldıyor bana. "Allatime?"

"Evet, balıkçılık," diyorum ona. "Yemek için." Yemek işareti yapacaktım ama ellerim dolu olduğu için sadece başımı sallıyorum.

O da başını sallıyor ve elinde tuttuğu deri parçasını gözden geçiriyor. Önüne doğru tutuyordu, ama büyük bir iç çekişle onu kulübemin önüne geri attı. "Wennin Roahm."

MARI

Sahilde oturup T'chai'nin zıpkınla balık avlamasını izlerken kendi kendime, çıplaklar plajında yaşamak böyle bir şey olmalı, diye düşünüyorum. Çok fazla esinti, iğrenç güneş yanıkları potansiyeli ve olmaması gereken her yerde kum var.

En azından manzarası güzel.

Kollarımı dizlerime doluyorum ve T'chai'nin kalça derinliğindeki suda kıpırdamadan durmasını izliyorum. Suyu girdiğinde ve dalgalanan dalgalara uymak için renk değiştirdiğinde biraz ürkütücüydü. Dehşet verici bir vıraklama sesi çıkardım, bu da onun kıyıya geri dönmesine neden oldu ve tekrar dışarı çıkmadan önce sakinleşmesi birkaç dakika sürdü. Burada, Çıplak Suşi Plajı'nda her türlü şeyi öğreniyorum. Bu insanların her zaman çıırılçıplak olduğunu öğreniyorum, muhtemelen sıcak ve nem yüzünden. Mantıklı sanırım. Sadece suya girecekseniz neden ağır deri giyesiniz ki? T'chai'nin bir bukalemun gibi renk değiştirdiğini ve çevresine ya da eşine göre kamufle olduğunu öğreniyorum, bu da garip bir zevkle yüzümün kızarmasına neden oluyor. Ve T'chai'nin yuvarlak sırtının hemen üzerinde, bakması oldukça büyüleyici olan etkileyici küçük gamzeleri olduğunu öğreniyorum.

Ayrıca, ben ya da onun halkı söz konusu olduğunda, T'chai'nin beni seçeceğini öğrendim. Birbirimizi çok az tanıdığımızı düşünürsek, bu oldukça kafa karıştırıcı bir şey. Yine de onlarla nasıl yüzleştiğini gördüm. Ne dediklerini anlayamadım ama ses tonları ve yüz ifadeleri çok açıktı. Arkadaşları suratsız pislikler gibi davranıyordu ve T'chai hepsine hadlerini bildirip beni savundu.

Khui'm akıllıca bir seçim yapmış. Adamım sadece tam bir duman gösterisi değil, aynı zamanda koruyucu bir çizgisi var. Bu koruyuculuk için çok minnettarım çünkü bu durum beni kesinlikle dehşete düşürüyor. Nerede olduğumu bilmiyorum, dili konuşamıyorum ve Lauren kayıp. Ben kararlı, lider ruhlu biri değilim. Ben daha çok sinmiş bir yardımcıyım. Keşke Lauren gibi daha cesur olsaydım ama kontrol başkasındayken daha kolay oluyor. T'chai sahilde bana bakıyor ve ben de dalgınca el sallıyorum.

Kontrol eden kişinin sevimli popo gamzeleri olduğunda çok daha kolay.

Gerçi pek balıkçı sayılmaz. Birkaç saattir buradayız ve hiçbir şey yakalayamadı. Daha önce sahilde yüzmüştüm; sular kristal berraklığında ve şaşırtıcı derecede sıcaktı, bu da beni endişelendiriyor. Buranın bir buz gezegeni olması gerekiyordu, bir ada cenneti değil. Ya ben gezegeni terk ettim ya da burada gerçekten yanlış giden bir şeyler var.

Bunun ufuktaki sürekli duman bulutuyla ya da ılık suyun dairesel bir koya benzemesiyle bir ilgisi olduğundan şüpheleniyorum. Bilim adamı değilim ama burada bir tür volkanik faaliyet olduğundan şüphelenmek için yeterince kitap okuduğumdan ve yeterince doğa programı izlediğimden eminim.

T'chai ve halkının bunun farkında olup olmadığını merak ediyorum. Diğerleri önden gitti de geride bir tek T'chai ve arkadaşları mı kaldı? Dodge'dan çıkmadan önce bazı işleri mi hallediyorlar? Ama kimsenin acelesi yok gibi görünüyor. Saatlerdir T'chai'nin zıpkınla balık avlamasını izliyorum ve adam inanılmaz sabırlı. Bitim beni kumda kıvrandıracak kadar yüksek sesle ötmeye başladığında bile kılını bile kıpırdatmıyor.

Bu da başka bir sorun. O kadar çok sorunla karşılaşıyorum ki hepsi kafamın içinde birbirine karışıyor. Bir çubukla ince taneli kuma yazmaya başlıyorum. Sorun bir, rezonans. Hemen "rezonans"ın üstünü çizip yerine "volkan" yazıyorum. Öncelikler, Marisol, kendimi azarlıyorum. Pompeii ve

Herculaneum hakkında okuduğun tüm tarih kitaplarını hatırlıyor musun? Sigara içen yanardağ, seksi bir adamla yatıp yatmayacağından ve ondan bebek yapıp yapmayacağından daha önceliklidir.

Sorun 2-Lauren. Nerede olduğunu bilmiyorum. Sahilde başka kimse yok ve daha önce, ağaçlara doğru yönelip onun adını söylediğimde, T'chai beni sahile geri götürdü. Onu bulmam gerek.

Sorun Üç-Ev. Bu diğerlerine göre daha az "net" hissettiriyor. Bir volkanın kolay bir çözümü vardır- ondan uzaklaşmak. Lauren'in de kolay bir çözümü var: Git onu bul. Ev mi? Artık "ev "in nerede olduğunu bilmiyorum. Diğer kabilenin bulunduğu buzlu sahili mi kastediyorum? Buraya kaçırıldığımız uzay gemisi mi? Dünya mı? Bu korkunç evrende başka bir yer mi?

Cevabım yok, bu yüzden üzerini çizip yerine "rezonans" yazıyorum.

Sorun Dört-Dil. T'chai ile nasıl konuşacağımı öğrenmeliyim. Ona bir şekilde çok yakınımızda bir yanardağ olduğunu ve hemen buradan ayrılmamız gerektiğini anlatmalıyım. Ona Dünya'dan geldiğimi söylemeliyim. Ona arkadaş olmak istediğimi söylemeliyim. Boğazımda telaşlı bir ses çıkarıyorum ve "rezonans" kelimesini ayağımla ovuyorum. Bunu yazmak bile kendimi büyük bir aptal gibi hissettiriyor. Ben yetişkin bir kadını. Elbette ateşli bir tropik uzaylı adamla sıradan bir seks yapabilirim. *Blue Lagoon* tarzında sevişebiliriz. O filmler çok seksiydi.

Bekle. Çocukları olduktan sonra ölmediler mi? Ve eğer seks yaparsak, bir çocuk olacak.

Durumumu kıyaslayabileceğim şeyler listemden *Blue Lagoon'u* zihinsel olarak sildim. *Tarzan*. *Tarzan*.

daha iyi. Onu seçeceğim. *George of the Jungle* da işe yarar.

T'chai suyun içinde hareket ediyor, sertçe bıçaklıyor. O ileri atılıp başarılı bir ses çıkarırken ben ayağa fırlıyorum.

"Bir şey mi aldın?" Kışımındaki kumu silerek sesleniyorum. (Gerçekten. Kum kesinlikle her yerde.)

Mızrağını zaferle havaya kaldırıyor ve elimden daha büyük olmayan başka bir balık. Daha önce tuttuğumdan daha küçük bile olabilir. Yakaladığı balıkla -tabiri caizse- kıyıya geri dönüyor ve bana heyecanlı bir şeyler söylüyor. O bunu yaparken, T'chai'nin inanılmaz derecede zayıf olduğunu fark etmeden edemiyorum. Muhteşem biri, omuzları geniş, ama hareket ettiğinde tüm kaburgalarını görebildiğimi fark ediyorum. Bu... endişe verici.

Bu yalnız, aptal balık dışında sular bomboş. Tabii ki öyle. Kuzenimin bir tuzlu su akvaryumu vardı ve yazın elektriği kesildiği için bir gün çok ısındığını hatırlıyorum. Akvaryum birkaç derece fazla ısınmış ve tüm balıklar ölmüştü.

Midem gergin bir şekilde kasılıyor ve ufuktaki duman bulutuna bakıyorum. Isı. Su ısınıyor... ve ufukta duman. "Amanın," diye fısıldıyorum. "Ohhhh oğlum."

"Nih?" T'chai küçük balığın kafasını kesip açarak bana soruyor. "M'rs! nih?" Eliyle ağzını işaret ederek yemek yediğini gösteriyor.

Yemek istiyor muyum? Hayır.

Şu anda mı? Saklanmayı çok istiyorum. Bu ada tropik, ama tropik adaların çoğu volkanik faaliyetlerden oluşmaz mı? İçimden bir ses büyük bir tehlike içinde olduğumuzu söylüyor.

T'CHAI

Meşim ona geri getirdiğim balıkları yemiyor. Beni yemem için teşvik ediyor ve ben ona birkaç parça vermeden yemediğimde, isteksizce alıyor ve sadece ısıyor, sonra kalanını bana geri veriyor. Bakışları gökyüzüne kayıyor ve dumanı izliyor.

Büyük Tüten Dağ'ın cesedinden yükseliyor. Bu onu endişelendiriyor.

"Her zaman sigara içiyor ve kızgın sesler çıkarıyor," diye onu rahatlatıyorum. "Yemek yemeyerek hiçbir şeye yardımcı olmaz." Bana endişeli bir gülümseme daha veriyor ve onu işaret ediyor.

"Biliyorum. Bugün çözülemez. Durana kadar tütecek." Omuz silkiyorum ve ona bir parça daha yiyecek sunuyorum. "Dünyayı tekrar sarsacağı zaman için güçlü olmalıyız. Ben, sen ve doğacak kızımız." Bu düşünce bile içimi sevinçle dolduruyor. M'rs'l'in burada garip bir şekilde ortaya çıkması, mücadele eden klanıma bir armağan ve düzeltmeyeceğim şeyler için endişelenmeyeceğim.

Arkadaşım için endişelenebilirim, başka bir şey için değil.

Balık kalmayınca tekrar suya gireceğimi işaret ediyorum. M'rs'l başını sallıyor ve elimi çekiştirerek beni ağaçlara doğru götürüyor. Beni ileri doğru çekmesine izin veriyorum ama ormanın derinliklerine gitmeden önce onu durduruyorum. "Oraya gitmek istemezsin," diye söz veriyorum ona. "Orada ısırın şeyler ve seni lime lime edebilecek tehlikeli kaari var. Burada, kıyıda güvende olursun." Beni görmezden geldiğinde yanağını okşamak için uzanıyorum. "Bu kıyı Uzun Boynuz bölgesidir. Ağaçlar Güçlü Kol'a aittir. Anlıyor musun?"

"Looooooooooooooooooooooooooooenn," diye uluyor, bir elini yüzüne götürüyor. "Yaaaryuuuuliiiiive?"

Çıkardığı seslerden irkiliyorum. Ormandaki her şeyi üzerimize çağırarak. Onu nazıkçe ağaçlardan uzaklaştırıyorum. "Gel, dostum. Yakında hava kararacak. Barınağa dönmeliyiz." Bunu düşünmek bile sikimin beklentiyle zonklamasına neden oluyor ve onun bana dokunduğu, bir nefes içinde sertleşip dikleştiği düşüncesiyle yükseliyor. Khui'm göğsümde daha yüksek sesle, ısrarla ve ısrarla çalıyor. Katılmamı, Uzun Boynuz'a yeni bir hayat getirmemi istiyor.

Ama M'rs'l inliyor ve elimi tutuyor, gözleri vahşi ve arıyor. "T'chai," diye nefes alıyor. "MfrndLoorn kayıp. Hafto finder." Parmaklarımı sıkıyor. "Lütfen. Önemli."

"Seni anlayamıyorum dostum," diyorum nazıkçe. "Acıktın mı? Belki diğerleri daha fazla yiyecek getirmiştir. Getirmedilerse uyuyalım ve yarın daha iyi avlanmayı umalım. Gel." Elimle ormanı işaret ediyorum. "Kaari geceleri ortaya çıkar. Onlardan uzak durmak en güvenlisi. Gelin."

Gözlerinden yaşlar akıyor ve onları öfkeyle silkeleyerek nefesinin altında bir şeyler mırıldanıyor.

Bundan nefret ediyorum. Onu ağlattığım için nefret ediyorum. Bu yüzden ağaçları işaret ediyorum. "T'chai yarın M'rs'l'i buraya geri getirecek." Gökyüzünü işaret ediyorum, sonra güneşin ufukta batışını gösteren bir jest yapıyorum, sonra da sabah görünecekleri yeri gösteriyorum. "Yarın."

Heyecanlanıyor. "M'rs'l T'chai tmoro?" Kelimelerimi karıştırıyor ama ağaçları işaret ettiğinde yeterince iyi anlıyorum. "Tmoro?"

Başımı salladım.

M'rs'l derin bir nefes alıyor ve heyecanlı sözcükler gevelererek kollarını bana sarılıyor.

Zıplayan memeleri göğsüme baskı yapıyor ve sıcak karnı sikime baskı yapıyor ve ben inliyorum.

Artık Kaari'yi ya da ormanı düşünmüyorum. Eşimi ve rezonansı düşünüyorum.

Ve geri çekilip yumuşak, aç gözlerle bana baktığında, tek kişinin ben olmadığımдан şüpheleniyorum.

Böyle şeyler düşünmek.

Onu öyle vahşi bir açlıkla istiyorum ki nefesim kesiliyor. Etrafımızı düşünüyorum, ormana çok yakınız. Her şeyden önce eşimi güvende tutmalıyım. Yakındaki sahile bir göz atıyorum ama herkesin bakmasına açık olacağız ve klan arkadaşlarım şu anda M'rsli'imi fazlasıyla merak ediyor. Onu onların meraklı gözleri önünde götürmek istemiyorum. İlk seferimiz -benim ilk seferim- özel olmalı.

Bu yüzden M'rsli'in elinden tutup onu ağaçlardan uzaklaştırıyorum ve Büyük Tüten Dağ'ın ölümünden beri klan kardeşlerimle birlikte sahiplendiğimiz kulübelere geri dönüyoruz. Benim kulübem özeldir ve orada kimse bizi rahatsız etmez... umarım.

Kulübeye geri dönmek sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor ama M'rsli sessiz ve ben kararlılıkla doluyum, adımlarım hızlı. Kulübelere yaklaşırken S'bren bizi görüyor, yüzüme bir kez bakıyor ve hemen diğer yöne doğru ilerliyor. Güzel.

Kulübemin içine girip yalnız kaldığımızda, M'rsli'i tutuyorum ve sıcak bedenini tekrar kendime bastırıyorum. Daha önce o kadar iyi hissettirmişti ki, bu hissi yeniden arzuluyorum. Keskin bir nefes alıyor, elleri üzerimde geziniyor. Kıpırdamadan duruyorum, yumuşaklığı beni büyülüyor. Eşim bana karşı küçük, başı göğüs kaslarına ancak ulaşıyor ama kollarımda mükemmel hissediyor. Elleri tenimde aşağı yukarı hareket ediyor, kasları izliyor ve kaburgalarımı hissettiğinde dilinin altında gıdıklıyor.

Bundan utanç duyuyorum. Zayıf olduğumu biliyorum, hepimiz öyleyiz. Yiyecek bulmak giderek zorlaşıyor. Umarım vücudumu görmekten nefret etmiyordur.

Bana bakıyor, gözleri ateş gibi ve memelerinin uçlarını kasten göğsüme sürtüyor. İnliyorum ve neredeyse kontrolümü kaybediyorum. İşte bu kadar. Eşime sahip çıkma ve rezonansı gerçekleştirme zamanı.

Dizlerimin üzerine çöküyorum ve M'rsli'i de kendimle birlikte aşağı çekiyorum. O da beni takip ediyor ama onu sırt üstü yatırdığımda yüzünde küçük bir endişe ifadesi belirliyor. Onu rahatlatmak için parmak eklemlerimi yanağına sürüyorum. "Benim de ilk seferim," diyorum. "İyi olacak. Umarım."

Bana gülümsüyor, dokunuşuma doğru eğiliyor.

Kalçalarını birbirinden ayırıyorum ve aletim o kadar sert ve ağrıyor ki, yakında içine girmezsem patlayacakmışım gibi hissediyorum.

"T'chai-"

Sikimin başını kıvrımlarına doğru itiyorum, ne kadar iyi hissettirdiğine inleyerek. Şimdi sadece onun içine-

M'rsli bir elini göğsüme koyuyor ve sertçe itiyor. "Hayır."

MARI

Ne oluyor be?

T'chai belli ki "ön sevişme" kelimesini duymamış. Birbirimize sürtünüyorduk ve bu çok ama çok iyi hissettiriyordu. Eğilip beni öpmesini bekliyordum ve kulübenin zeminine geçtiğinde güzel, buharlı bir öpüşme seansına başlayacağımızı düşündüm. Rezonansın seks anlamına geldiğini biliyordum ama yavaş yavaş ilerleyeceğimizi de varsaymıştım.

Onun yerine, görünüşe göre sadece uzanıp bacaklarımı açmamı istiyor. Ve bununla ilgili gerçek bir sorunum var.

Belki de bütün gün kendimi huzursuz hissetmemden kaynaklanıyordur. Burası garip bir yer ve ben tamamen yabancı biriyle rezonansa girdim. Kabile arkadaşlarının benden hoşlanmadığını söyleyebilirim. Ne zaman T'chai'nin arkasına saklansam, içlerinden biri bana tiksintiyle bakıyor ve saklanmam yüzünden diğer kabilede herkesin benden ne kadar rahatsız olduğunu hatırlıyorum. Tabii ki, onların onaylamaması daha fazla saklanmak istememe neden oluyor, çünkü sevilmemek iyi bir duygu değil.

Şimdi mi? Burada mı? Zevk almadan öylece yuvarlanıp T'chai'nin benimle çiftleşmesine izin vermeyeceğim. Öpücükler istiyorum. Ön sevişme istiyorum. Şefkat istiyorum. Sadece hızlı bir pompalama ve boşaltma istemiyorum.

Ben de elimi göğsüne koydum. "Hayır." Kelimeyi vurgulamak için başımı salladım. "Hayır."

Beni rahatlatmak için geri çekildi. T'chai bir elini yüzünde gezdiriyor ve topuklarının üzerine oturuyor. Acı çektiğini anlayabiliyorum, ben de acı çekiyorum. Ama beni bir insan değil de bir bedenmişim gibi kullanamaz.

"Senden hoşlanıyorum ve bunun kaçınılmaz olduğunu biliyorum ama hazır değilim." Başımı sallıyorum, geriye doğru kayıyorum ve oturuyorum. "Burada biraz kur yapmaya ihtiyacım var."

T'chai o dalgalı, bozuk diliyle bir şeyler söylüyor. Elini göğsüne bastırıp bir kelimeyi defalarca tekrarlıyor ve sonra göğsümü işaret ediyor.

"Evet. Rezonans, biliyorum." Elimi havaya kaldırdım. "Bu benim üzerime gelebileceğin anlamına gelmiyor." Yüzünde şaşkın bir ifade belirdi ve aklıma bir fikir geldi. "Sen bakire misin?" Elbette değilim. Benim yaşlarımda görünüyor... ama burada hiç kadın yok ve bunun yeni bir olay olup olmadığını bilmiyorum. Belki geçmişte kadınlarla birlikte olmuştur ve bu sadece bir keşif partisidir... ama bu kulübeler taştan ve eski görünüyor, bu yüzden bu cevabın uygun olup olmadığını bilmiyorum.

Uzaylı kadınların tüyleri diken diken oluyor ve ön sevişmeye ihtiyaç duymuyor olabilirler. Bu güzel olmaz mıydı? Ama her ne kadar göğsümdeki khui vızıltısından tahrik ve muhtaç olsam da, daha fazlasına ihtiyacım var. Etkileyici, gergin ekipmanına bakıyorum. Evet, bunun aramızda işe yaraması için gerçekten çok ıslak ve hazır olmam gerekecek. "Sekse karşı değilim, T'chai," diyorum ona bakarak. Gerçekten, gerçekten karşı değilim çünkü o son derece muhteşem ve sert ve şimdiye kadar gördüğüm en etkileyici ekipmana sahip. "Sadece önce iyi ve hazır olmam gerekiyor."

Başını eğmiş, kapüşonlu gözleriyle beni inceliyor ve tek bir kelime bile anlamadığını biliyorum. Bunun yerine ona göstermem gerekecek.

"İşte." Dizlerimin üzerine kalkıp öne doğru sürünüyorum, sonra kendimi sabitlemek için bir elimi omzuna koyuyorum. Bu şekilde, göğüslerimle göz hizasında ve bakışları onlara düşüyor. Sadece o küçük, aç bakış bile onlara dokunmasını istememe neden oluyor ama elini uzatmıyor. İç

çekişimi bastırarak elini elime alıyorum ve cesurca bacaklarımın arasına koyuyorum.

T'chai inliyor, şaşkın bakışları benimkilere yöneliyor.

"Hisset," diyorum ve parmağını alıp kıvrımlarımda gezdiriyorum. Göbeğimde sadece hafif bir nem var ve parmağını ıslaklığın içinden geçiriyorum. "Daha fazlasına ihtiyacım var." Bundan kesinlikle daha fazlasını alabilirim

Ama bunu sonraya saklayacağım.

Gözlerini kısıyor ve bana anlamadığını söyleyen bir bakış atıyor. Parmağı göbeğime bastırıyor ve bir şeyler mırıldanıyor.

Elini çekiyorum ve parmak uçlarını gösteriyorum. Biraz nemliler ama o kadar. "Bak, eğer seks yapacaksak bundan daha fazlasına ihtiyacım var." Kulübenin etrafına göz gezdiriyorum, su kabını görüyorum ve ayağa kalkıyorum. "Bu şimdiye kadarki en utanç verici gösteri," diye mırıldanıyorum kendi kendime, bir avuç su alıp onun yanına giderken. Suyu tekrar parmaklarının üzerine döküyorum ve tekrar gösteriyorum, şimdi ıslak olan tenini ve sonra da amımı işaret ediyorum. "Bu iki şeyin birbirine benzemesi gerekiyor, *hombre*."

Eğer anladiysa bile, yavaş yavaş farkına varıyor ve bu da onun son derece ateşli olmasına rağmen bir şekilde bakire olduğu düşüncemi pekiştiriyor. Suyu parmaklarının arasında ovuşturuyor ve bana bakıyor. "M'rs!...ltk?"

"Tamam, tabii. Ltk'ya ihtiyacım var, o her neyse." Önce onun elini, sonra kendimi işaret ediyorum ve kelimeyi tekrarlıyorum. "Ltk. Ltk." Tanrı'ya şükür özel bir yerdeyiz. Yüzüm utançtan yanıyormuş gibi hissediyorum ve elini inceleyip ona ne söylediğimi anlamaya çalışırken yüzünde hâlâ bir tedirginlik ifadesi var. Ayağa fırlıyorum, bir avuç su daha alıyorum ve sonra zorlanan sikiğin üzerine döküyorum.

Ayağa fırlar ve kulağa hoş gelmeyen bir şeyler haykırır.

"Özür dilerim! Sadece... Sana göstermeye çalışıyorum!" Amımı işaret ediyorum. "M'rs! in ıslak olması gerekiyor. Ltk." Sonra sikini gösterdim. "T'chai."

Yüzünde bir farkındalık belirir. İki eliyle büyük bir şeyi işaret ediyor. "T'chai?" Sonra ellerini birbirine yaklaştırarak küçük bir şeyi işaret ediyor. "M'rs!?"

Yeterince yakın. Başımı salladım. "Evet. Büyük şeylerin hafifletilmesi gerekir ve ıslak olmamın faydası olur."

Yüzünde kendini beğenmiş bir gurur ifadesi beliriyor ve gülme isteğine karşı koyuyorum. Tipik bir erkek. Aletin çok büyük olduğunun söylenmesi egosunu besliyor. Tabii ki besler. Birkaç şey mırıldanıyor, suyu işaret ediyor ve sonra bana sorgulayan bir bakış atıyor. Beni nasıl ıslatacağını bilmek istiyor.

Kesinlikle bakire. Eğer olmasaydı, bunun cevabını zaten biliyor olurdu. Yabancı bedenlerin ne kadar farklı olduğu umurunda değil, bir kadına zevk vermeyi anlayacaktır ve bunun maço bir şey olduğunu sanmıyorum. Gerçekten ilgileniyor gibi görünüyor.

"Ön sevişme," dedim ona. "Öpüşme. Dokunmak."

Tabii ki bunları ona söylemek işe yaramayacak. Ona göstermek zorundayım. Tekrar oturmasını işaret ediyorum ve oturduğunda ona yaklaşıyorum. Uzun, muhteşem saçlarını omuzlarından ayırıyorum ve eğilip hafif bir dokunuşla çenesini yukarı kaldırıyorum. Başını eğdiğinde, ağzımı onunkinin üzerine sürüyorum.

İrkilerek geri çekildi.

"Ltk," diye fısıldıyorum, tekrar eğilirken parmaklarımı çenesi boyunca kaydırıyorum. "Bu kesinlikle beni ıslatmaya yardımcı olacak. Bekle ve gör."

Onu tekrar öpüyorum, hafif ve dikkatsiz. Beni öpmeyi çekici bulmazsa diye fazla zorlamak istemiyorum, ama zaten bundan çok hoşlanıyorum. Tadı tuzlu su ve sıcaklık gibi ve ağzı her zaman sert bir çizgiye oturmuş gibi görünmesine rağmen dudakları benimkinin altında yumuşak. Bu ikilemi seviyorum ve çenesini saran yumuşak, tüylü sakal kıllarını da seviyorum. Sakalın kaşıncılığı olmadan seksiliği gibi.

Hareketsiz kaldığında, onu tekrar öperim. Ve tekrar. Dokunuşumdan hoşlanıyor mu yoksa

sadece tahammül mü ediyor anlayamıyorum, bu yüzden başımı kaldırıp yüz ifadesini inceliyor ve bekliyorum.

"M'rsi," diye mırıldanıyor, sonra parmak uçlarıyla ağzına dokunuyor. Uzanıp parmak uçlarını dudaklarıma dokunduruyor, sanki ne kadar yumuşak olduklarını hissediyormuş gibi ve bu karnıma bir sıcaklık gönderiyor.

"Bu bir öpücüktü," diye fısıldıyorum ona. "Ve ben öpüşmeyi gerçekten çok severim."

"Ltk," diye mırıldanıyor, beni izliyor.

"Oraya varıyorum." Kollarımı boynuna doladım ve kucağına kayarak ona sarıldım. "Daha fazla öpüşebilir miyiz?"

Sessiz bir istekle bana doğru eğiliyor ve daha fazla söze gerek kalmıyor. T'chai'nin elleri kalçalarımın gidiyor ve beni kendine doğru çekiyor, aletin sert uzunluğu bedenlerimizin arasında sıkışıyor. Normalde bu kadar cesur değilimdir -aslında cesaretin tam tersiyimdir- ama T'chai'nin kaderinde benim olmak olduğunu bilmek bunu kolaylaştırıyor. Biz iki yarıyız. Ruh eşiyiz. Annemin dediği gibi, *Media Naranjas*. Birbirimiz için mükemmeliz. Bu yüzden ona karşı kesinlikle cesur olacağım çünkü bu ikimizin de yararına.

Ağzı tekrar benimkiyle buluşuyor, burunlarımız çarpışıyor ve ben kıkırdıyorum. Bu çok sevimli. T'chai de gülümsüyor ve elleri sırtımdan yukarı kayarak beni okşuyor. O kadar iyi hissettiriyor ki küçük bir iç çekiyorum ve ağzı tekrar benimkine bastırdığında, işleri bir sonraki seviyeye taşımaya karar veriyorum. Onu tekrar öpüyorum, alt dudağını hafifçe emiyorum. "Daha önce yediğin balık kafalarını düşünmekten kaçınacağım," diye fısıldıyorum, "ve ne kadar iyi hissettiğine odaklanacağım. Çünkü belki de bitlenmişsinizdir ama harika hissediyorsun."

Alt dudağını ağızma alıyorum ve emiyorum, aramızda en bariz şekilde gerilene kadar geri çekiyorum. İnliyor, gözleri kapanıyor ve parmakları tenimi kazıyor.

"Daha fazla öpücük," diye fısıldıyorum ve o tekrar konuşmadan dilimi açık ağzının üzerinde gezdiriyorum. Şaşkınlıkla geri çekiliyor, sersemlemiş bir ifadeyle bana bakıyor.

"Sizinkiler öpüşmez mi? Hiç mi?" Parmaklarımı ağzının üzerinde gezdiriyorum. "Durmalmıyım?"

T'chai yüzümü inceliyor, sanki bunu bilerek yapıp yapmadığını anlamaya çalışıyor. Bir süre sonra homurdanarak beni kendine çekti ve ağzımı hafifçe yaladı.

"Sana nasıl yapıldığını gösterebilir miyim?" Fısıldıyorum. "Uzun zaman oldu ama çok iyi öpüşürüm." Lisede (tamam, ve üniversitede) her zaman bir erkek arkadaşı olan bir kızdım. İlişkilerin çoğu o kadar da ciddi değildi ama iyi bir öpüşme seansına bayılırdım. Partnerimin kucağında kendimi kaybetmeyi ve etrafımdaki dünyanın yok olmasına izin vermeyi seviyorum. Islak ya da kuru, derin ve yoğun ya da hafif ve cilveli tüm öpücükleri seviyorum. Bunun samimiyetini, dillerin kayganlığını, partnerinizin nefesinin teninizde yarattığı hissi seviyorum.

Hepsinden iyisi, birazcık öpüşmek beni tamamen azdırıyor ve gülünç bir şekilde ıslatıyor.

T'chai burnunu benimkine sürtüyor, alt dudağımı ısırtıyor ve ben bu his karşısında inliyorum. Oh, bu çok iyi. Keskin köpek dişleri var ve dudağıma sürtündüklerinde, karnımın derinliklerinde beni titreten hislere başka bir seviye ekliyor. Ağızımın onunkine yerleşmesine izin verirken parmaklarımı çenesinin üzerinde gezdiriyorum ve dudakları benimkinin altından ayrıldığında dilimi ağzına sokuyorum. Bu bir alaydan başka bir şey değil, gelecek olanın bir olasılığı, ama o inliyor ve beni daha sıkı kavıyor, adım mırıldanıyor ve beni daha da yakınına çekiyor.

Kesinlikle daha fazla öpüşmek istiyor ve ben çok heyecanlıyım.

Daha hafif öpücükler ve dilimin fiskeleriyle, öpüşme seansımızın kontrolünü elime alıyorum. T'chai'yi öpüyorum, her şeyden çok zevke odaklanıyorum. Dilimi onunkine sürüyorum çünkü iyi hissettiriyor. Dişlerimle alt dudağında iz bırakıyorum çünkü bu iyi hissettiriyor. Onu derin ve sert öpüyorum çünkü oh, *Tanrım*, harika hissettiriyor. Ve ne düşündüğünü değerlendirmek için nefes nefese geri çekildiğimde, beni hemen tekrar içine çekiyor, ağzı ağzımı kapatıyor.

Bu sefer öpücüğün kontrolünü T'chai alıyor. Dilimi kullandığım zamanki gibi flörtöz ve hafif değil. T'chai'nin öpücüğü dilinin fethedici bir şekilde saplanması, sanatsız ve coşkulu ve ben onu nazikleştirmeye ve neyi sevdiğimi göstermek için inikiller ve dilimin hareketleriyle onu

yönlendirmeye çalışıyorum. Biraz zaman alıyor, ama dilini ağzımın derinliklerine soktuğunda, bana tam olarak çarpıyor ve ne kadar iyi olduğunu görünce inliyorum

hissediyor. Zorlu hamleleri daha yumuşak, aynı derinlikte ve fethedici ama neredeyse o kadar istilacı değil ve nefes nefese ara verdiğimizde, neredeyse kucağında uyarılmış bir şekilde kıvranıyorum.

Öğrenci çok ama çok hızlı bir şekilde öğretmen haline geldi.

"M'rsi," diye mırıldanıyor, yüzümdeki bir tutam saçı geriye doğru tarıyor. Bakışları ağızma gidiyor ve ağzımın yoğun öpüşmelerimizden dolayı şişmiş ve ıslak olduğunu hayal ediyorum.

"Bana Mari diyebilirsin." Beni anladığından değil. Geniş boynuzlarından birine deneysel olarak dokunuyorum, merak ediyorum. "Bunlar hassas mı? İyi hissettiriyorlar mı?"

Dokunduğumda şaşkın şaşkın baktığında, bunların dünya hayvanlarındaki boynuzlar gibi olduğunu düşünüyorum - sert keratinden başka bir şey değil. Parmaklarımın uzun, kalın saçlarında, sonra omzunda ve kolunda gezinmesine izin veriyorum. Ona dokunmaktan çok fazla zevk alıyorum. Ona dokunmaya devam ediyorum, sert kaslardan başka bir şey olmamasına rağmen teninin ne kadar sıcak ve yumuşak olduğunu görünce büyüleniyorum.

Ve çıplaklık. Gerçekten, gerçekten çıplak ve sikişin çıkıntılı uzunluğu aramızda yükseliyor, sanki dokunulmak için yalvarıyor. İstiyorum, hem de nasıl istiyorum ama önce onun bana dokunması gerekiyor. Ellerimi sikişin üzerine koyarsam, Mari'yi tahrik etme konusunu tamamen unutup beni bir midilli gibi süreceğinden şüpheleniyorum.

Bu düşünce... hiç de kötü bir düşünce değil ve kalçalarımı sıkıca birbirine bastırıyorum. "M'rsi," diye nefes alıyor ve beni kucağına çekiyor.

Nereye varmaya çalıştığından emin olamadığım için kaskatı kesiliyorum ama o beni göğsüne bastırıyor, sanki ten tene temasımızdan büyülenmiş gibi. T'chai büyük bir elini sırtımda aşağı yukarı gezdirerek beni okşuyor ve... tamam, bu oldukça iyi hissettiriyor. Gözlerimi kapatıyorum ve başımı omzuna yaslayıp zevkle iç çekiyorum.

"M'rsi." Elini omurgamdan aşağı kaydırıyor, sonra kıcımlı avuçluyor.

"Mari," diye fısıldıyorum. Tanrım, dokunuşu iyi hissettiriyor. "Bana Mari diyebilirsin."

Eli kıcımlı yarığından aşağıya doğru iniyor ve sonra kalçamın üzerinde geziniyor. Tekrarlanan hareketlerle her yerime dokunuyor, sadece beni hissetmeyi öğreniyor ve beni göğsüne yaslıyor. Ellerimi tenine koyuyorum, sikişin kalçama baskı yaptığının farkındayım ve ona bakıyorum. Yoğun, kapüşonlu gözlerle beni izliyor ve sonra eğilip ağızma hafif bir öpücük konduruyor.

Yüzümü ona doğru eğiyorum, daha fazlası için sessiz bir istek ve sonra tekrar öpüşüyoruz, elleri tenimin her yerinde çaresiz ve sahiplenici bir şekilde hareket ederken bile. İstemsizce, kalçalarımı uyluğu boyunca sallıyorum ve tıpkı khui'sinin uğultusunu hissettiğim gibi, onun yanıt iniltisinin de içinden geçtiğini hissedebiliyorum. Seksi ve vahşi, tıpkı bu uzaylı adam gibi ve ben daha fazlasını istiyorum.

İri ellerinden birini alıp göğsüme koyuyorum. Öpücüğü derinleşiyor, göğüslerimi avuçlarken bile daha istekli hale geliyor. Sanki neyin iyi hissettirdiğini anlamaya çalışıyormuş gibi sıkıyor ve esnetiyor ve sonra başparmağı meme ucumun üzerinde gezinerek vücudumda şimşekler çaktırıyor. Nefesim kesiliyor, ona karşı tekrar sallanıyorum.

"M'rsi," diye mırıldanıyor ve sonra tamamen meme ucuma odaklanıyor, parmaklarımı tenine sokana kadar ucuyla oynuyor, dokunuşuyla beni çıldırtırken onu umutsuzca öpüyorum.

Alt dudağımlı hafifçe ısıtıyor ve sonra eli karnıma doğru kayıyor. Hızlı hareket ediyor ama bana dokunduğu sürece aldırmıyorum. Yine de ona neyi sevdiğimi göstermeye karar veriyorum, elini tutup kıvrımlarıma yönlendiriyorum. Parmağını amımın kıvrımlarında aşağı yukarı gezdiriyorum ve sonra göbeğimin girişine doğru itiyorum.

T'chai inliyor, şaşkın bakışları benimkilere yöneliyor. "Ltk."

"Evet," diye fısıldıyorum. Gerçekten ıslakım ve parmaklarını seksimde yukarı ve aşağı

kaydırdığında, bu kayganlığı onunla birlikte sürüklüyor. İnliyorum ve eline karşı sallanıyorum. Ona klitorisimi göstermem, en hassas noktamla tanıştırmam gerekiyor, ama sonra kalın bir parmağını içime sokuyor, yoğun bakışları yüzümde ve ben nefes nefese omuzlarına yapışıyorum.

Bu kadar iyi hissettirmemeliydi, *Madre de Dios*.

Adımı tekrar söylüyor, parmağıyla içime girerken bile dudaklarından boğuk ve şehvetli bir ses çıkıyor. İnliyorum, eliyle beni okşarken vücudum ıslak bir ses çıkarıyor, bakışları yüzüme kilitleniyor. Bu şimdiye kadar yaşadığım en ateşli, en seksi şey-

Khui'm titriyor, tüm bedenimi sarsıyor.

Ya da en azından öyle hissettiriyor. Ama sonra T'chai tavana bakıyor ve kulübenin çatısını kaplayan kurumuş yaprakların da hışırdadığını fark ediyorum. Titreyen sadece ben değilim.

Hepsi bu.

Üzerinden hızla yuvarlanıyorum, yana doğru ilerliyorum ve çömelip etrafıma bakıyorum. T'chai bana tekrar uzanıyor ama endişeyle elini itiyorum.

Sarsıntı neredeyse başladığı kadar hızlı bir şekilde kaybolur ve sonra her şey bir kez daha durgunlaşır. "M'rsl?" T'chai elini koluma vuruyor, bakışlarında sessiz bir davet var.

Başımı sallayıp ayağa kalkıyorum. İç çekerek, kulübeden geceye bakarken beni takip ediyor. Her şey sessiz ve sakın görünüyor ama bu hoşuma gitmiyor.

Burası güvenli hissettirmiyor.

Buradan çıkmam lazım. O kadar da endişeli görünmeyen T'chai'ye bakarken, bu depremlerin onun için normal olması gerektiğini fark ediyorum. Onun gözünde önemli bir şey değiller. Ve bu... biraz boktan.

İkimiz de buradan gitmeliyiz, düzeltiyorum. Lauren'ı bulup bu adadan kaçmalıyız, hepimiz. Nereye gidebiliriz, hiçbir fikrim yok. Bu krizi teker teker atlatmaya kararlıyım.

T'CHAI

Meşim yanımda uyuyor, gece boyunca huzursuz ve endişeli. Toprak sarsıntısı onu tedirgin etti ve ondan sonra kendisine dokunulmasını istemedi. Onun da Uzun Boynuz'un yaşadığı türden bir trajedi yaşadığından şüpheleniyorum. Kabilesini bir savaşta mı kaybetti?

Benzer bir sarsıntı mı? Bu yüzden mi panikledi? Ona bunun bir şey olmadığını, adamızın her zaman titrediğini ve sallandığını söylemek istiyorum ama ona söyleyecek kelimelerim yok.

O uyurken yelesini okşuyorum ve onun yerine onu izliyorum.

Yine de açgözlüyüm. Rüyasını izlerken bile ona tekrar dokunmak istiyorum. Khui'm göğsümde ihtiyaç dolu bir şekilde mırıldanıyor. Eşimi hemen-şimdi-şimdi sahiplenmemi istiyor ama M'rsl'in biraz daha zamana ihtiyacı var. Onu vermeye hazır olduğu şeyin ötesine itmeyeceğim. Bedenim onun yakınlığıyla ağrıyor ve onun yanında uyumak istiyorum ama kendime güvenmiyorum. Aletim onun sıcaklığına gömülmeyi talep ediyor ve sanki hâlâ sularının tadını alabiliyormuşum gibi parmaklarımı yalamakla yetiniyorum.

Bana gösterene kadar ne istediğini anlamamıştım. Uzunluğumu içine alabilmesi için ıslak ve kaygan olması gerektiğini. Elbette mantıklı ve şimdi onun amını bir kez daha ıslatma düşüncesi beni büyülüyor. Belki Uzun Boynuz'un yıkımından bir dişi kurtulmuş olsaydı, çiftleşme yöntemleri hakkında daha çok şey biliyor olurdu. Amını nasıl kaygan ve hazır hale getireceğimi bilirdim ama bana göstermesi gerekirdi. Yine de M'rsl biliyordu.

O zaman ilk kez çiftleşmiyor.

Bu düşünce beni rahatsız etmiyor. Belli ki bir eşi yok, yoksa beni etkilemezdi. Aksine, rahatladım. Bana bildiği her şeyi öğretebilir ve ben de onun amını o kadar ıslatabilirim ki, ona dokunduğumda kollarıma koşar.

Bu düşünceyi sevdim. Hem de çok. Parmaklarımı tekrar yalıyorum, tadını hatırlamaya çalışıyorum ama yok. Ona bakıyorum, acaba onu daha fazla dudak dudağa, kalçalarının arasına daha fazla dokunarak uyandırabilir miyim, yoksa hâlâ earthquake yüzünden üzgün mü diye merak ediyorum. Uyan, sessizce cesaretlendiriyorum. Bana bak ve sana dokunmama izin ver, M'rsl. Senin eşin olmaya hazırım. Seni memnun etmeme izin ver. Ellerimi ve dilimi seni memnun eden her yere koyacağım.

Bu fikir aklıma girdiği anda bir daha çıkmıyor ve eşimin vücudunu yalayabileceğim tüm farklı yolları düşünüyorum. Uçlarının hassas olduğunu öğrendiğim meme uçlarını. Yumuşak karnını. Aynı derecede yumuşak kalçaları. Amcığı. Dudaklarımı oraya koyabileceğimi ve onu doğrudan dilleyebileceğimi fark edince ağzım sulanıyor ve ihtiyaçla inliyorum.

Şimdi bunu gerçekten istiyorum.

Yanımda M'rsl kayıyor, sırtüstü dönerken memeleri sallanıyor, gözleri kapalı. Bakışlarım o yuvarlak kabarıklıklara kilitleniyor, hatırladığım dişilerden çok farklılar. Uçları karanlık ve davetkâr; ağzımda nasıl bir his uyandıracaklarını merak ediyorum-

Dünya tekrar sallanır, bu sefer şiddetle.

M'rsl bir çığlıkla uyanıyor, gözleri fal taşı gibi açılmış, altındaki zemin titriyor ve sarsılıyor.

"Sen benimsin," diye sesleniyorum, onu yakalıyorum ve vücudunu kendime doğru çekiyorum.

"Sana zarar gelmesine izin vermeyeceğim."

Dünya etrafımızda sarsılırken o dehşet içinde bana sarılıyor. Yelesini okşuyor ve ona sıkıca sarılıyorum, keşke inansaydım dediğim teselli sözcükleri fısıldıyorum. Tüm bu süre boyunca sarsıntının bitmesini bekliyorum... ve bitip bitmeyeceğini merak ediyorum.

Ya eşimi sırf onu kaybetmek için elde ettiysem? Büyük Tüten Dağ'ın ölümü geçen sefer aileme mal oldu... ama bir dağ iki kez ölemez, değil mi?

Öğrenmek istemiyorum. M'rsli'ye ya da klan arkadaşlarımı kaybetmek istemiyorum.

Lütfen durun, yalvarıyorum. Atalar dinliyorsa, ruhlar farkındaysa, durdurun şunu.

Alçak, korkunç bir gümbürtü... ve sonra her şey yatışır. Dünya sessizliğe bürünüyor, ormanda uykularından uyanan gece sineklerinin öfkeli çılgınlıklarından başka ses yok. Rahat bir nefes alıyorum.

"T'chai!" Arkadaşım o meraklı ses tonuyla adımı söylüyor ve etrafımızı işaret ederken yüzünde bir endişe ifadesi var. "Snotsafe! Wehaftageddouda hir!"

"Sanırım şimdilik bitti," diye onu rahatlatıyorum, keşke bana doğru savurduğu sesleri anlayabilseydim. "Balık tutmaya gideceğiz ve kızgın adamızda yiyebileceğimiz yiyecek olup olmadığına bakacağız, tamam mı?" Sırtını sıvazlıyorum ve ona cesaret verici bir gülümseme veriyorum.

"Urnotlistnin!" Yüzümü ellerinin arasına alıyor ve beni gözlerinin içine bakmaya zorluyor. "Sa vawlkaynoh!" Etrafımıza el kol hareketleri yaparak uzun uzun bir şeyler geveliyor ve ben sessiz bir şekilde bana ne anlattığını anlamaya çalışarak onu izliyorum. Yer sarsıntısından dolayı üzgün. Bu çok açık. Ama diğer her şey kaybolmuş durumda ve bir an sonra hayal kırıklığıyla iç çekiyor. Elimi tutup ayağa kalkıyor ve beni kulübenin girişine doğru çekiyor.

"Aç mısın?" Ona sordum. "Senin için balık tutabilirim." Umutsuzca onu anlamayı diledim. Eşimi bir şekilde anlayamayacağımı hiç düşünmemiştim. Nasıl olur da benimle aynı kelimeleri konuşamaz? Hiç mantıklı değil.

M'rsli beni kulübeden dışarı çıkarıyor ve M'tok, S'bren ve R'jaal'ın yakınlarda sessizce konuştuklarını görünce pek de şaşırmiyorum. Biz dışarı çıkarken bize bakıyorlar.

"Günaydın mı?" S'bren neşeyle soruyor. "Rezonans gerçekleştiğine göre klan bir kişi daha mı büyüdü?"

R'jaal gülmemeye çalışarak boğazını temizliyor. M'tok sadece gözlerini deviriyor.

Hiçbir şey söylemiyorum, çünkü M'rsli'nin istekli olduğunu ve kalçalarının arasında ıslak -çok ıslak- olduğunu ama yer sarsıntısının onu paniklettiğini bilmelerine gerek yok. Onun ıslaklığı sadece benim içindi. Şimdi bile, beni onlara doğru sürüklerken memelerinin sallanışını ya da R'jaal'ın bakışlarının uyluklarının arasındaki buklelerde kalışını izlemeleri hoşuma gitmiyor.

Onlar benim. O benim. Bakmamalı.

Klan arkadaşlarıma hırlama isteğime karşı koyuyorum çünkü o R'jaal, M'rsli'ye bana kaptıran kişi. Bu S'bren, vücudunda zalim bir kemik bile yok. Ve her zaman hoş olmayan ama balık avından elim boş döndüğümde yemeğini paylaşmaktan çekinmeyen M'tok. Onlar benim ailem. Sahip olduğumuz tek şey birbirimiziz.

Ve yine de... M'rsli'ye bu kadar sert bakmamalılar.

Eşim onlara yaklaşıyor ve çılgınca konuşmaya devam ediyor, ellerini sallayarak etrafımızı işaret ediyor. Kaşlarını çatarak ona bakıyorlar ve sonra bana bakıyorlar.

"Sözlerinin hiçbir anlamı yok. Bunların sadece ses olmadığından emin miyiz?" M'tok başını işaret ediyor. "Suyun içindeyken mi vurdu?"

"Bilmiyorum." M'rsli'ye kendime doğru çekiyorum ve saçlarına dokunarak gözden kaçırmış olabileceğim yaraları arıyorum.

İç çekerek ellerimi savuşturuyor ve yorgunmuş gibi yüzünü ovuşturuyor. "Fckinfrgetit."

"Aç mısın?" Onu kendime çekmeye çalışarak soruyorum. O kadar sinirli ve üzgün görünüyor ki, bunu onun için daha iyi hale getirmek istiyorum. Yemek en basit cevap - karnım tok olduğunda

günümün her zaman daha iyi geçtiğini biliyorum.
M'rsi bana bakıyor, sonra ağaçları işaret ediyor.

Ah evet. Onu R'jaal'ın bulduğu sahile götürmeye söz vermiştim. Başımı salladım, bana doğru gülümsemesinden memnun oldum. Ben de gülümsedim ve... sikim karşılık verdi. "Biz, ah, ava gidiyoruz."

Klan arkadaşlarım tiksinti ya da kıskançlık sesleri çıkarıyor. S'bren mızrağını uzatıyor. "Al. Benimkini al, kullanacağından değil."

"Avlanmak. Taze etle döndüğünde buna inanacağım," diye homurdandı M'tok.

R'jaal sadece başını sallıyor, ifadesi alışılmadık derecede kasvetli. Normalde şakacı, enerji ve kararlılık dolu biri ama bugün yorgun görünüyor. "Dikkatli olun. Ada bugün çok kızgın."

"Belki de T'chai o şeyi sallayıp durduğu için kızgındır," diyor M'tok sırtıarak ve beni işaret ediyor.

"T'chai?" M'rsi tekrarlar. "T'chai M'rsi?"

S'bren kıs kıs gülüyor ve ben de dostumla baş başa birkaç dakika geçirmeye fazlasıyla hazır olduğumu fark ediyorum.

Ormandan geçerken M'RSI sessizdi. Evimizin bulunduğu sahilden ayrılırken, kayalardan birinin üzerinde kurumakta olan bir ağı aldım ve taşımak için kalçama astım. Yürürken hışırdıyor ve ses çıkarıyor ama dostum sessiz bir avcı değil, bu yüzden biraz daha fazla sesin önemli olmadığını düşündüm. Mızrağımı hazırda tutup ağaçları izliyorum ama orman huzurlu. Etrafta dolaşan aç kaari yok, üzerimize atlayan büyük gagalı zıpızıplar yok. Sırf Güçlü Kol'dan J'shel'i ya da N'dek'i görmek istemediğim için ağaçların kenarından ayrılmıyorum... ve sonra N'dek'in yaralı olduğunu, bacağının kesildiğini hatırlıyorum. Bu bir ölüm cezası ve onun için üzülüyorum. Farklı klanlarda olmamıza rağmen, o iyi bir avcı.

İyi bir avcıydı.

Arkadaşıma ormanın kenarından diğer sahile doğru eşlik ederken düşüncelerim kasvetli. "Bir zamanlar uzun kumsallar vardı," diyorum yürürken ona, çünkü ortalık çok sessiz. "Tüm klanların avlanmasına ve bir başkasının bölgesine tecavüz etme endişesi duymamasına yetecek kadar. Ama Büyük Tüten Dağ öldü ve toprakların çoğunu da beraberinde götürdü. Şimdi geriye pek bir şey kalmadı."

Yeşilliklerin arasından kumların üzerine çıkıyoruz ve M'rsi öne atılıp elimi bırakıyor. Kumsal boş olmasına rağmen suya doğru koşuyor. "Loooorrrnn," diye sesleniyor ellerini yüzüne götürerek. "Yaaaaryoooheer?"

Merakla arkasından takip ediyorum. Uzakta, R'jaal'ın içinde M'rsi ile bulunduğu siyah "yumurtayı" görüyorum ve ona doğru yöneliyorum. Bunu yaparken, kumların ayak izleriyle çalkalandığını fark etmekten kendimi alamıyorum. Gelgit onları yıkayıp götürmüş olmalı, demek ki bu sabah bu sahili başka biri daha ziyaret etmiş.

K'thar, belki? Onun dişisi benimkini mi arıyor? İçimden sahiplenici bir sarsıntı geçiyor ve ayağa fırlayıp M'rsi'e doğru ilerliyorum. "Yakınımda kal," diyorum ona. "Sakın ayrılma."

"Djoosee Looorn?" diye soruyor umutla. "Ennebuddee?"

"Gidip yumurtanıza bakalım, sonra da burada balık ısıyor mu göreceğiz," diyorum ona. Elimizi uzatıyorum ve bekliyorum. Sahile bakıyor ve sonra isteksizce elimi tutuyor. Bir nedenden dolayı... bu acıtıyor. Onun ikinci tercihi olmaktan hoşlanmıyorum.

Ben onun eşi değil miyim? Onun rezonansı?

Yankı uyandırdığımız için mutsuz mu? Bu düşünce içimi soğutuyor.

T T'chai sözüne sadık kalarak beni diğer sahile götürdü ama Lauren'dan hiçbir iz yoktu. Şu anda burada olduğumuz için, bu yeni "dostum" kötü bir ruh hali içinde görünüyor. Huysuz ve beni çok yakından izliyor, sanki ondan kaçmamı bekliyormuş gibi. Ona sormak istiyorum.

Gitmemi beklediği yere, ama tabii ki gidemem. İsimleri paylaşmayı zar zor geçtik.

Bu çok sinir bozucu.

Sahildeki kapsül boş; orada da Lauren'dan bir iz yok. Elimi gözlerime götürüp uzaktaki sulara bakıyorum ama uzakta başka bir şey göremiyorum, karla kaplı dağlar ya da beyaz vadiler yok. Göz alabildiğine uzanan şişe yeşili okyanustan başka bir şey yok ve buradaki sulara dokunduğumda, ılık ve kristal gibi ve diğer donmuş kumsala hiç benzemiyorlar.

Hayal kırıklığına uğramış bir iç çekişle kumların üzerine çöküp bacaklarıma sarılıyorum. Burada ne bulmayı umduğumu bilmiyorum.

"M'rsi?" T'chai yanımda diz çöküyor ve sonra uzanıp saçlarımı okşuyor. Üzüntümü hissediyor ve bunun onu rahatsız ettiği çok açık.

"Ben iyiyim," diyorum ona hafif bir gülümsemeyle. "Sadece kafamı toparlamam gerekiyor. Buradayım, değil mi? Burada nasıl hayatta kalacağımı bulmak için elimden geleni yapmalıyım. Lauren dışarıdaysa, umarım güvendedir." Elimle ormanı işaret ediyorum. "Tabii beni oraya bakmaya götürmek istemiyorsan?"

T'chai başını sallar ve ormanın ısırgan şeylerle dolu olduğunu gösteren birkaç hareket yapar. Anlayışla başımı sallıyorum. Haklısın. Tehlikeli ve yaratıklarla dolu. Anladım.

Karnıma dokunuyor ve parmaklarının o küçük fırçası vücuduma yeniden sıcaklık yayıyor. Gözlerimiz buluşuyor ve bana küçük, özür dileyen bir gülümseme veriyor, sanki *evet, bana takılıp kaldığın için üzgünüm der gibi*.

Sonra karnımı okşuyor ve yemek için el hareketi yapıyor.

"Aç mıyım? Evet, sanırım yiyebilirim." Kızardım. Tabii ki yemekten bahsediyor. Ben burada, dün gece parmaklarının üzerinde nasıl zıpladığımı ve beni nasıl ıslatacağını göstermeye çalıştığımı düşünüyorum ve o yemekten bahsediyor. Bu dil bariyerini sevmek lazım.

Bana gülümsediğinde khi'i hareketlere geçiyor ve yüzümün uyarılmayla ısındığını hissedebiliyorum. Aramızdaki bu rezonans olayını henüz çözemedik ve onun çıplaklığının ve gücünün son derece farkındayım. Kokusu üzerime sınıyor, son derece çekici ve uzun saçları esintiyle tenime değiyor. Onu yakalama ve ölesiye öpme ihtiyacı duyuyorum-

O zaman neden yapmadığımı merak ediyorum.

İnsanların kolaycı olduğumu düşünmesinden mi korkuyorum? Çok hızlı hareket ettiğimi mi? Onun insanları dışında, benden hızlı hareket etmem bekleniyor. Rezonans gerçekleştiği anda birbirimizin kemiklerini kırmamızda bir yanlışlık görmüyorlar. Diğer arkadaşlarıma gelince... Ölmüş olabilirler.

Benden başka kim bilebilir ki?

Annemin dediği gibi, *el que espera, desespera*. Bekleyen, umutsuzluğa düşer.

Kollarımı boynuna doluyorum. "Artık beklemek yok," diye fısıldıyorum ve dudaklarımı

onunkilere bastırıyorum.

T'chai'nin hevesle karşılık vermesi için gereken tek şey bu. Bir iniltiyle parmaklarını saçlarıma doluyor ve ağzı benimkinin üzerinde, sıcak ve yoğun. Beni kuma yatırıyor, dudakları sürekli dudaklarımda, dili aç ve daha fazlası için istekli ve ben heyecandan nefes nefese kalıyorum. Oh, evet. Oh, evet.

Midem gurulduyor.

T'chai durur. Olamaz.

Başını kaldırıp bana bakıyor. Sırıttıyor. Onların o tuhaf dilinde bir şeyler söylüyor ve sonra burnumun ucuna son derece çekici bulduğum küçük bir öpücük konduruyor. Üzerimden iniyor -çok isteksiz bir şekilde- ve ağı kalçalarından çekip alıyor, sonra suya girip mızrağını tekrar eline alıyor.

Ne düşündüğü gün gibi ortada; kadınına bakması gerekiyor. Bu, bu gezegenin diğer uzaylı sakinlerinde gördüğüm bir tema ve burada görmek beni pek şaşırtmadı. Belki de bu yüzden onun yanında kendimi bu kadar güvende hissediyorum; o çok koruyucu ve şefkatli. Bu dünyada uyandığımdan beri kendimi çok güvensiz ve yalnız hissediyorum ve başka birinin beni kolladığını bilmek beni çok rahatlatıyor. Görüldüğümü hissettiriyor... ve buna ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

Bu yüzden T'chai'nin suya girişini cesaretle izliyor, omurgasının dibindeki gamzeleri arzuluyorum. Suyun rengine uyarak renk değiştirdiğinde ve mızrağını tutarak izleyip beklediğinde takdirle iç çekiyorum.

Tüm bu adanın muhtemelen devasa bir volkan olduğu gerçeğini görmezden gelirsem, oldukça şanslıydım. Uzaylı bir köle değilim. Yaşıyorum. Ve eğer yankılanmam gerekiyorsa, en azından ona bakmak bile ağzımı sulandıracak kadar ateşli bir adamla yankılanıyorum. Keşke sohbet edebilseydik - onunla gerçek bir konuşma yapmak isterdim - ama şimdilik alabildiğimi alacağım.

T'chai sert dalgaların arasında bir çift omuzdan başka bir şey olmayana kadar derinlere doğru ilerliyor ve dış hatlarını seçebilmek için gözlerimi kısmam gerekiyor. Kısa bir süre sonra suyun altına dalıyor ve yüzünde muzaffer bir ifadeyle havalanmadan önce yüzey suları bir an için çılgınca sıçırıyor.

Yakaladığı şey de devasa -kollarından birinin uzunluğunda ve iki katı kadar şişman. Soluk karnının alt tarafı boyunca uzanan palet benzeri minik ayak çiftleri ve sırtındaki bir sıra diken dışında devasa bir yılan balığına benziyor. T'chai yanımdaki kuma doğru ilerlerken heyecanla konuşuyor, deniz suyu damlıyor. Bu avı gerçekleştirdiği için çok heyecanlı olduğu belli ve coşkusu bana da geçiyor.

"Kıçını tekmeledin," diye kabul ediyorum, ona gülümseyerek.

Balığın sırtındaki dikenleri ustalıkla koparıırken bana zevkle sırtıyor. Hiç durmadan konuşuyor, balığın içini boşaltıp iç organlarını bir kenara atarken dudaklarından heyecanla sert heceler dökülüyor ve bunu hemen burada yiyeceğimizi anlıyorum. Yiyeceğin kıt olduğunu ve bu şişman yılanbalığı sosisinden herkese yetecek kadar olduğunu düşünerek iğrenmemeye çalışıyorum. İç kısmından kalın bir pembe et parçası kesiyor ve bana uzatırken bile T'chai'nin midesinin öfkeyle guruldadığını duyabiliyorum.

Kalbim eriyor. Açlıktan ölüyor, bütün işi o yapıyor ve hâlâ sadece beni düşünüyor. Ona parlak bir gülümsemeyle karşılık veriyorum, sanki bu balığın tadı daha önce yediğim her şeyden daha iyiymiş gibi davranmaya kararlıyım, sadece nezaketen. Bunu elde etmek için çok çalıştı ve ben de hiçbir yemeği küçümsemeyeceğim. Balığı elinden alıyorum ve ağzıma ne koyduğumu çok fazla düşünmeden cesurca bir ısırık alıyorum.

Suşi. Öyle.

Çok lezzetli. Taze, lezzetli ve tuzlu. Tadı dilime çarptığında küçük bir mutluluk çığlığı atıyorum. T'chai'nin yüz ifadesi o kadar memnun ki tadından kendisinin sorumlu olduğunu düşünebilirsiniz. Kıkırdıyorum ve ona bir ısırık veriyorum.

Reddediyor, bana doğru geri itiyor.

Başımı sallayarak ona doğru geri itiyorum. "Paylaşabiliriz. Ne de olsa tüm avı sen yapıyorsun."

Tereddüt ediyor ama midesi yine gurulduyor. Çenesi kasılıyor ve vücudunun ihtiyaçlarıyla onu

utandırdığı gibi belirsiz bir izlenime kapılıyorum. T'chai yemeği benden alıyor ve en küçüğünü alıyor,

en isteksiz ısırik ve sonra bana geri vermeye çalışıyor.

Ona bıkkın bir bakış attım. "Gerçekten mi, *cabrón*?"

Cevabım karşısında irkilen T'chai önce bakıyor, sonra kıkırdayarak başını sallıyor. Daha büyük bir ısırik alıyor ve sonra kalanını açlıktan neredeyse yutarcasına yiyor. Bir parça daha kesip bana uzatırken ona bilmiş bilmiş bakıyorum. Bu şekilde karnımızı doyuruyoruz ve işimiz bittiğinde diğerlerine götürmek için hâlâ bol miktarda balık-yılanı kalıyor. T'chai eliyle işaret edip köyüne doğru dönüyor ve bana bakıp bekliyor.

Bir kez daha, beni seçtiğinden şüpheleniyorum. Lauren'ı aramak için bu sahile gelmemin ne kadar önemli olduğunu biliyor. Gerçi kalıp etrafta dolanmak istersem diğerleri yemek yiyemeyecek. Bu nemde çiğ balık ne kadar dayanır bilmiyorum ama tahminimce uzun sürmez.

Yapılacak bir seçim yok. Aç olduklarını biliyorum ve bu tür avların çok az olduğundan şüpheleniyorum. Ayrıca, Lauren buradaysa bile, şu an burada değil. Onu uzun süre çağırdım ama bir şey çıkmadı. En azından diğerlerini besleyebilirim. Bu yüzden T'chai'nin elini kendi elime aldım ve geri dönmemizi işaret ettim.

Gülümseyerek karşılık vermesi harika ve sıcak ve kendimi çok ama çok iyi hissetmemi sağlıyor. Sanırım ben de onu seçebilirim.

Diğerleri T'chai'nin avından çok memnunlar ve gruba geri getirmeden önce kendi payımızı yememizden şikayet bile etmiyorlar. Beni hâlâ dikkatle izliyorlar ve bu beni biraz tedirgin ediyor. Ne de olsa, ıssız bir yerde yalnız ve çıplak bir kadını, etrafımda da belli ki çok uzun zamandır sevişmemiş iri yarı çıplak adamlar var. Bu her kızı tedirgin eder. Bu yüzden T'chai'nin arkasına saklanıyorum ve koluna yapışıyorum çünkü beni koruyacağını biliyorum. Grubun huysuz olanı sanki dünyanın en büyük korkağıymışım gibi bana küçümseyici bakışlar atıyor ama umurumda değil. Güvenli bir korkak olduğum sürece onların gözünde bir korkak olabilirim.

Yemekler kemiklerine kadar yendikten ve biri yılanbalığı kafasını kemirmek için kaptıktan sonra (neyse ki T'chai değil), küçük kabile tekrar ayrılıyor. T'chai beni küçük yerleşimlerinin üzerinde yukarı doğru kıvrılan kayalık uçurlara götürüyor ve burada erzak mağaraları var - ya da bir zamanlar erzak mağaralarıymış. Burada kalan erzakların çoğu zamanla çürümüş ya da yenemez hale gelmiş. Bir sürü ağ ve kurumuş yaprak var, başka da pek bir şey yok. Yine de buradan kilometrelerce uzağı görebiliyorsunuz ve ben de öğleden sonramın büyük bir kısmını Lauren'ın, hatta karlı sahillerde bıraktığımız diğerlerinin izlerini bulmak için etrafı tarayarak geçiriyorum. Bir sürü su görüyorum ama ne kar var ne de uzakta bir kara.

Adayı çevreleyen suyun daha açık olduğunu görüyorum, sanki bir tür rafın üzerine inşa edilmişiz ve okyanus o kadar derin değilmiş gibi. Burada kayalıkların kenarlarının dik olduğunu ve bir çanağın kenarları gibi suyun etrafında kıvrıldığını görüyorum.

Burası bir kaldera, yani burada bir yanardağ vardı... ya da hala var.

Ve yeşil ağaçlardan oluşan kalın halının ötesinde, kırık bir dişe benzeyen sivri bir tepe ve ondan çıkan kızgın duman görüyorum.

Beni endişelendiriyor. Beni çok endişelendiriyor.

Saatte bir kez yeri sarsan sayısız deprem de öyle. Hiçbir zaman çok büyük olmasalar da, bu adada kötü bir şeyler olduğunu sürekli hatırlatıyorlar ve buradan çok ama çok uzaklara gitmemiz gerektiği hissini güçlendiriyorlar.

Ama nasıl? Lauren ve benim buraya geldiğimiz sürüyü ve ne kadar deniz suyu içtiğimizi

düşünüyorum.

İçiyorum. İçimden bir ses ben ve dört uzaylıyı oraya sığdıramayacağımızı ve sonunda ayakta kalmayı bekleyemeyeceğimizi söylüyor. Ayrıca, nereye gideceğimiz hakkında hiçbir fikrim yok.

T'chai'nin bunu anlamasını nasıl sağlayacağımı da bilmiyorum. Depremler olduğunu biliyor. Onları da sevmiyor ama belki de gidecek bir yeri yoktur.

Bu düşünce iç karartıcı.

İkiz güneşler batmaya başladığında, uçurumlardan aşağıya ve kulübelere geri dönüyoruz. Çıplak ayaklarım ayakkabısız dolaşmaya uygun değil ve ayak parmaklarım bir kaya parçasına takılıp acı içinde tıslıyor. T'chai hemen bana doğru ilerliyor ve sırtını bana dönerek diz çöküyor ve kollarımı boynuna dolamamı işaret ediyor. Öyle yapıyorum ve sonra onun nasırlı, çevik ayakları kulübelere giden yolu kolayca seçerken, uçurumların kenarından aşağıya doğru sırtıma biniyor. Bacaklarımı kalçalarının etrafında tutuyor ve ben bunun tamamen bir gereklilik olduğunu düşünmeye çalışıyorum. Sadece nazik davranıyor.

Bu sadece sırtıma binmek.

Öyle bile olsa, khui'm tamamen çıldırıyor. Göğsümde o kadar yüksek sesle mırıldanıyor ve şarkı söylüyor ki, tüm vücudumda titrediğini hissedebiliyorum. Onunki de karşılık veriyor ve çıplak göğüslerimin onun büyük, güçlü sırtına yaptığı baskının son derece farkındayım. Ona arkadan nasıl sarıldığımın ve külot giymediğimin daha da farkındayım. Bacaklarım sessiz bir davetle ardına kadar açık ve tek yapması gereken durmak, beni önüne doğru çekmek ve beni sikine doğru çekmek.

Ve... Hayır diyebileceğimi sanmıyorum.

Rezonansı suçlayabilirim. Bu volkanın yarın patlayabileceği ve kendimi biraz hedonist hissettiğim gerçeğini suçlayabilirim. Benden alınmadan önce tüm hayatımı yaşamam gerektiğini. Belki de tüm bunlar... ya da belki de T'chai'nin son derece muhteşem ve vahşi olması ve daha önce gördüğüm hiç kimseye benzememesi. Yüzündeki o saygılı bakışla bana dokunduğunda kendimi çok güzel hissediyorum. Öfkeli ve korumacı bir tavırla kabile arkadaşlarının bana bakmasını engellediğinde kendimi aziz hissediyorum. Ve dün gece bana dokunduğunda yüzündeki şaşkınlık ve şehveti düşünmeden edemiyorum.

Ayrıca, seksi gerçekten seviyorum ve uzun zaman oldu. Yani... ne zararı var? Tüm işaretler evet olduğunu gösteriyor.

Bir bebek olacak, ama... bir haftadan fazla yaşayamayacağımızı düşünürsek? Eğer volkan patlamazsa? Hepimiz açlıktan ölmezsek? Bir bebek, endişelenecek şeyler listesinde çok alt sıralarda görünüyor.

Bu gece anı yaşayacağım.

T'CHAI

M'tok ve S'bren küçük balıklar yakalıyor ve bunları klanla paylaşıyor. Ben sadece birkaç lokma yiyorum çünkü günün erken saatlerinde tika basa doymuştum ve M'rsi de sadece bir şeyler atıştırıyor. Dalgın görünüyor, koluma sıkıca tutunuyor ve beni kendisine yakın tutuyor. Diğerlerinden biri ona doğru baktığında geri çekiliyor, bu da M'tok'un ruh halini bozuyor.

"Eşiniz esintiden korkuyor," diye yorum yapıyor. "Burada mücadele edecek."

"O zaman onunla ben ilgilenirim," diye karşılık veriyorum. "Bu seni ilgilendirmez."

"O kabilenin bir parçası. Elbette bu beni ilgilendirir."

"Yeter," diyor R'jaal ve sesi yorgun geliyor. Ayağa kalkıyor ve bacaklarındaki kumların tozunu alıyor. "Buradaki yaşama alışkın olmadığı çok açık. Zamanla alışacaktır. Ona bir şans verin."

M'tok sadece gözlerini deviriyor.

Ben ayağa kalkıyorum ve M'rsi de kendi ayağına sıçırıyor. Hemen arkama geçip diğerlerine endişeli bir bakış atıyor ve yüzü kızarıyor. Benimle her zaman iyi görünüyor... M'tok mu? Belki de eşimi endişelendirdiği için onunla konuşmalıyım. Belki de onları tamamen ayrı tutmalıyım.

Ama sonra M'rsi elimi tutuyor ve başparmağı tenimi okşuyor ve ben birdenbire M'tok'u hiç düşünmemeye başlıyorum. Kulübeme doğru yürürken ona bakıyorum ve bana yemekle ya da kabilemle ilgisi olmayan ateşli bir bakış atıyor.

Onu kayalıklardan aşağı taşırken khui'sinin ne kadar gürültülü olduğunu düşünüyorum ve kalbim çarpıyor. Khui'm çiftleşmem için istekli bir şekilde şarkı söylüyor ve aletim doluyor, dikleşiyor ve yürümemi zorlaştırıyor. Belki de onu yanlış anlıyorum. Hevesli bedenimi sakinleştirmeye çalışıyorum, eşimden ve onun elinin benim elimde olmasından başka şeyler düşünüyorum. Balık tutmayı düşünmeye çalışıyorum. Ağları. Kaari'yi, Güçlü Kol'u ve aletimi söndürecek şeyleri. Sadece mutlu, diyorum kendime, çünkü karnı tok. Dokunulmak isterse, bana haber verecektir.

Tıpkı dün geceki gibi, elimin üzerinde sallanırken ve ben onu tatmin ederken o inanılmaz nefes alma seslerini çıkarırken-

Kulübeme yaklaşırken boştaki elimi yüzüme sürerek inliyorum. Dün geceyi düşünemem yoksa sikim asla inmeyecek. Başka bir şey düşünmem gerek. Kulübemin girişini örten dokuma çim kapağı kenara itiyorum ve M'rsi için tutuyorum. Eşimin yumuşak ayakları için örtüler düşün ya da-

M'rsi kulübeye girer girmez bana doğru uzandı.

Elleri kollarımda ve beni kulübenin içine doğru çekiyor, ben de ona doğru sendeliyorum. Gülüyor, sesi yumuşak ve nefessiz, sonra elleri yüzüme gidiyor ve beni kendine doğru çekiyor. Hevesle ilerliyorum ve dudakları dudaklarıma yaklaştığında, nabzım vücudumda parlıyor.

Bana attığı bakışları yanlış yorumlamadım.

Bunun farkına varmak beni şiddetli bir sevinçle dolduruyor ve onu sertçe öpüyorum, dilim ağzının yumuşak kuyusunu yalıyor. İnliyor, eli karnımdan aşağı kayıyor ve sonra parmaklarını sikimin üzerinde gezdiriyor.

Tıslıyorum, öpücüğü kesiyorum.

M'rsi bana bakıyor, küçük dişleri dudağını ısırtıyor. "Kötü mü?" Fısıldıyor. "Unnotwantmi?"

Ne diyor bu kız? Hayal kırıklığına karşı koyuyorum ve kontrol altında kalmaya çalışarak alnına hızlı bir öpücük konduruyorum. "Orama dokunursan kendimi durduramam," diye uyarıyorum onu.

"Eğer bana dokunursan

aramızda neler olduğunu anlayın."

Kaşları çatıldı ve bana baktı. "U hokay T'chai?"

Adım onun ağzında cazip geliyor ve sikim karşılık olarak seğiriyor. Omurgamda sürünen açlığı ve kesemin dolma şeklini görmezden geliyorum. Onun yerine parmaklarımın tersiyle yanağına hafifçe dokunuyorum ve sonra göğsüme dokunuyorum. "Rezonansın ne olduğunu biliyor musun? Eş olduğumuz anlamına gelir." Ben de onun göğsüne, tam da büyüleyici bir şekilde sallanan memelerinin arasına dokunuyorum. "Her yönden birlikte olduğumuz anlamına geliyor. Yavrularımız olacak demek."

M'rs! baştan çıkarıcı küçük bir kıpırdanma yapıyor, elimi tutuyor ve yüzünde yalvaran bir gülümsemeye bacaklarının arasına koyuyor.

Onun sıcak, ıslak amına dokunduğum an kendimi kaybediyorum. Zaten ihtiyaçtan kayganlaşmış durumda ve ona dokunmadan duramıyorum. Parmaklarım kıvrımlarında geziniyor, yumuşak vücudunu bir kez daha öğreniyor. Elleri göğsümün üzerinde kayarken adını tekrar tekrar mırıldanıyorum.

"T'chai," diye fısıldıyor. "Wantchoo."

Amını okşarken bile bir elimi boynunun arkasına kaydırıyorum, parmak uçlarımı kaygan sıcağında gezdiriyorum. Vücudunun girişini bulup içine bastırıyorum, dün gece elime karşı nasıl sallandığını hatırlıyorum. Bunu tekrar istiyorum. Sikimi içine sokmak istiyorum. Bu kadınla çok fazla şey yapmak istiyorum.

İnliyor, kalçalarını elime doğru itiyor ve parmağımı daha derine, ta ki kabzasına kadar içine oturana kadar cesaretlendiriyor. İçgüdülerimin beni yönlendirmesine izin vererek yavaşça içeri ve dışarı pompalarken yüzünü izliyorum. Böyle çok sıkı hissediyor, dostum. Parmağım zar zor sığıyormuş gibi hissediyor ama yine de rezonansı sağlamak için aletimin onun derinliklerine batması gerekiyor. Belki de... iki parmak? "Sana daha fazlasını verebilir miyim?" Ona soruyorum. "Daha fazlasını alabilir misin?"

M'rs! elimde sallanıyor, kontrolümü tehdit eden iniltili sesler çıkarıyor. Avucumun üzerinde gezinirken şaşkınlıkla onu izliyorum.

"Dostum," diye inliyorum. "Ne kadar güzel olduğuna bir bak."

Parmaklarını yelemin içine sokuyor, sıcak küçük ağzı göğsüme giderken bana tutunuyor. Elim ısıırken bile tenimi ısıyor. Hırlıyorum, bu kadar vahşi olmasından büyüleniyorum. İkinci parmağımı içine sokup sertçe pompalıyorum ve o kadar ıslak ve sıkı ki neredeyse beni parçalıyor. Bir şey nasıl bu kadar iyi olabilir?

"T'chai," diye pantolonunu indiriyor ve yatağına oluşturan yaprak yuvasını işaret ediyor. Onunla oraya gitmek istiyor muyum?

Her şeyden çok.

Kolumu beline doluyor ve onu kendime doğru kaldırıyorum, parmaklarımla kaygan amını okşarken bile ağzını kendiminkiyle birleştiriyorum. Yatağıma giden birkaç basamağı sendeleyerek geçiyorum ve onu yere yatırıyorum, dar kanalına sokuyorum ve parmaklarımın onun içinde bu kadar derine battığını hissetmekten zevk alıyorum. Etrafımda sıkıca kenetlenmesini seviyorum ve onun sikimi sıkıp beni sağdığını hayal etmek neredeyse beni harcıyor.

Rezonans başıma gelen en harika şey.

M'rs!'in yumuşak ağzını kendi ağzımla ısıyorum - dillerimi onunla nazikçe birleştirmek istiyorum ama ihtiyacım yumuşak, yavaş dokunuşlara izin vermiyor. Ona sahip olmak istiyorum. Ona sahip olmak, altın bedeninin her bir parmak açıklığına sahip olmak ve dünyaya onun sadece ve sadece benim olduğunu göstermek istiyorum.

Ve eşim de en az benim kadar istekli. Nefesi kesiliyor ve kalçalarını arayan parmaklarıma doğru itiyor, ismim dudaklarında soluksuz kalıyor.

Onu itiyorum, ağırlığıımı onun daha küçük formunun üzerine yerleştiriyorum. Birdenbire M'rs'l'in ne kadar kırılgan, benden ne kadar küçük olduğunun farkına varıyorum. Onu ezmek istemiyorum... ve tereddüt ediyorum.

M'rs! inleyerek bacaklarını kalçalarıma doluyor. Topukları arkama saplanıyor ve beni ileri itiyor. Sikimi girişine dayayıp yüzünde belirsizlik olup olmadığına bakıyorum ama tek gördüğüm açlık. Yavaşça içine doğru itiyorum, ne kadar iyi hissettirdiğine dair nefesim dişlerimin arasından tıslıyor. Vücudunun içine oturmam, kesemin tenine baskı yapması ve altımda titreyip kıvrınması sonsuza kadar sürecek gibi görünüyor.

İçine pompalıyorum, yavaşça hareket ediyorum ve küçük solukları beni daha hızlı hareket etmeye teşvik etmekten başka bir şey yapmadığında, devam ediyorum. Vücutlarımız yaprakların üzerinde itişip kakışana ve o beni asla bırakmayacakmış gibi bana yapışana kadar tekrar tekrar içine giriyorum.

Çabucak boşalıyorum, çiftleşmemizin daha uzun sürmesi için gösterdiğim çabalara rağmen tohumlarım taşıyor ve dökülüyor. Bu çok fazla, çok hızlı ve ben onun üstüne yığılırken M'rs!'in küçük hayal kırıklığı iniltisini duyuyorum.

"Özür dilerim," diye soluyarak ağzımı yumuşak tenine bastırdım. "Bir dahaki sefere daha iyi olacak."

S o.. harika değildi.

Beni yanlış anlamayın. İyiydi... sadece harika değildi. T'chai coşku için puan alıyor, ancak kaçırdığı tüm noktalar ve beni boşaltmadığı için puan kaybediyor. Yine de, bu onun ilk

Üzerime uzanıp yumuşak şeyler mırıldanırken kendimi yumuşak ve hoşgörülü hissediyorum. İşleri daha iyi hale getirmek için bütün gecemiz var ve ona neye ihtiyacım olduğunu göstermeye niyetliyim. Bu bir sorun değil. Kalın, büyüleyici saçlarını okşuyorum, mavi tenine dokunuyorum ve içimde nasıl hissettiğine hayret ediyorum. Mahmuzu hassas yerlerime sürtünüyor, klitorisime yaklaşıyor ama beni boşaltmak için doğru açıda değil.

T'chai orgazmdan çıktığında kollarının üzerinde doğruluyor ve bana acıyan bir bakış atıyor.

"Sorun değil," diyorum ona hafif bir gülümsemeyle. "Herkesin ilk seferi berbattır, sadece biraz. Bir dahaki sefere sihirli olacak."

Yanağıma dokunuyor, parmaklarını büyülenmiş bir şekilde üzerinde gezdiriyor ve renginin tenimle aynı tonda dalgalanmasını izliyorum. Bu gurur verici olduğu kadar büyüleyici bir şey ve onun altında kıvranarak küçük bir zevk iç çekişi yapıyorum. Ne kadar büyük olduğunun farkındayım, çünkü hala içimde derinlere oturmuş durumda. Serbest kalmasıyla ıslandım, birbirine karışan sıvılarımız kalçalarımın altına aşağı süzülüyor ve muhtemelen kalkıp temizlenmeliyim. Ama istemiyorum. Üzerimde hissettiklerini, içimde ne kadar büyük olduğunu seviyorum, şimdi bile.

T'chai bir şeyler mırıldanıyor ve keşke onu anlayabilseydim. Bu dil engelinden nefret ediyorum. Lauren ve benim Farli ve arkadaşının bahsettiği şu çevirmen çiplerinden birini alamadan diğerlerinden ayrılmamızdan nefret ediyorum. Ne dediğini bilmek istiyorum. Vücudumdan hoşlanıyor mu? Onun altında hissettiklerimden hoşlanıyor mu? Çünkü ben hoşlanıyorum. Hem de çok.

Parmaklarımı çenesinin çizgileri boyunca gezdiriyorum ve dalgınca hâlâ yankılandığımı fark ediyorum. Khui'm hiç sakinleşmemiş gibi görünüyor ve bunun benim de gelmek zorunda olmamdan kaynaklanıp kaynaklanmadığını merak ediyorum. Rezonans söz konusu olduğunda ayrıntılar olup olmadığını sormalıydım. Bebekler hakkında olduğunu duyduğumda kendimi kapattığımı itiraf etmeliyim. Bebekleri sevmediğimden değil. Sadece geleceği düşünemeyecek kadar stresliydim, hele de çocukları.

Ben de sorunun yerine ulaşmasını umarak göğsüne dokunuyorum. "Hâlâ rezonansa giriyoruz, *querido*." Khui'sinin derisinde titreştiğini hissedebildiğim noktayı ovuyorum. "Bu kötü bir şey mi?"

Omuz silkiyor ve eğilip boynuma sarılıyor.

Tamam, bunu alıyorum. Gülümsüyorum, kollarımı omuzlarına doluyorum. "Sanırım işimiz bitmedi, o zaman?"

T'chai nefesinin altından bir şeyler söylüyor ve eli kalçamda geziniyor.

Gözlerimi kapatıyorum ve okşamasının tadını çıkarıyorum. Dokunulmak çok güzel. Dehşet içinde yaşadıktan ve yalnız hissettikten sonra, onun kollarında olmak iyi geliyor. Kendimi o kadar da... mahsur ve korkmuş hissetmiyorum. Artık bir arkadaşım varmış gibi hissediyorum. Bir ortağım. Dünyayla benimle birlikte yüzleşecek biri.

Bu inanılmaz bir his.

Eli göğsümün üzerinde geziniyor ve sonra parmaklarıyla meme ucumu sıkılaşıp ağrıyana kadar okşamaya başlıyor ve boğazımdan küçük bir inilti kaçıyor.

Meme ucumu yuvarlarken pis şeyler fısıldıyor -en azından ben pis olduklarını hayal ediyorum-, cimcikliyor, alay ediyor ve beni o kadar muhtaç hale getiriyor ki altında kıvranıyorum. Amım karşılık olarak sıkılıyor, sikinin etrafında geriliyor ve sonra ikimizin de nefesi kesiliyor. Hâlâ içimde olduğunu unutmuştum.

Çünkü kıpırdamadı ve bedenimin verdiği tepki onun bir kez daha sertleştiğini fark etmemi sağladı. T'chai'nin khui'si yüksek sesle mırıldanıyor ve tenimde dans eden titreşimler gönderiyor. Ağzını üzerimde istiyorum. Ellerini üzerimde istiyorum. Bana verebileceği her şeyi istiyorum ve bu düşünce beni ürpertiyor.

T'chai içime doğru sallanıyor ve o sallanırken ben de ona doğru eğiliyorum. Küçük bir ayarlamayla mahmuzu klitorisimin kenarından sıyrılıyor, tenimle alay ediyor ve vücudumda sıcak bir şimşek çakmasına neden oluyor.

Boğuk bir çığlık attım. "*Ay dios.* Hiç düşünmemiştim..." Diğer kadınlardan bazılarının mahmuzlardan bahsettiğini duymuştum ama ne kadar iyi hissettireceğini hiç fark etmemiştim. Seksin iyi hissettirdiğini biliyorum, ama bu her şeyi yepyeni bir seviyeye taşıyor. En yüksek seviyeye.

Adımı söyleyerek içime giriyor ve kalçalarımın açısı vererek öncekiyle aynı hareketi yapmaya çalışıyor. Benim de aynı tepkiyi vermeme istediği açık ve bunu başarıyor. Vücudum aydınlanıyor ve tekrar haykırıyorum. Devasa, çıkıntılı sikiyle içime pompalarken bile klitorisimle oynaması gibi bir şey. Vücutlarımız birbirine çarpıyor, beni sert ve hızlı bir şekilde talep ederken ıslak sesler çıkarıyor ve bu sefer geldiğinde, ben de onunla oradayım.

Çıkardığım sesler hacimleri ve tutarsızlıklarıyla utanç verici ama önemli değil. T'chai dışında kimsenin önemi yok ve o da bana sırtlıyor, yüzünde sersem bir zevk ifadesi var, sanki az önce gol atmış gibi.

Acayip sevimli. Kıkırdıyorum, iç çekerek onu kendime doğru çekiyorum. "Bir uzaylıya göre çok tatlısın, bunu biliyor muydun?"

"M'rsi," diye mırıldanıyor ve saçlarımı okşuyor.

Gözlerimi kapatıyorum, o yan dönerken ben de onunla kalıyorum. Biraz yorgunum ama tekrar seks yapacağımıza eminim. Ve yine. O yüzden şimdilik biraz uyuyacağım. Hala mırıldandığımı fark ettiğimde uykuya dalıyorum. Bitim henüz durmadı. Bu da sorun değil. Birkaç tur daha atacağım.

Memnun bir iç çekişle daha da sokuluyorum.

Göğsü titriyor. Bir gözümü açıyorum ve yerin de sallandığını fark ediyorum. Her şey sallanıyor. Lanet olası bir deprem daha.

Aynen böyle, iyi ruh halim kayboldu. İkimiz de gerildik ve titremem durana kadar bana sıkıca sarıldı, sonra dünya yeniden sessizliğe büründü. "Bu adadan gitmeliyiz," diye fısıldıyorum. "Yakında. Büyük bir deprem olacak ve çok çirkin olacak." Aklıma bir fikir geliyor ve göğsüne dokunuyorum. "Anakara nerede? Yakın olmalı, değil mi? Belki bir ya da iki gün uzakta? Oraya gidebilir miyiz?"

Beni izliyor ama ne dediğimi anlamadığı çok açık.

Suyun geldiği yönü işaret ediyorum ve ismimi söylüyorum. "Oraya gitmek istiyorum. Orada bir yer olmalı ve muhtemelen buz gibi soğuk olduğunu biliyorum ama burada kalmaktan iyidir. Gidebilir miyiz?"

Yüzünde belli belirsiz bir anlayış belirliyor ve T'chai beni kendine çekiyor, saçlarımı okşuyor ve susturucu sesler çıkarıyor. Muhtemelen sadece paniklediğimi düşünüyor.

Belki de öyleyimidir.

Yine de yapabileceğimiz bir şey olmalı... ama ne?

Ertesi sabah herkes sinirli ve gergin bir ruh halindeydi.

T'chai beni kollarına alıp uçurumun kenarındaki mağaralara doğru götürdüğünde bir şeyler olduğunu tahmin etmeliydim. Balık tutmakla uğraşıyorduk... yani, bir nevi.

Coğunlukla sahilde flört ediyorduk, ellerimizi birbirimizden uzak tutamıyorduk. Diğer çocuklar bize iğrenerek baktılar ve bize biraz mahremiyet sağlamak için sahilin uzak ucuna yöneldiler - ya da öpüşmemizin etrafında olmak zorunda kalmasınlar diye.

Bana gayet uygun.

S'bren bir balık yakaladı ve hemen paylaşmak için koştu. Bu T'chai ve S'bren arasında bir kavga başlattı, ikisi de bana el kol hareketleri yaptı ve ben de yanlış bir şey yapmışım gibi suçlu hissettim. Sanırım S'bren sadece nazik davranıyordu ve T'chai bu sabah biraz somurtkan görünüyordu.

Hayır, somurtkan değil. Sahiplenici, farkındayım. Bunun hala şiddetli bir şekilde rezonansa girdiğimiz gerçeğiyle bir ilgisi var ve sanırım bitim sakinleşmeden önce birkaç çiftleşme turuna daha ihtiyacımız olacak.

Bu bir sorun olduğundan değil. Sadece bunu düşünmek bile beni heyecanlandırıyor ve rahatsız ediyor.

Ama sonra R'jaal koşarak geliyor ve T'chai beni yakalıyor ve bir de bakıyorum ki havasız, kapalı mağaralardan birinde çok uzun zaman geçiriyoruz ve neler olup bittiğine dair hiçbir fikrim yok.

Bir ses yüksek sesle ve güçlü bir şekilde bağırıyor. Şaşkınlıkla kaşlarımı çatıyorum ve benimle birlikte mağaraya doluşan diğerlerine bakıyorum. R'jaal burada. M'tok burada. S'bren burada... Peki kim çağırıyor?

Düşmanlar mı var? Titriyorum, T'chai'nin eline yapışıyorum. Tehlikede miyiz?

Sonra... tanıdık bir kadın sesi duyuyorum. "MARISOL! NEREDESİN?" "LAUREN," diye bağırıyorum, içim içime sığmıyor. O yaşıyor! "SEN MİSİN?"

T'chai mağaradan çıkmamı engellemek istercesine bir adım öne çıkıyor. Mutlu bir kahkaha atarak yanından geçip gidiyorum. Lauren'in arkadaşım olduğunun farkında değil. Mağaradan dışarı fırlıyorum ve etrafa bakıyorum. Kulübelerin ötesinde, ağaç çizgisinin yakınında duran bir çift var ve yapraklardan başka bir şey giymemiş olsa da esmer kadını tanıyorum.

"Evet! Benim!" Lauren bağırıyor ve ben onu karşılamak için acele ederken bile ileri doğru koşuyor.

Kollarımı Lauren'a doladığımda mutluluktan havalara uçarak kumda sendeliyorum. "Aman Tanrım," diye bağırıyorum, sesim heyecandan tiz çıkıyor. Umurumda bile değil. Onu gördüğüm için çok mutluyum. "Bu sensin! Sana ne olduğunu bilmiyordum!"

"Sen de! Uyandığımda gitmiştin!" Biraz zıplayarak beni bir kez daha kucaklıyor ve başka bir insan yüzü, özellikle de arkadaşımın yüzünü görmek içimi rahatlatıyor. "Çok rahatladım."

"Ben de." Ona tekrar sarılıyorum ve ben çıplakken Lauren'in kendine yapraklı kıyafetler hazırladığı görülüyor. Kısa bir çim eteğe benzeyen bir şey giyiyor ve üstüne de bir çeşit yaprak hasır örtüyor. Pek bir şey örtmüyor ama anlayabiliyorum. Giysi giysidir... yine de örtünmek için bir dürtü hissetmiyorum. S'bren ve diğerleri ilk bakışlarını atlattıklarına göre, onların yanında çıplak olmak beni rahatsız etmiyor. Sadece tenim var ve burası o kadar sıcak ki kıyafete ihtiyaç duymuyorsunuz. "İyi olup olmadığından emin değildim," diye fışkırıyorum ona. "Sen iyi misin?"

"Ben iyiyim! Endişelendiğim kişi sensin. Sana ne olduğunu bilmiyordum çünkü uyandığımda K'thar ile yalnızdım. Ama bana diğer kabilenin seni aldığını söyledi ve ben de gelip kendim görmek istedim." Sanki bu her şeyi açıklıyormuş gibi bana gülümsüyor.

Bekle, K'thar adındaki bu kişiyle konuşabiliyor mu? Ona burada olduğumu mu söylemiş? Ama nasıl...? Etrafıma bakınıp K'thar denen kişiyi ararken ağaçların arasından iri yarı bir adam çıkıyor. Benim zayıf, yakışıklı T'chai'mden çok farklı görünüyor. Yüz hatları -ve şekli- küt. Boynuzları küçük ve kaşları çatık. Ve devasa fiçı göğsüne bağlı korkutucu derecede kalın dört kolu var.

O da bana güvensizlikle bakıyor. "O... o diğerlerine benzemiyor," diye itiraf ediyorum, Lauren'ı

kendime biraz daha yaklaştırarak.

"Öyle değil mi?" Lauren sözlerime şaşırmış görünüyor. "Bu... dört kol mu?" Elimde olmadan bariz olanı soruyorum.

"Um, evet. Herkesin dört kolu var, değil mi? Adadaki tüm uzaylıların öyle olduğunu sanıyordum."

Geriye doğru bir adım atıyorum ve ben bunu yaparken T'chai omzuma sıcak bir el koyuyor. O olduğunu biliyorum çünkü khui'm hemen çalışmaya başlıyor ve endişemin bir kısmı yatışıyor. Diğer adamın ne kadar tehditkâr görüldüğü önemli değil - T'chai bana bir şey olmasına izin vermeyecek.

Lauren kaşlarını çatmış bir halde T'chai'ye bakıyor. "Tamam, bu garip. Sizinkilerin hepsinin böyle boynuzları mı var?"

Benim adamlarım mı? Sanırım bir bakıma öyleler. "Ve sanırım hepinizin dört kolu var?" "Bebeğe kadar."

"Bir bebek mi var?" Şok oldum. Bu volkanik cehennemde nasıl bir bebek olabilir ki? Neden olmasın ki? T'chai'nin bir yanardağın dibinde yaşadıklarının farkında olup olmadığından ya da bunun bir sorun olduğunun farkında olup olmadığından emin değilim. Hayatları basit. Eğer burada başka kabileler varsa -ki var gibi görünüyor- neden bebekleri olmasın ki? "Burada sadece dört kişi var," diyorum Lauren'a. "Sanırım kabileleri yok oldu. Eskiden burada çok daha fazla insan olduğu izlenimini edindim."

Yüz ifadesi temkinli bir ifadeye dönüşüyor. "Biliyorum. K'thar'ın halkı büyük bir ağaç evde yaşıyor ama orası neredeyse boş."

Aman Tanrım. Bu, kötü şeyler olduğu anlamına geliyor ve depremlere bakılırsa, bunların tekrar olacağını varsaymanın kötü bir tahmin olduğunu düşünmüyorum. Ellerini tuttum. "Lauren, buradan gitmeliyiz. Bu adanın ne olduğunu biliyor musun?"

"Bir volkan kalderası," diyor bana, başını sallayarak. "Ve biz de geriye kalanların hemen kenarındayız."

"Yine de uykuda değil. Olamaz da. Hala dumanı tüten kısımları var. Ve yer her gün sallanıyor. Sanki bu şey tekrar patlamayı ve Krakatoa'yı üzerimize salmayı bekliyor."

"Kraka-ne?"

"Tarihinizi hatırlıyor musunuz? Krakatoa o kadar büyük bir yanardağı ki, on dokuzuncu yüzyılda patladığında binlerce mil öteden duyulabiliyordu." Ellerini sıkıca kavıyorum. "Ve tüm adayı ve tüm sakinlerini beraberinde götürdü."

Lauren solgunlaştı. "Bu hiç ama hiç iyi değil."

"Anakaradaki diğerlerinin yanına dönmek zorundayız. Bu konuda T'chai ile konuşmaya çalışıyorum ama beni dinlemiyor."

"Seni kaçıran o mu?" Kaşlarını çatıyor. "Artık buradayız, Mari. Seni korumaya yardım edelim. K'thar iyi bir adam, söz veriyorum."

Kaçırıldı mı? Ellerimi onunkilerden çekiyorum, şaşıyorum. "Beni buraya getiren R'jaal'dı. Diğerleriyle tanıştığımda işler değişti." Bir elimi göğsüme koydum. "Rezonansa girdim Lauren. Buna inanabiliyor musun?"

"Evet, aslında. Ben de aynısını yaptım." Şok oldum. "Yaptın mı?"

Gururla başını sallıyor. "K'thar'a. Peki ya R'jaal'a ne yaptın? Seni çalan kişiye?"

Eek. R'jaal'ın son zamanlarda bu kadar üzgün görünmesine şaşmamalı. Muhtemelen benim onun olmam gerektiğini düşünüyordu. Yüzümü buruşturuyorum. "Aslında, hayır. Onunla rezonansa girmedim. O beni gruba geri getirdi ve ben de onun arkadaşıyla rezonansa girdim. İlginç birkaç gün oldu."

"Bu yüzden mi çıplak gidiyorsun? Bir şeyi mi böldük?"

Kızarmış olmama rağmen kıkırdıyorum. "Hayır. Burada herkes çıplak gezer. Kıyafet talep

etmek garip geldi ve zaten bunu anlamazlardı." Düşüncesizce uzanıp elini tekrar sıkıyorum. "Gelip öğle yemeği yemek ister misin? Burası sürekli bir suşı büfesi gibi. Bir sürü çiğ, taze balık."

Lauren beni takip etmekte yavaş davranıyor ve bunun nedenini anlamak için roket bilimci olmaya gerek yok.

T'chai yakınlardan Lauren'a ters ters bakıyor ve Lauren'ın yeni eşı koruyucu bir tavırla onun diğerk tarafına geçiyor. "Hoş karşılandığımızdan emin değilim Mari. Bizi gördüklerine pek sevinmişe benzemiyorlar."

Arkadaşıma dönüp bakıyorum. "Bu sadece T'chai. Onu görmezden gel. Rezonansa girdiğimizden beri beni kızgın bir köpek yavrusu gibi takip ediyor."

Bugün Lauren'la konuştuğum için kızgın. Ve daha önce de S'bren bana yemek verdiği için kızgındı. Ama onun dışında oldukça tatlı. Ona "kızgın köpek yavrusu" dediğim için hemen kendimi suçlu hissettim ama nasıl olsa beni duymuyordu.

"Yani onunla rezonansa girdin." Arkadaşıma ve sonra tekrar bana bakıyor. "Sen... mutlu musun?" "Bu ölüm tuzağı adadan kurtulduğumuzda mutlu olacağım," diyorum ve onu Kabiledeki diğerleri. Lauren'ın dediğı gibi mutlu görünmüyorlar ama umurumda değil. Bu benim arkadaşım ve onlar ziyaret ederken nazik bir ev sahibi olmalıyız... çünkü Lauren'ın gitmesini istemiyorum. Onun ve dört kollu garip arkadaşının ben ve T'chai ile aynı kulübede kalması umurumda değil ama gitmesini de istemiyorum. Geri döndüğü için çok mutluyum.

M'tok elinde mızrağıyla öne çıkar ve Lauren ile eşine hoş olmayan bir şeyler tükürür. K'thar da aynı derecede asık suratlı bir heceyle karşılık veriyor ve sonra birden herkes kıllanıyor.

Lauren ve ben endişeli bir şekilde birbirimize bakıyoruz.

Bir tartışma patlak verdi. Sürpriz bir şekilde kavgayı başlatan R'jaal oluyor ve diğer erkek öne çıkarken K'thar'a bir şeyler fırlatıyor. T'chai aniden önümde beliriyor, elleriyle Lauren ve K'thar'ı görmemi engelliyor ve o da bir şeyler söylüyor. Sanki aniden herkes kavgaya atlıyor.

"Neler oluyor?" Lauren'a fısıldıyorum.

Başını sallayarak bakıyor ve hiçbir fikri olmadığını söyleyebilirim. Ağzı sanki bana cevap verecekmiş gibi açılıyor-

Tepemizde uçan bir gölge kumları bir anlığına karartıyor.

A Önce ne olduğunu anlamıyorum. Bir anlığına hava kararıyor ve sonra birden yerdeyim, T'chai'nin iri bedeni üzerimi örtüyor. Sersemlemiş ve nefessiz bir halde kum tükürüyorum ve sonra oturmaya çalıştığımda büyük kolları beni aşağı itiyor. Bir an sonra fark ettim ki Kamufle olduğunu, renginin yerdeki kumla aynı tonda olduğunu ve kollarımı örttüğünde tenimin "kayboluşunu" izlemek baş döndürücü. Neden kamufle oluyor? Neden bana saldırdı? Neden-
Yakınlarda bir canavar çılgılık atıyor.

Korku filmlerinden fırlamış gibi. Kükreme inanılmaz derecede yüksek ve dehşet verici ve her iyi aptal korku filmi kahramanı gibi, duyduğum anda çılgılık atıyorum.

T'chai beni kuma bastırıyor ve kulağıma adımı fısıldıyor. Beni altına hapsederken bile parmakları tenimi hafifçe okşuyor, iri vücudu o kadar ağır ki ciğerlerimden nefesimi alıyor. Başını benimkine bastırıyor ve ben küçük bir sıkıntı iniltisini bastırıyorum, çünkü neler olduğunu tam olarak anlamıyorum.

Sonra canavar tekrar çılgılık atıyor ve devasa bir beden yakındaki zemine çarparak üzerimize kum püskürtüyor.

Donup kaldım, dehşet içinde bakıyordum. Bu şimdiye kadar gördüğüm en kötü şey. Çocukken bir dinozorun canlandığını görmenin her zaman harika olacağını düşünürdüm, ama şimdi bir dinozora bakıyorum ve sadece gitmesini istiyorum. Bizden yirmi adım ötede duran yaratık, sivri dişlerle dolu uzun, çirkin bir gagası ve khui mavisini parlayan boncuk gözleriyle büyük boy bir pterozora benziyor. Alacalı kahverengi kanatlarını katlayıp kamburunu çıkarıyor ve paytak paytak ilerlerken kuma burnunu sokuyor. Bu yaratık bir filden daha büyük olmalı ve bir iki adım ilerlemesini izlerken, S'bren'in yakınlarda yerde, kamufle olmuş ve yaratığa çok yakın olduğunu fark ediyorum.

Aman Tanrım.

Kuma burnunu sokuyor, başını acımasızca çevirerek kumsala püskürtüyor ve ben bir dehşet çılgılığı daha atıyorum.

O şey bana bakıyor. Omuzlarını kamburlaştırıyor, sanki harekete geçmek üzereymiş gibi... Kum rengi bir şey gürlüyor ve boynuna atlıyor. Nefesim kesildi, dört kol ve dört bıçak gördüm. -ve ona saldıranın Lauren'in uzaylısı olduğunu fark eder. S'bren de kumdan fırlayarak canavar kuşa saldırmak için ileri atılır.

"M'rs!," diyor T'chai ve sonra beni ayağa sürüklüyor. Elimden tutup beni yukarı çekiyor ve kumsaldan kısa bir mesafe ötedeki kulübeleri işaret ediyor. Lauren'in bizimle gelmesi gerektiği için tereddüt ediyorum ve T'chai beni sabırsızca bir kez daha çeğiştiriyor.

"Ama Lauren," diye mırıldanıyorum, arkadaşımı işaret ederek.

Başını salladı ve önce onunla gitmem gerektiğini söyledi. Tamam o zaman. "Tamam-"

Beni kenara itmeden önce söyleyebildiğim tek kelime bu. İkinci bir canavar-kuş belirip T'chai'yi kumun içine iterken sersemlemiş bir halde doğrulup tekrar çılgılık atıyorum.

Bu iğrenç yaratıklardan iki tane var ve biri eşimi aldı.

Dehşet içinde, T'chai'nin ayağa kalkmak için çırpınısını ve o şeyin sırtına inişini izliyorum. Kocaman, siyah pençeler derisine saplanıyor ve ardından kamuflejının üzerinde parlak kırmızı kan çizgileri beliriyor. İnliyor, kıvranıyor, onu sıkıştıran ayakların altından kurtulmaya çalışıyor. Ama

bu durumu daha da kötüleştiriyor. Çünkü

Boğazımdan bir çığlık daha kopuyor, o şeyin T'chai'yi karnının üzerine çevirip onu parçalamasını izliyorum.

O sırada ben de orada durmuş çaresiz bir aptal gibi çığlık atıyordum.

"Kışt!" Lauren aniden yanıma geldi ve eşimi parçalayan yaratığa bir avuç kum fırlattı.

Haklısın. Çığlık atmaktan daha fazlasını yapabilirim. Yapmak zorundayım. T'chai'yi yok etmesini izleyemem. Ben de bir avuç kum alıp elimden geldiğince sert bir şekilde fırlatıyorum. "Git buradan!" Boğuluyorum.

O şey parçalamakta olduğu arkadaşşıma sırtını dönüyor ve korkunç çenesini şaklatarak bize doğru tışıyor. Hıçkıra hıçkıra ağlayarak bir avuç kum daha kapıyorum ve Lauren beni tutup geriye doğru çekiyor. "Kaç Mari! Ağaçlara doğru!"

Beni çekiştirmesini görmezden gelmeye çalışıyorum çünkü T'chai'ye yardım etmem gerekiyor. Onu orada bırakamam. Çok fazla kan var ve hareket etmiyor. K'thar ve R'jaal yaratığın üzerine atladığında ve yaratık birkaç adım ötede sendelediğinde bile ayağa kalkmıyor.

"Orada güvende olacağız," diye bağıyor Lauren, arkamızdaki ağaçları işaret ederken kolumu çekiyor.

Kafayı mı yemiş bu? "T'chai'yi terk etmiyorum!" K'thar bıçaklarından birini canavar kuşun gözüne saplarken bile ileri atıyorum. Meşgul görünüyor ve bu da eşime ulaşabileceğim anlamına geliyor.

Lauren beni tekrar tutuyor ve parmakları tenime saplanıyor. Şaşırtıcı derecede güçlü ve onu kurtaramıyorum. "Eğer hayattaysan ona daha fazla yardım edebilirsin!"

Bırakmak mı? Dönüp kaçmak mı? T'chai'nin eli kumda güçsüzce seğirirken beni bir adım daha geriye sürüklüyor.

Bana ihtiyacı var.

Lauren yine beni çekiştiriyor.

Döndüm ve ona olabildiğince sert bir tokat attım. "HAYIR!"

Sarsılıyor ama bırakmıyor ve ben onun tutuşuna karşı zorlanırken, T'chai başını kaldırıyor. Titreyen eli hareket ediyor ve Lauren'ın beni sürüklediği ağaçları işaret ediyor.

Siktir!

Hıçkırarak Lauren'ın beni sürüklemesine izin veriyorum, her adım ihanet gibi gelse de.

Ağaç sınırına doğru ilerlerken ağlamamı durduramıyorum, çünkü eşimi ölüme terk ediyormuşum gibi hissediyorum. Korkunç kuş yine çığlık atıyor ve ben izleyemiyorum. Yüzümü ellerimin arasına gömüp ağlıyorum çünkü onu kaybettim. T'chai'yi daha yeni bulmuştum ve bu dünya onu benden alacak. Bir volkandan bile değil... Mutant bir katil kuştan.

Lauren boğazından bir ses çıkarıyor, rahatlamış gibi. Kan ve kum sıçramış arkadaşşına doğru sendeleyerek yürüyüp ona sıkıca sarılırken histerik ağlayışından başımı kaldırıp bakıyorum.

T'chai.

Herkesin ağaçların yanında kalmamızı istediğini görmezden geliyorum. Acelemden yarı tökezleyerek kumsala geri dönüyorum ve T'chai'yi arıyorum. Kumsal kanla kaplıydı ve bir an için onu bulamadım. Paniğim artıyor, sonra kamufle olduğunu hatırlıyorum ve kendimi bir anlığına sakinleşmeye, koyu renk saç ve boynuz aramaya zorluyorum... ve onu sahildeki en büyük kan gölünün yanında buluyorum.

Ona doğru ilerlerken adı boğazımdan yırtılıyor. "T'chai!"

Yaratıklardan birinin cesedinin yanından geçiyorum ve uzaylılardan biri yakınlarda topallıyor, ama düşüncelerim sadece kumların içinde hareketsiz yatan eşim için.

"T'chai!" Adını tekrar haykırıyorum, yanında dizlerimin üzerine çöküyorum. "Konuş benimle!"

Arkadaşım seğiriyor ve kollarının üzerinde doğrulmaya çalışıyor. Hâlâ kumların üzerinde yüzüstü yatıyor ve o kadar çok kan var ki bu beni endişelendiriyor. Saçlarını yüzünden geriye doğru tarıyorum ve bitim başlıyor. Hem de şimdi. Aptalca ama yanıt olarak çıkardığı sesi duyduğumda çok heyecanlandım.

Bu ölmediği anlamına geliyor.

"M'rsi," diye homurdanıyor ve gözlerini açıp bana bakıyor. O anda çok güzeldi ve bir hıçkırığa daha karşı koyarak ona gülümsedim.

"Merhaba," diye fısıldadım. "İyi misin?"

Kolu karnına bastırıyor ve sonra yan dönmeye çalışıyor. Bunu yaparken karnından ıslak bir şey kayıyor... ve bunun bağırsakları olduğunu fark ediyorum.

"Oh hayır," diye inledim. "Oh, hayır, hayır, hayır." Onları vücudunun içinde tutmaya çalışıyor... ve başaramıyor. Yaralarının her yerine kum bulaşıyor ve çok fazla kan var. Belli ki ayağa kalkmaya çalışarak seğiriyor ve ağızından kan fişkırıyor.

"M'rsi," diye mırıldanıyor tekrar ve yüzüme uzanmak için karnındaki yarayı bırakıyor. Bağırsakları sahile dökülürken beni rahatlatmaya çalışıyor.

Bitim mırıldanıp dururken bile kalbim acıyor.

Üzerime utançtan güç alan garip bir sakinlik çöküyor. Tüm bu kriz boyunca *La Llorona* gibi feryat edip ağladım ve T'chai gözümün önünde parçalanıyor... ve onun tek düşüncesi beni teselli etmek mi? Daha iyisini yapmalıyım. Başımı sallıyorum ve ellerimi karnına bastırıp kanamayı durdurmaya çalışıyorum.

"Sorun yok," diye fısıldıyorum dostuma. "Artık sen varsın."

I Uzun bir gece olacak.
Her birkaç dakikada bir, T'chai'nin öleceğine ikna oluyorum. Onu kulübemize taşırken ve yavaşça yatağa yatırırken elimi sıkıca kavırıyor. Biri su getirdi, ve yaralarını yıkamak gibi zorlu bir işe başladım. R'jaal yardım ediyor ve kumların çoğunu yıkadıktan sonra, T'chai elimi tutup cam gibi gözlerle yüzümü izlerken uzun, derin yaraları dikmeye başlıyor.

Bu sırada benim bitim onunkine mırıldanıyor.

Elini sıkıca tutuyorum, ona gülümsüyorum. Sakin oluyorum. Gördüğü son şeyin benim sümüklü ağlayan suratım olmasını istemiyorum, bu yüzden soğukkanlı ve sakinim. R'jaal'a yardım ediyorum ve elleri titrediğinde dikiş işini devralıyorum. En kötüsü deri ve temiz yapraklarla sarıldıktan sonra, T'chai'nin cildindeki kanı yıkayarak uzaklaştırıyorum ve ona küçük şeyler fısıldıyorum.

"Her şey yoluna girecek," diye yalan söyledim. "İyi olacaksın." Nasıl olsa beni anlayabilecek gibi değil.

Lauren ortaya çıkıyor ve yüzündeki gerginlikten T'chai'nin ölmek üzere olan bir adam gibi göründüğünü anlayabiliyorum. Elbette öyle. R'jaal daha önce onun bağırsaklarını tuttu ve ben üzerlerindeki kumu yıkadıktan sonra dikkatlice karnındaki yerlerine yerleştirdi. Bunu kim yaşar ki? Ama Lauren diğer kabilenin -dört silahlı uzaylıdan oluşan kabilenin- buradaki yaralılar yüzünden gelip yardım edeceği hakkında bir şeyler mırıldandı. Arkadaşı onları almaya gitti.

Bu güzel, sanırım. T'chai'den başka hiçbir şeyi umursamadığımı fark ettim.

Bir an bile yanından ayrılmıyorum. Eğer bırakırsam, son nefesini verdiği an olmasından korkuyorum. Ben de uyumuyorum. Onun yerine, beklemeye devam ediyorum. Bir uzaylının dul eşi olacağım anı bekliyorum.

Ama sabah olur ve T'chai yaşar.

Baygın yatarken yaralarını yıkıyorum, keşke burada bir antibiyotik olsaydı diyorum. Olsa bile, çok mu kan kaybetmiş? Gözleri çökmüş ve mavi renginin altında solgun. Dudakları çatlamış ve uyandığı küçük anlarda bir şey yiyip içmiyor. Sadece ellerimi tutuyor ve anlamadığım kelimeler mırıldanıyor ve bunlar benden çalınmış gibi geliyor.

Gün geçiyor. Güneş ışığı geceye dönüşüyor ve diğerlerinin kampa geldiğini duyuyorum. M'tok'un biriyle tartıştığını, S'bren'in konuştuğunu ve bir bebeğin ağladığını duyuyorum. Lauren'ın sesini duyuyorum ama T'chai'nin yanından ayrılmıyorum.

Gece boyunca yaşar. Ve ertesi gün boyunca. Ve bir sonraki.

Nasıl olduğunu bilmiyorum.

Ben sadece onun yanında kalıp ona destek olmak ve bakımına yardımcı olmak için varım. R'jaal boğazından aşağı balık suyu ve su damlatmama yardım ediyor. Lauren yaralarını yıkamama yardım ediyor ve adadan ayrılabilmemiz için uzaylıların inşa ettiği bir sal hakkında her şeyi anlatıyor. Başımı sallayıp dinliyorum ama gerçekte bunun bir önemi yok. T'chai'nin bir sonraki nefesini vermesinin ötesini düşünemiyorum.

Her nasılsa, bir hafta geçti ve ölmedi. Kendimi boş ve zayıf, gergin ve çaresiz hissediyorum. Bitim uzun zamandır onunkine mırıldanmayı bıraktı ve mırıldandığında artık iyi hissettirmiyor.

Şimdi, mırıldandığında, her yerim ağrıyor. Çekilmiş bir lastik bant gibi hissettiriyor.

Çok uzun süre çok sıkı ve ikiye ayrılmayı bekliyorum. Bunun onu da rahatsız ettiğini biliyorum, çünkü bazen khiu'si yankılanmaya başladığında, bilinci yerinde olmasa bile yüzünü buruşturuyor.

Sertleşmek için yeterli enerjisi olsaydı, beni hamile bırakana kadar ona binerdim, böylece rezonans ikimize de işkence etmeyi bırakabilirdi. Ama hayatta kalmak için her türlü enerjiye ihtiyacı var.

Çünkü iyileşmiyor.

Ölmüyor ama yine de korkunç bir sorun var. Yaraları kabuk bağlamış ve kenarları kızarmış, damarları ise kanı bile kirlenmiş gibi koyu renk. Yüzü gittikçe inceliyor ve bir deri bir kemik kalıyor, kaburgaları o kadar belirgin ki geceleri uyuyamadığımda hepsini sayıyorum. Ona bakmak bana acı veriyor... ve başka bir yere bakmak da bana acı veriyor. Yanında uyuyorum, parmaklarım onunkilere kenetlenmiş, nefes alış verişini ve ciğerlerini çalıştırmak için verdiği mücadeleyi dinliyorum.

Böyle anlarda onu hem çok seviyorum hem de ondan nefret ediyorum çünkü çok acı çekiyor ve hala ölmüyor. Ölmesini istemiyorum ama bazen o kadar çok acı çekiyor ki - rezonans sayesinde ben de çekiyorum - keşke ölse de hayatına devam edebilse diyorum. Kimse bu kadar uzun süre bu kadar acı çekmemeli. Ama T'chai zar zor dayanıyor, bilinci gidip geliyor ve bu ikimizi de mahvediyor.

"Yaşa," diye fısıldıyorum. "Yarın daha iyi uyan." İnce, solgun yüzüne dokunuyorum. "Yarın ateşin düşecek, değil mi?"

Ama ertesi gün, her zamanki gibi kötü. Ateşten yanıyor, karnı sert ve şiş ve çığlık atmak istiyorum. Khiu'nin ateşi düşürdüğünü sanıyordum. İyileşmesine yardımcı olur sanıyordum.

Yine de cevap yok ve zavallı T'chai'm için bir rahatlama yok.

BİR HAFTA DAHA GEÇER, sonra bir hafta daha. T'chai artık yatağında solmuş görünüyor. Çok güçlüydü ve şimdi kendisinin bir gölgesi gibi görünüyor. Çok yorgunum ve kendimi zor tutuyorum. Şimdi, khiu'm rezonansla mırıldandığında, tek başına mırıldanıyor. T'chai'ninki artık benimkiyle rezonansa girmiyor.

Ama bu ağrımın geçtiği anlamına gelmiyor.

Sallardan birine bindirilirken hâlâ arkadaşşıma sarılmış, elini sıkıca tutuyorum. Depremeler daha da kötüleşti ve biz buradan kaçıyoruz. Doğru yöne gidip gitmediğimizi ya da gidebileceğimiz bir kara parçası olup olmadığını bile bilmediğimizi söylemiyorum. Tek bildiğimiz burada kalamayacağımız.

S'bren, M'tok ve R'jaal bu kadar çok insanı taşımak için fazla küçük gelen salda kürek çekerken başımı T'chai'nin göğsüne yaslıyorum. Önümüzde Lauren dört kollu uzaylılarla birlikte gidiyor ve ben T'chai'ye o kadar dalmışım ki isimlerini bile öğrenemedim. Diğerleri kürek çekerken o bebeği tutuyor ve arada sırada bana endişeli bakışlar atıyor. Arkamızda üçüncü kabile ile dolu bir sal var - hiç tanışma zahmetine girmedığım dört uzaylı.

Onlar önemli değil. T'chai'm dışında kimsenin önemi yok.

Adanın buharlı kıyılarından ayrıldığımız anda baygın düşüyor ve birkaç saattir sallarda olduğumuzda, sıcaklık nefesimin yüzümün önünde buğulanmasına ve S'bren'in kollarını ovuşturarak haykırmasına neden olacak kadar düşmüş oluyor. Herkes derilerini giyiyor ve soğuğu engellemek için giysilerinin boşluklarına mumlu yapraklar dolduruyor. R'jaal'ın bana verdiği bir örtüyü silkiyorum ama ateşten yanan ve aynı zamanda titreyen T'chai'nin yanına kıvrılıyorum.

Üç gün boyunca bilinci yerinde değildi ve sonunda onu kaybediyormuşum gibi hissediyordum.

"Hazır değilim," diye fısıldıyorum ona, buz gibi gözyaşlarımın göğsünü ıslatmasına izin vererek.
"Hazır değilim. Beni burada yalnız bırakma. Zaten çok şey kaybettim."

Bir anlığına -en ufak bir anlığına- elinin saçlarımı okşadığını hissediyorum ve gülümsüyorum.

YOLCULUK sonsuza dek sürecekmış gibi görünüyor ve tüm ada bizi öldürmeye çalışıyor. Sudan gelen yaratıklar sallara saldırıyor. Hava çok soğuk ve üzerimize kar yağıyor ve hepimiz ısınmak için T'chai'nin yanına sokulmak zorunda kalıyoruz. Yorgun ve açız ve... sonra ada patlıyor, tam da düşündüğüm gibi.

Ses sağır edici ve kulaklarım o kadar yüksek sesle çınlıyor ki, önümüzdeki birkaç saat boyunca kimsenin konuştuğunu duyamıyorum. Volkanik patlama, sal konvoyumuzu neredeyse alabora eden bir gelgit dalgası gönderiyor ve diğerlerine tutunurken bile T'chai'ye sıkıca tutunuyorum, böylece yan taraftan düşmüyorum. Hava karardığında, karla karışık kül yağıyor ve sanki dünya etrafımızda sona eriyormuş gibi hissediyoruz.

Lauren ileride bir şeyler söylüyor ama kafamı kaldırıp bakmıyorum. Hâlâ uyumakta olan T'chai'ye yaklaşıyorum ve keşke khui'sinin mırıltısını tekrar duyabilseydim. En azından bitiş şarkısı söylerse, hâlâ benimle olduğunu bilirdim. Ortalık sessiz ve sessizlik canımı acıtıyor. Lauren'ın sesi daha heyecanlı çıkıyor ama kulaklarım hala çınlıyor ve söylediği her şey boğuk geliyor, sanki çok çok uzaktaymış gibi.

Sonra R'jaal da bir şeyler söylüyor ve sesi heyecanlı geliyor. Donuk bir şekilde doğruluyorum ve doğrulduğumda yakındaki sahili görüyorum.

Karla kaplı, sivri dağlar görüyorum. Ateşlerin ışıklarını görüyorum. O ateşlerin başındaki insanları görüyorum.

R'jaal S'bren ve M'tok'a bakıyor ve konuşurken sesinde bir parça merak var. Ne dediğini bilmiyorum ama beynim "Kurtulduk" gibi bir şey olduğunu hayal ediyorum.

Ancak... bu T'chai için daha iyi değil, çünkü doktor yok. Artık sıcak bir kıyı yerine soğuk bir kıyıda ölecek.

I Lauren, R'jaal ve arkadaşı K'thar'ı diğerleriyle buluşmaya götürürken T'chai'nin elini tutarak salda kalıyorum. Sallarla birlikte kalan grupta bir heyecan uğultusu var ama ben bunu hissetmiyorum. T'chai hâlâ baygın yatıyor, hızlı ve perişan nefes alıyor. Onun Derim ateşler içinde yanıyor ve hayatımda hiç bu kadar çaresiz hissetmemiştim.

Şu anda doktor olmak için her şeyimi verirdim. Arkadaşlarımla takılmak, liseden sonra izin almak ve sonra da üniversiteye gitmek yerine faturaları ödemek için tam zamanlı bir işe girmek yerine tıp fakültesine gitmeliydim. Teknik destekte çalışmak yerine hemşirelik okuluna gitmeliydim. Sadece T'chai'ye yardım edebilecek herhangi bir şey bilmek istiyorum.

Parmak eklemlerine sefil bir öpücük daha konduruyorum, artık ne kadar kemikli olduklarından nefret ediyorum. Şu anda bir deri bir kemik kalmış durumda.

Ayak sesleri kıyıda çıtırdıyor ve ellerinde meşalelerle bir grup yeni gelen beliriyor. Altın gibi parlayan bir ten görüyorum ve sonra Veronica -korkak, beceriksiz Veronica- yanıma oturuyor. Onu hatırladığımdan daha farklı görünüyor. Daha güçlü. Daha cesur. Daha güçlü. Daha cesur.

T'chai'yi inceliyor ve sonra bana bakıyor. "Hasta olduğunu duydum."

Hadi canım, demek istiyorum. Yüzündeki kasvetli ifadeye rağmen ne kadar sağlıklı, ne kadar dolgun yanaklı ve mutlu görüldüğüne kızmak istiyorum. "O ölüyor."

Ve beni burada yapayalnız bırakacak.

Ellerini avuç içi yukarı bakacak şekilde açıyor. "Yardım edebilirim, Mari. İyileştirebilirim."

Kalbime hain bir umut ışığı giriyor. "İyileştirebilirim de ne demek?"

"Bir çeşit inanç şifacısı gibi mi? Ama benim khui'm aracılığıyla çalışıyor." Parmaklarını oynatıyor. "Ellerimi birinin üzerine koyuyorum ve neyin yanlış olduğunu hissedebiliyorum ve... khui'yi düzeltmeye yardımcı olması için yönlendirebiliyorum."

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Bir *curandera* gibi mi?" "Ne olduğunu bilmiyorum."

Başımı sallıyorum. Önemli bir şey değil. *Büyükbabamın* köylerindeki *curandera'dan* bahsettiğini hatırlıyorum, herkesin "sıcak elleri" olduğunu bildiği yerel bir kadın. Ellerini birbirine sürter, sonra da vücudun ağrıyan kısmına koyar ve iyileştirmişsiniz. Büyükbabamın biraz batıl inançlı olduğunu düşünürdüm hep, ama belki burada da öyle bir şey vardır. "Bu konuda endişelenme. Ona yardım edebilir misin?"

"Sanırım yapabilirim." Bakışları benimkilerle buluşuyor. "Zorlamak istemiyorum ama... deneyebilir miyim?"

Empoze etmek mi? Dayatmak mı? Boğazımdan histerik bir kahkaha yükseliyor. "Eğer onu iyileştirebiliyorsan, istediğin kadar dayatabilirsin."

Bana bir gülümseme fırlatıyor ve sonra uzanıp T'chai'nin diğer eline nazikçe dokunuyor. Aynı hızla geri çekiliyor ve eşine bakıyor. Hiçbir şey söylemiyorlar ama aralarında bir tür iletişim var gibi görünüyor. Büyük altın adam başını sallayıp öne doğru bir adım atıyor. "Onu kulübemize geri götüreceğiz," diyor ben itiraz eden bir ses çıkarıp kendimi T'chai'nin üzerine bıraktığımda. "Burada salda yapabileceğinden daha fazla iyileşmeye ihtiyacı olacak." Diğerlerine bakıyor ve S'bren ile M'tok'a birkaç kelime havlıyor.

Şaşırtıcı bir şekilde, ona cevap veriyorlar. Yabancı kabilenin dilini anlayabiliyorlar. Üç uzaylı adamın T'chai'yi dikkatlice toplayıp kıyıya taşımalarını izlerken tuhaf bir şekilde kıskanıyorum.

Ayağa kalkıyorum, bacaklarıma kramp giriyor ve güçsüz düşüyorum. Veronica yanıma gelip koluma destek oluyor. "Sen

"o kadar da iyi görünmüyor."

Acı bir kahkaha attım. "Çok uzun zaman oldu."

"O zaman bana yaslanın. İkinizi de iyileştireceğim ve yağmur gibi olacaksınız."

Gülümsüyor ama nedense sözlerinden şüphe duyuyorum. Bazen her şey bir daha asla yoluna girmeyecekmiş gibi geliyor.

Veronica'nın kulübesine kadar olan yürüyüş sonsuzmuş gibi geliyor. Kıyıda kulübeye sadece kısa bir patika olduğunu biliyorum. Kıyı şeridinden görebiliyorum. Bir zamanlar boş olan kumsal şimdi çadırlar ve ocaklarla dolu ve neredeyse rahat görünüyor. Eğimli, çakıl taşlarıyla kaplı kumsalın yukarısında, bir tepenin başında bir kulübe kümesi var ve Veronica'nınki de orada. Başka zaman olsa kısa bir gezinti olurdu, düşünülecek bir şey bile olmazdı. Ama çok yorgun olduğum için bitmek bilmiyor. Çadırın kapağını geri çekip T'chai'yi içeri taşıırken diğerlerini yönlendirmek için yanımdan ayrıldığında enerjimin son kırıntılarına da ulaşmış gibi hissediyorum. Arkadaşım o kadar hareketsiz ki bu endişe verici ve sanki sonsuza kadar uyanmayacakmış gibi geliyor.

Onu özlüyorum.

Gerçek bir konuşma bile yapmadığım birini özlemek aptalca... ama yine de özlüyorum. İyileşmesine ihtiyacım var. Sadece rezonans yüzünden değil, ona çeşitli düzeylerde bağlı hissettiğim için. Gülümsemesini özlüyorum. Geceleri yanında yatmayı özlüyorum. Elinin dokunuşunu özlüyorum. Son bir aydır, ölümcül derecede hasta olmasına rağmen, her gün az da olsa benimle birlikte. Adadan ayrıldığımızdan beri, o yok.

Veda etme fırsatı bulamadığım için endişeleniyorum ve göğsümde içi boş bir sızı gibi hissediyorum. Onun benim ruh eşim olması gerekiyordu. Diğer yarım. *Medya naranja*'m. Beni arkada bırakırsa ne yaparım?

T'chai kürklerin içine nazıkçe yatırıldığı anda Veronica onun yanındadır. Ellerini göğsüne koymuş, konsantre olurken dudağını ısıyor. Onun yanına yerleşiyorum, R'jaal ve diğerlerinin Veronica'nın büyük altın eşiyle yaptıkları sessiz konuşmayı görmezden gelmeye çalışıyorum. Şu anda önemsedğim tek şey T'chai ve zaten onları da anlayamıyorum. Onlar sadece dikkatimi dağıtıyorlar. Bu yüzden arkadaşımı dikkatle izliyorum ve yüz ifadesinden T'chai'nin yaşayıp yaşamayacağını ya da onu bunca yolu boşuna mı taşıdığımızı anlamamanın bir yolu olup olmadığını merak ediyorum.

Birden uzanıp elini tutmak istiyorum ama rahatsız etmekten korkuyorum. Kendi ellerimin seğirmesini görmezden geliyorum ve giydiğim kürkün kenarıyla oynuyorum. *Uyan*, sessizce ilahi söylüyorum. *Uyan ve iyileş, T'chai*.

*Benim için
uyan. Lütfen.*

Veronica o kadar uzun süre kıpırdamadan duruyor ki sinirlenmeye başlıyorum. Yüzü solgun ve elleri ara sıra T'chai'nin göğsünde esniyor ama bunun dışında hareket etmiyor. Ashtar'a bakıyorum ama o endişeli görünmüyor. Eşini izliyor ve R'jaal ile diğerlerini yollarına gönderiyor.

"Mmm," diye mırıldanıyor Veronica bir süre sonra, aynı anda benim bitim de çılgınca, aç mırıldanmaya başlıyor.

İçime dolan hisleri görmezden gelmeye çalışarak göğsümü ovuyorum. Rezonans ilk başta iyi hissettiriyordu. Şimdi ise berbat hissettiriyor. Sanki iyi hislerden korkunç hislere geçtim, çok uzun süren ve tüm vücudunuzu aşırı hassas bırakan tatmin edilmemiş bir orgazm gibi. Ya da tüm vücudu saran bir diş ağrısı. Hiç eğlenceli değil. Aslında, berbat bir şey. Ama bu sefaletle memnuniyetle katlanıyorum çünkü bu T'chai'nin hayatta olduğu anlamına geliyor. Ben rezonansa girdiğim sürece, o hala dayanıyor.

T'chai'nin biti benimkine tepki verip şarkısını başlatıyor ve ben de uzanıp elini tutuyorum. Artık bir deri bir kemik kalmış, soluk mavi bir ele tutturulmuş parmak eklemleri ve çok ince parmaklardan başka bir şey yok. Damarlarının belirginliği karşısında ağlamak istiyorum ama bunun yerine onları sessizce öpüyorum. "Ben buradayım."

Sadece acı içinde inliyor, tüm vücudu rezonansının gücüyle titriyor. Veronica parmaklarını dudaklarına bastırarak düşünüyor. "Bu bir sorun."

"Ne oldu?" Kırılğan elini göğsüme bastırarak ona bakıyorum. Sözleri beni korkutuyor. Beş dakika önce "Onu iyileştirebilirim" noktasındayken şimdi "Bu bir sorun" noktasına mı geldik? Bu hiç iyi değil.

Bana doğru baktı. "Rezonans. Khui'si tükenmiş. Ona uzandığımda... depoda hiçbir şey kalmadı." Dudakları büzülüyor ve uzanıp elime dokunuyor, gözleri odaklanmıyor. Uzun bir süre sessiz kaldı ve sonra Veronica gözlerini kırıştırdı. "Seninki de tükenmiş. Ne zamandır rezonans yapıyorsunuz?"

Kuru dudaklarımı yalıyorum. "Haftalar oldu. Belki... bir ay?" Daha uzun ya da daha kısa olabilir. Bu noktada zamanın nasıl geçtiğini anlamıyorum. "Seks yaptık ama sanırım işe yaramadı?"

"Ne kadar doğurgan olursa olsun herkes ilk seksinde hamile kalmaz." Veronica'nın ağzı ince bir çizgi halinde düzleşir ve eşine bakar.

"Ne?" Ben soruyorum. "Ne oldu? Sorun ne?" T'chai'nin elini daha sıkı tutmak istiyorum ama onu kırmaktan korkuyorum.

"İkiniz de rezonansa girmişken bunu yapamam." İki elini de alnına bastırıyor, stresli. "Bu onun khui'sinin dikkatini dağıtıyor ve onu iyileştirmesi için ikna edemiyorum çünkü tek istediği ikinizin de üremesi."

Bir deri bir kemik kalmış, ölümcül hasta dostuma bakıyorum. Seks yapabilmesinin imkanı yok. Onu izlemek bile beni bitkin düşürüyor. Her nefeste zorlanıyorum. Eğer ben sürekli rezonans ihtiyacından bitkin düştüysen, onun nasıl hissettiğini hayal bile edemiyorum. "Yapamaz."

"Yapamayacağını biliyorum."

"İyileşmesine yardım etmelisin," diyorum panikleterek. "Söz vermiştin!" Elini nazıkçe dudaklarıma götürürken sıcak gözyaşları yanaklarımdan aşağı dökülüyor. Bir zamanlar yumuşacık olan teni şimdi kâğıt gibi kuru ve iki kat daha sıcak. "Bana umut verip sonra onu tekrar elimden alma."

"Düşünüyorum, düşünüyorum," diyor Veronica. Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve uzun, çok uzun bir süre sessiz kalıyor. Hava ağırlaşıyor ve Ashtar onun yanına gidip omuzlarını ovuyor. Sanki aralarında bir tür sessiz iletişim varmış gibi ama ben hiçbir şey duymuyorum. Veronica'yı endişeyle izliyorum ve bir cevap bekliyorum. Sonunda konuşuyor, kelimeleri tereddütlü. "Kapatmayı deneyebilirim."

"Kapatmak mı?" Uyuşukça yankıladım.

"Evet. Temel olarak khui'ni onunkini tekrar tanımaması için kandırabilirim. Onun öldüğünü düşünmesi için. Ben de onunkini aynı şeyi yapması için kandırıyorum ve sonra onu iyileştirmek için yeniden odaklanabiliyorum." Veronica bana tedirgin bir bakış attı. "Bunu yaparsak ne olacağını bilmiyorum. Tekrar açabilir miyim, hatta işe yarayacak mı emin değilim. Sadece bunun..."-yataktaki T'chai'yi işaret ediyor-"işe yaramadığını biliyorum."

Bu benim için bir düşünce bile değil. T'chai şu anda acı çekerken, geleceğe karşı şimdiki zamana bahse girmek mi? Geceyi çıkaramayabilirken? Tereddüt bile etmiyorum. "Onu kurtarmak için ne yapman gerekiyorsa yap."

"Emin misin? Düşünsene, bebek sahibi olmanı engelliyor olabilirim." Başımı sallayarak sözünü kesiyorum. "Onu kurtarmak zorundasın. Başka hiçbir şeyin önemi yok."

"Geri döndüremeyebilirim."

"Ölse de fark etmez," diyorum kalın bir sesle, gözyaşlarım boğazımı tıkıyor. "Eğer yaşıyorsa,

başka hiçbir şey umurumda değil." Kemikli eklemlerine nazik bir öpücük daha konduruyorum.

"Lütfen, Veronica. Eşimi kurtar."

Arkadaşına bakıyor ve sonra derin bir iç çekiyor. Sonra ellerini avuç içi yukarı bakacak şekilde bana uzattı. "Ben

khui'yi zorlama ihtimaline karşı önce seninkini kapatacağım."

Ona önce T'chai üzerinde çalışmasını, şu anda onun iyileşmeye benden çok daha fazla ihtiyacı olduğunu söylemek istiyorum ama en iyisini o bilir. Eğer bunun T'chai'yi zorlayacağını düşünüyorsa, o zaman kesinlikle bunu önce benim üzerimde denemesini istiyorum. Onu hiçbir şey için riske atmak istemiyorum, zaten yeterince şey yaşadı. Bu yüzden elini çok dikkatli bir şekilde kürklerin üzerine koyuyorum. Ellerimi onunkilere koydum ve gözlerimi kapatıp bekledim.

"Sadece rahatla," diye mırıldanıyor Veronica.

Rahatlayabilir miyim bilmiyorum, bu yüzden T'chai'yi düşünüyorum. Sanki ona dünyanın en büyük hediyesi verilmiş gibi ilk yankılandığımızda yüzünde beliren gülümsemeyi düşünüyorum. Balık kafasını yerken yüzünü buruşturuşunu, yüzündeki kederli ifadeyi düşünüyorum. İlk öpüştüğümüzde nasıl görüldüğünü düşünüyorum. Kendini rahatlamış ve uykulu hissettiğinde yüzündeki uykulu ifadeyi. Balık avlarkenki gururlu duruşu, kuyruğu tamamen hareketsiz, sırtı dimdik... ve balık avladığında poposunun hemen üzerinde beliren o iki büyüleyici gamzesi.

Gülüşünün o güzel sesini düşünüyorum. Tenime uyması için kamuflaj renklerini değiştirirken yüzündeki şefkatli ifadeyi.

Sevişirken bana nasıl baktığını düşünüyorum.

Gök-pençe ona saldırırken yüzündeki kararlı ve teslim olmuş ifadeyi düşünüyorum. Yaşamayı beklemiyordu. Benimkini güvende tutmak için canını vermek istedi.

O adam için rezonansı kapatabilirim.

Bu yüzden sakın kalıyorum ve karanlığın içinde süzülüyorum, hissetmeyi bekliyorum. Bir şeyler hissetmeyi bekliyorum. Bir çeşit yırtılma ya da kayıp hissi.

"Sanırım bu kadar."

Veronica'nın sesi sanki çok uzaklardan geliyor gibi. Yavaşça gözlerimi açıyorum ve açtığımda odanın sessiz olduğunu fark ediyorum. Parmaklarım kan akışıyla karıncalanıyor ama artık her yerim ağrımıyor. İçimi kemiren o korkunç gerginlik yok.

Ve benim bitim tamamen ve tamamen sessiz. Göğsüme dokunuyorum, çünkü orada hiç titreşim yok.

"Nasıl hissediyorsun?" Veronica kaşlarını birleştirerek soruyor. "İyi misin?"

Omuz silkiyorum. Hissediyorum... Bilmiyorum. Kendime karşı dürüst olursam, pek bir şey hissetmiyorum.

Üzgün değilim. Endişeli değilim. Yorgun bile değilim. Sadece biraz... oradayım. "Sanırım iyiyim?" Olabildiğim kadar iyiyim.

Parlak bir şekilde gülümsüyor. "Bu iyiye işaret. Tamam. Şimdi T'chai'nin rahatlamasını sağlayalım ve sonra iyileşme başlayabilir."

O ellerini T'chai'nin çökmüş göğsüne koyarken ben göğsümü ovuyorum. Yara izleri mavi tenine karşı morarmış, R'jaal ve benim onu ne kadar kötü diktiğimizi gösteren Frankenstein kesikleri. Bu kadar uzun süre yaşaması inanılmaz.

T'chai'nin eli kürklerin üzerinde seğiriyor ve ben de alışkanlıkla ona uzanıyorum. Bunu yaptığım anda kendimi tuhaf hissediyorum. Dokunuşu bana sevimli gelmiyor; itici geliyor. Nasırların rahatsız edici törpüsünü ve çok sıcak olduğunu fark ediyorum. Kokusu beni rahatsız ediyor. Aslında, hepsi beni rahatsız ediyor.

Ki bu garip. Kadifeye yanlış şekilde dokunmak gibi bir şey. Kötü değil, sadece... nahoş. Elini bırakmak istiyorum ama yapmıyorum.

Veronica'nın yüzünün gerildiğini ve T'chai'nin khui'sinin neredeyse protesto eder gibi dramatik, sert bir ses çıkardığını izliyorum. Bu üzücü bir ses, ya da en azından öyle olması gerektiğini

düşünüyorum. Ama kendimi bundan çok uzak hissediyorum ve sessizleştğinde rahatlıyorum.

Eğer yaşarsa her şeye değecek diyorum kendime.

Eğer T'chai yaşarsa, iyileşebilir ve baştan başlayabiliriz. Önemli olan onun yaşaması. Hiçbir şey.

başka şeyler önemli.

Aylar Sonra

T'CHAI

E ünyanın bu tarafında artık odun kıtlığı yaşanıyor olsa da, büyük ve ağır bir parçayı sakladım. Evimin yakınındaki patikalarda yürürken birçok kez yanından geçtiğim üç yapraklı bir ağaçtan yapıldı. Hala sıcak ada gibi kokuyor, bunaltıcı havası ve sürekli Nemli toprak. Yine de onu bu yüzden saklamıyorum. Kol uzunluğundaki tahta parçasını kaldırıyorum ve sonra yavaşça, dikkatlice başımın üzerine kaldırıyorum. Tekrar indiriyorum ve sonra bir kez daha kaldırıyorum, bunu yaparken kaslarımın gerildiğini hissediyorum. Eklemlerim gergin ve eskisi gibi hareket etmiyor ama her geçen gün daha iyi oluyorlar. Uzun süren iyileşme sürecim vücudumu değiştirdi. Artık göğsümün ve karnımın her yerinde yara izleri var ve uzuvlarım küçülerek eski hallerinin gölgeleri haline geldi.

Bu yüzden her gün hareket etmeye ve esnemeye çalışıyorum. Ejderha olan A'tar bana güç geliştirici egzersizler öneriyor ve ben de bunları sadakatle yapıyorum. Ağır tahtayı tekrar tekrar kaldırıp indirirken alnımdan ter damlıyor. Yorgunluktan her yerim titrediğinde, ellerimi kalçalarımaya koyarak yere bırakıyorum ve toparlanmak için derin nefesler alarak kulübemde volta atıyorum. Kolumu esnetip kaslarımı inceliyorum. Artık sıksa, tel tel uzuvlarımın olmamasını sevecek kadar kibirliyim. Bu soğuk topraklarda bol miktarda yiyecek olduğundan, yiyecek pek çok farklı türde et ve yiyecek var ve karne yok. Bir zamanlar sırim gibi olan bedenim daha güçlü bir cüsseye kavuştu ama mükemmel değil. Henüz değil.

Elimi düz karnımda gezdiriyorum ve M'rs'l'in şu anki halimi beğenip beğenmediğini merak ediyorum.

Mari, kendime hatırlatıyorum. Mah-ree'yi tercih ediyor, Mah-ree-sowl ya da halkımın yaptığı gibi isimleri saygılı bir şekilde gevelemeyi değil. Onun kulübesinin yarısını benim kulübemin yarısından ayıran kapağı kenara itiyorum ama ağır, sıcak sargıları hâlâ yerinde duruyor. O zaman yakınlarda bir yerde. Avlanmaya gitmiş olsaydı, sıkı sıkıya sarınırdı. Nerede olduğunu tahmin edebiliyorum ve bu düşünce, zamanını benim yerime başkalarıyla geçirmeyi tercih ettiği için içimi bir kıskançlık duygusuyla dolduruyor.

Yine de bu soğuk kıyıya ayak bastığımızdan beri aramızda hiçbir şey yolunda gitmedi. Hayal kırıklığına uğradım ama şaşırmadım.

"T'chai! Kardeşim!" S'bren'in gür sesi kulübenin dışından sesleniyor.

Kulübemizin ön girişine doğru ilerliyorum; eski ada evimizden kalan dalgaların karaya attığı odunlardan yapılmış geniş bir yer ve derilerden yapılmış sivri bir çatı. Bizi soğuk kumlardan uzak tutan ahşap platforma kadar son evimden çok farklı. Kulübemden çıkıp platforma adımımı attığım anda esen rüzgâr göğsümdeki teri buz gibi hissettiriyor. Derimi silerek ürperiyorum. Evimden çok farklı olan bu soğuk, donmuş havaya asla alışamayacağım. Alışmam gereken başka bir şey daha var - bildiğim her şeyi kaybetmek ve bu garip, yasaklayıcı, bol yiyecekli ama çok az sıcak olan yeni topraklar.

Adada karşılaştığımız açlıktan sonra bu bir gelişme ama bazen tamamen çıplak dolaşabilmeyi ve tüten dağın yaydığı sıcaklığın tadını çıkarmayı özledim. Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum ve etrafta S'bren'i arıyorum. Yanında eşiyile birlikte duruyor; yuvarlak yanaklı, yuvarlak vücutlu, soluk yeleli ve neşeli tavırlı bir dişi insan. İkisi de hafif kat kat deri giyiyor ve uzakta, sahilde toplanan diğerlerini görebiliyorum.

"Oyunlar bu sabah başlıyor," diyor S'bren heyecanla. "Sen de katılıyor musun? P'nee ve benimle gel, ben oynayamayacağım için sana tezahürat yaparız."

Kıyıda aşağı bakıyorum. "Mari orada mı? Bıçak kazanmak istiyor mu?"

S'bren ve arkadaşı birbirlerine bakıyorlar. "M'rs! M'dok'un mağarasında, yardım ediyor."

Homurdanıyorum. Bunu biliyordum. Biri ona başka bir yerde ihtiyaç duymadıkça her zaman orada olur. "O zaman hayır, oynamıyorum."

"Yapmalısın," diyor S'bren. Geniş yüzü coşku dolu. "Ayak ve top oyunları olacak-"

"Futbol," diye düzeltiyor P'nee kıkırdayarak. "Ve yürüyüş çılgınlığı-"

"Bu bir Mart Çılgınlığı parantezi," diye araya giriyor tekrar, gülümseyerek. "Çoklu eleme. Herkesin birden fazla şansı olacak."

"Ve sen daha önce hiç olmadığın kadar büyüksün," diye ekliyor S'bren. "Elbette bu yardımcı olacaktır."

Kollarımı ovuşturarak başımı sallıyorum. Tahtanın ağırlığını kaldırırken yaptığım işten sonra kaslarım ağrıyor ama bu iyi bir ağrı. Her gün biraz daha kendim gibi hissediyorum... ama tam olarak o noktada değilim. "Kazanmak gibi bir arzum yok."

"Özel bıçaklardan biri bile mi yok?" S'bren dehşete düşer. "Bileme gerektirmeyenlerden mi?"

"Peki ya kazanırsam? Ve onu karda düşürürsem? Herkes bu bıçağın nasıl

T'chai, artık eskisi gibi bir avcı değil." Elimi esneterek omuz silkiyorum. Bu çok düşündüğüm bir şey. Her zaman daha iyiyim... ama hala tam olarak bütün değilim. Bazen bacağım güçsüzleşiyor ve dengemi kaybediyorum. Bazen sabahları elimi sıkı hissediyorum. V'ronca bunun sebebinin khiu'nin verdiği tüm hasarı onarmasının zaman alması olduğunu söylüyor ve ben de ona inanıyorum. Saldırıdan sonra ayakta durmaya çalıştığım ve vücudum çalışmadığı için duramadığım o korkunç anları hatırlıyorum. Bu zaman alacaktır. Bu yüzden mutlu klan kardeşime ve eşine gülümsüyorum. "Bırak diğerleri bunun için savaşsın. Onların daha çok işine yarayacaktır."

Yine de S'bren bundan pek memnun görünmüyor. "M'tok ve benim oyunlara katılmamız yasak." Eşine şöyle bir bakıyor, şüphesiz dişilerini çaldıklarında neden olduğu öfkeyi düşünüyor. "Ama R'jaal katılıyor. Sen de katılmalısın, bıçağı tüm Uzun Boynuz için kazanmalısın."

"Ben daha çok eşimle vakit geçirmekle ilgileniyorum."

Diğer erkeğin gözleri parlıyor. "Oh, yani... zaman mı?" Eliyle bir şeyi okşar gibi bir hareket yapıyor ve bana aptalca bir sırıtış atıyor. "Çiftleşme zamanı mı? M'rsl ile aranız düzeldi mi?"

Ben sessizim. Keşke çiftleşme zamanımız olsaydı.

"Ew, S'bren. Çok mu meraklısın, bebeğim?" P'nee hafifçe koluna vurur ve başını sallar. "Zavallı adamı rahat bırak."

Çenem sıkıştı. Şimdi zavallı bir adamım çünkü herkes M'rsl ve benim iyi olmadığımızı biliyor. Mari. Onun adı Mari. Buraya geldiğimiz anda değişen başka bir şey daha.

S'bren bana doğru endişeli bir bakış fırlatıyor ve sonra eşini yanına çekiyor. Ona bir şeyler fısıldıyor, öpüşüp burunlarını ovuşturuyorlar ve sonra bana el sallıyor. "Ben gidip diğerlerinin hazırlanmasını izleyeceğim. Mari'ye selamımı söyle."

O uzaklaşıyor ve S'bren yüzünde endişeli bir ifadeyle geride kalıyor. Arkadaşı yeterince uzaklaştığında bana yaklaşıyor. "Dostum, konuşmaya ihtiyacın var mı?"

Alay ediyorum. "Konuşacak ne var ki?" Ve neden herkes eşimle ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim olmadığını varsayıyor?

"Sadece... P'nee'mi mutlu ediyorum. Belki senin de M'rsl'i mutlu etmene yardımcı olabilirim diye düşündüm."

Kızgınlığım artıyor. S'bren benden daha genç. Daha yeni P'nee ile çiftleşti ve onu çalmak zorunda kaldı. Ben aylardır M'rsl-Mari- ile çiftleşiyorum. Birbirimize alışmamızı engelleyen pek çok şeyin yaşanmış olması benim suçum değil. "Bu konuda konuşmak istemiyorum."

S'bren isteğimi görmezden geliyor. "P'nee bana kızdığında, onu öperek dikkatini dağıtıyorum."

Bu onu sinirlendiren Şeylere odaklanmasını engelliyor. Öpüşmeyi seviyor." Bana gururlu bir bakış atıyor, sanki ilk öpüŐen oymuŐ gibi.

öpüşmeyi keşfeden kişi.

Eski kulübemde eşimle geçirdiğim o kısa anları düşünüyorum. Dişimin kucağında, elime binişini. Beni öperkenki yumuşak gülümsemesini ve memelerine dokunduğumda nefesinin nasıl kesildiğini. Onun dar kanalına girdiğimde hissettiklerini... Dokunduğumuzdan beri çok uzun zaman geçti ve içimde acınası bir sızı kaldı. "S'bren, gerçekten-"

"Kürklerin içinde mutlu olan bir eş, onların dışında da mutlu olacaktır," diyor, sanki bilgelik dağıtan yaşlılardan biriymiş gibi.

"Bunu biliyorum!"

"Ama M'rsi mutlu görünmüyor," diyor S'bren ve bu bana bir darbe gibi çarpıyor. "Onu düzgün bir şekilde çiftleştirdiğinden emin misin? Geldiğinden emin misin? Adadayken hiç deneyimimiz olmadığını biliyorum. Bu yüzden bunları gündeme getiriyorum."

"Eşimi nasıl memnun edeceğimi biliyorum," diye çıkışıyorum ona, kollarımı kavuşturarak. Sadece... ona dokunmamı istemiyor. Yine de bunu S'bren ile paylaşmıyorum. Bunun utancını kimsenin bilmesini istemiyorum.

-Rezonans eşim artık dokunuşuma dayanamıyor.

Yine de S'bren hiçbir zaman ince ipuçlarını anlayan biri olmamıştır. Yüzünde yardımsever bir ifadeyle devam eder. "P'nee'yi çılgına çeviren yeni bir hareketim var. Klitorisine karşı hırlıyorum ve bu onu ağa yakalanmış bir balık gibi çırpınmaya itiyor. Daha önce hiç böyle bir şey görmemiştim. Sen de denemelisin." Gururlu bir erkek edasıyla doğruldu ve parmağıyla bana işaret ederek sözlerini telaffuz etti. "Bir balık gibi. Ağın içinde. Ağdaki."

"Onun neyi?"

"Klitorisi mi?" Kalçalarının arasını işaret ediyor. "Amındaki küçük tomurcuk mu?" Kaşlarımı ona doğru çattığımda yüzünde şaşkın bir ifade belirliyor. "Onun klitorisiyle oynamadın mı? Sanırım M'rsi'nin neden bu kadar mutsuz olduğunu anlamaya başlıyorum."

Onu hafifçe ittim. "Defol git buradan. Git kardeşine öğüt ver. Az önce arkadaşına bağıyordu."

"Ona bağıyordu. Sonra da çok ama çok yüksek sesle barıştılar," diye ekliyor S'bren, benim kötü ruh halimden tamamen habersiz. "Bu onların yaptığı bir şey. M'tok, M'tok'tur ve C'lie sinirlenir, sonra bir bakmışım çiftleşiyorlar, öyle yüksek sesle çiftleşiyorlar ki yandaki kulübemi sallıyorlar."

Elimi yüzümde gezdiriyorum. S'bren'in ağzından çıkan her kelime çiftleşmeyle ilgili olmak zorunda mı? "Git ve eşine katıl kardeşim. Tavsiyelerin çok yardımcı oldu."

Parlıyor. S'bren yanıma geliyor ve omzuma vuruyor. "Yardım etmek için buradayım."

Elini silkerek kulübemin içine dönüyorum ve o giderken düşüncelerim çalkantılı. Onun sözlerini düşünmeden edemiyorum. Herkesin M'rsi'nin mutsuz olduğunu nasıl bildiğini. S'bren ona dokunduğunda P'nee'nin ağa takılmış bir balık gibi nasıl çırpındığını.

Bir klitoris. Amında minik bir tomurcuk. Bunu daha önce nasıl görmedim? Çenemi ovuşturup derin derin düşünüyorum. M'rsi-MARI ve benim aramdaki bu sorun onu kürkleri içinde doğru dürüst tatmin edemediğim için mi?

Ben kötü bir dost muyum?

I

Arkadaşımı bulmaya gidiyorum.

Tüm kamp heyecanla dolu, birkaç dişi ve Gölge Kedi klanı sahilde bir noktada kümelenmiş. N'dek'i uzun boylu, ince eşiyle birlikte görüyorum.

kıyıdaki ölü şeyleri toplayıp onları inceliyor. Sanırım oyunlara katılacak, artık takma bacağı ona destek olduğu için dengesi daha güçlü. Kötü durumdaki elimi tekrar esnetiyorum, tendonlarım sıkışmaya devam ederse ve küçük şeyleri düzgün kavrayamazsam zamanla benimkinin yerine geçecek bir takma ele ihtiyacım olup olmayacağını merak ediyorum. Vücudumda o kadar çok şey değişti ki.

Eşimi kurtarmak için kendimi yüz kere daha feda edebilirim. Böyle şeyler için endişelenmemeliyim bile.

Diğerleri geçerken selamlamak için elimi kaldırıyorum. İşte Shail, kucağında Z'hren ile. Ateşin üzerinde bir tencere yemeği karıştırırken onu sallıyor ve başka bir kadınla sohbet ediyor. Yanlarından geçerken fark ediyorum ki Güçlü Kol'un tamamı bu soğuk sahile çok kolay yerleşmiş. L'ren ve K'thar "yürüyüş çılgınlığı" için diğerleriyle birlikte ve J'shel bir kayanın üzerinde otururken eşi ateşin yanında onun için uzun örgüsünü örüyor. N'dek kıyıda ve Z'hren'in yeni bir annesi var. Gölge Kedi klanı daha az şanslı - henüz hiçbirini yankılanmadı ve Uzun Boynuz'un en azından bazılarının eş edinmiş olmasından dolayı içimde küçük, kindar bir gurur dalgası hissediyorum. Hem M'tok hem de S'bren yakın zamanda yankılandılar ve tabii ki ben ve Mari de varız.

Şanslılar arasında sayılır mıyız bilmiyorum.

Arkadaşım, liderimiz ve küçük klanımızda henüz rezonansa girmemiş tek kişi olan R'jaal'ı arıyorum. Diğerleriyle birlikte sahilde, kara yeleli bir dişiyle konuşuyor. En büyük umudunun kendine bir eş bulmak olduğunu biliyorum. Yalnız ve Mari'yi bulduğunda ne kadar heyecanlandığını düşünüyorum, sadece onun bana rezonansa girmesi için.

Bazen eşimin benimle rezonansa girdiği için şanssız olup olmadığını, onun yerine R'jaal'ın olması gerekip gerekmediğini merak ediyorum... ama bu düşünce içimi o kadar kıskançlıkla dolduruyor ki, çabucak bastırıyorum.

Mari benim. O her zaman benim olacak, khui şarkısı olsun ya da olmasın.

Mari'yi M'dok'un projelerine kafayı taktığı çalışma mağarasında buluyorum. Garip yapay ışıklardan birinin yanında tek başına oturuyor, önündeki masanın üzerinde küçük, kum kaplı parçalardan oluşan bir sepet var. Mağaranın arka tarafında M'dok beni selamlamak için elini kaldırıyor. Başımı sallıyorum ve o da dikkatle bir şeyleri bir araya getirmeye çalışan eşine dönüyor, konsantre olurken dili dışarı çıkıyor. Bu mağaradaki herhangi bir şeyin ne olduğunu ya da ne işe yaradığını bilmiyorum ama Mari için önemli ve zamanının çoğunu burada geçiriyor.

Bana kalsa çok fazla zaman var, ama asla öyle demiyorum. Mari şimdiden benden uzaklaşıyor gibi hissediyorum. Daha da uzaklaşması için ona bahane vermek istemiyorum.

Eşimin yanına gittiğimde, bir parça kürkle küçük bir metal karenin üzerindeki kumları dikkatlice fırçalamasını izliyorum. Yaptığı işi inceliyor, ışığa tutuyor ve sonra üfleme için dudaklarını büzüyor. İzliyorum, açım ve onun yumuşak ağzını ve eskiden öpücüklerimin altında nasıl eridiğini düşünüyorum. Şimdi öpüşmelerimiz çok az ve o asla ama asla erimiyor.

Mari kaşlarını çatıyor, omzunun üzerinden bakmak için dönüyor. Beni görünce yüz ifadesi

aydınlanıyor. "Işığın içinde duruyorsun, T'chai." Yanındaki boş tabureye vuruyor. "Gel ve otur."
Onu çalışırken izliyorum. Onun konuşmasını dinlemeyi seviyorum, narin yüzündeki konsantrasyon ifadesini seviyorum.

Yüzünü. Taburemi daha yakına çekerek yanına oturdum.

Gülümsemesi biraz soluyor ve eğildiğini fark ediyorum. Kalbim sıkışıyor.

"Bu sabah bir grup parça daha bulduk," diyor Mari yumuşak sesiyle. "Kuma gömülmüşlerdi, bu yüzden kirliler ama Mardok onları çalıştırabileceğini düşünüyor. Yapacak çok şey var ve herkesin dikkati oyunlarla dağılmış durumda, o yüzden gelip bir an önce işe koyulayım dedim." Elindeki parçaya hafifçe üflüyor, dudakları büzülüyor. Sonra bana doğru bakıyor. "Oyunlara katılacak mısın?"

"Beni izlemeyeceksen olmaz."

"Ah." Duraksıyor ve M'dok'a bakıyor ama erkek eşine yakın duruyor ve fazla iş yapamayacaklarından şüpheleniyorum. "Emin değilim. Halledilmesi gereken o kadar çok şey var ki-"

"Gel ve benimle yürü," diyorum, ayağa kalkıp elimi uzatarak. "Biraz yürüyeceğiz ve sonra seni çalışman için yalnız bırakacağım. Buna söz veriyorum."

M'dok ve F'rli'ye bakarken dişlerimi sıkıyorum.

"Lütfen," diye ekliyorum.

Mari başını sallıyor ve sonra ayağa kalkıyor. İsteksiz ve üzgün görünüyor ve ben her şeyden çok onun tekrar gülümsediğini görmek istiyorum. Üzerinde çalıştığı parçaları bir kenara bırakıp M'dok'a bakıyor ama M'dok şu anda eşini öpüyor ve Mari'nin gittiğini fark etmiyor.

Bu sabah herkes öpüşüyor mu, merak ediyorum, sinirleniyorum.

Mağaradan birlikte çıkarken elini benimkine koyuyor ve ben bunu bir başarı olarak görürken, parmaklarının benimkine neredeyse hiç dokunmadığını da fark ediyorum. Her geçen gün daha da az dokunuyoruz. Bir yanımlı bunu anlıyor... ama daha büyük, daha inatçı bir yanımlı bundan nefret ediyor. Ben eşimi istiyorum. Bizden çalınmadan önce sahip olduğumuz şeyi istiyorum.

Bunu o kadar çok istiyorum ki hayal kırıklığından çılgılık atabilirim.

Kamptan çıkıp buz yüklü suyun gelgitle birlikte yuvarlandığı sahile doğru ilerliyoruz. Buradaki dalgalar evdekilerden çok farklı. Denizin kendisi karanlık ve yasaklayıcı, buradaki canlılar ise acımasız ve sevimsiz. Böylesine düşmanca bir kıyıda hayatta kalmak için öyle olmaları gerektiğini hayal ediyorum. En azından bol miktarda varlar ve iyi besleniyorlar ama Mari'nin onlardan korktuğunu biliyorum. Cesur bir yaratığın keşif amaçlı bir dokunaç göndermesi ihtimaline karşı onu koruyarak, yanımda onunla birlikte suyun kenarında yürüyorum.

Bana gülümsüyor, koyu renkli, kıvrık yelesini kulaklarının arkasına doğru iterken ifadesi yumuşak, tatlı ve acı verecek kadar güzel. "Oyunlara katılmak istemediğine emin misin? Bıçaklardan birini yakından gördüm ve gerçekten güzel görünüyor. Avlanmak ve sürekli aletlerini keskinleştirmek tam bir baş belası. Bu yeni bıçaklardan biri sana çok yardımcı olur."

M'dok'un göklerden gelen arkadaşı tarafından kıyıya bırakıldıklarından beri herkes silahlara göz dikmiş durumda. Yiyecek malzemeleri bir ya da iki gün içinde tüketildi, ancak metal bıçaklar, yeteri kadar olmadığı için bir oyundaki ödüller gibi kasıtlı olarak bir kenarda tutuldu. "Bir bıçak isterdim, evet, ama av sırasında elimden ilk düştüğünde Gölge Kedi ve Güçlü Kol onun daha iyi ellere ait olduğunu söylemekten asla vazgeçmeyecekler." Serbest elimi dalgınca esnetiyorum, çok sıkı tendonların çekimini hissediyorum.

Sinirli bir ses çıkarıyor. "O zaman onlar pislik."

Onun kararlı savunması karşısında kıkırdıyorum. "Araçlar onları en iyi kullanabilecek kişilerin elinde olmalıdır. Pozisyonlarımız tersine dönseydi mutlu olur muydum bilmiyorum."

Mari dirseğiyle beni dürtüyor. "Anlayışlı olma. Onlara kız. Eğer bıçak istiyorsan, oyunlara katılabilmelisin. Raahosh'la konuşmamı ister misin?" Yüzünde son derece sert bir ifade var, sanki

beni savunmak için tüm grubu karşısına alacakmış gibi.

Bunu görmek bile beni gülümsetiyor. "Bıçağa ihtiyacım yok. İsteyebileceğim her şeye sahibim." Ona dönüyorum ve elimi uzatıp yelesinden bir tutamı yüzünden uzaklaştırıyorum.

Mari yüzünde özür dileyen bir gülümsemeyle geri çekiliyor.

Ve mutluluğum ortaya çıktığı anda bir kez daha kayboluyor. Önümde hızlı adımlarla ilerleyişini izliyorum. Kollarını göğsünde kavuşturuyor ve gözlerini suya dikeyiyor. Hayal kırıklığına uğradım ama şaşırmadım. Kazadan beri aramızdaki ilişki böyleydi. Önceden ellerimizi birbirimizden uzak tutamazdık. Şimdi dokunuşumdan uzaklaşıyor. Yine de yanına gidiyorum ama bu sefer elini tutmuyorum.

"Özür dilerim," der Mari sessizce. "Sen olmadığını biliyorsun. Sadece..." Kollarını tekrar ovuşturuyor. "Biliyorum." Ama sözlerim istediğimden daha keskin ve incitici.

Sessizliğe gömülüyoruz ve sonunda Mari tekrar bana bakıyor. "Bu sabah Veronica'yla konuştum. Tekrar denemesini istedim." Başını iki yana sallıyor. "Hâlâ bir şey yok. Her ne yaptıysa düzeltemiyor." Bana bakıyor ve gözleri çok ama çok üzgün. "Üzgünüm, T'chai."

"Üzülme," diyorum ona şiddetle. "Sen yanlış bir şey yapmadın."

"Bana sordu ve ben de evet dedim," diye yanıtlıyor Mari başını sallayarak. "Hayır demeliydim. Seni çekip çevirmesi için khui'ne güvenmeliydim."

Uzanıp eşimi kollarımın arasına alıyorum, onun irkilmesine aldırımıyorum. "Khui'm kalbimin sende olduğunu biliyor." "Benimki değil," diye fısıldıyor.

"O zaman onları kendimiz ikna edeceğiz. Eğer bir kez bizim için şarkı söyledilerse, yine bizim için söyleyeceklerdir." Zamanla onları tekrar ikna edebileceğimize eminim. Sadece bana güvenmesi, khui'me güvenmesi gerekiyor. "Sadece denememiz gerek." Soğuk esintiden dolayı üşüyen yanaklarına dokunuyorum. "Bu gece kürklerime gelir misin?"

Tereddüt ediyor ve sonra başını sallayarak bana gülümsüyor. "Bu gece."

MARI

Tanrım, gerçekten biriyle konuşmak istiyorum.

Diğer yarım T'chai ile konuşmayı her şeyden çok istiyorum ama bu, üzerinde bir türlü anlamadığımız bir konu. T'chai'den başka biri. Sahildeki yürüyüşümüzü bitirdikten sonra, Callie'nin deyimiyle Ravenclaw mağarasına dönmek için acele etmiyorum. Atılan parçaları tuz ve kumdan arındırmak için çalışmak genellikle odaklanmama yardımcı oluyor. Bu hiç bitmeyen, akılsızca bir iş akışı ama aslında hoşuma gidiyor çünkü başka şeyler düşünmemi sağlıyor. Çoğu gün Callie de bana katılıyor ama bugün plaj maçlarını izleyeceğini biliyorum. Sanırım tüm kabile orada olacak ve Mardok'un mağaranın ışıklarını kapatıp aletlerini kaldırdığını gördüğümde pek de şaşırmadım. Onların da oyunları izleyeceğine şüphe yok.

Sanırım bu benim de gitmem gerektiği anlamına geliyor ama içimden bir ses bunu yapmak istemiyor. Belki de T'chai ve ben kendimizi ait hissetmediğimiz içindir. Biz "kusurluyuz" ve artık gruba uymadığımızı hissediyorum. Bir araya geldiğimizde herkes bize bakıyor. Bire birde, kabile halkının harika olduğunu düşünüyorum. Ama büyük bir grupta herkes bizi izliyor ve bu beni huzursuz ediyor.

Sanki hepsi tekrar yankılanmamızı bekliyor ve ben bunun olmayacağını biliyorum.

Bunu göğsümdeki bitin ne kadar yanlışı hissettirdiğini bildiğim kadar kesin olarak biliyorum. Veronica onu kapattığından beri "benim" gibi hissetmiyorum. Ve onun kapatmasının benim seçimim olduğunu biliyorum.

Ama bu, her şeyin berbat olduğu gerçeğini değiştirmiyor.

Herkesin sahilde toplandığını görüyorum ve Lauren en kalabalık grupta birlikte orada, arkadaşı K'thar'ın tuhaf görünümlü kuşu omzuna tünemiş. Callie dışında Lauren'a en yakın olan benim ama onu eğlenceden uzaklaştırmak istemiyorum. Sanırım tek başıma sessizce bekleyeceğim.

Farli hızla Ravenclaw mağarasına giriyor ve beni görünce duraksıyor. "Bugün çalışmak istediğini fark etmemiştim Mar-ee. Diğerleri maçları izlemeye gidiyor. Sen de gelmelisin." Bana mutluluk ve ışık saçan parlak bir gülümseme gönderiyor. Farli insan ya da uzaylı formunda saf bir neşe kaynağı ve Mardok'un ona neden bu kadar hayran olduğunu anlamak çok kolay. Güçlü ve yetenekli ama son derece tatlı ve her zaman gülümsüyor. Onu kıskanıyorum.

"İzleyeceğimi sanmıyorum," diye itiraf ediyorum. "Sanırım burada kalacağım... tek başıma."

"Yalnız mı?" Hafif kürk şalını alıyor -muhtemelen geri dönmesinin sebebi de buydu- ve mağaranın girişinde duraklıyor. "İyi misin, Mar-ee? Mutsuz görünüyorsun."

Gidip en yakın masanın altına saklanma isteğimle savaşıyorum. Tanrım, Farli'yle kız muhabbeti mi yapacağım? Gökkuşağı kakası yapan ve güneş ışığı gülen Farli'yle mi? Ama çaresizce biriyle konuşmak istiyorum. "Bir sorunum var Farli," diye geveliyorum, normal koltuğuma geçiyorum ve oraya yığılıyorum. "Her şey yanlışı gidiyor."

Hemen gelip yanıma oturdu ve kürklü pelerinini omuzlarıma koyarak beni bir çocuğa sarılır gibi sardı. "Yardımcı olabileceğim bir şey mi? Söyle, düzeltmek için ne gerekiyorsa yapacağım."

Bu çok hoş. Ağlama isteğime karşı koyuyorum, çünkü ağlamak hiçbir işe yaramadı ve son birkaç ayda çok ağladım. "Ben sadece..." Ona dönüp garip uzaylı yüzünü tarıyorum. Yüz hatları T'chai'ninkinden daha belirgin, rengi daha koyu. Boynuzları farklı ve sa-khui'nin kaplamalı burnuna sahip. Hâlâ güzel ama çok uzaylı. "Benim khui'm tamamen yanlışı, Farli." Kelimeler fısıltıyla çıkıyor. "Ve kimse bunu düzeltemez."

Dilini ana bir tavrıla řakırdatıyor, ki benden belki yirmi yař ve daha genç olduėu dűřünűlűrse bu biraz komik. "űnkű řıfacı onu susturdu, deėil mi?"

Başımı sallıyorum ve sonra gözyaşlarım yine de dökülüyor ve ona yaptığım korkunç seçimi anlatırken onun kemikli omzunda ağlıyorum. T'chai'nin dikkati dağılmış khiu'sini yalnız bırakıp onu iyileştirmesini *umabilir* ve ölümünü riske atabilirdim ya da khiu'sinin onu iyileştirmeye odaklanabilmesi için Veronica'nın rezonansımızı susturmasını sağlayabilirdim. "Haftalardır çok hastaydı, Farli," diye sızlanıyorum, sümük ve gözyaşları içinde. "Ve bunu seçemeyeceğimi hissettim. Onun khiu'sine yardım etmek zorundaydım, anlıyor musun?"

"Sen doğru olduğunu düşündüğün şeyi seçtin." Omuzlarımı yatıştırıcı bir el ile ovuyor. "Vuh-ron-ca da öyle yaptı. Yanlış olanı seçtiğini bilmiyordun."

İrkildim. Farli'nin öyle demek istediğini sanmıyorum ama haklı. Bu şekilde sonuçlanacağını bilmiyordum, yoksa belki de zar atardım. Aslında...hayır, atmazdım. Eşimle olan seks hayatım onun ölümünü riske atmaya değmez. "Ve şimdi kapandı, Veronica tekrar açamıyor. Denedi, denedi ama bitim onu görmezden geliyor."

"Bir khiu güçlü fikirli bir şeydir," diyor Farli nazıkçe. "Ve Vuh-ron-ca güçleri konusunda daha çok genç. Maylak'ın yeteneklerinde kendini güçlü hissetmesi için mevsimlerin birçok kez dönmesi gerekti. İnsan şifacınız da yetenekleriyle güçlenecektir. Ona zaman verin."

Belki de haklıdır. Belki de Veronica'ya zaman vermeliyim. Bu konuda onu sürekli rahatsız etmemin bir anlamı yok. Bu sadece ikimizin de kötü hissetmesine neden oluyor, sonra Veronica ağlıyor ve ben de zamanımı onu teselli etmekle geçiriyorum, oysa gerçekten birinin beni teselli etmesini istiyorum. Yüzümdeki gözyaşlarını siliyorum ve ürpertici bir iç çekiyorum. "Benim khiu'm değişti, Farli. Artık T'chai'ninkini sevmiyor. Sadece ona şarkı söylememekle kalmıyor, aynı zamanda... bana dokunduğunda... yanlış hissediyorum." Titriyorum. "Kötü. Sanki khiu'm bana hayır diyor." Tereddüt ediyorum. "Bu aramızdaki ilişkiyi zorlaştırıyor."

Zor mu? "İmkansız" demeliydim. Eşinizin size her dokunuşu teninizi süründürüyormuş gibi hissettiriyorsa seksten hoşlanmak imkansızdır. Ne yaparsanız yapın tahrik olamıyorsanız çünkü khiu'niz bundan hoşlanmıyorsa.

Ve arkadaşınız aptalca bir nedenden dolayı aynı şekilde etkilenmiyor. Bu adil değil ve işleri daha da kötüleştiriyor. O beni istiyor. Beni öpmek, bana sarılmak, bana dokunmak ve sevişmek istiyor ve bana her uzandığında vücudum kusmak istiyormuş gibi davranıyor.

Bu bir kabus.

"Bir çiftleşmeden zevk alamaz mısın?" Farli şaşkınlıkla sorar. "Gerçekten mi?"

Şimdi daha da ucube gibi hissediyorum. Masanın altına girebilmek için onun gitmesini bekleyemem. "Evet," diyorum kısıp bir sesle. "Ne yaparsak yapalım."

Bir an düşünür. "Belki... otlar? Annemin kullandığı otlar var. Amcığın zevk için çok kuru olduğu zamanlarda çiftleşme için iyidir. Eğer çiğnersen, amcığı yumuşak ve ıslak yapar. Annem bunun işe yaradığını söylüyor."

Gözlerimi kırpıştırarak ondan uzaklaşıyorum. "Annen sana bundan bahsetti mi?"

Farli şaşırmış görünüyor. "Elbette. Annem hâlâ babamla çiftleşiyor. Yaşlıların çiftleşmediğini mi sanıyorsun?" Gülüyor. "Onları kürklerin içinde gördüm. Hâlâ oldukça dinçler!"

Şu anda resmi olarak aşırı paylaşım bölgesindeyiz... ama bu bir fikir. "Bir bitki mi dedin?" "Aminı iyice kayganlaştırmak için," diye onaylıyor başını sallayarak.

Vücudumun T'chai'ye karşı duyduğu bu tuhaf hoşnutsuzluğu aşmak için her şeyi denemeye hazırım. "Bu bitkiyi nasıl alabilirim?"

"Şifacıda biraz olduğuna eminim. Baş ağrısına da iyi gelir." Sanki bu düşünce ona komik geliyormuş gibi kıkırdıyor. "Acaba ikisi birbiriyle bağlantılı mı?"

Küçük bir gülümsemeyle idare ediyorum.

Ben Ravenclaw mağarasında beklerken FARLI gidip benim için bitkileri alıyor. Ona Veronica'yı bugün zaten bir kez rahatsız ettiğim bahanesini sunuyorum -ki bu doğru- ama gerçek şu ki, ağladığımı saklamam gerekiyor. Eğer T'chai ağladığımı görürse, bu onu incitecektir.

Onu yeterince incittim zaten.

Ben de Farli'nin dönmesini ve şiş gözlerimin kurummasını beklerken küçük uzaylı parçalarının üzerindeki kum ve tuzu temizliyorum. Kısa bir süre sonra yüzünde geniş bir gülümseme ve elinde bir keseyle geri geliyor. "Başarılı!" Eğiliyor ve abartılı bir şekilde bana göz kırıyor. "Ve endişelenme. Veronica'ya amımın kaşındığını söyledim. Hiç soru sormadı."

Zavallı Veronica. Yüzündeki ifadeyi ancak hayal edebilirim. Kıkırdıyorum ve Farli'ye bir gülümseme veriyorum. "Teşekkür ederim." Yanaklarıma dokunuyorum. "Gözlerim hâlâ kırmızı mı?"

Kolumu okşadı. "Gözlerin mavi. Khui mavisisi."

Doğru ya. Bunu hep unutuyorum.

Mağaradan birlikte çıkıyoruz ve bitki paketini tuniğimin altındaki deri göğüs bandıma sokuyorum. Dışarıda hâlâ sahilde hazırlık yapıyorlar ve bu kadar uzun süren şeyin ne olduğunu merak ediyorum. Belki de engelli bir parkurdur, gerçi geçmişte bunlarla pek şansımız olmamıştı. Sonuncusunda Sam'in takımı Devi'nin takımıyla çarpışıp uzun boylu bilim adamının kafasına ciddi bir darbe indirdiğinde attığı dehşet çığlıklarını hâlâ hatırlıyorum. Sahile baktığımda birkaç kişinin birbirini işaret ettiğini ve tartıştığını görüyorum. Ugh, hayır teşekkürler.

Kalabalığın arasında M'tok ya da S'bren'i göremiyorum ama Penny ve Callie tartışanların yanında duruyorlar. R'jaal'ı görüyorum, kollarını kavuşturmuş, Tia da eli göğsünde onunla flört ediyor. Bu kız her ne yapıyorsa, keşke onu kendim için şişeleylebilseydim. Ateşe bakıyorum ve dostumu görüyorum.

Onu görmek bile nefesimi kesiyor. Gözlerimiz buluştuğunda duraklıyorum ve kampın öbür ucundan bana yavaş, gizemli bir gülümseme veriyor. Şimdi de onunla tanıştığım ilk günkü kadar güzel, hatta daha da güzel, çünkü şişmanlamış. Artık kaburgaları görünecek kadar zayıf değil. Kaslanmış ve hala K'thar kadar kalın olmasa da kolları kalın ve omuzları inanılmaz derecede geniş görünüyor. Şu anda bile kollarının giydiği deri tuniği gerdiğini görebiliyorum, sanki onu tam olarak içine alamıyormuş gibi. Callie'den ona bir tane daha yapmasına yardım etmesini isteyeceğim, sanırım. Bu toprakların gerektirdiği sıcak katmanları pek sevmiyor ama Taushen ve Farli gibi peştamaldan başka bir şeyle de dolaşamaz. Onlar soğuğa alışkın. T'chai'nin sıcak ada kemiklerini hâlâ ısıtıyor.

Ayrıca, örtülü olması hoşuma gidiyor. Kıskaç tarafım onun seksiliğini görebilen tek kişi olmayı seviyor.

Farli kulağıma eğilerek, "İyi şanslar dostum," diye fısıldıyor. "Amcığın bu gece daha sulu olsun."

Garip ama kabul ediyorum. Umarım öyledir de. Elimi göğsümün üzerine koyuyorum, paketteki kurumuş yaprakların kırışmasını hissediyorum. Lütfen, lütfen bunun bir faydası olsun.

T'chai'yi seviyorum ama khui'min tepkisi bizi ayırıyor.

E aylardır çiftleşmiş olmama rağmen bu gece için gerginim. Tüm bu "ilişki" olayını birkaç kez yarım yamalak denedik ama o hâlâ iyileşme sürecindeyken daha kolaydı. Birkaç kez öpüştük ve sonra ben yorgun olduğumu ya da onun yorgun olduğunu söyledim, ama ikimiz de

bir şeylerin yanlış olduğunu biliyordu. İyileştikten beri seks yapmayı denemedik. Hatta ayrı bir kürk yığnında uyuyorum. İlk başlarda bunun nedeni kazara hala iyileşmekte olan yaralarından birine dokunmak istemememdi, ama şimdi sadece... yaptığımız şey bu. Benden bir daha onunla yatmamı istemedi, ben de teklif etmedim.

Hiçbir şey hissetmediğinizde partnerinizle yakınlık kurmayı önermek zordur.

Veronica bitimi "kapattığından" beri, her şey garip hissettiriyor. Uzak. T'chai'nin en hasta olduğu ve Veronica'nın tüm iyileştirmelerinin işe yaramayacağından endişelendiğim zamanlarda bile, bu beni gerçekten etkilemedi. Sanki khiu'm hastayken duygularımın sesi kısılmış gibiydi, çünkü hiçbir şey beni etkilemiyor gibiydi. T'chai'nin tekrar etrafta dolaştığını gördüğümde büyük bir sevinç hissetmedim. Rahatlama, evet, ama bu sevinçten çok daha hafif bir duygu. Daha fazlasını hissetmem gerekmez miydi? Ve son zamanlarda saklanma ihtiyacı hissetmedim. Buraya ilk geldiğimizde sürekli saklanmak istiyordum çünkü yabancı bir gezegende mahsur kalmanın verdiği endişeyi yatıştırmaya yardımcı oluyordu. Şimdi ise pek umursadığımı söyleyemem.

Bunu diğerleriyle paylaşmadım çünkü anlayacaklarını sanmıyorum. Bir gün Callie'ye ima ettim ve bana deliymişim gibi baktı. Bir daha bu konuyu açmadım. Birine khiu'nizin doğru olmadığını nasıl açıklarsınız? Greve gittiğini ve dünyadaki tüm iyi şeyleri de beraberinde götürdüğünü? Sanki khiu'min tepki verdiği tek şey hoşlanmadığı şeylermiş gibi...

Arkadaşımın bana dokunması gibi.

İçinde bulunduğum durum çok kötü ve berbat. Çiftlerle dolup taşan bu kalabalık plajda bile kendimi çok yalnız hissediyorum. Teker teker eşleşiyorlar ve ben de arkadaşlarım adına mutlu oluyorum. Hayat bize boktan bir el dağıttı, o halde neden elimizdeki tadını çıkarmayalım, değil mi?

Ama bu kadar mutluluğun ve sevgi gösterisinin içinde olup da bir sorun olduğunu bilmek çok zor. Lauren ile olan arkadaşılığımın uzaklaştım çünkü ikimiz de erkeklerimizle aynı anda rezonansa girdik ama o ve K'thar çok tatlılar ve bu beni kıskandırıyor.

Şimdi bile, yanımda T'chai ile akşam ateşinin etrafında otururken, Lauren'ı çok yakından izlememeye çalışıyorum. Eşine o gizli gülümsemesini verdiğini ya da onun karnına dokunduğunu görmek istemiyorum. Çorbamı içiyor ve konuşmaları gönülsüzce dinliyorum.

En azından T'chai'nin keyfi yerinde. R'jaal ile buradaki suya ağ atmanın farklılıkları hakkında konuşuyor ve Tia saçlarını savurup aynı anda hem Sessah hem de I'rec ile flört ederken ağırlıkları ve iki katına çıkan ipleri tartışıyorlar. U'dron, kabuklu tefini Bek ve Elly'ye gösterirken yüzünde şiddetli bir özlem ifadesiyle Raven'ı izliyor. Birkaç haftadır hepimiz için aşikâr olmasına rağmen, Raven'ın ondan hoşlandığından tamamen habersiz. Diğer kadınların arkadaşlarıyla oturduklarını ya da bir arada kümelenediklerini fark ediyorum: Steph, Sam, Flor ve Bridget devrilmiş kütüklerden birinin üzerinde toplanmış, birbirlerine sokulmuş ve ara sıra fısıldaşıyorlar.

Evet, hiçbir yere uyum sağlayamıyorum. Diğer Latin arkadaşım Callie bile M'tok'un kucağında

oturuyor ve S'bren'in kucağında oturan Penny ile hararetli bir şekilde sohbet ediyor. Rezonansa girdiğinden beri Ravenclaw mağarasına pek uğramıyor. Onun adına mutlu olsam da, bu beni daha da yalnız hissettiriyor.

T'chai elini dizime koyarak dikkatimi çekiyor ve onu tekmeleme dürtüsüyle savaşıyorum. Gönderiyor

Vücudumda bir ürperti, hoş olmayan bir ürperti, sanki khui'm onun dokunuşuna isyan ediyormuş gibi. "Daha fazla yemek ister misin, dostum? Sana bir porsiyon daha getireyim mi?"

Başımı iki yana sallayıp yarısı dolu kâsemi işaret ediyorum. "Benimkinin hepsini yiyebileceğimi sanmıyorum. Sen de ister misin?"

Bana sırtıyor, o kadar yürek parçalayıcı bir sevimlilikle sırtıyor ki onu gülümserken görmek fiziksel olarak acı veriyor. Benim kâsemi alıyor ve payıma düşeni iştahla yiyor. Herkese yetecek kadar yemek var ama T'chai'nin uzun süre açlıkla mücadele ettikten sonra yemekle tuhaf bir ilişkisi olduğundan şüpheleniyorum. Her oturuşta üç kase yemek yiyebilir. Yine de yemiyor; biri ona daha fazla yemek vermediği sürece sadece benim aldığım porsiyonu yiyor. Asla daha fazlasını istemez ama ikinci bir porsiyon aldığında o kadar hızlı ve şevkle yiyor ki hala aç olduğunu biliyorum.

Daha fazla yemiyor çünkü tüm kabileye yetecek kadar olması gerekiyor. Onun ne kadar iyi bir adam olduğu kalbimi kırıyor. Neden benim khui'm bunu takdir edemiyor? Bunun yerine, yanlış bir şekilde beni dokunulmaktan korumaya çalışıyor, sanki eşimden başka birinin bana asıldığını düşünüyormuş gibi... çünkü T'chai'yi eşim olarak tanımıyor.

İçimi çekiyorum ve kendimi onun koluna dokunmaya zorluyorum. "Yorulдум. Kulübeye geri döneceğim." "Ben de seninle geleceğim," diyor hemen ayağa kalkarak.

"Hayır, sorun yok." Onu tekrar koltuğuna çekiyorum. "R'jaal ile konuşmanı bitir ve yemeğini ye. Kendime birkaç dakika ayırmam gerek."

Ağızına bir kaşık daha zıpzıp yahnisi tıktırırken bile bana bariz bir özlem bakışı atıyor. Kendimi ateşin yanındaki gruptan kurtarıyorum, bunu yaparken kolların ve tabakların üzerinden geçiyorum. Eşinin Z'hren'i beslemesini izleyen Gail'in yanından geçip ona doğru eğiliyorum. "T'chai'nin bir kase daha yediğinden emin olabilir misin? Sanırım hâlâ aç ve sormayacağını biliyorsun."

"Yapacağımı biliyorsun." Bana sıcak bir gülümseme verdi. "Endişelenme."

Ona teşekkür ediyorum ve dost canlısı gruptan uzaklaşarak sahildeki kulübelere doğru ilerliyorum. Geceleri bir araya gelmeyi seviyorum ama bazen bir süreliğine yalnız kalmak da güzel oluyor. Gecenin serin havasını içime çekiyorum, karanlık okyanusa bakıyorum ve T'chai'nin bizim için yaptığı kulübeye doğru ilerliyorum. M'tok ve S'bren'in ikiz kulübelerinin yakınındaki kayalıklarda yer alıyor ve o zamanlar hala zayıf olduğu için tüm Uzun Boynuz klanı ona yardım etti. Güzel bir kulübe -küçük ve rahat- ve içinde iki yatak olsa bile ev gibi hissettiriyor. İçeriği ısıtmak için ateşi yakıyorum ve sonra kürklerimin üzerine oturup ot torbasını çıkarıyorum.

Farli kaç tane yiyeceğimi ya da nasıl alacağımı söylemedi. Bir an için kulübeden çıkıp onu getirmeyi düşünüyorum ama yaptığım şeyin dikkat çekmesini istemiyorum. İsteksizce ince, iğneye benzeyen yapraklardan birkaç tane alıp ağızma atıyorum ve çiğniyorum. Bir ağız dolusu tuzlu ot yemek gibi, her lokmada öğürüyor ve öksürüyorum. Midem itiraz etmeye başlamadan önce iki avuç dolusu -poşetin yaklaşık yarısı kadar- yiyebiliyorum ve ağızımdaki tadı temizlemek için bardak bardak su içiyorum. Kendimi farklı hissetmiyorum ve kürklerin üzerine oturup vücudumun dikkatini vermesini bekliyorum. Bu seni azdıran İspanyol sineği gibi bir şey mi? Yoksa sarhoş mu ediyor?

Belki de sarhoş olmalıydım.

Bu fikre hak verdim ve ayağa kalktım. Depo çadırlarında biraz fermente sah-sah bulabilirim, değil mi? Çizmelerimi giyiyorum ama dışarı çıkamadan T'chai kapıda beliriyor, mağrur ve dik boynuzları girişe takılmasını diye başını eğiyor.

"Gidiyor musun?" diye soruyor, sesinde biraz incinmişlik var.

"Ne? Ben mi? Ben mi? Hayır." Cevaplarımı geveliyorum. "Gidip seni arayacaktım."

İhtiyatlı ifadesi gülümsemeye dönüşüyor ve bu adam üzerinde bu kadar çok güce sahip olduğum için acı çekiyorum. Bunu sevmeliyim, değil mi? Tia sahildeki her erkeği kendi melodisiyle dans ettirmeye bayılıyor. Ama ben hissediyorum ki

T'chai'nin gülümsemesinden sorumlu. O benim. Sanki onu hayal kırıklığına uğratmışım gibi her çatık kaşını ve her üzgün ifadeyi kişisel olarak alıyorum.

Yanımdaki battaniyeye vurarak bana katılmasını işaret ediyorum. Hiç tereddüt etmeden hemen yanıma uzanıyor ve onun bu hevesi içimi yeniden acıtıyor. Bize dağıtılardan daha iyi bir eli hak ediyor. Ben de hak ediyorum ama sineye çekip kendi mutsuzluğumla başa çıkabilirim; onunki beni parçalıyor.

T'chai ayağımı ellerinin arasına alıyor ve botlarımın bağcıklarını çözmeye çalışıyor. Aylar geçmesine rağmen hala ayağını örtmekte zorlanıyor, bu yüzden sabahları onunkini giymesine yardım ettiğim bir ritüelimiz var ve bunu telafi etmek için geceleri benimkini çıkarmamda bana yardım ediyor. Bu dostça bir ritüel. Çok tatlı. Birbirimizi en basit yollarla önemsiyoruz ve bu bana bir evliliğin (ya da çiftleşmenin) sadece seksten ibaret olmadığını hatırlatıyor. Birbirimizin yanında olmakla ilgili. T'chai'nin korkunç hastalığı sırasında, vücudunun her bir parçası içten içe solmaya kararlı görüldüğünde onun yanındaydım ve eminim ki ben hasta olsaydım o da benim yanımda olurdu. Botlarım üzerinde çalışırken onu izliyorum, düğümler üzerinde çalışırken yüzünde yoğun bir konsantrasyon ifadesi var, gülümsemekten kendimi alamıyorum.

En azından botu çıkarıp çıplak tenimi okşayana kadar öyle yapıyorum. Bir zamanlar ayak masajı için canımı verirdim. Şimdi sadece omurgam boyunca hoş olmayan bir ürperti gönderiyor.

Bu senin eşin, kendime hatırlatıyorum. Ellerini ondan uzak tutamadığın için bir ada fahişesi olmaya razı olduğun zamanı hatırlıyor musun? O aynı adam. Şimdi daha da yakışıklı ve sen onun içini dışını biliyorsun. Onu seviyorsun.

En azından onu sevdiğimi düşünüyorum. Biyoloji tüm sinyalleri kontrol ederken bunu söylemek zor. Tek bildiğim adadayken ona takıntılıydım ve ona dokunmak bile beni delirtiyordu. Sonra benim için neredeyse ölüyordu. Ondan sonra iyileşme ayları ve her şeye rağmen öleceğini düşündüğüm pek çok gün oldu ve kalpler ve çiçekler aşkı olmasa bile, yaşadıklarımızdan sonra pek çok düzeyde birbirimize bağlandık. Hayatımı T'chai olmadan düşünemiyorum ve düşünmek de istemiyorum. O benim... khui'm kabul etmese bile.

Onu bir kez sevdi. Elbette onu tekrar sevebilir.

O yüzden ayağımı ovarken cesaret verici olduğunu umduğum bir şekilde genişçe gülümsüyorum. Geri çekilmek istememe rağmen çekilmiyorum. Sorun o değil. Arızalı olan benim khui'm.

İkinci botumu çıkarıyor ve sonra beni öpmek için eğiliyor, ağzı benimkini arıyor.

Elimde değil ama öpücükleri kalbimi acıtacak şekilde karşılaştırıyorum. Adadayken öpücükleri başımı döndürüyordu. Onlara doyamıyordum ve tecrübesiz olmasına rağmen ağzı benimkine karşı mükemmel bir his veriyordu. Bunun bir önemi yoktu. Önemli olan tek şey onun tadına bakmak, dilinin kayganlığını benimkinde hissetmekti. Bu gece, yine de, sadece belli belirsiz bir his var. Çok daha fazlasını hissetmek istiyorum ama o beni öpmeye devam ettikçe, ben de sadece bitmesini istiyorum.

Bundan nefret ediyorum. Öpücüklerinden değil - onları tekrar sevmek istiyorum - ama böyle hissetmekten ve bunun gerçek olmadığını bilmekten. Eğer bitim bir pislik gibi davranmasaydı T'chai'nin öpücüklerini seveceğimi biliyorum.

Geri çekiliyor ve bir an için heyecansızlığımı hissettiğinden endişeleniyorum. Ama sadece başını eğiyor ve o sevimli haliyle bana sırtıyor. "Tadın tuhaf."

Ay dios. Elimi ağzıma götürdüm, daha önce yediğim ve bana hiçbir faydası olmadığından emin olduğum o iğrenç otları düşündüm. Kendimi farklı hissetmiyorum... Görünüşe göre tadım değişmiş. "Öyle mi?" İyi bir yalan bulmak için etrafta dolanıyorum çünkü itiraf edip duygularını incitmek

istemiyorum. "Yemekten sonra midem bulandı, ben de yatıştırmak için birkaç çay yaprağı yedim."

Bakışları hemen endişeli bir ifadeye dönüşüyor. Beni kucağına çekiyor ve sırtımı okşayarak kendine yakın tutuyor. "Kendini iyi hissetmiyor musun?"

İşte böyle anlarda -o kadar şefkatli ve tatlı olduğunda- kendimi en kötü arkadaş gibi hissediyorum.

mümkün. "Ben iyiyim," diye fısıldıyorum. "Söz veriyorum. Bunun için endişelenme."

Eğiliyor ve uzun bir süre yüzümü izliyor, beni inceliyor ve sonra bana en küçük öpücüklerini veriyor. Alt dudağıma küçük bir öpücük konduruyor ve itiraf etmeliyim ki bu hoşuma gidiyor. Midemin tekrar isyan edip etmeyeceğini test edercesine bir tane daha, bir tane daha veriyor ve bu sırada elleri omurgamda aşağı yukarı hareket ediyor.

Bunu mu? Bunu yapabilirim. Öpücük derinleştğinde ya da eli tuniğimin altından kayarak göğsümü kavradığında hissettiğim hoşnutsuzluk sancılarını görmezden geliyorum. Bundan hoşlanıyorum. Hoşlanıyorum. Başparmağını meme ucuma sürttüğünde çok daha fazlasını hissetmek istiyorum ama meme ucum tepki vermiyor. Onun alaycı dokunuşuna karşı gerilmiyor ve vücudumun da tepki verdiğini hissetmiyorum.

Sessiz bir umutsuzluk duygusu yükselmeye başlar.

Eğer T'chai'nin biti ona benimkiyle aynı YANLIŞ *YANLIŞ YANLIŞ* titreşimleri veriyorsa, bunu göstermiyor. Kalın ve belirgin ereksiyonunun kalçama baskı yaptığını hissedebiliyorum. Ağzı istekli ve eli taytımın içine doğru ilerliyor, kalçalarımın arasını itiyor.

Ve sonra duraklıyor.

T'chai geri çekilir. "Islak değil misin?"

Dudaklarımı yalıyorum, kendimi gelmiş geçmiş en kötü kadın gibi hissediyorum. "I..."

Elini çekiyor, yüzündeki incinmişlik ve ihanet parıltısı beni yaralıyor. "Öpücüklerim artık seni ıslatmıyor mu Mari? Hoşuna gitmeyen bir şey mi yapıyorum?"

"Sorun sen değilsin," diyerek kucağından kayıyor ve kaçıyorum. Ayağa kalkıyorum ve sinirli bir şekilde yerde volta atmaya başlıyorum. "Bu işin içinde olmak istiyorum. Ben istiyorum. Farli'nin otları bile bir şey yapmadı. Sanki vücudum hiç dikkat etmiyor!"

"Otlar mı?" diye soruyor sessizce.

Kahretsin. Onlardan bahsetmek istemedim. "Biliyor musun, benim bitim artık seninkinden hoşlanmıyor." Apaçık ortada olan bir şeyi söylediğim için kendimi aptal gibi hissediyorum ve ona bir el hareketi yapıyorum. "Bazı yaşlı kadınların artık kayganlaşamadıklarında kullandıkları bazı bitkileri denemek istedim. Bazen yaşlanınca böyle olur-"

"Ama sen daha yaşlı değilsin," diyor sertçe. "Şifacı bizi bundan mahrum bıraktı." Başımı iki yana sallıyorum. "Benim yüzümden. Bunu bizden ben çaldım. Bu benim kararımdı."

Uzun bir süre sessiz kalır. "Senin için kötü bir eş miyim Mari'm? Klitorisine karşı mırıldanmadığım için mi?"

Ondan duymayı beklediğim onca şey arasında bu değildi. Bir an kekeledim. "Benim... neye karşı mırıldandın?"

"Klitorisin," diyor sabırla, sanki daha önce hiç duymamışım gibi. "Ona karşı mırıldanmadım ve S'bren bunun bir sorun olduğunu söylüyor." Yüz ifadesi acılaşıyor. "Görünüşe göre herkesin neyi yanlış yaptığıma dair tavsiyeleri var."

Ve bu her şeyden daha kötü. Çünkü sorunun kendisi olduğunu düşünüyor. Tekrar yanına çöküyorum ve ellerini ellerimin arasına alıyorum. "Sen olmadığını biliyorsun. Tıpkı benim olmadığını bildiğim gibi. Sorun bitlerimiz. Tüm bunlar olurken bir yerlerde kafaları karıştı ve şimdi tek yapmamız gereken birbirlerinden yeniden hoşlanmalarını nasıl sağlayacağımızı bulmak... benim senden hoşlandığım gibi." Ona küçük bir gülümseme veriyorum ve uzanıp çenesini okşuyorum. "Farli, Veronica'nın zamanla iyileştirici güçleriyle daha da güçleneceğini söylüyor-"

Umursamaz bir ses çıkarıyor. "Şifacının bir daha üzerimde bir şey denemesini istemiyorum. Yeterince şey yaptı."

"O senin hayatını kurtardı," diye hatırlatıyorum ona nazikçe. "Ne olursa olsun, bunun için hâlâ minnettarım. Belki sadece... bu gece seks yapmak yerine sarılabilir miyiz? Bitim henüz bunu anlamamış olsa da biz hâlâ arkadaşız." Ona parlak bir gülümseme vermeye çalışıyorum ama dehşet içinde ağlamaya başlıyorum.

Yüzündeki ifade tam bir yıkım. "Ağlama, dostum." Beni kendine çekiyor ve sonra tereddüt ediyor, sanki bana dokunması gerekip gerekmediğinden emin değilmiş gibi. Kollarımı ona doluyorum, boynuna sokuluyorum çünkü bitim istemese de sarılmak istiyorum. "Lütfen ağlama," diye mırıldanıyor yine. "Ağladığında canım yanıyor."

Son zamanlarda tek yaptığımız birbirimizi incitmek gibi görünüyor.

T'CHAI

T Ertesi gün güzel bir gündü. Hava ılıman, rüzgar hafif ve güneş bulutların arkasından görünüyor. Bu soğuk kıyı için sıcak bir gün... ve ben bu günü Gölge Kedi'nin oyunların ilk turu için Güçlü Kol'la didişmesini dinleyerek geçiriyorum.

"I'rec, T'shen'in boyun eğmeyen yüzünün önünde 'bola' adı verilen silahı tutarak, "Bu açıkça Güçlü Kol'un lehine bir durum," diye çıkıştı. "Silahlı her şey onların lehine. Bunun yerine yarış oyunları oynamalıyız."

"Yani kazanabilir misin?" J'shel uzun örgüsünü omzunun üzerinden atarak karşılık veriyor. "Herkes bilir ki Güçlü Kol koşmak için yaratılmamıştır. Bizler azılı savaşçılarız, ilk tehlike işaretinde koşup kaçacak aceleciler değil."

O'jek bunun üzerine dişlerini gösteriyor ve sonra herkes yeniden hırlamaya başlıyor. Alnımı ovuşturuyorum, yorgunum. Bütün sabah böyle oldu. Bıçaklar için yarışmanın iyi bir fikir olduğunu kim düşündü? Şimdiye kadar tek yaptığı klanlar arasında kavga çıkarmak oldu... Sanki birbirimizden nefret etmek için başka bir nedene ihtiyacımız varmış gibi.

"Bu bir insan silahı," diye açıklıyor T'shen. "Ve bir sonraki tur bir ayak yarışı olacak. Her şeyin adil olacağına söz veriyorum."

I'rec R'jaal'a bakıyor, o da sadece omuz silkiyor. "Adil olacağını söylüyor," diye başlıyor R'jaal ve I'rec ellerini tiksintiyle havaya kaldırıyor. Gölge Kedi klanı her zaman çok öfkeli. I'rec sanki klanı kasten küçümsenmiş gibi davranıyor ve R'jaal onunla konuşmaya çalıştığında kollarını kıpırdatıyor. R'jaal pes ediyor ve gruptan uzaklaşıyor.

Küçük insan dişi T'ia hemen onu takip ediyor, koluna dokunuyor ve dikkatini çekmeye çalışıyor. "Nereye gidiyorsun?" diye soruyor, sesi kıkırdarak ve hafifçe. Bunun flört etme ve onun dikkatini çekme çabası olduğu çok açık.

R'jaal habersiz. Beni işaret ediyor. "T'chai ile konuşmak istiyorum. Geri geleceğim."

"Uzun sürmesin." Alt dudağını dışarı çıkararak ona surat asıyor. "Birlikte oturabileceğimizi düşünmüştüm." "Göreceğiz," diyor R'jaal dalgınca. Kız kolunu çekmeye çalıştığında yanından geçip onu okşuyor.

ve yanıma doğru yöneldi. "Merhaba kardeşim. Bu sabah nasılsın?"

Gölge Kedi ve Güçlü Kol klanlarının yarış işaretleri üzerindeki çekişmelerini izlerken, "Canlı ve bütün," diyorum. "Yani bugün güzel bir gün." Gölge Kedi klanının yanında dans ederek duran T'ia'ya elimle işaret ediyorum. "Bu sana yumuşak bakışlar atıyor."

R'jaal sadece homurdanıyor, kollarını göğsünde kavuşturuyor ve dağınık grubu izlerken benimle birlikte kayalara yaslanıyor. "Çiftleşmemiş tüm erkeklere yumuşak bakışlar atıyor. Biz onun için özel değiliz. O sadece ilgi istiyor."

Klan arkadaşım çok akıllı. Dişinin O'jek'in koluna dokunup kıkırdamasını ve kabarık yelesini kulağının arkasına sıkıştırmasını izliyorum. Söyledikleri yanlış değil. T'ia onunla ilk flört ettiğinde hafiften ilgilendiğini biliyorum... Ta ki onun I'rec, O'jek, U'dron ve A'tam ile de flört ettiğini fark edene kadar. Çiftleşmeden önce N'dek, S'bren ve M'tok ile de flört etmiş. Artık erkek erkeğe çiftleştiğinden, avcı grubu küçüldü. U'dron bile ilk başta onun flörtünden hoşlanmıştı ama şimdi gözü sadece R'ven'de. Ve A'tam da çiftleştiklerinden beri B'shit'e kafayı takmış durumda. Belki de bu yüzden T'ia sürekli R'jaal'a geri dönüyor. Onu tekrar kendi tarafına çekmek istiyor. "O küçük dişi

ateşle oynuyor."

"I'rec onun kalbine dikkat edecek. Sabırlı davranıyor. Onun genç olduğunu biliyor."

"Adam kadına karşı dikkatli olabilir, ama kadının ona karşı o kadar dikkatli olduğunu sanmıyorum." Dişiyi izliyorum

kıkırdıyor ve O'jek'in koluna tekrar dokunuyor. I'rec bunu fark ediyor ama bir şey söylemiyor ve T'shen'e dönüp onunla tartışıyor.

R'jaal homurdanıyor ve bana bakıyor. "Onlardan bu kadar bahsettiğimiz yeter. Arkadaşın bugün nasıl?"

"Çok güzel." Onu düşünerek gülümsedim. Uyandığımda onu uykusunda bana sarılmış halde buldum, sanki bir an olsun beni bırakmak istemiyormuş gibiydi. Khui'm tepki vermese de bu kalbimi mutlu etti.

"Peki ya senin khui? Yine onunkini tanıdı mı?"

"Hayır. Hâlâ dokunuşumdan nefret ediyor." Dün geceyi ve Mari'nin gözyaşlarını düşünerek çenemi ovuyorum. Vücudunun tepki vermesini sağlamak için yediği bitkileri. Aramızdaki her şeyin böyle olmasından nefret ediyorum, oysa daha önce her şey çok iyiydi. Çok doğru. Hayal kırıklığı sonsuz. "Dün gece çiftleşmeye çalıştık ama işe yaramadı. Asla işe yaramaz." Üzüntüyle başımı sallıyorum. "Bu bizi ayırıyor. Birlikte olmak istiyoruz ama dokunamamak çıldırtıcı."

"Kalbin onda, değil mi?" R'jaal sorar.

"Öyle." Bu düşünceye gülümsüyorum. "Onu küçük elinde şiddetle tutuyor ve asla bırakmıyor. Ama bu çok ama çok zor."

"Bah. Bağırsaklarını ellerinde tuttuğun zamandan daha mı zor?"

Hiçbir şey söylemiyorum. Rezonansa girene kadar anlamayacak. Eşinizle bağlantı kurmanın o yoğun, saf sevincini yaşamanın nasıl bir şey olduğunu bilemeyecek... sadece bunun kaybolması ve bir daha asla geri dönmemesi. Dokunuşuyla sikinizin kalkmasına neden olan dışının şimdi ona uzandığınızda sizden uzaklaşması. "Dokunamazsak onu kaybedeceğimden endişeleniyorum. Onunla bağ kurmak, ona dokunmak ve ona zevk vermek istiyorum ama artık daha iyi olduğum için dokunuşlarım ona sıkıntıdan başka bir şey vermiyor."

"Bu yüzden ona dokunmayın," diyor

R'jaal. "Eh?"

Dirseğiyle beni dürtüyor. "Ona kelimelerle kur yap. Ona yapmak istediğin şeyleri söyle.

Ona ne kadar değer verdiğinizi gösterin... sadece birbirinize dokunmayın. Fazla bir şey değil ama yine de bir şeydir." Şaşkınlıkla ona göz kırpmıyorum. "Bu mükemmel bir fikir. Zekisin, R'jaal."

"Biliyorum," diyor kendini beğenmiş bir şekilde. "Beni daha sık dinlemelisin."

Ona dirsek atıyorum ama zihnim acele ediyor. Eşime dokunarak değil, kelimelerle kur yapmak. Dokunmadan onunla yakınlaşmak. Daha önce bana ona nasıl dokunacağımı nasıl gösterdiğini ve ellerini kendi vücudunda gezdirdiğinde sikimin ne kadar sertleştiğini düşünüyorum. Bu kesinlikle işe yarayacak, diye düşünüyorum. Heyecandan içim içime sığmıyor. Bu gece, eşimi sözlü kelimelerle kazanacağım. Nasıl tepki vereceğini görmek için sabırsızlanıyorum.

T'shen ellerini ağzına götürerek, "Başlıyoruz," diye seslendi. "Katılmak isterseniz eşimle konuşun, sizi listeye alacaktır." İşaret ediyor ve dişi Buh-brukh ayağa kalkıyor, önünde bir deri ve kömür uçlu bir kemik tutuyor. Derinin üzerine bir sürü tuhaf sembol karalamış gibi görünüyor. Mari'nin bahsettiği "yazı" dan daha fazlası. Konuşulmayan ama hikayeler anlatmak için bir şeylerin üzerine yerleştirilen kelimeler. Bunu kavramak benim için zor. Konuşmanın neden bir deri üzerine yerleştirilmesi gerektiğini anlamıyorum ama Buh-brukh ne yaptığını biliyor gibi görünüyor.

"Git," dedim R'jaal'a. "Uzun Boynuz için büyük bir bıçak kazan. Gölge Kedi ve Güçlü Kol'a hangi klanın en iyi olduğunu göster."

Bana sırtlıyor ve sonra kayaları iterek diğerlerine doğru koşuyor. Buh- brukh'a elini kaldırıyor, o da başını sallayıp kömür çubuğunu deri üzerinde hareket ettiriyor. R'jaal'ın sıraya giren diğerlerine katılıp en sonda durmasını izliyorum.

"Şans için bir öpücük ister misin?" Tia soruyor ve kollarını onun beline doluyor.

R'jaal bunu yaptığında irkiliyorum. Dişi, R'jaal'ın ilgilenmediğini fark etmemiş gibi görünüyor. Ona bakmak için dönüyor ve dişi onu ağzına doğru çekmeye çalışıyor-

Ve sonra I'rec orada.

Gölge Kedi avcısının R'jaal'ı boynuzlarından birinden tutup dişiden uzaklaştırdığını görüyorum. Dişi çığlık atıyor ve ardından R'jaal I'rec'in üzerine atlıyor. Öfkeyle birbirlerine saldırıyorlar, sahile vuran yumrukların ağır gümbürtüleri duyuluyor. Dişilerden birkaçı çığlık atıyor ve ardından sahildeki herkes dağılıyor.

Bu çok kötü.

T'shen bir öfke çığlığı atarken bile bir haykırıyla ileri atılıyorum. Bir an sonra I'rec'in üzerindeyim, yumruğunu klan arkadaşımın böğrüne indirirken bile onu R'jaal'dan çekip alıyorum. R'jaal'ın dişleri I'rec'in kuyruğuna gömüldü ve her ikisi de kanıyor ve kumla kaplanıyor. I'rec öfkeli bir hırıltı çıkarıyor ve bana doğru hamle yapıyor, pençeleri çeneme çarpıyor ve derimi çiziyor.

Bir an sonra, kendi klanı tarafından geri çekilir.

"Bu ne lan!" Buh-brukh haykırıyor. Yakınlarda, T'ia hıçkıra hıçkıra ağlıyor, ellerini göğsünde sıkıca yumruk yapmış. Ben R'jaal'a elimi uzatırken, onu izleyen kadınlardan biri öne doğru ilerliyor. "O iyi mi? Ben hemşireyim." Beni kenara itiyor ve kumda R'jaal'ın yanında dizlerinin üzerine çöküyor. "Gözün kötü görünüyor. İçinde kum var mı? Yıkayalım mı?"

"İyi olacak," diye homurdanıyor. "Olmazsa, şifacı tamir eder."

"Doğru, şifacı," diyor kadın ve ses tonu sert. "Yardım etmeye çalıştığım için beni affet."

Ben onu ayağa kaldırırken R'jaal ona şaşkın bir bakış atıyor. "Kanaman var," diye işaret ediyor bana. "Sadece çenemde bir sıyrık var." Öfkeli dişinin uzaklaşmasını izliyorum ve çirkin bir bakış attığını fark ediyorum.

T'ia'ya bakıyor. Aslında herkes kadına suçlayıcı bakışlar atıyor. Elbette bakıyorlar. Eğer dişi I'rec'e böyle sataşmasaydı, R'jaal'a saldırmazdı çünkü dişi ona ilgi gösterdi.

"Benimle geliyorsun," diye tıslıyor Buh-brukh, T'ia'yı kolundan tutarak. "Şu anda ciddi bir boka batmış durumdasın kızım. Bu yarattığın gerçek bir karmaşa."

T'ia "Ben bir şey yapmadım," diye hıçkırıyor ama uysalca Buh-brukh'la birlikte gidiyor.

"Öyle değil mi?" Buh-brukh hırlıyor. "Aylardır bu pisliği kışkırtıyorsun ve sonunda seni yakaladı. Hadi ama. Yetkili adamla konuşacaksın." Öfkeli adımlarla ağlayan kızı uzaklaştırıyor.

"Sorun değil," diye itiraz ediyor R'jaal. "Bıçak için oyun oynayalım artık. Sinirimizi bu şekilde atabiliriz." Derisindeki kumun tozunu alıyor ve kaburgalarının üzerindeki kırık deriye dokunuyor. "Ağaçtan düşerken daha kötülerini de yaşadım."

I'rec -hâlâ O'jek ve A'tam tarafından geride tutuluyor- sinirlenerek ofluyor.

"Bugün oyun yok," diyor T'shen. Yüz ifadesi kasvetli. "Birbirimizle savaşmamalıyız."

"Ada klanlarımızın etrafında bulunmadın," diye tersliyor I'rec. "Biz savaşırız. Bizim işimiz bu."

"Evet, artık adada değilsin ve hepimiz birlikte yaşamak zorundayız," diye tersliyor T'shen. Bu onu şimdiye kadar duyduğum en kızgın haliydi. Normalde hep güler yüzlü ve rahat tavrıdır. Bugün herkes huysuz. "Raahosh'la konuşup ne yapmamız gerektiğini öğreneceğim. Eğer tüm oyunlar kavgaya neden olacaksa, o zaman belki de hiç kimse bıçak almamalı."

Adamlar arasında iniltiye yükseliyor ve R'jaal öfkeli görünüyor. Diğerleri de bağırışlar arasında toplanıyor; V'za ve eşini, K'thar ve eşini görüyorum. Yakında tüm kumsal burada olacak ve I'rec, R'jaal ve T'ia'ya kızacaklar.

Tam bir karmaşa.

Çeneme vuruyorum ve çenemden aşağı daha fazla kan akıyor. Diğerleri toplanıyor ve Mari'nin de aralarında olduğunu fark ediyorum. Buh-brukh'un dediği gibi bir karmaşa.

"Kanaman mı var?" Mari tiz bir sesle haykırarak bana doğru koşuyor.

Arkadaşımmın endişesi içimi ısıtıyor. Yüzündeki ifade perişan bir halde

çeneme uzandı. "Ne oldu?"

"Küçük bir çatışmaydı," diye onu rahatlatıyorum. "Başka bir şey değil."

Dudakları büzülüyor ve bana mutsuz bir bakış atıyor. "Her tarafın kan içinde."

"Derin bir yara değil, söz veriyorum." Khui'm sessiz olabilir ama kalbim şu anda şarkı söylüyor.

"Yakında kanaması duracak. Endişelenme."

"En azından senin için temizlememe izin ver," diyor Mari, sesinde inatçı bir notayla. Elimi tutuyor ve sanki beni sahilden sürükleyecekmiş gibi çekiştiriyor.

Gidiyorum tabii ki. Arkadaşımın bana dokunması için bir bahane mi? Elime geçen her fırsatı değerlendireceğim. Mari'nin dokunuşu çenemdeki binlerce yaraya bedeldir. Kendi kendime sırtıyorum. Bugün gittikçe daha iyi oluyor.

Gülümsememi artıracak tek şey ne olabilir? Eğer khui'm şarkı söyleseydi. Ama o bir hain ve her zamanki gibi sessiz. O zaman etraftan dolaşacağım, yemin ederim. Bu gece, eşime sadece kelimelerle kur yapacağım. Eğer kendi başına şarkı söylemezsen, belki seni ikna edebiliriz.

Bu düşünceyi sevdim. Çok beğendim... ve gün batımını bekleyemiyorum.

Mari, "Kesilip açılmak için bu kadar heyecanlı görünmene gerek yok," diye homurdanıyor ve ben sadece gülüyorum.

I T'chai'nin yaralarını temizlemek için sıcak, kaynamış suya ihtiyaç duyma bahanesini kullanarak ateşin yanında oturabilir. Gerçekte, khui muhtemelen küçük enfeksiyonların çoğunu durduracaktır ve kesik temiz olduğu sürece iyi olacaktır. Ama kalbim bana her şeyi şiddetle ve iki kez temizlememi söylüyor, Çünkü nefes almakta zorlandığı, tüm vücudunun enfeksiyon nedeniyle sıcak ve şiş olduğu o uzun, korkunç günleri hatırlıyorum.

"*Pobrecito*," diye gıdaklıyorum yaralarını silerken.

"Zavallı ufaklık?" Benden uzaklaşıyor, acı çekiyor. "Benim bir kit olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Bu bir ifade," diye onu rahatlatıyorum. "Sevecen bir ifade. Şimdi bana çeneni ver." Biraz huysuz görünüyor ama dediğimi yapıyor, bir parça yumuşatılmış deri ile kesiklerdeki kumları dikkatlice temizlememe izin veriyor. Gail bana temizleyici otlar serpilmiş bir kase buharlı su uzatıyor ve ben de ona minnettar bir bakış attıktan sonra dostuma konsantre olmaya devam ediyorum. T'chai her ne kadar bunun önemli bir şey olmadığını düşünse de, bu derin bir kesik ve bunu ona yaptığım için I'rec'i öldürebilirim. O kibirli suratına doğru yürüyüp onu boğarak öldürebilirim.

"Kaşlarını çatıyorsun," diye mırıldanıyor T'chai, eli pantolonumun paçasından yukarı çıkıp kalçama dayanıyor.

"I'rec'e kızgınlım," diye fısıldıyorum. "Ve Tia'ya da. O küçük pislige." Kendimi Tia'nın yerine koymaya çalışıyorum. Lisedeyken ben de çok çapkındım ama daha önce hiç kadınla birlikte olmamış bir grup yaşlı adamla flört etmekten daha iyisini biliyordum. Sahildeki testosteron son zamanlarda kreşendo yapıyor. Yankılanan her çiftle birlikte, kalan erkekler biraz daha endişeli ve çaresiz hale geliyor. Gölge Kedi zaten asabi insanlarla dolu ve hiçbirinin kimseyle rezonansa girmemiş olması kimsenin dikkatinden kaçmıyor. Gerginler, patlamaya hazırlar ve bu bugün oldu. "Ateşle oynuyordu ve şimdi hepimiz yanıyoruz."

"Her şey yolunda," diye beni yatıştırıyor T'chai. "Kimse gerçekten incinmedi." "Ah, özür dilerim, *cabrón*, ellerimdeki senin kanın değil mi?"

"Çok kızgınsın," diyor T'chai ve sesinde bir parça şaşkınlık var. "Neden olmayayım ki?"

"Bana karşı bu kadar korumacı olman hoşuma gidiyor," diye mırıldanıyor ve elime sokulmaya çalışıyor.

Bu benim bitimi sarsıcı bir şekilde harekete geçiriyor ve vücudumda bir nefret patlaması yaratıyor. Görmezden geliyorum.

-çünkü o aptal şeyin canı cehennem- ve dostumla ilgilenmeye devam ediyorum. "Sadece incinmeni istemiyorum. Ve R'jaal'ın gözüne bak. Korkunç bir şey. Hepsi küçük bir kızın tüm erkeklerin ona ilgi göstermesini istemesi yüzünden oldu." Dilimi şaklattım ve sonra kendimi durdurdum. Tia daha genç. Genç, aptal ve erkek delisi olduğu için ona saldırmayacağım. Sadece kızgınlım çünkü T'chai'yi yüzü kanlar içinde görünce kalbim neredeyse duracaktı. "Yaralanmaya iznin yok," diye arkadaşşıma hatırlatıyorum. "Bir çizik bile alamazsın."

Kıkırdıyor, ben yaralarını silerken nefesi parmaklarıma geliyor. "Eğer bu kadar ilgi görürsem,

her zaman küçük kesiklerle ortaya çıkacağım."

Ona alaycı bir şekilde bakıyorum, ama flört etmesi kalbimi hafifletiyor. Sadece rahatladığım için değil, onunla konuşmayı sevdiğim için. Onunla birlikte olmayı ve flört etmeyi seviyorum. Gülümsemesini seviyorum. Etrafımızdaki her şey dağılıyor gibi görünse de, T'chai gülümsediğinde her şey yoluna girmiş gibi hissediyorum.

Sonra elime dokunuyor ve o yanlışıklık hissi tekrar üzerime çöküyor ve mutlu ruh halim dağılıyor. Lanet olası bir gün duramaz mı? Lanet olası bir saat? Çenemi sıkıyorum ve bezi ıslatıyorum.

Etrafımızdan sesler yükselirken bile T'chai'ye odaklanıyoruz.

"Benim suçum değil," diye hıçkırıyor Tia. "Ben kimseye vurmadım! Neden herkes bana kızgın?" Kalın siyah bukleleri ve öfkeli gözyaşlarıyla kampta fırtınalar estiriyor.

Liz, göğsünde bir bebek ve yüzünde kızgın bir ifadeyle arkasından geliyor. "Seninle konuşmam bitmedi! Buraya gel!"

"Sen benim annem değilsin!" Tia ona bağırır ve ardından hışımla kadınların mağarasına girer.

Arkadaşı arkasından yaklaşıp elini omzuna koyduğunda Liz'in yüzü öfkeden kıpkırmızı kesilir. "Tanrım, onu boğarak öldüremeyeceğimi bana hatırlatır mısın?"

"Onu boğarak öldüremezsiniz," diyor Raahosh aynı derecede düz bir sesle. "Ama onunla bir şeyler yapılmalı. Ben de öyle. Kabilenin içinde kavgaya izin verilmez. Eğer hepimiz yumruklarımızı istediğimiz gibi savursaydık, her şey kaosa dönüşürdü."

R'jaal ayağa kalkıyor ve şişmiş yüzünün yan tarafına ıslak bir bez tutuyor. I'rec'in Veronica'nın çadırında olduğunu biliyorum ve R'jaal şifacının yaralarına bakmasını reddetti. Yüzünde suçlu bir ifade var, kampın etrafına bakarken ifadesi üzgün. "Beni cezalandırmalısınız," diyor R'jaal. "Ben bir liderim ve onun benimle savaştığı kadar ben de onunla savaştım."

Liz öfkeyle, "Herkes cezalandırılıyor," der ve ardından göğsündeki bebek ağlamaya başlar. "Oh, lanet olsun."

Raahosh, eşinin tepinmesine fırsat vermeden onu omuzlarından tutuyor ve çenesini kavırıyor. "Sakin ol, dostum. Her şeyin halledildiğinden emin olacağım."

Liz'in çenesi sıkıştı ama derin bir nefes alarak başını salladı. "Nasıl hissettiğimi biliyorsun."

"Seviyorum." Başparmağıyla kızın sert çenesini okşuyor, ona hafifçe gülümsüyor ve ben de aralarındaki kolay ilişkiye imreniyorum. Neden T'chai ve benim aramda bu kadar kolay olamıyor? Neden göğsünde bir bebek taşıyan ben olamıyorum?

Liz alaycı bir tavırla, "Kızlarımızın ergenliğe girmesini sabırsızlıkla bekliyorum," diyor ve ardından ağlayan bebeği yatıştırıcı sesler çıkararak kamptan uzaklaştırıyor.

Raahosh sadece kaşlarını ovuşturuyor ve bize bakıyor. "Eşiniz zarar görmedi mi?" "Bir şey yok," diye başlıyor T'chai.

Parmaklarımı dudaklarına götürerek sözünü kestim ve Raahosh'a döndüm. "Zarar görmemiş mi? Yüzündeki oyukları görmek ister misin?"

"Derin değil," diye mırıldanıyor T'chai parmaklarımın arasında.

"Yaralar yüzümde olsaydı aynı şekilde hisseder miydin?" Ona gergin bir sesle soruyorum. Kahretsin, neredeyse Liz kadar kızgınım. Neredeyse titriyorum, çok sinirliyim.

"Cezalandırılacağım," diye beni rahatlatıyor Raahosh. "Avlanmakla o kadar meşgul olacak ki dişilerle konuşacak vakti olmayacak."

"Ya ben?" R'jaal yüzünü buruşturur ve gözündeki bezi çeker. "Ben de aynı şekilde savaştım. Her şey için I'rec'i suçlayamazsın. Onun dişisine tecavüz ettiğimi düşünüyordu ve ben de ondan hoşlanmamamın beni etkilemesine izin verdim."

"Sen de cezalandırılacaksın. Ve Tee-ah da," diyor Raahosh.

"Kız onun mu?" T'chai soruyor. "I'rec'in eşi mi?"

"Hayır. Çiftleşmemiş erkeklerden birkaçıyla ağız çiftleşmesi yapıyor. Hepsinin üzgün olmasına şaşmamalı. Hem O'jek hem de Sessah onu sormaya geldiler."

Gail dilinin altında gıdaklıyor. "Kampın yarısını öpmek kötü haber, ama o sadece bir grup çekici erkeğin etrafındaki genç, hormonal bir kız. Ne bekliyorsunuz ki? Bunu atlatacaktır."

"O zaman belki de en iyisi bunu yapana kadar erkeklerin etrafında olmamasıdır." Raahosh kollarını kavuşturuyor. "Eşimle ve Croatoan'dan gelen diğer avcılarla konuştum ve bize göre

köyde, rahatsız edilecek erkeklerin olmadığı bir yerde daha iyi olur. Bu tüm sorunları çözer."

Tia bundan *nefret* edecek ama yapılacak doğru şey bu olabilir. "Onu onlara nasıl götüreceksin?" diye soruyorum. "Vahşi mevsim sona erene kadar köye gidemeyeceğimizi sanıyordum. Bek ve Elly yürümenin çok zor olduğunu söylediler." Biliyorum, çünkü sordum. Croatoan'da bir şifacı var ve şu anda şifacılarından pek hoşlanmasam da, bir ya da dört kez düşündüm.

"Ash-tar eğer önemliyse uçmaya cesaret edebileceğini söylüyor. Ben bunun önemli olduğuna inanıyorum." Raahosh'un yüzünde inatçı bir ifade var.

T'chai tekrar elime dokunuyor ve içimdeki o "yanlış" hissi tekrar harekete geçiyor. Tamamen başka bir köy. Buradaki adamlardan uzakta. Belki de gitmesi gereken tek kişi Tia değildir. Bu düşünce kalbimi acıtıyor ama... Birbirimizin etrafında olmamak hem benim hem de T'chai için daha kolay olmayabilir mi diye merak ediyorum.

Veronica'yla daha sonra konuşmak için aklıma bir not alıyorum. Eğer Tia Croatoan'a giderse, muhtemelen ben de gitmeliyim.

Kulübemize geri dönerken sessizim, zihnim tüm olasılıklarla yanıyor.

Croatoan'a gitmeliyim. Sadece orada bir şifacı olduğu için değil. Çünkü T'chai ile aramdaki bu şey düzelmezse... oraya taşınacağım, kalıcı olarak. Her sabah onunla yüzleşmekten ve sahip olduğumuz şeyi isteyerek yok ettiğimi bilmekten daha kolay olacak. Başka seçeneğimiz olmadığını boş ver. Hâlâ yanlış bir şey yapmışım gibi hissediyorum. Hem ona hem de khiu'sine ihanet etmişim gibi. Birbirimizin etrafında olmazsak, sürekli sorunumuzla yüzleşmek ikimiz için de daha kolay olacak.

Belki de yine kaçmaya çalışıyorum ama umurumda değil. Bu noktada çok yorgun ve yenilmiş durumdayım. Dün geceyi düşünüyorum ve sadece ağlamak istiyorum. Dostumla sevişmek istedim. Ona dokunmak istedim ve bitim bana karşılığında hiçbir şey vermedi. Ayrılık en iyi cevap.

Ama T'chai'nin bunu duymaktan hoşlanmayacağını biliyorum, bu yüzden şimdilik kendime saklıyorum. Nasıl yaklaşacağımı bulmam gerekecek... henüz değil.

Kulübemize girerken T'chai "Çok sessizsin," diyor.

"Sadece düşünüyordum." Ona dönüp yanağını inceliyorum. "Hâlâ kanaman var mı?"

"Kapandı. Sen sormadan söyleyeyim, şifacıya ihtiyacım yok." Bakışlarında alaycı bir ifade var ve bu kalbimi yeniden kırıyor. O aptal düğüm boğazıma geri dönüyor ve ağlamamak için zorlukla yutkunuyorum. Yine de yüz ifademi fark ediyor ve ifadesi hemen değişiyor. "Mari, sorun ne?"

"Her şey," diye fısıldıyorum. Kürklerime doğru ilerliyorum, üzerlerine çöküyorum ve kalın bir postu omuzlarıma sarıyorum. Saklanmak istiyorum ama şu anda elimden gelen en iyi şey bu.

"Yanağımdan fazlası mı var? T'ia için mi üzülüyorsun?"

Başımı sallıyorum ve ona bakıyorum. "Onun gitmesi kabile için iyi olacak. Kötü biri olduğundan değil, sadece biraz büyümesi gerekiyor ve Gölge Kedi'nin de biraz sakinleşmeye ihtiyacı var. İlk başta incineceğinden eminim ama uzun vadede onun için iyi olacağını düşünüyorum."

"O zaman neden ağlıyorsun?"

Dudaklarımı yalıyorum. "Az önce diğer köye gitmenin uzun vadede onun için iyi olacağını söylediğimi biliyor musun?" Tereddüt ediyorum ve cesaretimi kaybetmeden önce ağzımdan kaçırıyorum. "İyi olacağını düşündüğüm tek kişi o değil."

Yüzünde şaşkınlık okunuyor. Anlamadan beni izliyor ve sonra elime uzanıyor. "Bizim de

Croatoan'a gitmemizi mi istiyorsun? Orada mı yaşamak istiyorsun?"

Hayır, orada yaşamak istemiyorum, demek istiyorum ama bu haykırışı içimde tutuyorum. Bunun yerine, kibarca yeniden ifade ediyorum. "Bence orada yaşamalıyım." Ona bakıyorum. "Sadece ben."

T'chai geri çekiliyor.

Ikendimi gelmiş geçmiş en kötü insan gibi hissediyorum. Açıklamam karşısında T'chai'nin yüzünde bariz bir incinme vardı. Bundan hoşlanmayacağını biliyordum ama sözlerimle onun içini boşaltıyormuşum gibi hissetmeyi de beklemiyordum.

"Beni terk mi edeceksin?" diye soruyor ve sesinde içimi acıtacak kadar sert bir ton var.

"Sorun sen değilsin," diye söz veriyorum ona. "Sorun benim. Yaptığım aptalca bir hata ve eğer bunu düzeltemezsem, birlikte olmamamız ikimiz için de daha kolay olabilir."

Bana bakıyor. Yavaşça başını sallıyor. "Hayır. Aynı fikirde değilim." "Sahip olduğumuz şey işe yaramıyor-"

"En hasta olduğum zamanlarda bile benden vazgeçmedin," diye belirtiyor. "Ama şimdi benden vazgeçecek misin?"

"Yaptığım şey bu değil!"

"Beni öylece bırakacak mısın? Sanki acılarımın hiçbir önemi yokmuş gibi?"

İrkildim. "Bunu seni incitmek için yapmıyorum. Bunu yapıyorum çünkü ikimizin de acı çekmemesini istiyorum." Tekrar başını sallıyor, sonra yanımdaki kürklerin üzerine çöküyor.

Uzaklaşma isteğimle savaşıyorum,

şimdi zamanı olmadığını bilerek. "Hayır, dostum. Yanımdan ayrılırsan daha az acı çekeceğimi mi düşünüyorsun?" Bana doğru eğildi, niyetli bir bakışla beni izliyor. "Khuilerimizin artık birbirlerine şarkı söylememesi aramızın kötü olduğu anlamına gelmez."

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Kelimeler boğazımda düğümleniyor ve battaniyeye daha sıkı sarılıyorum. "Bana her dokunduğunda, vücuduma 'hayır, kötü' sinyali gönderiyorsun. Bundan nefret ediyorum! Bir şeyleri kapatmayı seçtiğim için nefret ediyorum. Bu büyük bir hataydı ve şimdi ikimiz de bunun bedelini ödüyormuşuz gibi hissediyorum-"

"Hayatımı kurtarmak için bunu seçtin," diye mırıldanıyor T'chai. "Bunun bir hata olduğunu nasıl hissedebilirim? Bunu bana olan sevginden dolayı yaptın. Bunu unutmayacağım."

Derin, titreyen bir nefes çekiyorum. "Taşınmayı önermemin tek nedeni seni incitmekten bıkmış olmam, T'chai. Senin bitinin benimki kadar rahatsız olmadığını biliyorum. Sorunun ben olduğumu biliyorum. Ve belki ben burada olmazsam, cootie'n dikkatini başka birine verir. Belki başka biriyle rezonansa girebilirsin-" Kelimelerde boğuluyorum. Ağzımı tıkıyorlar ve parmaklarımı ağızıma bastırıyorum. T'chai'nin bir başkasına dokunmasını istemiyorum. Khui'm bunu kabul etmese bile o benim. Yüz ifadesinden bu fikrin onun da hoşuna gitmediğini anlayabiliyorum. Sanki bu fikir ona iğrenç geliyormuş gibi bakıyor.

"Başka birini seçeceğimi mi düşünüyorsun?" Alınmış görünüyor.

Dudaklarımı yalayarak söyleyecek doğru şeyi bulmakta zorlanıyorum. "Sadece mutlu olmanı istiyorum-"

"Mutluyum," diyor nazik bir sesle, bana doğru uzanıyor. Son anda elini bırakıyor ama yakınımda kalıyor ve içim acıyor çünkü bana dokunmasını istiyorum. Ben istiyorum. Daha doğrusu, bunu istiyorum. "Uyandığımda ve seni yanımda gördüğümde mutlu oluyorum Mari." Tereddüt ediyor ve saçımın bir teline dokunmak için uzanıyor, kıvrılan ucunu parmaklarının etrafında ovuşturuyor. "Sen gülümsediğinde içim neşe doluyor. Bir ilişkide çiftleşmek her şey demek değildir. Khui bizi bir araya getirir ama her gün bütün gün şarkı söylemez. Geri kalan zamanlarda sen ve ben

varız."

"Ama dokunabilmeliyiz," diye itiraz ediyorum. "Bizi bundan mahrum bıraktım. Bizi çocuklarımızdan mahrum ettim." "Sen bir seçim yaptın," diyor nazikçe. "Beni kurtardın. Bunun için kızgın olamam. Yapamazsın

Bunun için kendinizi cezalandırın. Bu oldu. Tıpkı Büyük Tüten Dağ'ın yükselip

Klanımı yok ettim, yas tuttum... ve sonra hayatta kalmaya devam ettim. Hâlâ birlikte eğlenebiliriz, eşim."

"Nasıl?" Gözyaşlarımı kırıştırıyorum. "Sana dokunamazken nasıl sevinç duyabilirim ki? Seni olması gerektiği gibi sevemezken?"

"Sözlerim hoşuna gitti mi?" T'chai'nin sesi yumuşak bir okşayış gibi. "Sana söylediğim şeyler hoşuna gidiyor mu?" "Ben... Nereye varmaya çalıştığımı bilmiyorum, T'chai." Saçlarıma dolanmış parmaklarına bakıyorum. Parmakları çok samimi. Güzel. Ve bana dokunmadığı için, henüz yanlış hissettirmiyor.

"Sahip olduğumuz şeyi hâlâ istiyorum," diyor T'chai bana. "Kırılmış olsa bile. Sonsuza kadar kırık kalsa bile.

Çünkü benim güzel, kararlı Mari'mle yarım bir çiftleşme, yalnız bir ömürden daha iyidir." Bu uzaylı adam göğsümden nefesimi alıyor. "Oh, T'chai."

"Eğer diğer köye gitmek istiyorsan, seni durdurmayacağım. Belki de oradaki şifacıyı görmelisin. Bakalım onun güçleri V'ronca'ninkilerden daha mı fazla. Ama ben seninle olacağım. Ve eğer işe yaramazsa, öyle olsun. Kalmak istiyorsan, öyle olsun. Orada bir yuva kuracağız ve mutlu olacağız, çünkü birlikte olacağız." Yüzünde çok sert ve kararlı bir ifade var. Vazgeçmeyi reddeden birinin bakışı. Son zamanlarda beni boğuyor gibi görünen üzüntüye teslim olmayan birinin bakışı.

Kalbim sevgiyle dolup taşıyor. T'chai'm, bir iyimser. Buna ne kadar ihtiyacım olduğunu hiç bilmezdim. "Ama sana verebileceğimden daha fazlasını isteyeceksin."

"O zaman yaratıcı olacağız, güzel dostum." Gözlerinde hınzır bir parıltı var. "Pek çok şey denemeye hazırım. Yeter ki bizden vazgeçme."

"Gerçekten bunu yapmaya devam etmek istiyor musun?"

"Eşin olmak hayatını paylaşmak demektir. Bu sadece seni kürklerin içine alıp adımı haykırmanı sağlamak değildir. Üzüldüğünde yanında olmaktır. Seni gülümsetmekle ilgilidir. Seni güvende tutmakla ilgilidir. Birlikte mutlu olmaktır." Saçımı hafifçe çekiştiriyor. "Bunların hepsini hâlâ seninle birlikte istiyorum. Benim için hiçbir şey değişmedi Mari'm."

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum. "Bunu senin için zorlaştırıyorsam özür dilerim."

"İşimi zorlaştırmıyorsun. Sorun senmişsin gibi hissediyorsun. Sana öyle olmadığını söylemek için buradayım." Bana gülümsüyor, ifadesi o kadar tatlı ki içimi acıtıyor. "Ve eğer dokunuşum sana zevk vermiyorsa, öyle olsun. Bütün günümü seni memnun etmenin benim dokunuşumu içermeyen yeni yollarını düşünerek geçirdim."

Şaşkına döndüm. Ben üzüntümün içinde kaybolurken, o çözüm üretmeye çalışıyordu. "Ne gibi?"

Eldivenlerini çıkarıp sallıyor. "Tenimin teninize değmesi sizi rahatsız ediyorsa, bunları giyerim."

Şaşkınlıkla küçük bir kıkırdama çıkardım, onun hevesi karşısında üzüntümün bir kısmı buharlaştı. "Gerçekten mi?"

"Gerçekten. Eğer bu da işe yaramazsa, o zaman sana yapmak istediğim şeylerden bahsedeceğim ve senin kendine dokunmanı izleyeceğim." Gözleri ısınıyor, ifadesi yoğunlaşıyor. "Bugün bunu çok düşündüm."

Öyle mi? İri, kaslı dostuma bakıyorum, ayık yüzü coşku ve umut dolu. Benden asla vazgeçmeyecek bir adam olduğunu fark ediyorum. Konumlarımız ters olsaydı, başka biriyle daha mutlu olabileyim diye beni geride bırakmayı asla önermezdi. Elimizdekiyle yetiniyor ve bundan mutluluk duyuyor.

Kendimi aptal gibi hissediyorum. Ona gülümsüyorum. "Seni hak etmiyorum."

"Sen beni hak ediyorsun. Tıpkı benim seni hak ettiğim gibi." Saçlarımı parmaklarının arasında okşuyor ve gülümsemesi çok ama çok güzel. "Khuilerimiz buna bir kez karar verdi. Yine karar verecekler. Bekle ve gör. Ve biz gideceğiz

Diğer köye gidip oradaki şifacıyla konuşalım, bakalım daha fazla cevabı var mı? O zamana kadar dokunmadan seveceğiz."

Dokunmadan sevmek. "Çok kolaymış gibi söylüyorsun."

T'chai'nin omuz silkmesi basit. Eldivenlerinden birini giyiyor - aslında daha çok bir eldiven - ve bileğinin etrafındaki bağcıkları çekiştiriyor. "Benim için kolay. Mevsimlerin birçok dönüşü boyunca asla bir eşim olmayacağını düşündüm. R'jaal ve kardeşlerim dışında tüm ailemi, arkadaşlarımı kaybettim. Açlıktan ölüyordum. Ertesi sabah uyanmak ve bir sonraki günün bir öncekinden daha iyi olmasını ummak dışında dört gözle bekleyeceğim hiçbir şey yoktu. Birçok mevsim bu şekilde yaşadım ve sonra bir gün R'jaal kumsalımıza altın bir dişi getirdi ve onu kendisinin ilan etti. Ama gözlerini açtığında bana baktı ve beni sahiplendi." Eldivenli eline bakıyor ve sonra yavaşça, nazikçe uyluğuma koyuyor. "Atlatmamız gereken birkaç fırtına olması önemli değil Mari'm. Önemli olan onları birlikte atlatmamız."

"Özür dilerim," diyorum ona ve elimi eldivenli elinin üzerine koyuyorum. Garip bir şekilde, böyle biraz daha iyi hissettiriyor. "Bunu senin için kolaylaştırmanın bir yolunu bulmaya çalışıyordum."

"Daha kolay. Bah. Daha kolay olmasını dilediğimi kim söyledi?" Başparmağı tozluğumun üzerinde aşağı yukarı hareket ederek kalçamı gıdıklıyor. "Benimle daha fazlasını denemek ister misin Mari? Hayır dersen anlayışla karşılarım. Kalbimin her zamanki kadar büyük bir kısmını elinde tutmaya devam edeceksin."

Bu basit ifade -bu sessiz kabulleniş- şiddetli bir bağlılıkla içimi sızlatıyor. "Denemek istiyorum. Sadece berbat olursa hayal kırıklığına uğramanı istemiyorum."

"Tabii ki hayal kırıklığına uğrayacağım." Sevecen bir tavırla eldiveniyle dizimi okşuyor. "Ama istediğin buysa seni suçlamayacağım."

Sanırım öyle. "İşe yaramayabilir." Onu ikinci kez uyarma ihtiyacı hissediyorum. "Uzun, çok uzun bir süre hiçbir şey hissetmedim. Sanki duygularım boğulmuş gibiydi. Hepsi."

"Boğuk mu?"

"Hani suyun altında bağırışlar duyarsınız ya? Birinin bağırdığını bilirsiniz ama ne dediğini anlayamazsınız ya? İşte öyle bir his." Kendime acıyarak bir kez daha gözyaşı dökmemeye çalışırken çenem çalışıyor. "Berbat bir şey."

T'chai beni inceliyor ve sonra uzanıp yanağıma dokunuyor. Eldivenli olmasına rağmen, okşama yine de rahatlatıcı hissettiriyor. "Şimdi daha mı iyi? Yoksa aynı mı?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe itiraf ediyorum. "Bazen bunu söylemek zor oluyor."

"Ama bugün üzgündünüz," diye dikkat çekiyor. "Ve bu da bir duygu. Ve daha önce, beni kestiği için l'rec'e çok kızgındın." Ağzı sanki gülümsemeye karşı koyuyormuş gibi seğiriyor. "Bunlar duygularını tamamen bastırmış bir dişinin yapacağı şeyler değil."

Hah. Kendimi o kadar kötü hissediyordum ki bunu düşünmek için durmadım. Yine de haklı, tüm gün boyunca duygusaldım. "Belki de haklısındır? Belki de bazı şeyler zamanla geri geliyordur?"

Gülümsemesi yumuşak ve cesaret verici. "Belki de senin khui'ni benimkini bir kez daha tanımayla ikna edebiliriz."

Tanrım, umarım öyledir. Gülümsemesine bayılıyorum ve gülümsemesini yüzünden öpmek ve dokunduğumuzda kusacakmışım gibi hissetmemekten daha çok istediğim bir şey yok. "Bu umduğum her şey olurdu." Ona gülümsüyorum ve uzun zamandır ilk kez umutlanıyorum. "Teşekkür ederim."

"Neden bana teşekkür ediyorsun?"

"Çünkü kendi kafamın içinde o kadar sıkışıp kalmışım ki durup farkına varmamışım."

"İşte bu yüzden benimle konuşmalısın, dostum. İşte bu yüzden ortağız. Çünkü birlikte ayrı ayrı olmaktan daha iyiyiz."

Elimi onun eldivenli elinin üzerine, yanağıma koydum. "O zaman benimle Croatoan'a gidip

Şifacı orada mı? Eğlenceli bir yolculuk olacağını sanmıyorum ama Tia'yı götürüyorlarsa, onlarla gitmek istediğim için kendimi aptal gibi hissetmeyeceğim."

"Daha önce gitmeyi istemeliydik," diye itiraf ediyor. "Bu işi çözüp yüzünüze bir gülümseme getirecekse biraz soğuğa göğüs germeye hazırım."

"Bunun sadece biraz üşümek anlamına geldiğinden emin değilim," diyorum ve kendimi uzun zamandır hissetmediğim kadar hafif hissediyorum. Neredeyse... mutluyum. "Seninle konuşmalıydım," diye kabul ediyorum. "Bunun yerine *La Llorona* gibi etrafta dolaşıp kaybettiklerim için ağlayıp feryat ettim."

"*La Llorona*?" Benim gibi R'sini hafifçe yuvarlayarak söylemeye çalışıyor ama sonunda Scooby-Doo'nun kelimeleri karıştırması gibi bir ses çıkıyor. Benim kıkırdamamla yüzü geniş bir sırıtışa dönüşüyor. "Neymiş o?"

"Benim geldiğim yerde bu eski bir efsanedir."

"Bana hikâyeyi anlat." Kalçasına vuruyor. "Ama gel ve kucağıma otur."

Kucağına oturmak mı?

Birlikte yaşadıklarımızdan sonra utanmak inanılmaz aptalca geliyor, ama onun isteği beni çok... belirsiz hissettiriyor. Yanaklarım kızarıyor ama aramızdaki mesafeyi kapatıyorum ve onun kalçasına kayıyorum. Kollarımı boynuna doluyorum ve o da sırtımı okşuyor. Bu cinsel bir şey değil... ama Tanrım, yine de bunu hissediyorum. Bacağının üzerinde kayıyorum, popomun uyluğunun kalın kaslarına dayandığının farkındayım ve beni daha yakına çektiğinde, eldiveni tuniğimin önünü sıyrıyor ve daha fazla dokunuş için özlemle doluyorum.

Tanrım, dokunmayı çok özlemişim. "Bana şu 'la-lona'dan bahset."

Bozuk telaffuzuna kıkırdıyorum. "*La Llorona* benim geldiğim yerde eski bir efsanedir." Etrafımda uzanıp diğer eldivenini aldıktan sonra diğer eline geçirirken duraklıyorum. Bunu tek elle yapması zor (diğer eli sırtımda), bu yüzden elini eldivenin içine sokarken tutmak için kenarını ısıyor ve dişlerinin parlaması beni büyülüyor.

"Devam et," diye beni cesaretlendiriyor ve sonra eldivenin bileğini uzatarak bağlamamı sessizce rica ediyor.

Doğru. Ağzı dikkatimi dağıtmadan önce konuşuyorduk. Diğer eliyle sırtımı ovarken ikinci eldiveni onun için bağıyorum ve bunu yaparken hikâyenin ayrıntılarını hatırlamaya çalışıyorum. *La Llorona*'nın nasıl güzel bir Meksikalı kadın olduğunu, umursamaz bir kocayla evlendiğini ve kocası onu daha genç bir kadın için bir kenara atınca öfkelenip çocuklarını öldürdüğünü. Hemen vicdan azabına kapılıp kendini de öldürdüğünü ve şimdi sonsuza dek bir hayalet olarak dolaşıp kayıp çocukları için ağladığını.

Ben hikâyeyi anlatırken T'chai kaşlarını çatıyor. "Bu korkunç bir hikâye." Yüzündeki ifadeye gülüyorum. "Mutlu olmak için değil."

"Ama kendini bununla mı kıyaslıyorsun? Sırf ağladığın için mi?" Eldivenli eli yavaş ve yatıştırıcı bir hareketle kolumda ilerliyor. "Hiç de aynı şey değil."

"Şey, hayır, değil," diye kabul ediyorum, üzerimdeki elleri karşısında biraz nefessiz kalarak. "Bu sadece bir ifade."

Beni düşünceli bir şekilde inceliyor. "Senin üzgün olman fikri hoşuma gitmiyor." Heh. Sadece o değil. "Üzgün olmayı sevmiyorum."

Eldiveni dirseğimin üzerinden geçerken T'chai dikkatle beni izliyor. "Dokunuşum seni rahatsız mı ediyor?" Bir an düşünüyorum ve sonra başımı sallıyorum. "Ben iyiyim. Eldivenler yardımcı oluyor."

"O zaman sana dokunmaya devam edebilir miyim?"

Dudağımı ısırarak bir hüzün dalgasıyla savaşıyorum. "Keşke eldivenleri kullanmak zorunda olmasaydık-"

Sözlerimi tamamlayamadan T'chai eldivenli parmağını dudaklarıma götürerek beni susturuyor.

"Sen

Yanlış şeylere odaklanıyorsun Mari'm. Sahip olmadığımız şeylere odaklanmayın. Sahip olduklarımız için minnettar ol."

"Bardağın yarısı dolu mu demek istiyorsun?"

"Bardak mı?"

Kıkırdıyorum. "Boş ver." Uzanıp saçlarına dokunuyorum. İçimde küçük bir tedirginlik yaratıyor ama hemen geçiyor. Belki de sadece ten tene dokunmak bitimi harekete geçiriyordur. "Dokunuşum seni rahatsız ediyor mu?"

"Hayır."

Hmm. "Anlaşılan o ki ben..." Bana bir uyarı bakışı daha attığında sözlerimin yarım kalmasına izin veriyorum. "Tamam, doğru. Bardağın yarısı dolu. Dokunuşumun seni rahatsız etmemesine sevindim, çünkü o zaman en azından birimiz için sorun olmaz."

"Sen asla bir sorun değilsin," diye mırıldanıyor o boğuk, sert sesiyle. "Asla."

Nedense bunu duymak hoşuma gitti. "Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum. Onun böyle konuştuğunu duymak içindeki endişeyi biraz olsun hafifletiyor. Ne olursa olsun beni suçlamadığını bilmek. Elimi göğsünde gezdiriyorum, deri tuniğinin içinde dalgalanan kasları hissediyorum. Ten tene dokunmakla aynı şey değil ama yine de... güzel.

"Tuniğini çıkarabilir miyim?" T'chai sorar. "Böylece eldivenlerimi çıplak tenine koyabilir miyim?"

Bunu istiyor muyum? Bir an sonra istediğime karar veriyorum. Dudağımı ısırarak, ön tarafa doğru uzanan bağcıkları çekiştiriyorum, ta ki her şeyi başımın üzerine çekene kadar. Tüm bunlar yüzünden garip bir şekilde endişeli olmaktan nefret ediyorum. Onu hayal kırıklığına uğratmaktan ya da sonsuza kadar "soğuk bir balık" olarak kalacağımı göstermekten çok korkuyorum.

"Sadece benim," diyor T'chai en nazik sesiyle. Sanki endişelerimi duyabiliyor. "Geceleri sana sınıksı sarılan ve gözyaşlarını silen aynı T'chai. Hastayken her gün alnını sildiğin T'chai ile aynı T'chai. Endişelenecek ne var?"

"Hâlâ balık kafalarını seven aynı T'chai mi?" Dalga geçiyorum, şaka benim hissettiğim kadar sallantılı geliyor.

"Balık kafalarını hiç sevmemişimdir," diye itiraf ediyor, ağzında hafif bir gülümseme beliriyor. "Onları sadece karnımı doyuracak bir şey olduğu için yedim."

O anı hâlâ dün gibi hatırlıyorum, çiğnerken yüzünde beliren tiksinti ifadesi. Hem komik hem de tamamen yürek parçalayıcı ve onu çok fena öpmek istiyorum. Beni durduran tek şey, bitimin bundan zevk almama izin vermeyeceğini bilmek. Ama anılar endişemi kırıyor ve tuniğimi çıkarıp kürklerin üzerine atıyorum. Ardından göğüs bandım geliyor ve sonra üstsüz bir şekilde kucağına oturuyorum.

Arkadaşım beni görünce kısık bir inilti çıkarıyor ve vücudunun benimkinin altında seğirdiğini hissedebiliyorum. Eldivenlerinden birini dikkatlice tekrar sırtıma, diğerini de koluma koyuyor ve ovuyor. "Bu seni mutsuz etmeye başlarsa bana söyleyecek misin?"

Başımı sallıyorum. Belki bu işi yürütmek için çok çabalıyor olmasından, belki de bizi ayıran eldivenlerin psikolojik faktöründen, ama bu o kadar da kötü değil. Aslında aylardır hissettiğim ilk zevk ipuçlarını uyandırıyor.

"Benim güzel Mari'm," diye fısıldıyor ve sesi o kadar hürmet dolu ki tüylerim diken diken oluyor. Kolumu tekrar okşuyor ve meme uçlarım tepki olarak sertleşiyor, uyluklarımın arasına bir sıcaklık dalgası gönderiyor.

"Konuş benimle. Hoşuma gidiyor." Bakışlarım ağzına, zar zor ayrılmış dudaklarına kayıyor. "Benim hakkımda konuşurken yüzünü seyretmek hoşuma gidiyor."

"Bütün gün düşünmeyi en çok sevdiğim şey sensin," diye itiraf ediyor, bakışları göğüslerimde.
"Sabah uyandığımda ilk yaptığım şey seni aramak oluyor. Seni uyurken, yelelerin kürklerin üzerine yayılmış halde görmeye bayılıyorum. Göğsümün üzerine yayıldığını ve senin de ona uzandığını hayal etmek hoşuma gidiyor.

Ben."

Küçük bir nefes çekiyorum.

"Yapardım." "Yapar mıydın?"

Bakışlarındaki sıcaklıktan etkilenererek başımı sallıyorum. Beni dikkatle izliyor ve vücudundaki gerginliği hissedebiliyorum. Aleti kalçama bastırıyor, sert ve aceleci. "Ağzım sikiinde olsa seni uyandırırırdım."

İnliyor, gözleri kapanıyor. "Uyanmak için en iyi yol bu." Eldiveni omzuma doğru kayıyor, küçük daireler çizerek okşuyor. "Senin için de aynısını yapmama izin verir misin? Seni uyluklarının arasında ağzımla uyandırmama? Eğer her şey farklı olsaydı?"

"Oh, evet. Bunu çok isterim." Boynuna sokulmak için yaklaşıyorum, ama yanlışlığın doğal olmayan tınısı beni tekrar vuruyor ve geri çekiliyorum. Lanet olsun. "Beni yemeni çok isterim."

"Seni yemek... dışarı mı?" T'chai büyülenmiş görünüyor. "Bu benim en sevdiğim yemek olurdu. Ve bu senin... klitorisini de içerecek, değil mi?"

"Evet." Tüm bunları hayal ederek iç çekiyorum ve kucagında kıvranıyorum. "Oh, evet."

"Bu düşünce hoşuma gitti," diye mırıldanıyor, sesi okşayıcı. "Sikim yerine dilimle içine girerdim. Her yerini tadardım. Dilim teninde kolaylıkla kayacak kadar ıslanana kadar her yerini yalardım. Kokun tüm yüzüme yayılırdı ve ben de tüm gün boyunca seni tadardım." Eldivenli eli göğüslerimden birine kayıyor, okşuyor ve sonra sanki nasıl tepki vereceğimi görüyormuş gibi bekliyor.

Bu beni rahatsız etmiyor. Bunun farkına varmak içimi öyle bir sevinçle dolduruyor ki, ona parlak bir gülümseme veriyorum ve eline doğru eğiliyorum. "Daha fazla. Bundan daha fazlasını istiyorum."

Eldivenli başparmağı göğüs ucumu okşarken T'chai'nin nefes alış veriş hızlanıyor. "İki elimi de üzerinde istiyorum, dostum. Dön ve sırtını göğsüme yasla. Seni kendime yaslayacağım."

Daha fazla dokunmaya -daha fazla hissetmeye- o kadar hevesliyim ki bunun kötü bir fikir olup olmadığı konusunda endişelenmeye bile gerek duymuyorum. Öyle olsa bile, her şey yeniden yoluna girene kadar uyum sağlayacağız, bu ister tensel temas olmasın, ister odanın diğer ucunda oturmak anlamına gelsin... uyum sağlayacağız. Kucagında dönüyorum, bunu yaparken kalçalarımındaki bağcıkları çözüyorum. Taytlarım gevşeyip kalçalarımına dolanıyor ve ona yaslanmadan önce onları çekiştirerek çıkarıyorum. Sırtım tuniğinin ön tarafına geliyor ve başımı çenesinin hemen altına sokabiliyorum. Ben kucagında kıpırdanırken ellerini dizlerinin üzerine koyuyor ve sikiinin sert demir çubuğunu sırtımda hissediyorum.

"Hâlâ iyi misin?" diye soruyor ve gürültülü, yumuşak sesi kulağıma doluyor ve içimde bir sıcaklık yaratıyor.

Ben.

Başımı salladım. "Hâlâ iyi." "Yanlış" duygusu arka planda hala var, ama onu itebiliyorum

Bu anla ilgili doğru olan şeylere odaklanarak -büyük, sıcak bedeninin bedenime baskı yapması, onun hafif kokusu ve kollarına sarıldığımda hissettiğim korunma hissi- uzaklaşıyorum. Bu bana saklandığımda ne kadar sıcak ve rahat hissettiğimi, ne kadar güvende olduğumu hatırlatıyor ve huzursuzluk hissini bu anda görmezden gelmek kolay. Sadece güçlü, şefkatli, koruyucu, *sağlıklı* eşim tarafından kucaklanmanın ne kadar harika olduğunu düşünerek onu bastırabiliyorum.

T'chai'nin büyük elleri tekrar göğüslerime kayıyor ve her ikisini de avuçluyor. "Buradaki yuvarlaklığın beni büyülüyor. Yürüdüğünde nasıl hareket ediyorlar ve güldüğünde nasıl zıplıyorlar. Her taraflarını yalamak istiyorum." Parmakları meme uçlarıma odaklanıyor, onları eldivenlerin arasından ağrıyan noktalara kadar okşuyor ve derinin hissi parmaklarının baskısıyla birleşince -ve

fısıldadığı kelimeler- beni acıtıyor.

"Benimkiler çok büyük değil," diye belirtiyorum, uçlarını çekiştirirken nefes nefese kalıyorum. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyor. Uzun zamandır bu kadar iyi bir şey hissetmemiştim. "Onlar sadece küçük memeler."

"Beni büyüleyen büyüklükleri değil, hareket etme şekilleri" diye mırıldanıyor ve ağzı

Sanki yüzünü bana sürtmekten kendini alamıyormuş gibi saçlarımı okşuyor. "Ne kadar hassas oldukları. Onlara dokunduğumda nasıl tepki verdikleri. Tüm bunlar beni büyülüyor. Güldüğünde ve memelerin titrediğinde dizlerimin üzerine çöküp seni yalamak istiyorum."

Bunun zihnimdeki görüntüsü kavurucu derecede erotik. "Beni neremden yalarsın?" "Her yerimi."

İnliyorum, kalçalarına doğru kıvranıyorum.

"Ama izin verirsen yüzümü amının sıcaklığına gömerim." Eldivenli iri ellerinden biri göğsümü avuçluyor, diğeri kalçama doğru inerken bile meme ucumu okşuyor. Eli kalçamın iç kısmında gezinirken ağrıyan bir ihtiyaçla titriyorum. Evet, diye düşünüyorum. Oh, evet. Bu çok güzel. Bunu istiyorum. Yıllardır hiçbir şeyi bu kadar çok istememiştim.

"T'chai," diye inliyorum.

"Amına dokunacağım Mari'm," diye fısıldıyor kulağıma.

Çılgınca başımı sallıyorum. Bunu istiyorum. Tanrım, bunu nasıl da istiyorum.

Eldivenini amıma koyuyor ve kıvrımlarımı ayırıyor... ve sonra onu hissediyorum.

Hâlâ kuruyum. Eldiveni tenime sürtüyor, kaymak yerine yapışıyor çünkü uyarılmaktan ıslanmadım.

Hayal kırıklığıyla bir inilti çıkarıp elini itmeye çalışıyorum. "İşe yaramıyor-"

"Şşşt," diye beni rahatlatıyor, kolunu belime dolayarak sarılıyor. Yüzünü saçlarıma bastırıyor ve diğer eliyle amımı avuçluyor, sanki onu tutmak bir şekilde uyandırabilirmiş gibi. "Üzülme Mari."

"Nasıl üzülmem?" Öfkeli gözyaşları gözlerimin arkasını tehdit ediyor, iğneliyor.

"Çünkü iyi hissettirdi, değil mi? Sözlerimden hoşlandın, değil mi? Dokunuşlarımdan hoşlandın mı?" Başımı salladığımda saçlarıma bir öpücük konduruyor. "Bu bir ilerleme o zaman. Gerekirse küçük adımlarla ilerleyeceğiz. Eğer gelmeni sağlayamazsam, o zaman seni tutmama izin ver."

Küçük bir iç çekişle, hayal kırıklığına uğramış bir şekilde ona doğru gevşiyorum. "Ben sadece... her şeyin daha iyi olmasını istiyorum."

Kıkırdıyor ve nefesinin saçlarıma, tenime değmesi hoşuma gidiyor. "İstemek kötü bir şey değil. Ama bunun seni iyiyi bulmaktan uzaklaştırmasına izin verme. Sana dokunmak hoşuma gidiyor. Eldiven giymem gerekse bile umurumda değil. Eğer bu seni iyi hissettirecekse, bunu memnuniyetle yaparım."

"Ama ben daha fazlasını istedim." Ne kadar huysuz görüldüğümün farkındayım ama kendime engel olamıyorum. Çok hayal kırıklığına uğradım. Kendimi yeniden umutlandırırdım ve sanki halı bir kez daha altımdan çekilmiş gibi hissediyorum.

"F'rli'nin sana verdiği bitkilerden daha var mı?"

"Ugh. Hayır." Başımı sallıyorum, o acı tadı hatırlayınca yüzüm buruşuyor. "Onlar da işe yaramadı. Belki de amım bir daha asla ıslanmayacak."

Saçlarımdan sempati dolu bir ses çıkarıyor, eli tekrar göğsümü okşuyor ve meme ucumla alay ediyor. Vücudum hala tepki veriyor, içimde ağırlı bir dalgalanma gönderiyor ve hayal kırıklığıyla inliyorum.

"Eğer senin amın ıslak değilse, ya ben ıslaksam?"

T'chai sorar. "Ne demek istiyorsun?"

"Ya eldivenimi ıslatırsam? Ve sonra seni ovarsam?" Saçıma bir öpücük daha konduruyor. "Bu seni rahatsız eder mi?"

Yağla.

Tabii ya. *Tanrım*, ben tam bir aptalım. Buralarda kayganlaştırıcı olarak kullanabileceğimiz bir

şey olmalı. Kayganlaştırıcı çok akıllıca bir cevap. Bu gibi durumlar için yapılmış. Yaşlı kadınlar kuruluk sorunu yaşayıp böyle şeyler kullanmak zorunda kalmıyor mu? Geçmişte tahrik olmakta hiç sorun yaşamadım ama belki de bu bana karşı işliyordur. Vücudumun her zaman olduğu gibi tepki vereceğini varsaydım,

Elimdekilerle çalışmak yerine. Köşedeki alçak dalgaların karaya attığı odun rafına özenle yerleştirdiğim küçük kavanozlara yöneliyorum. Nadine geçen gün kuru ciltler için bana biraz losyon vermişti... Zaferle küçük kabı çıkarıyorum. İçinde hiç koku yok çünkü elindeki beni hapsirtirdi, bu yüzden içinde hiçbir şey olmadan bir kenara biraz koymuştu. Losyonda biraz hayvansal yağ ve biraz da bitkisel madde var ama umurumda değil.

Eğer beni yağlarsa, tek ihtiyacım olan bu.

T'chai'nin kollarına dönüyorum ve küçük tencereyi ellerine tutuşturuyorum. "Bu. Bunu kullan."

Ben tekrar kollarına yerleşirken küçük kabı kokluyor ve sonra bir parmağını losyona daldırıp eldivenini bol miktarda kaplıyor. Çok fazla kullandığını, böyle bir şeyi yapmanın kolay olmadığını ve saatler süren bir çalışmayı temsil ettiğini söyleyerek itiraz etmek istiyorum. Ama sonra ağzını saçlarıma sürüp tencereyi bir kenara atıyor ve eli yine kalçalarımın arasında.

Nefesimi tutuyorum, bacaklarımı daha geniş açıyorum. Gözlerim kapalı, çünkü bunun da işe yaramayacağından korkuyorum. İhtiyacım olan rahatlamayı sağlayacak kadar iyi hissettirmeyecek - ve onun da ihtiyacı olduğundan şüpheleniyorum. Parmağını kıvrımlarımda gezdirirken içimdeki her şey geriliyor ve sonra duraklıyor. "Sana burada nasıl dokunacağımı bilmiyorum. Neyi seversin?"

Ona "Her şeyi sevdim, her şey güzel" gibi klişe bir cümle söylemek istiyorum ama bu durumda mesele onun endişelerini hafifletmek değil, beni boşaltmak. Bu yüzden eldivenli elini kendi elime alıp ona klitorisimi gösteriyorum. "Boşalmak için genellikle bunu ovarım," diyorum ona. "Yanlarını. Ve bir parmağımı da içime sokarım."

Eldivenini inceliyor. "Sanırım bunu giyersen parmaklarını içine sokamazsın."

"Sadece klitorisime dokun," diye onu rahatlatıyorum. "Eğer boşalabilirsem, bu işe yarayacaktır."

Umarım. Tanrım, umarım.

Bana dokunmaya başladığında huzursuzca yer değiştiriyorum, tam da doğru tepkiyi arıyorum. Parmakları losyonla kayganlaşmış klitorisimin üzerinde kayıyor ve bastırılmış bir nefes alıyorum çünkü bu... iyi hissettiriyor. Biraz rahatlıyorum, ona karşı geri çekiliyorum, eldiveninin en hassas bölgelerimi okşamasının tadını çıkarıyorum.

Şaşkınlıkla T'chai parmağını klitorisime hafifçe dokunduruyor. İçimde roket gibi patlayan his karşılarında şaşırarak sarsılıyorum. "Oh."

"Durmalı mıyım?"

Başımı salladım. "Hayır, hayır." Bacaklarına doğru kıvranıyorum, klitorisimi küçük, sıkı vuruşlarla ovarken parmaklarımı derisine gömüyorum, nefesimi düzensizleştiren ve vücudumu huzursuz eden bir model buluyorum. Elleri karşı sallanıyorum, hisleri takip etmekten başka bir şey yapamıyorum. Buna ihtiyacım var. Buna ihtiyacım var. Buna ihtiyacım var.

T'chai çok yakınımaya eğiliyor, nefesi kulağıma fısıldıyor. "Şimdi ıslanmışsın. Çok ıslak ve kaygan. Bu iyi mi? Yoksa durmalı mıyım?"

Kısık bir çığlık attım ve elimi onun elinin üzerine koyarak devam etmesi için sessizce cesaretlendirdim.

Zevkle gürlüyor, eldiveni şimdi kaygan olan amımın üzerinde kayarken daha hızlı hareket ediyor. Nefes nefese, muhtaç bir halde onun hareketlerine karşılık veriyorum, orgazmın peşinden koşuyorum. Hissedebiliyorum, sadece bir şeylerin kenarında sallanıyorum, ama hemen gelmiyor. O bana dokundukça, sanki daha da artıyormuş gibi hissediyorum ama hiçbir şey olmuyor. Sadece muhtacım ve özlemle doluyum ve oraya ulaşamıyorum.

Hayal kırıklığım artıyor ve tam vazgeçmek üzereyken T'chai'nin dişleri kulağımı sıyrıyor. "Ne kadar güzel olduğuna bir bak, benim mükemmel eşim. Amcığının elime çıkardığı ıslak sesleri dinle. Beni çok memnun ediyorsun Mari'm." Ve kulağımın kabuğunu ısırdı.

Bu küçük ısıruk ve onun sözleri, şimdiye kadarki en küçük, en zor orgazmı ortaya çıkarıyor. Güzel, zarif ya da mükemmel değil ama bu benim orgazmım ve çok uzun zamandır yaşadığım ilk orgazm ve vücudumun verdiği tepkiyle sıkılıp titrerken hırıltılı bir ses çıkarıyorum. Sanki vücudum bu tepkiyi protesto ediyormuş gibi, içimden geçerken acımasız hissettiriyor, ama sonunda her şey çözüldüğünde, tükenmiş hissediyorum. Rahatlamış.

Memnun oldum. Nihayet.

Kulağa ne kadar aptalca gelse de kendimi yeniden bir şeyler başarmış gibi hissediyorum. Sanki kayıp olan bir parçamı yeniden kazanmışım gibi.

T'chai saçlarımı okşuyor. "Seninle çok gurur duyuyorum."

Bu çok saçma. Saçma olduğunu biliyorum ama nedense sözleri beni duygulandırıyor ve boğazımdan bir hıçkırık düğümleniyor.

"Şşşt. Sen varsın." T'chai kollarını bana doluyor ve beni göğsüne doğru bir ayı gibi sarıyor. "Çok iyi iş çıkardın, dostum. Üzülmeni gerektirecek bir şey yok."

Kollarına tutunarak ağlamaya devam ediyorum. Kokusu biraz fazla, dokunuşu biraz fazla sahipleniciymiş gibi, bitimin içimde yanlış-yanlış-yanlış titreşimleri göndermesi umurumda bile değil. Bu bir rahatlama ve şimdiye kadar bu kadar çok ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim. Bu yüzden ağlıyorum, bastırdığım tüm duyguları sistemimden atıyorum, ta ki gözyaşlarım tükenene ve ben hıçkırıklara boğulup bitkin bir halde onun kollarında kıvrılana kadar. Ve T'chai -dünyanın en sabırlı erkeği- sadece beni tutuyor ve destekliyor.

Bu işi başarabiliriz. Yapabiliriz. Eldiven ve yaratıcılık kullanmamız gerekiyorsa, bunu yaparız. Ne olursa olsun, yine de bir takım olabiliriz. Bu beni mutlu ediyor. Çok mutlu ediyor. Omuzlarımdan bir yük kalkıyormuş gibi hissediyorum ve T'chai'nin koluna bir öpücük konduruyorum. "Teşekkür ederim."

"Benim için zevkti." Yine saçlarımı okşuyor, dokunaklı bir şekilde ve ben hâlâ sırtıma baskı yapan kalkmış sikine yaslandığımı fark ediyorum.

Çok uzun zamandır ilk kez ona dokunmak istiyorum. Okşamaları, sarılmaları, hiçbirini umursamıyorum. Kendimi iyi ve gevşek hissediyorum ve aynısını onun için de yapmak istiyorum. Bu yüzden eldivenini çekiştiriyorum ve elinden çekip aldıktan sonra kendi elime geçiriyorum.

Elimi cüceleştiren boyutuna bakıp kıkırdıyor. "Bence sana bir tane daha lazım."

"Bu, istediğim şey için gayet iyi olacak," diyorum hafifçe ve dizlerimin üzerine çöküyorum. Yüzüm ona dönük olacak şekilde arkamı dönüyorum ve bunu yaparken losyon kabını alıp eldivenin avuç içine bolca sürerek yağlıyorum. Ben boştaki elimle tozluğunun bağcıklarına uzanırken T'chai aç ve büyülenmiş gözlerle beni izliyor.

"İstiyorsun..." diye soruyor.

"Evet." Taytını çekiştirerek aşağı indiriyorum ve sert uzunluğunu ortaya çıkarıyorum. Burada büyüleyici bir koyu maviye bürünmüş, siki uyarılmışlıktan kızarmış. Uzunluğundaki çıkıntılar, kalın başından aşağıya damlayan pre-cum ile kaplanmış ve o kadar dik ki en ufak bir hareket tüm uzunluğunun tepki olarak seğirmesine neden oluyor. Asıl olaya geçmeden önce mahmuzuyla oynamayı düşünüyorum ama eğer o da evrendeki diğer erkekler gibiyse, ön sevişmeyi umursamıyor. Sadece elimi sikinin üzerinde istiyor. Ben de eldiveni alıp kaygan elimi aletin etrafına doluyorum ve ona gülümsüyorum. "Sıra sende."

Göz kapakları sanki duyduklarına inanamıyormuş gibi titriyor ama elim üzerinde olduğu anda başka hiçbir şeyin önemi kalmıyor. Nefesinin titremesini ve bana uzanışını seviyorum, sanki ben ona zevk verirken bile bana dokunmaya ihtiyacı varmış gibi. Eldiveni, onu boşaltmak için tasarlanmış hızlı ve sert bir ritme başlamadan önce yağlayarak yivli shaftında aşağı yukarı gezdiriyorum. Elleri omuzlarıma doğru kıvrılıyor ve bana eldivensiz dokunuyor olması umurumda değil. Şu anda benimle ilgili değil, onunla ilgili. Ben sikiyle uğraşırken yüzünü izlemekten, üzerinde dolaşan duygu oyunlarından, ifadesindeki bariz açlıktan, yaklaştıkça çenesinin gerilmesinden büyüleniyorum.

T'chai boşalırken bana bakıyor, tohumu sıcak bir şekilde alt kollarıma ve tenime sıçırıyor.

Onunla bir eldiven gibi çalışmama rağmen, bu şimdiye kadar yaşadığımız en samimi an gibi geliyor ve bana utangaç, neredeyse tereddütlü bir gülümseme verdiğinde, kalbim yeniden eriyor.

Onu seviyorum ve bunu da seviyorum. Eğer sahip olmamız gereken şey buysa, kabul ediyorum.

T'CHAI

N Şimdiye kadar hiçbir erkek benden daha iyi bir ruh halinde uyanmamıştır. Kulübemizin içinde bile nefesimin donmuş bir buluta dönüşmesini umursamadan soğuk havaya gülümsüyorum. Yanımda, Mari göğsüme sarılmış, ağzı uykusunda hafifçe açık, tuniğimin üzerine bir su birikintisi sallıyor.

Dün gece birbirimizi tatmin ettik. Bu düşünce beni sevinçle dolduruyor ve gülümsemeden duramıyorum. Birbirimizi tatmin ettik, sonra giyindik ve ben yeni eldivenler giydim, birbirimize sarıldık ve geç saatlere kadar konuştuk. Yanımda uyudu ve tenimin her parçasını kaplayan katmanlarla uyumuş olmam umurumda değil. Dostumla yattım ve o da beni geri çekmedi, önemli olan da bu.

Yan dönüp etrafına sarılıyorum ve onu biraz daha kendime yaklaşıtıyorum. Mari esniyor ve bana doğru seğiriyor, sonra sırt üstü dönüp dudaklarını şapırdatıyor. "Bana biraz yiyecek getirir misin?"

"Uyuyor musun?"

"Mmm." Yüzünü battaniyenin biraz daha derinlerine itiyor ve ben onları kıskanıyorum. Kendini gömdüğü kişi ben olmak istiyorum. Ama en azından ona yemek getirebilirim.

Ona son bir kez dokunuyorum, bunu yapmak için eldiven giydiğime aldırmadan, uykusunda gülümseyene kadar kalçalarını ve poposunu ovuyorum. Bunu görünce isteksizce kendimi kürklerden çekiyorum ve yuvamızdan çıktığında üşümemesi için küçük bir ateş yakıyorum. Dün geceyi düşünüyorum, kalbim sıcaklıkla doluyor ve bugün yapacak çok şey olduğunu fark ediyorum. A'tar'la T'ia'yı köye götürdüğünde bizi de götürmesi konusunda konuşmalıyım. R'jaal'a Mari ve benim ayrılacağımızı ve ne zaman döneceğimizi bilmediğimi söylemeliyim.

Ve yolculuğumuz için eşyalarımızı toplamalıyım. Arkadaşımın kürklere ve yiyecek malzemelerine, bir silaha, yeni botlara ve ikimizin de daha fazla eldivene ihtiyacı olacak. Bir sürü eldiven.

Kat kat giysilerimi üzerime geçiriyorum, botlarımın bağlarıyla uğraşıyorum, sonra vazgeçip onları geride bırakıyorum. Bağları benim için ayarlaması için arkadaşımı uyandırmak istemiyorum, bu sabah sadece ayaklarım üşüyecek. Kulübeden dışarı çıkıyorum ve soğuk hava yüzüme bir tokat gibi çarpıyor. Ayaklarım üşüyor ama o kadar da kötü değil. Kumların üzerinde koşuyorum, soğuğa aldırmadan ateşe doğru ilerliyorum. Bek orada eşiyle birlikte, omzuna yaslanmış ona bir şeyler yediriyor. Buh-brukh ve H'rlow da S'teph ile birlikte ateşin başında, herkes için kök ve etli kek yapıyorlar. Eşimi beslemek için tek yapmam gerekenin ateşe gelmek olması ve yiyeceğin sağlanacak olması beni hâlâ şaşırtıyor. R'hosh bana daha önce bazı dişilerin avlanmaktan hoşlanmadığını ve herkesin kendi payına düşeni yapması gerektiğini, bu yüzden yemek yaptıklarını ya da ateşin etrafında dikiş dikerek veya deriler üzerinde çalışarak vakit geçirdiklerini açıklamıştı. Leezh ve N'deen gibi dişiler avlandıkları için yemek pişirmiyorlar. Mari'min her ikisini de biraz yaptığını biliyorum ve avlanmaktan hoşlanıp hoşlanmadığını merak ediyorum. Belki yeni köyde birlikte avlanırsınız.

Bu düşünceyi sevdim.

Ateşin yanında keklerden üç tane yiyorum, dişilerin evde özledikleri yıldız-buck denen bir şey hakkında konuşmalarını dinliyorum. Sıcak karides çayı var ama ben kadınlar gibi keyif almıyorum.

Bana ikram edildiğinde bir kek daha yiyorum -yemekten asla vazgeçmem- ve sonra eşim için bir yemek istiyorum. S'teph benim için dokuma bir kâseye dumanı tüten birkaç kek koyuyor ve ben de koşarak kulübeye geri dönüyorum. Mari hâlâ uyuyor, ben de ağır kütüğümü alıp güç toplamak için kıyıya doğru yola çıkıyorum. Dün geceden sonra ellerim gergin, en küçük parmağım karıncalanıyor ve güçsüz hissediyorum, bu yüzden esneme hareketleri yapıyorum ve turlar arasında elimi yumruk büyüklüğünde bir kayanın etrafına kapatıyorum. Soğuk, fırtınalı bir sabah ve ikiz güneşlerden hiçbir iz yok. Bulutlar tarafından gizlenmişler ve hava esintide buzun ipuçlarını taşıyor.

Yine de mutluyum. Güzel bir gün, her ne kadar hava bize kötü davranrsa da.

Büyük odun parçasını tekrarlayan hareketlerle başımın üzerine kaldırırken tanıdık bir ses "Ho," diye sesleniyor. Onu yüksekte tutarak dönüyorum ve üzerinde bir çift tozluktan başka bir şey olmayan A'tar'ı görüyorum. Ayakları da çıplak, ama bunun sebebinin tıpkı sa-khui gibi soğğun onu rahatsız etmemesi olduğundan şüpheleniyorum. Beni görünce keskin dişlerle dolu ağzını göstererek sırtıyor. "Daha güçlü görünüyorsun. Eşim bu kadar sağlıklı olmana çok sevinecek. Kabilenin gelişmesini kişisel gururu olarak kabul eder."

Odun parçasını yere indiriyorum, sonra omzuma ve başımın üzerine bir kez daha kaldırıyorum. "Odun her geçen gün daha hafif geliyor. Yakında daha büyük bir parçaya ihtiyacım olacak."

A'tar güler. "Onun yerine arkadaşını kaldır."

Fena fikir değil. "Bu sabah burada olmanız çok güzel. Seninle konuşmam gerek." A'tar kollarını göğsünde kavuşturup başını eğerek beni dinlediğinde devam ediyorum. "T'ia'yı diğer köye götürdüğünde eşim de seninle gelmek istiyor. Ve elbette ben de onunla gideceğim."

"Öyle mi?" Gözleri kısıldı.

"Evet. Eşinin Mari'm için elinden gelen her şeyi yaptığını biliyorum ama khui'si hâlâ sessiz ve bu onu üzüyor. Diğer şifacıyla konuşmak ve bir fikri olup olmadığını öğrenmek istiyor." A'tar'ın ağzı düzleştiğinde, kulağa nasıl gelmesi gerektiğini anlıyorum. "V'ronca'nız hayatımı kurtardı ve size minnettiniz. Umarım bunu ona bir hakaret olarak görmezsiniz. Öyle bir niyetim yok."

Yavaşça başını sallıyor, dalgalara bakarken yüzünde düşünceli bir ifade beliriyor. "Anlıyorum. Eşim daha önce diğer şifacının ondan daha güçlü olduğunu söylemişti... ama sanırım yine de yaralı olacak. Dişinize daha fazla yardımcı olamamaktan nefret ediyor. Belki de bu ikisi için de iyi olur." Omuz silkiyor. "Eşim kabul etmediği sürece hayır diyeceğim elbette."

Homurdanıyorum. Cevabı beni rahatsız ediyor ama anlıyorum. A'tar'ın kabile için görevlerinden biri de uçmaktır. Eğer balığa çıksaydım ve eşim O'jek'i yanıma almamı istemeseydi, almazdım çünkü onun hislerine değer veriyorum.

Yine de bunun bizi durdurmasına izin vermeyeceğim. Eğer V'ronca gitmemizi engellemeye çalışırsa, kar fırtınasıyla kaplı geçitlerden yürüyerek geçeceğiz. Mari'yi mutlu etmek için elimizden geleni yapmaktan başka hiçbir şeyin önemi yok.

"Veronica elbette eşin için en iyisini isteyecektir." Yüzünde mesafeli bir ifade beliriyor. "Onun için sorun olmadığını söylüyor."

Ona kaşlarını çatıyorum. "Henüz ona sormadık."

"Tabii ki." Bana bir dişlek sırtıma daha yapıyor. "Onunla konuşmak ister misin? Artık uyandı."

Tahta bloğumu kulübemin hemen dışına geri koyuyorum ve ardından eşiyle paylaştığı çadıra doğru ilerleyen iri erkeği takip ediyorum. Eğimli kamp alanının tepesinde, karlı vadilere doğru uzanan kayalıkların yakınındalar. Henüz bir kulübe yapmayı seçmediler ama paylaştıkları çadır geniş ve ferah, şifacının işini yapabilmesi ve yine de kendine özel bir alana sahip olabilmesi için kurulmuş bir ön odası var. Biliyorum, çünkü buraya ilk geldiğimde vücudum kendini toparlamaya çalışırken o ilk odada zayıf ve kusarak haftalar geçirdim. O günler kötüydü... ama Mari her zaman oradaydı ve bu yüzden onlara üzüntüyle bakmıyorum.

Sanki eşinin düşüncelerini duyabiliyormuş gibi, V'ronca biz yaklaşırken çadırından çıkıyor. Bugün soluk deri bir tunik giymiş, göğüslerinin altından kemerli ve karnının yuvarlak şişkinliği belirgin. Şaşırarak duraklıyorum çünkü eşinin bu kadar... hamile olduğunu hatırlamıyorum. Bu kumsaldaki dişilerin çoğu rezonans sayesinde yavru taşıyor ama hiçbirisi V'ronca kadar büyük değil. L'ren'in bile karnı hâlâ çok düz. Bek'in eşi E'lly'nin karnı yuvarlak ama o da bir süredir taşıyor.

A'tar şaşkınlığımı fark ediyor ve gülerek bir elini omzuma vuruyor. "Benim türüm

neredeyse senin türün kadar uzun. Benim tatlı Veronica'm, ilk adalının çocuğu doğmadan önce üçüncü çocuğumuza kavuşmuş olacak." Sesi çok gururlu geliyor.

"Affedersiniz?" V'ronca gülerek sesleniyor. "Arka arkaya üç ejderha bebeği vurmak istediğimi kim söyledi? Önce bir tanesiyle başlayabilir miyiz lütfen?" Karnını ovuşturuyor ve bana dostça bir gülümseme veriyor. "Bu sabah seni görmek güzel, T'chai. Nasıl hissediyorsun?"

Eşi onun yanına gidiyor ve sahiplenici bir elini boynuna koyarak karnına dokunuyor. Ona biraz daha yaklaşıyor.

"İyiyim," diyorum kötü elimi esneterek. "Biraz karıncalanma var ama her geçen gün daha da güçleniyor." V'ronca elini uzatıyor. "Görebilir miyim?"

"Önemli bir şey değil. Aslında eşim hakkında konuşmaya geldim." Elini uzatıyor ve ben de konuşurken kontrol edebilmesi için isteksizce elimi uzatıyorum. "Diğer köyü ziyaret etmek ve oradaki şifacıyla konuşmak istiyor."

"Anlıyorum." Kısa bir süre için gözlerini kapatıyor ve sonra gülümsüyor. "Her şey güzelce iyileşiyor. Sadece aşırıya kaçmayın." Yüz ifadesi şakacı bir hal alıyor. "Yine de khui'ni biraz dürttüm. Elin daha kötü hissederse bana haber ver."

Elim şu anda en az endişelendiğim şey. "Dostum," diye yeniden başlıyorum.

"Oooh, doğru." V'ronca başını kaldırıp arkadaşına bakıyor. "Bence Maylak'la konuşmak iyi bir fikir. Uçuş eğlenceli olmayacak, şu anda hava çok soğuk. Ashtar'ın gitmesi hiç hoşuma gitmiyor ama o gidiyorsa ben de gidiyorum."

"Soğuk beni senin kadar rahatsız etmiyor," diye mırıldanıyor boynunu okşayarak. "Seni o kadar çok kat kat giydireceğiz ki tanınmaz hale geleceksin... tabii kalmayı tercih etmezsen."

Ona bir bakış fırlatır. "Bunun cevabını biliyorsun."

"Biliyorum."

Boğazımı temizliyorum, şakacı şakalaşmalarını bölmek istemiyorum ama bütün sabah bunu izlemek zorunda kalmak da istemiyorum. Mari yakında uyanacak ve ben de ona bu haberi vermek istiyorum. "Diğer şifacıyı görmek istememizin bir sakıncası yok değil mi?"

V'ronca başını sallar. "Maylak benden çok daha fazlasını biliyor. Güçlerine çok daha uzun süredir sahip. Bir şeyleri düzeltemediğim için biraz üzgünüm ama eğer o bana yardım edebilir ve ben de onun yaptıklarını öğrenebilirim, benim için sorun yok." Yüz ifadesi huzursuzlaşıyor. "Sadece... sana verecek bir cevabı var mı bilmiyorum. Yapılabilecek bir şey olmayabilir."

Bu benim de düşündüğüm bir şey. "Mari'nin diğerlerinden uzaklaşmasının yine de iyi olacağını düşünüyorum. İkimizi de çok yakından izliyorlar."

V'ronca boğazından sempatik bir ses çıkarıyor. "Bunun nasıl bir şey olduğunu bilirim. İlk rezonansa girdiğimizde herkes Ashtar ve beni şahin gibi izledi, ne zaman 'yapacağımızı' merak ediyorlardı. Bu çok garip."

"Yarın şafak vakti yola çıkarsak," diyor Ashtar bana, "hazır olacak mısın?" Başımı salladım. "Toplanmış ve bekliyor olacağız."

"Kürk getirin," diyor. "İhtiyacınız olacağını düşündüğünüzün iki katı kadar. Yüksekteyken hava iki kat daha soğuktur ve battaniyeleri kolayca yırtar."

Eşi onun karnını okşuyor. "Tia'yla da konuşup hazır olduğundan emin olacağım." Tereddüt ediyor ve sonra ekliyor, "Ve Tia'nın gerçekten hazır olduğundan emin olmak için Harlow ve Liz ile konuşacağım." Kadın yüzünü buruşturur. "Tia bunu pek iyi karşılamıyor. Kendini sürgüne gönderilmiş gibi hissediyor."

Omuz silkiyorum. Öyle değil mi? Çok fazla sorun çıkardığı için tanıdıklarından uzaklaştırılıyor. "Onun yerine Gölge Kedi'yi gönderebiliriz."

"Ya Sessah? Ve R'jaal?" V'ronca kaşlarını kaldırıyor. "Bunu yapmamamız gerektiğini söyleyen ilk kişi ben olacağım."

Kurbanı suçlayın, ama burada ortak bir payda var ve her ne kadar adamdan hoşlanmasam da bu ben değilim." Omuz silkiyor ve arkadaşına biraz daha yaklaşıp onun çıplak göğsüne yaslanıyor. "Ne derler bilirsin, benim sirkim değil, benim maymunlarım değil. Biz yerel ulaşım aracıyız, hepsi bu. Bu Raahosh'un kararı."

A'tar beni izlerken bir kolunu arkadaşının omuzlarına rahatça doluyor. "Tia'nın gidişle oyunlar muhtemelen yeniden başlayacak. Bıçaklardan birini kazanma şansını kaçırabilirsin. Bu seni üzecek mi?"

"Hayır, ben-" Erkek olan B'ek, yüzünde sert bir çatık kaşla koşarak yanıma geldiğinde sözümü kesiyorum. "Ne oldu? Sorun nedir?"

"Kül-tar'a ihtiyaç var," diyor Bek. "Mar-dock'un insanları tarafından gökten bir kaya daha düşürüldü."

TA'tar, B'ek ve ben yeni "kayayı" sahil kampına geri getirirken kabile arasında büyük bir heyecan vardı. Ejderha adam bizi pençeleriyle verilen yere uçurdu ve geri uçurabilmesi için kayışlarla sabitledik. Bek bu durumdan pek hoşnut değil. göklerden yeni paketin gelişi.

Kapağı sabitlemek için güçlü deri kayışlar bağlarken, "Sonuncusu yeterince sorun yarattı," diye homurdandı. "Bu bıçaklara gerçekten bu kadar ihtiyacımız var mı?"

Hiçbir şey söylemiyorum ama içten içe endişeleniyorum. Bu "kaya" öncekiyle aynı görünmüyor. Rengi koyu ve opak, kenarları da kare yerine yuvarlak. R'jaal'ın Mari'mi kıyıya vuran bir "yumurta"nın içinde bulduğunu haykırırkenki heyecanlı sesi geliyor aklıma.

Bu taş yumurtaya çok benziyor ve içinde bıçak olmadığından endişeleniyorum.

A'tar onu büyüyen kalabalığın ortasına bırakıyor ve ben de kumların üzerinde toplanan yüzlerde eşimi arıyorum. O orada, her zamanki gibi grubun en arkasında, elinde bir fincan sıcak içecek duruyor. Grubun arasından sıyrılıp ona doğru ilerliyorum çünkü benim için hiçbir şey onun gülümsemesini görmek ve kokusunu içime çekmek kadar önemli değil. Bu yeni kayanın yüzlerce bıçak taşıması umurumda değil. Önemli olan tek şey eşim ve ona iyi haberlerim olduğunu bilmek.

Bana gülümsüyor, yanakları havadaki soğuktan kızarmış ve ben onu tutup göğsüme yaslama isteğimle savaşıyorum. Benim. Tamamen benim. Şu anda khui'min ne düşündüğü önemli değil. Kalbimde onun benim için tek dişi olduğunu biliyorum. "İyi uyudun mu?" Yüzünü okşamak istiyorum ama onun yerine yelesinin bir tutamına uzanıp parmaklarımın etrafında dolanıyorum.

"Pekâlâ." Ayağıyla bacağımı dürtüyor. "Botların nerede?" "Onları bağlamak içinseniyandırmak istemedim."

Kaşları çatılıyor ve kıkırdıyor. "Demek karda ayakkabısız dolaşıyordun? Üşümüyor musun?"

Dikkatim o kadar dağınıktı ki fark etmedim. Belki de buradaki soğuk havaya alışmaya başlamışımdır. Omuz silkiyorum ve katlarını ona yaklaştırıyorum, dostumun üzerine korumacı bir şekilde titriyorum. "Ben üşümüyorum, hayır. Sen üşüyor musun?"

Başını sallıyor ve bana biraz daha yaklaşıyor, kolumu tutup omuzlarına doluyor. Göğsüm zevk ve gururla kabarıyor ve kolumun altına tam oturuyor. "Hayır. Onu buldun mu? Sandığı mı?"

Başımı sallıyorum. "Tuzaklarını kontrol eden avcılardan biri onu buldu ve kampa geri geldi. B'ek ve ben zaten A'tar'la birlikteydik, bu yüzden geri taşımak için onu emniyete almasına yardım ettik."

Dudaklarını yalıyor ve bana gergin bir bakış atıp eğilerek fısıldıyor. "Diğer sandığa benzemiyor. Bir durağanlık kapsülüne benziyor."

Başımı salladım. "Ben de aynı şeyi düşündüm. M'dok'un ne diyeceğini göreceğiz."

Erkeklerin çoğu hevesle konuşuyor ama dişilerin çoğunun yüzünde tedirginlik görüyorum. R'hosh'un eşi yeni çocuğunu memesinde tutuyor ve diğerlerini bacaklarına yakın tutuyor, ağzı düz bir sıkıntı çizgisinde. Bebeği askıda olduğu halde yanında duran H'rlow'a fısıldıyor. Bu sefer bize bırakılan hediyeden memnun olduklarını sanmıyorum.

F'rli ve M'dok sonunda bulunur ve sa-khui dişisi hevesle eşine bakar, evcil hayvanı dvisti de yanındadır. "Ni-ree sana başka bir hediye bıraktı!"

"Daha fazla bıçak mı?" O'jek, A'tam ile bakışarak soruyor.

Ama M'dok sadece çenesini ovuşturuyor ve başını sallıyor. "Bu bir hediye paketi değil. Bu bir durağanlık kapsülü." Bir elini yüzünde gezdiriyor. "Niri, seni pislik."

"Yani arkadaşın bize birini mi gönderdi?" Leezh, arkadaşı M'dok'un birkaç adım gerisinden yaklaşırken sesini yükselterek soruyor. "Sanırım 'Hey, ne oluyor lan?' derken herkes adına konuşuyorum."

"Bir nedeni olmalı," diyor M'dok, kapağın üzerindeki deri kayışlardan bazılarını çözerken. "Umarım." Eli yüzeyde geziniyor ve sonra bir ışık yanıp sönmeye başlıyor. "En azından bir mesaj var."

F'rli hemen arkadaşının yanına gidiyor ve destekleyici bir hareketle koluna dokunuyor. "Ne yazıyor?"

Arkadaşıma biraz daha sıkı sarılıyorum. F'rli eşine koruyucu bir bakış atıyor ve bu mesajların onun için üzücü olduğunu fark ediyorum. Adadaki kayıp klanımdan hediyeler alsaydım nasıl hissedeceğimi hayal etmeye çalışıyorum. Her seferinde tüm acıları ve kayıpları hatırlatırdı. Bundan hoşlanacağımı sanmıyorum.

Mari dirseğiyle beni dürtüyor ve yüzünü bana çeviriyor. "İyi misin?" diye fısıldıyor, yüzünde endişeli bir ifade var.

Başımı salladım.

Ben daha bir şey söyleyemedim bir çatırtı sesi duyuldu ve ardından tanıdık olmayan bir kadın sesi havayı doldururken, kayanın hemen üzerinde yaşlı bir kadının parıldayan görüntüsü belirdi. "Beni öldürme, Mardok. Ben sadece bir arkadaşına iyilik yapıyorum. Gözden tamamen düşmek için bir yere ihtiyacı vardı. Ona iyi davran, tamam mı? O iyi bir çocuk. Bir sonraki seferde sana daha fazla yiyecek ve malzeme getireceğim. Umarım sen ve dişin iyisinizdir. Ona selamımı söyle."

"Merhaba!" F'rli sese gülümseyerek sesleniyor.

"Seni duyamaz," diyor M'dok arkadaşına. "Bu bir mesaj."

"Ama merhaba dedi." F'rli ona şaşkın bir bakış atıyor.

M'dok'un ağzı seğiriyor ve eşine saf sevgi dolu bir bakış atıyor. "Şunu açalım ve kimin geldiğini görelim." Parmaklarını kayaya vuruyor ve sonra tereddüt ederek R'hosh'a bakıyor. "Açmalı mıyız?"

Buruşuk boynuzlu erkek sabırsızca eliyle işaret ediyor. "Besleyecek bir boğaz daha nedir ki? Buradakiler için tehlike oluşturmadıkları sürece umurumda değil."

R'jaal hevesle, "Eğer yeni gelen kadınsa, onu açmalıyız," diyor. Fazla hevesle. "Burada herkes hoş karşılanır." İleri doğru birkaç adım atıyor, bakışları kapsüle kilitlenmiş. "Elbette bir dişi geri çeviremeyiz."

"Bahse girerim içeride bir erkek olsaydı, farklı bir melodi söylerdi," diye mırıldanıyor Mari bana. "Bir eş için rekabet istemezdi."

Dudaklarımdan buna itiraz etmek geçiyor ama R'jaal ışıltılı, ateşli gözlerle M'dok'u ve kapsülü izliyor. Mari haklı. Bunu bir eş için umut olarak görüyor. T'ia'nın diğer köye gitmesiyle birlikte, o ve diğer bekar erkekler yankı uyandırmak için daha da umutsuz olacaklar. Başka bir dişinin olması iyi bir şey mi, yoksa bu T'ia'nın bitmek bilmeyen sataşmalarından daha fazla bela mı getirecek bilmiyorum.

Umarım bu yeni dişi, birilerine hızlı bir şekilde hitap eder de gülümsemesi yüzünden öfke ya da rekabet dolu kavgalar yaşanmaz. Belki de çirkin olacak, haksızca düşünüyorum. Erkek Gren gibi kürkle kaplı ve iri yarı, vahşi bir forma sahip bir dişi. Ama... gezegendeki en çirkin görünümlü dişi olsa bile, bunun bir önemi olmazdı. Eğer kadın R'jaal ile rezonansa girerse, R'jaal o kadar sevinçle dolacaktı ki, başka hiçbir şeyin önemi kalmayacaktı. Kendini tamamlanmış hissedecekti, çünkü

sonunda özlemine çektiği e e sahip olmuşt . M'dok kapağa dokunduğunda ve bir Şey bipliğinde nefesimi tutuyorum. Kapak tıslıyor ve bir hava akımıyla yana doğru hareket ediyor. Mari'nin eli belimi sıkıca kavırıyor ve ben bu yeni dişi hakkında her Şeyi unutuyorum.

Kendi eşim bana yaklaşıyor ve kokusu burnuma doluyor. Daha dn, elini tutmaya çalıştığımda uzaklaştı. Bir günde çok yol kat ettik-

"Oturmasına yardım et," diyor M'dok ve erkekler yardım etmek için öne atılınca bir telaş yaşanıyor. R'jaal orada, S'ssah ve O'jek, hepsi yeni dişinin ilk baktığı kişi olmak için çabalıyor. Mari de öne doğru eğiliyor ve bir başkasının önümüze çıktığını görmek için boynunu büküyor.

"Vay canına," diyor yeni, genç bir ses. "Merhaba."

"Merhaba," diye sesleniyor F'rli yüksek sesle, kapsülün üzerine eğilerek.

Yumuşak bir ses var. "Sanırım kusacağım. Stasis benimle aynı fikirde değil."

M'dok eliyle işaret ediyor ve yeni insan dişi otururken diğerleri birkaç adım geri çekiliyor. Diğerleriyle benzer bir yaşta gibi görünüyor, soluk bir gün batımı rengine uzun bir yelesi ve yuvarlak bir yüzü var. Kapslden çıkana kadar bir elini ağzının üzerinde tutuyor ve sonra ağır bir şekilde kapsüle yaslanıyor.

"İyi misin?"

Derin nefesler alarak başını sallıyor. "Sadece bir dakikaya ihtiyaım vardı, teşekkürler." Hepimize göz kırıyor, gözleri garip bir şekilde renksiz ve yaşamın khui mavisinden yoksun. Gülümsemesi genişliyor. "Herkes merhaba." Etrafına bakıyor ve sonra titriyor. "Vay be, Niri buranın soğuk olduğunu söylemişti ama bu kadar soğuğa hazır olduğumu sanmıyorum. Burası bir cadının memesinden bile daha soğuk." Kalın, tuhaf renkli bir deriyle kaplı kollarını ovuşturuyor.

"Seni buraya Niri mi gönderdi?" F'rli giydiği kısa kürk pelerini hemen çıkarıp dişiye uzatırken M'dok sakın bir sesle soruyor.

Yeni insan F'rli'nin kıyafetlerine -birkaç kolye ve bir peştamal- irkilerek bakıyor ve sonra ona gülümsüyor. "Sen Farli olmalısın. Niri senin ve Mardok hakkında çok güzel şeyler söyledi. Ben Daisy."

"Artık yalan söylediğini biliyorum," diyor M'dok kıkırdayarak. "Niri'nin hiç kimse hakkında söyleyecek güzel bir şeyi olmadı."

Kadın pelerinin altından gülümsüyor ve titreyerek etrafına bakınıyor. "Yani burası artık ev mi?"

"yle mi? Niri'nin seni neden gönderdiğini anlamaya çalışıyoruz." M'dok R'hosh'a bir bakış atıyor. "Hoş karşılanmadığınızdan değil elbette. Hoş geldiniz. Sadece sizi gördüğümüze şaşırdık."

"Hoş geldiniz," diye ekliyor S'ssah ve pelerinini çıkarıp kadına uzatıyor. Genç yüzünde hayranlık dolu bir ifade var. "Kabilemiz sen de içinde olduğun için bugün daha iyi."

"Hoo boy," diye mırıldandığını duyuyorum yakınlarda bir kadının.

O'jek omuzlarını kaldırarak ilerliyor ve kaşlarını çatarak S'ssah'a pelerinini uzatıyor. İki erkek, sanki sahilde ikisine de yetecek kadar yer yokmuş gibi birbirlerini itiyor ve Mari boğazından tiksinti dolu bir ses çıkartıyor. Aptal gibi davranıyorlar ama hiçbir şey sylemıyorum. Eşim kollarımda olmasaydı ben de bu kadar çaresiz olabilirdim. Heyecanlarını anlıyorum.

Dişi, zerine yığılan kürkleri alıyor ve dişleri takırdayarak herkese küçük bir gülümseme veriyor. "Sizi şaşırttığım için zgnm. Niri insan mlteçileri kabul ettiğinizi söylemişti. Yanılıyor muydu? Buranın gelmek için güvenli bir yer olduğunu, sadece buradan ayrılamayacağımı söylemişti." Daisy kararsız görünüyor ve kabileye göz gezdiriyor.

"Elbette rica ederim," diyerek ne çıkan H'rlow bebeğini eşine teslim etti ve Daisy'nin yanına doğru ilerlemeden önce Rukhar'ın başını okşadı. "Tüm bunlar çok bunaltıcı olmalı. Ateşe gel. Sana sıcak çay getirebiliriz ve sen de bize neden buraya gelmeye karar verdiğini anlatabilirsin." Daisy'ye sempatik bir bakış atıyor. "Ve soğuğa alışırsın-"

"Kahretsin, Harlow, ona yalan söyleme," diye sesleniyor başka bir kadın. Sanırım F'lor. R'jaal I'rec ile savaşırken ona bakmayı teklif eden oydu. "Soğuk kalıcıdır, tatlım. Bit daha iyi yapıyor

ama."

"Parazit, doğru." Daisy kararsız ve biraz da korkmuş görünüyor. "Niri bundan bahsetmişti."

"Hadi ama," diyor Leezh. "Herkes onu sıkıştırırmayı bıraksın. Bırakalım ateşin yanında otursun ve bize neden Niri'nin onu Dünya yerine buraya getirdiğini anlatsın."

"Kimse Dünya'ya gitmiyor, unuttun mu?" diye sesleniyor biri. "Bu bir seçenek değildi."

"Niri bir korsan. Ne isterse yapabilir." Leezh bebeğinin etrafına sardığı kürkleri düzeltiyor. "Ama tamam, tabii, oraya hiç kimse gitmiyormuş gibi davranacağız, yine de her yıl daha fazla insan geliyor. Şimdi Sessah, salyalarını akıtmayı bitirdiğinde gidip biraz et getirebilir misin, böylece güveç yapabiliriz? Ben de biraz çay koyayım. Biri Daisy'ye ateş için yardım etsin."

Daisy'nin küçük kaşları çatıldı ve hepimizin yüzüne baktı. "Bekle. Siz bilmiyor musunuz?" "Neyi bilmiyoruz?" H'rlow sabırlı ve nazık bir sesle soruyor.

"Ah canım." Daisy dudağını ısırır. "Niri beni güneş sistemimize götürse bile, geri dönecek bir şey yok. Dünya yok edildi."

I

Ağlamadan duramıyorum.

Bir daha asla göremeyeceğim bir gezegenin yok oluşuna ağlamak aptalca, biliyorum ama kendimi durduramıyorum. Bir tek ben değilim, ateşin etrafındaki her kız ve tamamen teselli edilemez. Daisy'nin kötü haberi vermek zorunda kaldığı için yıkıldığını söyleyebilirim; güzel yüzünden bu konuda çok üzgün olduğu anlaşılıyor. Yanımda Callie yumuşak bir deri parçasına burnunu siliyor ve Lauren çayını içerken elleri o kadar titriyor ki fincanın tamamı sarsılıyor ve sıvının bir kısmı kucağına dökülüyor. T'chai arkamda duruyor, rahatlatıcı, katı bir varlık ve ellerinin dokunuşuna ya da sıcaklığına aldırmiyorum. Ona tutunabildiğim için minnettarım çünkü şu anda kendimi boşlukta hissediyorum.

Willa, Daisy'nin titreyen ellerine bir fincan çay tutuşturuyor. Şu anda eşine sarılmayan birkaç çiftleşmiş kadından biri. Gren ateşin kenarlarında geziniyor, şüphesiz Daisy'yi yüzüyle korkutmamak için gölgelerde saklanmaya çalışıyor. Willa nazik bir sesle, "Hazır olduğunda bize her şeyi anlatabilirsin," diyerek onu rahatlatıyor. "Anlatılması gerekenleri anlattığın için kimse sana kızmıyor. Sadece şok olduk."

Daisy kararsız görünüyor. Bakışları kısa bir süreliğine benimkilerle buluşuyor ve parlak bir gülümseme takınmasına rağmen korkmuş görüldüğünü görebiliyorum. Tabii ki öyle. Hayatta kalmak için buradaki herkese muhtaç ve az önce bize en büyük kötü haberi verdi. Ona sulu bir sırtıma yapıyorum, bir arkadaşı olduğunu bilmesini sağlamaya çalışıyorum, çünkü daha önce onun yerindeydim. İlgi odağı olmak rahatsız edici. Elindeki çayı sıkıca kavıyor ve fincanı hayranlıkla inceliyor. "Bu kemikten mi yapılmış? Vay canına. Tamam." Daisy bir an düşünür. "Dünya hakkındaki haberleri çekildikten hemen sonra duydum."

"Çekildi mi?" Devi soruyor. Elini N'dek'inkine sıkıca kenetlemiş, yüzü asık. Yanında, Elly Bek'in kollarında kıvrılmış, göğsüne yaslanırken dizlerine sarılıyor.

Daisy çayından bir yudum alarak başını sallıyor. "On altı yaşındayken köle tacirleri tarafından kaçırıldım. Bu on yıl önceydi. İlk başta üzülmüştüm ama sonra Dünya'yla ilgili büyük haberler çıktı ve ben de kaçabildiğim için kendimi şanslı hissettim. Ne olduğu hakkında çok fazla bilgin yok ama galaksinin bu ucundaki spekülasyonlar, birilerinin karıştırılmaması gereken şeylerle uğraştığı yönünde. Uzay-zaman sürekliliğinde bir yırtık vardı. Uzayın dokusunda bir delik açtı ve o güneş sisteminin yakınındaki tüm gemileri yedi. Puf, çevrimdışı ve bir daha görülmemek üzere. Keşif gemileri gönderildiğinde, tek söyledikleri Dünya'nın atmosferinde dengesiz bir yarık olduğu ve tüm insan uygarlığının yok olduğuydu. Bir aydan daha kısa bir süre önce Dünya'dan çekilmiştim ve bu yüzden bunu çok net hatırlıyorum. Aslında bir uzay istasyonunda satılacaktım ama beni kaçırın kişi artık çok nadir bir tür olduğumu öğrenince doğrudan tanıdığı en zengin üç tüccara gitti ve onlara özel bir açık artırma teklif etti. Birkaç hafta boyunca teklif verdiler ve sonunda sahibim ve daha sonra kocam olan Vrexhii Hanesi'nden Johani ile tanıştım." Gülümsemesi hüzünlü ve mesafeli bir hal alıyor. "Gerçekten iyi bir adamdı. Praksiyalı. Şanslıydım."

"Praxiiian ve o iyi biri miydi?" Mardok kaşlarını çatarak soruyor. "Bu tanıdığım hiçbir Praksiyalıya benzemiyor."

"Değil mi? Dediğim gibi, şansım yaver gitti." Daisy çay bardağını boşaltıyor ve hemen R'jaal ona yeni bir tane vermek için orada. Ona gülümsüyor ve ben onun ne kadar güzel olduğunu fark

ediyorum. Son birkaç aydır soğuk vahşi doğada yaşayan bizlerin aksine Daisy'nin teni süt gibi solgun ve bu yüzden

Pürüzsüz, porselen gibi görünüyor. Kırpikleri inanılmaz derecede kalın ve kaşları mükemmel bir şekilde bakımlı. Saçları mükemmel bir şekilde bakımlı ve pürüzsüz, güneşin doğuşunu andıran parlak bir kızıl altın renginde. R'jaal'dan fincanı aldığı anda tırnaklarının açık kabuk pembesine boyandığını fark ediyorum. Evet, Daisy birilerinin şımartılmış evcil hayvanıydı.

Ve eğer erkekler Tia için kavga ediyorsa, şimdi Daisy'nin ortaya çıkması gerçekten bir sorun olacak.

Yukarı.

Bekâr kadınlara bakıyorum ve Bridget ile Flordeliza'nın yüzlerinde kapalı ifadeler olduğunu fark ediyorum. I

Yan taraftaki Raven'ı göremiyorum ama Tia Daisy'yi öldürmeye hazır görünüyor. Steph Daisy'nin psikanalizini yapmaya çalışıyor gibi görünüyor ve Sam, Dünya'nın yok edileceği haberi karşısında tamamen yıkılmamış gibi görünen tek kişi. Neredeyse neşeli görünüyor ki bu garip. Muhtemelen sadece bir başa çıkma mekanizması.

Ama şimdi kadınların sayısı erkeklerden fazla. Bu, süregelen flörtleşmeye tamamen yeni ve rekabetçi bir seviye katacak. Kimse tek kadın olmak istemeyecek. Kimse sahilde kimsesi olmayan tek kişi olmak istemeyecek... ve bu da her şeyin dinamiğini değiştirecek.

"Yani birinin kölesi miydin?" Gail, Z'hren başparmağını emip göğsüne yaslanırken onu sallayarak soruyor.

Daisy başını sallayarak ateşe biraz daha yaklaşıyor. "İlk satın alındığımda bana karşı acımasız olacağından korkmuştum ama öyle olmadığı ortaya çıktı." Sevgiyle gülümsüyor. "Johani benim yaşımın üç katından fazlaydı. Praksiyen yılıyla seksen, onlar için çok yaşlı sayılmaz ama bana çok yaşlı gelmişti. Ayrıca çok ama çok neşeliydi ve koruması Sirroc'a çok aşıkta. Johani'nin bir tür karısı olmaması bazı iş ortaklarını çok rahatsız ediyordu. Praxii'liler görünüşe ve ev onuruna çok önem verirler ve dışlanmadan ve tüm işlerini kaybetmeden Sirroc ile evlenemezdi. Bu yüzden beni çok gösterişli bir müzayedede satın aldı ve en sevdiği oyuncağıymışım gibi etrafta gezdirdi. Praksiyalılar insanlarla çiftleşmez ama ben on yıl boyunca Johani'nin eşi rolünü oynadım ve tüm iş ortakları onun bana ne kadar düşkün olduğunu biliyordu. Ama son zamanlarda..." Omuz silkiyor. "Yalnızdım. Çılgınca, sanırım. Şımartılmak güzel ama kendi türümü, insan olmanın nasıl bir şey olduğunu anlayan, konuşabileceğim insanları özleyorum." Gülümsemesi hüzünlü bir hal alıyor. "Johani ile konuştum ve eski arkadaşı Niri'den yardım etmesini istedik. Ya da bekle, artık başka bir isimle anılıyor, değil mi?" Daisy gülümseyerek Mardok'a bakıyor.

"Yani Mardok'un arkadaşı seni insanların arasında olmak istediğin için mi buraya bıraktı?" Sessiz Angie ellerini kucağında kavuşturarak konuşuyor. Eşi Vordis kucağında bebek Glory ile eşinin arkasında duruyor. "O kadar yalnız mıydın?"

"Evet," diyor Daisy usulca. Angie'nin bebeğini görünce yüzünde hüzünlü bir ifade belirliyor. "Ben de kendime ait küçük bir çocuk istiyordum. Bir eş. Ama bunu Johani'yle yapamazdım, çünkü bu onun itibarını zedelerdi. Johani de nazik biriydi ama ben kendi çocuğum olsun istesem bile o çocuklardan pek hoşlanmazdı." Yüz ifadesi mesafeli bir hal alıyor. "Ve Praksiyalı insanlar insanlara karşı... zor olabiliyor. Sadece bakılacak güzel bir şey olmaktan bıkmıştım. Niri bana bu yerden bahsetti ve kulağa her şeyden daha iyi geldiğini düşündüm. Buradaki erkeklerin eşe ihtiyacı olduğunu söyledi, ben de zar atıp şansımı deneyeyim dedim. İşler yolunda gitmese bile, en azından yeniden insanların arasındayım." Narin bir omzunu silkiyor. "Böylece sahte bir ölüm düzenledik. Artık Johani benim için herkesin önünde yas tutabilecek ve kaybı için büyük bir sempati kazanacak. Yasını tutarken kimse ona kız vermeyecek ya da görücü usulü evlilikler yapmaya çalışmayacak ve o Sirroc'la hayatını yaşamaya devam edebilecek, ben de burada yeni bir hayata başlayabileceğim."

Kararsız görünüyor. "Eğer sizin için de uygunsa."

Garip bir sessizlik olur. Erkekler Raahosh'a bakar ve kadınlar gözlerini kaçırır. Tia

Kollarını kavuşturur.

Liz boğazını temizler. "Elbette her şey yolunda. Sadece Dünya'nın seni buraya getirmek için Alderaan'a gitmek zorunda kalmasına üzüldüm. Hoş geldin Daisy. Sen kendi başına katkıda bulunmaya hazır olana kadar kabile ihtiyacın olan her şeyi sağlayacaktır."

"Harika." Daisy gülümsüyor ve gözlerimiz buluştuğunda ben de ona gülümsemekten kendimi alamıyorum. Biraz kaybolmuş olsa da iyi görünüyor.

"Bizim kulübede kalabilirsiniz," diye araya giriyorum. "Orayı kullanmayacağımız için."

Sanki tüm kabile dönüp bize bakıyor. "Ne?" Lauren soruyor. "Neler oluyor?"

"Diğer kabileyi ziyaret edeceğiz," diyorum. "Birkaç şey için." Onlara tüm işlerimizi anlatmak istemiyorum. "Bunu Veronica ve Ashtar'la zaten konuştuk. Onlar Tia'yı almaya gittiklerinde biz de gideceğiz."

Callie bana sanki ona ihanet etmişim gibi bakıyor. "Ne kadar *süreligine, tatlım?*" Omuz silkiyorum ve bunu sonra konuşuruz anlamına gelen bir bakış atıyorum.

Beni rahatlatmak için T'chai konuşuyor. Bunu yaparken boynumu okşuyor, dokunuşu rahatlatıcı ve sağlam. "Tia'ya eşlik edeceğiz ve diğer insanlara gezegenlerinden gelen haberleri anlatacağız."

"Belki de Tia gitmek istemiyordur," diye mırıldanıyor Tia. Ama kimse onu dikkate almıyor, çünkü sesi dünyadaki diğer asık suratlı ergenler gibi çıkıyor.

"Bu kötü bir fikir olmayabilir," diyor Harlow, önce Liz'e sonra bana ve Veronica'ya bakarak. "Yine de bunu onlara nazikçe söyle."

"Tabii ki." Bu mesajı vermek için sabırsızlanıyorum ama insanların dikkatini neden gitmek istediğimi sormaktan uzaklaştırıyor. Eminim bunu anlayabilirler ama yüksek sesle söylemek istemiyorum. Nasıl olsa bu onları ilgilendirmez.

"Ne zaman gidiyorsunuz?" Liz, Ashtar ve Veronica'ya bakarak sorar.

Veronica eşinin koluna dokunuyor ve o da omuz silkiyor. Veronica'yı kucağına oturtmuş, onu koruyucu bir şekilde sarıyor. "Hava izin verirse yarın."

"Yarın mı?" Tia boğuk bir sesle. Sarsılarak ayağa kalkıyor ve ateşten kaçıyor, hemen ardından da I'rec geliyor. İçimden bir ses yarının yeterince yakın olmadığını söylüyor ama yine de idare eder.

"Yeni dişi için bir khui'ye ne dersiniz?" Sessah soruyor, herkes ona dönerken yüzü kızarıyor. "Bir sa-kohtsk avına ihtiyaç var. Onu alt etmek için birçok büyük avcıya ihtiyaç olacak."

"Sorun çıkarmak istemem," diyor Daisy yumuşak bir sesle. "Bekleyebileceğime eminim."

"Yapamazsın ve yapmayacaksın da," diyor Liz. "Bir sa-kohtsk'u alt edebilecek bir sürü avcımız var, merak etme. Eminim çok ama çok sayıda gönüllümüz olacaktır." Kabileye bir göz atıyor, bakışları özellikle çiftleşmemiş birkaç erkeğin üzerinde duruyor.

R'jaal ayağa fırlayarak, "Sabah keşfe çıkacağım," dedi.

"Ne arayacağınızı bilemezsiniz. Ben biliyorum." Sessah kendini tam boyuna çekti ve R'jaal'a ters ters baktı. "Ben gidiyorum."

Brooke kısık bir sesle, Taushen'ın uzun saçlarını örerken başını sallayarak, "Oh be," diyor. "En azından artık Tia için kavga etmiyorlar."

Zavallı Daisy için üzülüyorum, çünkü kampın üzerine garip bir sessizlik çöküyor. Kabiledekilerin birbirleriyle aile gibi şakalaşmalarına ve sürekli birbirlerini azarlamalarına alışık değil. Kendini dayatmacı gibi hissettiği çok açık. "Gerçekten, beklemenin sakıncası yok." Battaniyeleri göğsüne daha sıkı sarıyor. "Sadece soğuktan kurtulmaya hazırım."

Bu her şeyi çözer. Esneyerek ayağa kalkıyorum ve T'chai'nin elini çekiştiriyorum. "Bizimle gel Daisy. Sana kulübemizi gezdireyim ve sana daha sıcak tutacak giysiler alalım. Sizler avın

ayrıntılarını onsuz halledebilirsiniz. Yorgun ve muhtemelen dinlenmeye ihtiyacı var."

Daisy hemen ayağa fırlıyor, muazzam miktarda kürk katmanıyla çevrelenmiş bir figür. "Teşekkür ederim..."

"Mari." Ona başımı sallıyorum ve sonra Callie'nin omzuna dokunarak İspanyolca'ya geçiyorum. "Gitmeden önce seni göreceğim ve her şeyi açıklayacağım, tamam mı?"

Callie bana "Gerekirse beni erken uyandır," dedi. "Her şeyi duymak istiyorum." Başını M'tok'un omzuna yaslamadan önce bana endişeli bir bakış attı. "Benden gizlice kaçmasan iyi edersin."

"Yapmayacağım," diye söz veriyorum ona.

Kabile o anda dağılmış gibi görünüyor. Birkaç kişi yerlerini terk ediyor ve diğerleri dedikodu yapmak için bir araya toplanıyor. Gail ve Vaza kalkıp çadırlarına giderler, uyuyan Z'hren Gail'in kollarındadır, Vaza da ona sarılmıştır. Diğerleri şüphesiz özel yas tutmak için uzaklaşır. Avcılardan birkaçı Daisy'ye doğru yönelir ve yeni kadının yanına gitmek için onun üzerinden geçerken Flor'un gözlerini devirmesine neden olurlar.

T'chai saçımın bir tutamını çekiştiriyor. "A'tar'la konuşacağım ve sabah yola çıkmaya hazır olduğumuzdan emin olacağım. Kulübede sana katılacağım, dostum."

"Tamam." Ona gülümsüyorum, çünkü kendime engel olamıyorum. "Çok uzun sürmesin."

"Asla." Bana derimin karıncalanmasına neden olan yoğun bir bakış atıyor ve bunun iyi bir karıncalanma mı yoksa kötü bir karıncalanma mı olduğunu merak ediyorum. Söylemesi zor ama bence iyi bir karıncalanma.

R'jaal ve Sessah onu sıkıştırmadan önce Daisy'yi dirseğinden tutup sürüklüyorum. "Buradaki herkes farklı diller mi konuşuyor?" Daisy onu gruptan uzaklaştırırken soruyor. "Çevirmenim birkaç farklı lehçe algılıyor."

"Evet, ada klanları var, biz insanlar var, gladyatörler var ve buranın yerlisi olan sa-khui'ler var. Temelde sadece büyük bir dil karmaşası var."

"Bu çok hoş. Hepiniz çok yakın görünüyorsunuz. Çok arkadaş canlısısınız. Ateşin etrafında herkes birbirine dokunuyordu." Kürkleri kendine daha sıkı tutuyor.

"Burada bir sürü çiftleşmiş çift var."

"Güzelmış. Hoşuma gitti." Yüzünde hüzünlü bir ifade var. "Bebekler de mi?"

"Henüz çok fazla bebek yok ama bize birkaç ay verin. Niri sana rezonanstan bahsetti mi?" "Hayır... O nedir?"

Aman Tanrım. Yürürken Daisy'ye rezonansı ve bunun khui ile nasıl bağlantılı olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Bunun nasıl bebekler ve ömür boyu çiftleşme anlamına geleceğini ve onun için birini seçeceğini. T'chai ile kendi çiftleşmemden ya da yaşadığımız sorunlardan bahsetmiyorum, Daisy'nin kendi sonuçlarını çıkarabilmesi için mümkün olduğunca tarafsız bir resim çizmeye çalışıyorum.

Daisy tabii ki büyülenmiştir. "Ruh eşim ve bebeklerim mi olacak? Bu harika bir şey! Hemen mi olacak?"

Onun heyecanını kıskanıyorum. Kulağa çok basit geliyor. "Hayır. Bazı kadınlar aylardır burada ve yankı bulmadı. Bazıları için bunun hiç gerçekleşmeyeceğine dair söylentiler duydum ama bence bu nadir bir durum. Ve tabii ki bazı insanlar khuilerini aldıkları anda rezonansa giriyorlar. Yani anında bir tane alabilirsiniz ya da uzun süre beklemeniz gerekebilir. Bunu bilmenin bir yolu yok."

"Sorun değil. Bunu gelecekteki bir hediye olarak düşüneceğim. Ne kadar harika." Gülümsemeden duramıyor.

Daisy neşeli biri. Uzaktaki sahili ve gece gökyüzündeki yıldızları haykırıyor. Kulübem için "büyüleyici" ve "tapılası" diyerek sevinç çığlıkları atıyor. İçindekilere ve ne kadar sıcak olduğuna da aynı derecede hayran. Daisy'nin kolay heyecanlanan biri mi yoksa bir aptal mı olduğuna karar

veremiyorum.

Kulübemin ortasındaki ateşini harlarken Daisy bana heyecanla, "Bu çok eğlenceli olacak," diyor. "Burası oldukça güzel bir yer."

"Çok fazla iş olacak," diye onu uyarıyorum. "Herkes katkıda bulunuyor ve sonsuz miktarda

yapılması gereken işler var. Burası tatile gittiğiniz bir kayak pansiyonu değil. Sıcak su yok, su tesisatı yok, alışık olduğunuz hiçbir şey yok."

"Biliyorum." Daisy bana ayık bir bakış attı. "Muhtemelen benim biraz deli olduğumu düşünüyorsun. Sadece... yıllardır şehir şehir, istasyon istasyon dolaştırıldım. Dünyadan ayrıldığımdan beri bir parça yeşil çimen görmedim."

"Burada çimen de göremezsiniz," diye itiraf ediyorum. "Buz gezegeni ve her şey."

"Ama dışarıda temiz havadasınız. Ve özgürsünüz. Ve birliktesiniz. Bir topluluğunuz var. Kimse gerçekten yalnız değil." Yüz ifadesi acı verecek kadar tatlı. "Tek istediğim buydu. Tekrar ait olabileceğim bir yer."

Şimdi onun için üzülüyorum. Yeni gelene anlayışlı bir gülümseme veriyorum. "Burası küçük bir grup, bu yüzden herkesin birbirinin işine karıştığını bilmelisin. Burada çok az sır vardır." Ateşi dürtüyorum ve sonra ekliyorum, "Ve herkes burada olmanızdan memnun olmayacak."

"Diğer kadınlar, değil mi? Bazılarının bana nasıl baktığını gördüm. Pek mutlu görünmüyorlardı." Daisy bana kurnaz bir bakış attı. "Ben rakibim, değil mi?" Başımı salladığımda omuz silkiyor. "Rekabetle başa çıkabilirim. Buraya kimsenin erkeğini çalmaya gelmedim. Khui'm bana bir rezonans vermeyi seçmediği sürece kimseyi istemiyorum." Bir elini kalbinin üzerine koyuyor, yüzünde hevesli bir ifade var. "Sadece beni gerçekten isteyen ve beni bir kenara atamayacak biriyle birlikte olmak istiyorum."

"Rezonans sonsuza kadardır," diyorum... ve sonra kendi durumumu düşünüyorum. "Aşağı yukarı." "Az ya da çok mu?" Yankılanıyor.

"Sadece... sonsuza kadar." Başımı sallıyorum. "Önemli değil. Her halükarda, diğerleri ilk başta senin yanında biraz zor olabilirler ama zamanla alışacaklardır."

"Çünkü biz insanız ve hepimiz iyi geçinmeliyiz, değil mi?"

Tabii Daisy, sen nasıl istersen. "Zaman alır," diyorum tarafsızca. "Ve zaman burada bolca sahip olduğumuz tek şey."

Daisy'ye fazladan giysilerimi ve bağcıkların nasıl bağlanacağını gösteriyorum. Daha fazla sıcaklık sağlamak için botlarına nasıl ekstra kürk sokacağını ve soğğun en kötüsünü engellemek için giysilerini vücuduna nasıl katlayacağını öğretiyorum. Khui ona yardımcı olacak, ama o zamana kadar her zaman çok az üşüyecek, bu yüzden battaniyelerin çoğunu ona veriyorum ve ateşi normalde olduğundan daha fazla yakıyorum.

O benim normalde kaldığım kürk yatağında uyumaya gidiyor, ben de T'chai'nin kürklerinin üzerine oturup sessizce onun dönmesini bekliyorum. Tam her şeyin sakinleştiğini düşündüğüm anda yeni bir şey ortaya çıkıyor ve hayatlarımızı sarsıyor. Bir yanım sabah gideceğimiz için suçluluk duyuyor. Tia açıkça gitmek istemiyor. Liz ve Raahosh'u kalmasına izin vermeleri için ikna ederse, diğer köye götürülmeyi talep edemem. Daisy'nin de ona yardım edecek bir arkadaşına ihtiyacı var, çünkü dünyaya meydan okumaya hazır yepyeni, hevesli bir geyik yavrusu gibi. Lauren'ın benim için yaptığı gibi, kollarını omuzlarına dolayacak ve buradaki ilk birkaç günü atlatmasına yardımcı olacak birine ihtiyacı var.

Kendimi ve T'chai'yi ön planda tuttuğum için suçlu hissediyorum. Sadece biraz suçlu. Ama şimdi değilse ne zaman? Birileri her zaman yankılanacak. Birileri her zaman bebek sahibi olacak ya da bir tür kabile krizi yaşayacak. Bek ve Elly'nin yaptığı gibi her zaman ziyaretçiler gelecektir. Ya da Daisy, Niri'nin üzerimize bıraktığı insanlardan sadece ilki olabilir. Bunu bilmenin bir yolu yok.

"Daha iyi" bir zamanı beklemenin de bir anlamı yok, tıpkı khii'min tekrar uyanıp uyanmayacağını görmek için beklemenin bir anlamı olmadığı gibi.

Beklemekten yoruludum.

Kapının kanadı geri çekiliyor ve T'chai ağır kürkü ve çıplak ayaklarıyla içeri giriyor. Bana sorgulayan bir bakış atıyor ve ben de parmağımı dudaklarıma götürüp yuvamda uyuyan Daisy'yi işaret ediyorum. Sessizce yanıma gelip oturuyor ve ben de hemen bağcıklarını çekiştirerek onu soymaya başlıyorum. Bugün onun için botlarını çıkarmam gerekmediği için ayaklarından birine dokunuyorum. "Ayak parmakların donmuş. Ayakkabı giymelisin," diye fısıldıyorum ona. "Sen kim olduğunu sanıyorsun, Farli?"

T'chai bana meraklı bir bakış atıyor ve sonra gülümsüyor. Ona pek sık takılmadığımı fark ediyorum ve sanırım bunu daha sık yapmalıyım. Gülümsemesini seviyorum. "Bir dahaki sefere onları hatırlayacağım." Daisy'nin yerine ve tekrar bana bakıyor. "Gölge Kedi klanı seninle kaçtığı için hayal kırıklığına uğradı."

"Onlar için çok kötü." Kalın, yünlü bir yeleği omuzlarından çekip bir kenara atıyorum. "Onun hiçbir yere gitmeyeceğinin farkındalar, değil mi?"

Sessiz bir kahkaha atıyor. "R'jaal'ın da gelip onu ziyaret etmek istediğini söylersem hakkında kötü mü düşüneceksin?"

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüyle savaşıyorum. R'jaal sadece yalnız. Klanında yankı uyandırmayan tek kişi o ve bu konuda her türlü şeyi hissediyor olmalı. "İçimden bir ses Daisy'nin bir süre çok popüler olacağını ve diğer kızları çıldırtacağını söylüyor." Göğsündeki son katmanı çekip çıkarırken dudaklarımı yalıyorum ve sonra pürüzsüz, soluk mavi bir tenden başka bir şey kalmıyor. Parmaklarım ona dokunmak için kaşınıyor ama dokunmuyorum çünkü bitimin kafama *HAYIR KÖTÜ* sinyali göndermesini istemiyorum. Sadece bu anın tadını çıkarmaya devam etmek istiyorum. "Biz... Tia hâlâ diğer kabileye gidiyor mu? Yarın sabah mı? Yoksa iptal mi edildi?"

T'chai başını sallıyor ve saçımın bir tutamına uzanıp onunla oynuyor. Diğer eli belimde duruyor ve keşke beni kollarına alsa diyorum. Neden yapmayacağını biliyorum ama... yine de. "R'hosh ve Leezh ile, A'tar ve V'ronca ile konuştum. Hâlâ gidiyoruz. Neden gitmek istediğimizi anlıyorlar ve gitmemiz gerektiğini düşünüyorlar. Ayrıca, sanırım V'ronca diğer insanlara sizin dünyanızdan bahseden kişi olmak istemiyor."

Tanrım, onu suçlamıyorum. Bunu yapmak istediğimden ben de emin değilim ama sorumluluğumu üstleneceğim. En derin kışın ortasında diğer köye bedava yolculuk yapacaksa en azından bunu yapabilirim. "Tamam." Birden gerildim. Ya diğer şifacı Maylak'ı görürsek ve o da bir şey yapamazsa? Ya sonumuz gelirse? "T'chai-"

Başını sallıyor ve ben daha söyleyemeden sözümü kesiyor. "Elimizdekiyle yetiniyoruz ve bunun için minnettarız," diye fısıldıyor. "Çünkü en azından birlikteyiz ve sağlıklıyız."

O haklı. Daisy'nin uyuyan haline bakıyorum ve ona acıyorum. Tüm bu olanlar boyunca yanımda biri vardı. İlk başta Lauren'dı, bana çobanlık yapıyordu. Sonra T'chai oldu. Bu sahile döndüğümüzden beri, diğerleri iyi olduğumuzdan emin olmak için sürekli kontrol ettiler. R'jaal ve Uzun Boynuz'un diğer üyeleri bizi besledi ve kulübemizi inşa etmemize yardım etti. Ashtar ve Veronica T'chai'nin iyileşmesi ve benim khui ile mücadelem konusunda destek oldular. Callie sırtımı yaslayabileceğim bir omuz oldu, Farli ve Mardok da öyle. Kendimi yalnız hissediyordum ama tüm bu süre boyunca ikimizin de etrafında koca bir topluluk vardı. İndiğimde bile aynı durumda olan on altı kadınla birlikteydim. Zavallı Daisy burada yapayalnız.

Ayrılmadan önce ona bir arkadaş bulmam gerekiyor ve Callie'yle bu konuyu konuşmak için aklıma bir not alıyorum. "Seni rahatsız eden ne?" T'chai sessizliğim üzerine soruyor.

"Sadece her şeyi düşünüyorum. Benimle gelmek istediğine emin misin? Çok şey istediğimin farkındayım." T'chai'yi destek sisteminden uzaklaştırdığım ve benimle diğer kabileye gelmesini

istediğim için birden gerildim. Bir süre orada kalmaya karar verirsem... bu onun için nasıl adil olacak?

"Dostum, çok fazla şey istemiyorsun. Aksine, asla yeterince şey istemiyorsun." Yüzümü inceliyor ve

Sonra eğilip alnıma bir öpücük konduruyor. Okşama karşısında kaskatı kesiliyorum, ama bu kez vücudumda tahriş karıncalanmalarına yol açmıyor. Sadece iyi huylu hissettiriyor. "Uyu artık," diye fısıldıyor. "Çok erken kalkacağız ve uzun bir yolculuk günü olacak."

"Yatağa geliyor musun?" Kürkleri işaret ederek sordum.

"Seninle uyumamı mı istiyorsun? Başka bir yerde yatak yapabilirim-"

Daha fazlasını söyleyemeden sözünü kestim. "Benimle yatıyorsun."

Gülümsemesi içimi sıcaklıkla dolduruyor.

I Sanki bir an için gözlerimi kapatıyorum ve sonra T'chai beni hafifçe sarsıyor. Yolculuğumuza başlama zamanı. Karnımda temkinli bir bekleyiş heyecanı kıvrılıyor. Lütfen bu işe yarasın. Lütfen.

Ateş tamamen sönmüştü ve Daisy kürklerin altına gömülmüş, hâlâ uyuyordu. Onu uyandırıp tekrar nasıl ateş yakılacağından üzerinden geçmeyi düşünüyorum ama sonunda uyumasına izin vermeye karar veriyorum. Callie'yle konuşup Daisy'yi kontrol ettiğinden emin olacağım - içimden bir ses Daisy'nin bir süre kendine ayıracak vakti olmayacağını söylüyor. Rezonansa girene kadar gezegendeki en popüler kız olacak... en azından erkekler arasında popüler olacak. Umarım diğerleri anlayışlı olur. Daisy'nin dediği gibi, bu işte hepimiz beraberiz. Hepimiz insanız.

Belki de son insanlar.

Boğazımdaki keder düğümünü yutuyorum ve sessizce giyiniyorum. T'chai de aynısını yapıyor ve ben de onun için botlarını bağlıyorum, sessizlik içinde ona çift düğümün nasıl atılacağını göstermeye çalışıyorum. Beceriksizce yapıyor, sonra elini sallıyor ve fark ediyorum ki kötü tendonlu olan o. Bunun onu rahatsız ettiğini biliyorum ama kafamda bu çok küçük bir şey. Bağırsaklarını elinde tutuşunu izledim ve gözümün önünde öleceğini düşündüm. Elinin mükemmel çalışmaması umurumda değil. Bu yüzden şakacı bir şekilde elini kenara ittim ve ona takıldım. "Karılık görevlerimi elimden alma. Bu benim işim."

Gözleri sıcaklıkla parlıyor ve losyon sürülmüş eldivenini düşünüyorum ve içime sıcak bir ürperti doluyor. Giyinmeyi bitiriyoruz ve birbirimizin eldivenlerini giymeye yardım ediyoruz ve o da yenilerini çıkarmak zorunda kalıyor. İkimizin de o geceyi düşündüğümüzü söyleyebilirim ve eldivenimi elime bağlamayı bitirdiğinde kızarıyorum.

"Başka bir çift daha paketledin mi?" diye sordum. "Ne olur ne olmaz?" "Ne olur ne olmaz?"

"İyileştirme işe yaramazsa diye. Ben hala bizi istiyorum."

Bakışlarında öyle bir sıcaklık ve şefkat var ki, bundan zevk almak istiyorum. "Ben de bizi istiyorum." Ve zaten eşyalarımızla dolu olan deri çantaya bir çift daha koyuyor.

Kulübeyi ve hâlâ uyumakta olan Daisy'yi geride bırakırken "biz" ve bunun ne anlama geldiğini düşünüyorum. Diğer Uzun Boynuz klan üyelerinin kulübelerine uğruyoruz ve Callie ile Penny'ye Daisy'den ve ona yardım edecek insanlara nasıl ihtiyaç duyacağından bahsediyorum. Penny gönüllü olmaya hevesli ama Callie -ateşli, laf dinlemeyen arkadaşım- bana sadece şüpheci bir bakış atıyor.

"Bundan emin misin, *amiga*?"

Çabucak başımı salladım. "Bunu düzeltmek için bir şans varsa, denemek istiyorum."

Dudaklarını büzdü ve beni diğerlerinden uzaklaştırdı. "Ben sadece... Kendini daha da mutsuz etmeni istemiyorum. *Ves burro y se te antoja viaje.*"

Bu beni kederlendiren bir sözdür, çünkü ailemin her zaman söylediği bir şeydir. Bir eşek görüyorsun ve seyahate çıkmak istiyorsun. Kendimi başkalarıyla kıyasladığım için sahip olduklarıma üzüldüğümü söylüyor. Belki de haklıdır. Öyle olsa bile... Denemek istiyorum. "Senin için söylemesi kolay," diyorum ona İspanyolca. "Kötü biti olan sen değilsin."

"Seninki kötü mü?" Göğsüme vuruyor, tam kalbimin üstüne. "Çünkü yaşıyorsun. Belki de o kadar kötü değildir, ha? Sadece kendini bu kadar küçümseme diyorum. Mükemmel değil ama ne

mükemmel ki?" Ellerini omuzlarıma koyuyor ve başını sallıyor. "Sana öğüt vermiyorum, *güzelim*.
Sadece mutlu olmanı istiyorum,

Tamam mı? Sadece kendini hayal kırıklığına uğratma. Sen onu seviyorsun, o da seni seviyor. Geri kalan her şey kendiliğinden çözülecektir."

Başımı sallıyorum ama anlamıyor. Nasıl bir his olduğunu bilmiyor. "Benim için Daisy'ye göz kulak ol, olur mu?"

O da kabul ediyor ve ben bu yolculukla ilgili fikrimi değiştiremeden T'chai'yi yanımdan uzaklaştırıyorum. Bu sadece şifacıya bir ziyaret. Hepsi bu. Sadece iyileşip iyileşemeyeceğimizi göreceğiz. Hepsi bu. Başka bir şey değil.

Ashtar'ın eyeri takılırken ve çantalar ejderhanın sırtına yüklenirken TIA AĞZINI AÇAR. "Gitmek istemiyorum," diye ağlıyor, açıkça üzgün. "Kalmak istiyorum."

Liz ve Raahosh, R'jaal ve Sessah ile birlikte bizi uğurlamak için buradalar. Adamlar Ashtar'a yükleri bağlıyor ve yolcuların oturması için ejderhanın yan tarafındaki "sepetlere" battaniyeler yığıyorlar. Bütün gün o sepetlerden birinde yolculuk etmekten pek hoşlanacağımı sanmıyorum ama fikrimi değiştirmek için artık çok geç. Rahatsız bir yolculuğun beni olması gerekenden alıkoymasına izin vermeyeceğim. T'chai yanımda, kürklerimi sıkıyor ve kat kat giysilerimle uğraşıyor, çünkü bugün rüzgâr sert ve ısırmacı.

Tia Liz'e, "Lütfen beni göndermek zorunda bırakma," diye sızlanır. Çiftleşmiş kadın Tia'nın sıkıntısından dolayı gözle görülür bir şekilde üzgün görünüyor, ama başını sallıyor. "Herkes beni unutacak!" Tia ağlıyor, gözyaşları yanaklarından aşağı süzülüyor. "Geri geleceğim ve çiftleşecek kimse kalmayacak!"

"Endişelendiğin tek şey bu mu?" Liz kızgın bir şekilde sorar. "Cidden mi?"

Sessah geriye doğru Tia'ya bakıyor ve eğer bir şey varsa, Tia'nın gitmesine Tia'dan daha çok üzülmüş görünüyor.

"Herkes yankı uyandırıyor," diye devam ediyor Tia. "Eğer ben burada olmazsam ve Daisy burada olursa, benim yerimi o alacak. Bu hiç adil değil!"

"Sen on yedi yaşındasın," diye itiraz eder Liz. "Ben bir yetişkinim!"

T'chai boğazından eğlenme ya da alay etme gibi bir ses çıkarıyor. Onu kendime çekiyorum ve pelerinin bağcıklarını boynunda sabitliyorum. "Nazik ol," diye fısıldıyorum. "O üzgün."

Daha yakına eğiliyor. "Z'hren'in yemeği geciktiğinde çıkardığı sese benziyor."

Tia bir kez daha feryat edince, ben de kendi kıkırdamamı bastırıyorum. Tamam, biraz dramatik davranıyor. Yine de on yedi yaşında benim için nasıl bir şey olduğunu hatırlamaya çalışıyorum. Ayrıca, tanıdığı herkesi geride bırakıyor. Bu berbat bir şey olmalı.

"Yalnız kalan ben olmak istemiyorum," diye hıçkırıyor Tia. "Birileri soğukta kalacak ve bu ben olacağım."

Liz ellerini Tia'nın omuzlarına koyar ve yüzü Tia'ninkinden birkaç santim uzaklaşana kadar eğilir. "Tamam. Eğer seni o sahile geri götürürsek, böylece hemen şimdi biriyle çiftleşebilirsin, Bayan Yetişkin, bu kim olacak? Sadece bir erkekle birlikte olursun ve diğerlerine üzgün olduğunu söylersin, sonra da ikiniz de ayrılana ya da rezonans devreye girene kadar bu erkekle kalırsın. O yüzden söyle bakalım kim olacak?"

Sessah'ın hareketsizleştiğini fark ediyorum. Tia'ya bakmıyor ama her bir kelimeyi dinlediğini söyleyebilirim.

Tia sertçe yutkunuyor ve herkes kimi seçeceğini görmek için dönüp onu izliyor. Acaba küstah, kendinden emin ve ondan daha yaşlı olan I'rec'i mi seçecek, yoksa Sessah'ın ona aşırı büyümüş bir köpek yavrusu gibi aşık olduğunu mu fark edecek... ya da tamamen rastgele birini mi seçecek? Belki O'jek ya da U'dron? U'dron olmaz, sanmıyorum. Bir süre Tia'nın maskaralıklarından etkilendi ama

Şu anda Raven'a vurulmuş durumda. R'jaal ise Tia'nın flörtüne sadece bir sonraki hedefe geçene kadar tahammül ediyor.

"Öylece birini seçemem," diyor Tia rahatsız bir şekilde. "Neden seçmek zorunda olayım ki? Çiftleştiğim kimseyle flört etmiyorum. Sadece eğleniyoruz."

T'chai usulca homurdanıyor. "Birini seçtiğinde hepsini kaybedeceğini düşünüyor."

Liz, Tia'ya bıkkın bir bakış atar. "Biliyordum seni-" Durur, çünkü Sessah üzerinde çalıştığı kayışları yere atar ve hışımla uzaklaşır. Liz'in yüzünde bir annenin sempati ifadesi belirir ve Sessah giderken Tia şaşkınlıkla bakar. "Görüyorsunuz ya," diye devam ediyor Liz, ses tonu yumuşak. "Bunun eğlenceli olduğunu düşünüyorsun. Sadece flört etmek ve iyi vakit geçirmek istiyorsun. Ama bu onlar için sadece eğlence değil. Bununla nasıl başa çıkacaklarını bilmiyorlar. Nasıl rahat davranacaklarını bilmiyorlar. Bir kız gördüklerinde 'eş' ve 'sonsuz dek' diye düşünüyorlar. Ve hepsiyle flört edemezsiniz çünkü kabilenin yarısının birbirini boğazlamasına izin veremeyiz."

"Yani flört etmeyi bilmedikleri için mi cezalandırılıyorum?" Tia tekrar ağlamaya başlayacakmış gibi görünüyor. "Bu nasıl adil olabilir?"

Liz iç geçirir ve Tia'yı kendine doğru çekerek sarılır. "Bak. Sen benim kızım değilsin ama yine de kendimi annen gibi hissediyorum ve annelerin bile zor kararlar vermesi gerekir. Üzgünüm, Tia." Gözleri şüpheli bir şekilde ıslak görünüyor. "Cezalandırılan tek kişinin sen olduğunu düşündüğünü biliyorum ama kimse gitmeni istemiyor."

"O zaman bırak kalayım!" Tia feryat ediyor.

Liz ağlayan kızın üzerinden başını sallayan arkadaşına bakar. Tia ne kadar ağlarsa ağlasın, buna ihtiyacı var. Eğer o kalırsa, adamlar savaşmaya devam edeceklerdir. Liz hoş bir sesle, "Bak," diyor. "Croatoan evrendeki en iyi annelerden bazılarına sahip. Sana söz veriyorum, bir kabile dolusu erkek kaybetmiyorsun, bir köy dolusu kadın kazanıyorsun. Oradaki herkes tarafından çok fena anneleneceksin ve buna bayılacaksın."

"Yalnız kalmak istemiyorum," diye hıçkırıyor Tia.

Liz yüzünü buruşturarak Tia'nın sırtını sıvazlıyor. "Bir de şu açıdan bak, tamam mı? Eğer sen yokken yankılanırlarsa, zaten hiçbir zaman onların olman gerekmiyordu."

"Gitmeye hazırız," diyor Veronica sessizce, kabarık bir kürk şapka takıp çenesinin altından bağlıyor. Yüzüne kalın bir atkı çekip bağlıyor, sonra da gözlerini soğuk rüzgârdan korumak için eğik bir güneş gözlüğüne benzeyen bir şey takıyor. "Siz ne zaman gelirsiniz."

"Yeterince ısındın mı?" T'chai üzerindeki kalın katları okşayarak bana soruyor. "Daha fazlasına ihtiyacın var mı?"

"Ben iyiyim." Liz'e bakıyorum, Tia'ya sarılıyor ve kızını yaz kampına gönderen bir anneye o kadar benziyor ki, kabile için ne kadar iyi olursa olsun, bunun onun için kolay olamayacağını biliyorum. Umarım uzun sürmez. Arkadaşıma dönüyorum. "Sen? Yeterince sıcak mısınız?" Eldivenli ellerine dokunuyorum ve kızarmamaya çalışıyorum. "Tamamen örtündün mü?"

Başını sallayıp karda yatan devasa, altın ejderhayı işaret ediyor, Veronica eldivenli eliyle ağzını okşuyor. "Gidip diğer köyün bizim için neler sakladığını görelim, olur mu?"

Umarım cevapları vardır. Eğer yoksa, umarım sahip olduklarımla mutlu olacak gücüm vardır. Çünkü T'chai ile olmak güzel. İyiden de iyi... ama hala eskiden nasıl olduğunu hatırlıyorum. Bunu geri istemek yanlış mı? Her şeyi istemek yanlış mı?

I Soğuk ve sefil bir yolculuk olması için hazırlıklıyım ama sanırım ne kadar soğuk ve ne kadar sefil olacağını hafife alıyorum. Hiçbir kürk katmanı soğuğun acılığını ve derime kadar işlemlerini engelleyemiyor. Titreyerek T'chai'ye sarılıyorum ve hala yeterli sıcaklık yok. Havaya maruz kalan her ten anında donuyor ve o kadar şiddetli kar yağıyor ki, biz dağların ve karlı vadilerin üzerinden süzülürken bile zavallı Ashtar sanki bir kar fırtınasının içinde uçuyor gibi. T'chai ve benim içinde kıvrıldığımız sepet dengesiz ve biraz da korkutucu. Ne zaman rüzgâr ejderhayı savursa, sepetten fırladığımızı ve çok aşağılara düştüğümüzü hayal ediyorum.

Birkaç kez duruyoruz, çünkü hava o kadar soğuk ki Veronica'nın ellerinin ve yüzünün buzunu çözmek için mola vermesi gerekiyor. Her seferinde, Ashtar'ın büyük ejderha gövdesinin rüzgar siperi görevi gördüğü küçük bir kamp kuruyoruz. Nefesiyle bizim için bir ateş yakıyor ve rüzgar uğuldayıp üzerimize, hatta yere kar yağdırırken ateşin etrafında toplanıp içimizi ısıtmak için çay içiyoruz.

Tia ne kadar berbat olduğu için ağlıyor. Ben de ağlamak istiyorum, ancak havanın ne kadar kötü olduğunu bile bile bu yolculuğa çıkmayı seçtim. Ne de olsa yerel halk buna "acımasız mevsim" diyor ve bunun sıcaktan kaynaklanmadığını biliyorum. Dağların uzak tarafında korunaklı sahil girişimizden uzakta havanın ne kadar sert olabileceğini yeni yeni fark ediyorum. Küçük, pısrık bir parçam bunu iptal edip geri dönmek istiyor, özellikle de T'chai'nin zavallı burnu soğuktan koyu maviye döndüğünde ve ucu donmasın diye kuyruğunu giysisinin içine sokmak zorunda kaldığında.

Ama Veronica hiç şikâyet etmiyor ve bu durumdan en çok o etkileniyor. En azından vücut ısınıp paylaşabileceğim T'chai var -Veronica Ashtar'ın sırtında oturuyor ve rüzgara maruz kalıyor- bu yüzden hiçbir şey söylemiyorum. Sonsuza kadar sürmeyecek, sonra sıcak köyde olacağız, daha büyük bir ateşin etrafında çay içeceğiz ve şifacıyla konuşacağız.

Buna çok ihtiyacım var. Uçarken yanağımı T'chai'nin göğsüne bastırıyorum ve bitimin içimde bir sıkıntı parlaması yaratmasından nefret ediyorum. Eğer onun hakkındaki fikrini değiştiriyorsa, bu tatlı zamanını alıyor.

Sonunda Ashtar aşağıya doğru dönmeye başlıyor ve Veronica rüzgârın üzerinden bir şeyler bağıyor. Yüzüme çarpan soğuk hava dalgasına rağmen sepetin kenarından bakıyorum ve aşağıyı görüyorum; yerde uzun, geniş, pürüzlü bir yarık. Yarığın içinden birçok kamp ateşinin dumanlarını görüyorum ve buranın diğer köy olması gerektiğini anlıyorum.

Birden gerildim.

İyi ya da kötü, bu gece cevapları alacağız.

Diğer kabile bizi karşılamak için dışarı çıkarken T'chai'nin eline SIKICA SARILIYORUM. Bazı yüzler tanıdık; Vektal ve Rokan, Aehako ve Hassen. Ama aynı zamanda kır saçlı ve çizgili yüzlü başka sa-khui'ler de var ve her yerde çocuklar var. Bunun da ötesinde, geniş gülümsemeleri ve hevesli ifadeleriyle bizimle tanışmaya ve dedikodularını paylaşmaya hazır insanlar var.

Kötü haberlerin taşıyıcısı olmak zorunda olduğumuz için kalbim biraz burkuluyor.

Georgie öne atılıyor, kahverengi, kıvrırcık saçları omuzlarında iki kuyruk halinde, bir elini tutarken

hamile karnının altında. "Bu havada uçmak için deli oluyorsunuz! Acımasız bir mevsim! Sizi bu kadar çabuk tekrar gördüğümüze sevindik ama aman Tanrım." Gülüyor ve bana sarılmak için uzanıyor.

Ben de kendimi garip hissederek ona sarılıyorum. İnsan gezegeninin yok edildiği haberini tam olarak ne zaman verir? "Oh, birkaç işimiz vardı ve yolculuğa değer gibi görünüyordu."

"Şu haline bak!" Yaşlı bir kadın Veronica'nın yuvarlak karnına bakarak gıdaklıyor. "Bu da nereden çıktı?"

"Benden," diyor Ashtar gururla, arkadaşının arkasından bir pantolon giyerken. İnsan formuna geri dönmüştür ve ejderhadan insana kısa sürede dönüşebildiği gerçeğine kimse gözünü kırpamaz.

"Ama kısa bir süre önce buradaydın ve karnı dümdüzdü!" Bakışları yüzlerimizde geziniyor, bizi öğreniyor. "Ve şimdi bize daha fazla arkadaş getiriyorsun. Ben Sevvah. Bana Sessah'ımın nasıl olduğunu anlatmalısınız. Hepinizi buraya ziyarete mi gönderdi?" Yüzü kayrak mavisi ve gülümsediğinde gözleri gülme çizgileriyle kırışıyor. Saçları gri ve ilmek ilmek örülmüş; gördüğüm diğer tek sa-khui kadını olan Farli'den çok daha yuvarlak hatlı ve matruşka gibi.

"Buradayız çünkü ben kovuldum," diyor Tia acı acı. "Ben çok fazla sorun yaratıyorum."

"Kovulmadın," diyor Veronica kaşlarını çatarak ve Tia şikâyet etmeye başladığından beri ilk kez öfkeleniyor. "Sadece işler karışık ve bu daha kolay. Herkesin biraz ara vermeye ve sakinleşmeye ihtiyacı var. Tanrım, bunu neden bir türlü kafana sokamıyorsun?"

Sevvah sadece dilini şaklatıyor ve Tia'nın omuzlarına bir anne koluyla sarılıyor. "Çaya ve sıcak yemeğe ihtiyacın var. Gel benimle ateşin yanına otur ve bana hikâyeni anlat. Dinlemeyi çok isterim." Tia kayıp bir çocuk gibi ona sokuluyor ve yaşlı sa-khui kadın Georgie ve Vektal'a anlamlı bir bakış atıyor.

Adamım. Daha beş dakika olmadı ve Tia'ya annelik yapılıyor...ve görünüşe göre bu hoşuna gidiyor. Belki de Liz haklıydı ve tam da ihtiyacı olan şey buydu.

T'chai buz tutmuş pelerini omuzlarımdan çekip alıyor ve kollarımı ovuyor. Bana koruyucu bir bakış atıyor ve rüzgârdan uzakta olmamıza rağmen titrediğimi fark ediyorum. T'chai'nin bana benden daha fazla ilgi göstereceğine güveniyorum. "Eşim üşüyor," diyor kaba bir sesle. "Hepimiz ateşin yanına gidebilir miyiz?"

"Elbette," diyor Georgie ve onlara katılmamızı işaret ediyor. Kulübelerden oluşan köyü kesen küçük sokağın her yerinde bizi sıcak gülümsemeler ve heyecanlı bakışlarla karşılamak için bekleyen insanlar var. "Akşam yemeği birazdan hazır olur ve sen de bize plajda neler olup bittiğini anlattırın."

"Aman Tanrım," diyor Veronica. "Bu çok fazla." "Eminim öyledir."

AKŞAM YEMEĞİ hem harika hem de yorucu. Stacy adında hoş bir kadın bize denediği her türlü ikramı pişiriyor ve benim favorim bana biraz *tamales rosas*'ı hatırlatan tatlı, kök bazlı kekler, kuru üzüm hariç. Tonlarca sohbet ve tanışacak insan var ve köydeki her çocuk bize sarılmak istiyor gibi görünüyor. Tia'nın kucacı sürekli bir çocukla ya da diğeriyle dolu ve bugün sürekli gözyaşı dökmesine rağmen harika vakit geçiriyor gibi görünüyor. Sevvah bütün gece onun üzerine titriyor ve diğer kadınlardan birkaçı da bunu örnek alıyor. Sanırım Liz, Tia'ya buradaki herkes tarafından annelik yapılacağını söylerken haklıydı. Şu anda bile Claire adında bir kadın Tia'nın göğsüne bir tuniğin parçalarını tutuyor ve Tia dizlerinin üzerinde yürümeye başlayan bir çocuğu zıplatırken onu

giydirdiyor. Mesele sadece Tia'nın bir anneye ihtiyaç duyacak kadar genç olması değil. O bir insan ve yeni bir yüz. Bir süre kalması

muhtemelen bu köyde bir süredir yaşanan en heyecan verici şey olacak.

Veronica ve Ashtar haber getirici rollerinde rahat görünüyorlar. Grubun ortasında oturup bir şeyler yiyip içiyorlar ve son zamanlarda kimlerin yankı uyandırdığına, Daisy'nin gelişine ve Yaşlı Büyükbaba'nın yenilgisinin destansı hikâyesine dair hikâyelerini paylaşıyorlar. Sürpriz bir şekilde Liz ve Harlow, Veronica'nın çantasından çıkardığı küçük bir bakım paketi göndermişler - içinde Niri'nin gönderdiği değerli tatlı paketlerinden birkaçı ve çok değerli metal bıçaklardan biri var. Herkes hediyeyle hayran kaldı.

Arkadaşım hariç herkes tabii ki. Bana alaycı bir şekilde gülümsüyor ve ben Stacy'nin tatlı kök keklerinden birini daha kemirirken bana doğru eğiliyor. "Bıçaklardan birinin buraya gönderildiğini öğrendiğimde, Büyük Sigara Dağı'nın tepesi gibi patlayacak."

Buna kıkırdamak zorundayım. "Umarım bunu görmek için orada oluruz."

"Ben de." Kucağındaki küçük kıza gülümsüyor. Mavi teni ve minik boynuzlarıyla sevimli bir çocuk ve T'chai'nin çenesindeki yumuşak tüylere dokunmaktan çok etkileniyor. Sanırım Claire'in kızı. Onu kızıyla birlikte izliyorum ve ne kadar sabırlı olduğunu görmek kalbimi sızlatıyor çünkü iyi bir baba olacağını biliyorum. Bir aile istediğini biliyorum - sa-khui'lerden ya da adadaki benzerlerinden daha aile odaklı bir halkla hiç karşılaşmadım ve on yıl önce neredeyse tüm klanını Büyük Tüten Dağ'da kaybettiği için bu T'chai için daha da anlamlı. Uzun Boynuz'un yok olmaması hepsi için çok önemli. Onu bundan mahrum etmek istemiyorum.

"Peki bu 'Day-zee' nasıl bir şey?" diye soruyor güzel bir dişi sa-khui. Zengin mavi bir teni ve muhteşem bir çift boynuzu var. Elinde kendi minik yumruğunu çiğnemekle meşgul bir bebek tutuyor ve bu Asha olmalı. Onu ateşin etrafında her gördüğümde, ne kadar güzel olduğuna biraz şaşıyorum. T'chai'ye biraz daha yakın oturuyorum, onun da benim kadar güzelliği karşısında gözlerinin kamaşıp kamaşmadığını merak ediyorum ve sonra kendimi suçlu hissediyorum çünkü Asha çiftleşti. T'chai çiftleşti. Daisy geldiğinde diğerlerinin kıskançlığına gözlerimi deviriyordum ve burada güzel bir sa-khui dişisi gördüğümde aptalca şeyler hissediyorum.

"Çok arkadaş canlısı," diyor Veronica, yemeğini bitirirken ellerinin tozunu alıyor. "Burada olmak için çok hevesli."

"Yanında çok hikaye getiriyor mu?" Asha soruyor.

Veronica bir fincan çaya uzanıyor, ama Asha'nın sorusu ortaya çıktığı anda onu bırakıyor.

Ben de sertleştim ve Veronica ile bakıştık. Şimdi haberleri ağzımdan kaçırmanın sırası değil. Nazıkçe ve idareli bir şekilde söylenmesi gerekiyor ve bu gece herkesin ruh halini bozmanın bir anlamı yok. Tia'ya bakıyorum ama soruyu tamamen kaçırmış. Grubun en ucunda Lila ve Tiffany ile bir şey hakkında sohbet etmekle meşguldü. Veronica'ya hafifçe başımı sallıyorum.

Şifacı esniyor. "Parti bozan olmaktan nefret ediyorum ama Mari ve ben Maylak'ın vaktinden çalmak istedik. Biraz özel olarak konuşabilir miyiz?"

"Elbette." Grubun kenarlarında, süslü bir tunik giymiş bir kadın eşine bir bebek veriyor ve ayağa kalkıyor. Uzun boylu, ince yapılı ve bana çok daha sakın bir Farli'yi hatırlatıyor. Bana bakıp Veronica'yı işaret ederken gülümsemesi nazık ve tatlı. "Benim kulübeme gidelim mi?"

"Eğer Mari partiden uzaklaştırılmamın bir sakıncası yoksa," diyor Veronica bana bakarak.

Mari'nin zerre kadar umurunda değil.

Yine de gerginim. Avuçlarım terliyor ve nemleniyor. Başımı sallamayı başarıyorum ama sesime güvenmiyorum. Beklediğim an bu... ve alabileceğim cevaptan kesinlikle korkuyorum. Ya Maylak da bize yardım edemezse? Ya bunca yolu geldik ve khui'm cevap vermezse? Ya boş yere umutlanırsam ve T'chai'nin de umutları boşa çıkarsa?

Saklanma dürtüsü çok baskın. Sadece kalkıp koşmaya başla. Güzel ve karanlık bir köşe bulup

beynimin sakinleşmesini bekleyeceğim.

Oturduğum yerde seğiriyor olmalıyım çünkü T'chai kucığındaki çocuğı nazikçe yere bırakıyor ve ayağı kalkıyor. Elimi tutuyor ve ayağı kalkmama yardım ediyor. "Biz hazırız."

Veronica ayağı kalkıyor ve gruptan ayrılmadan önce Ashtar'ın alnına hızlı bir öpücük konduruyor. Beni uzun evin dışına çıkaran T'chai'nin peşine takılıyorum. Ya bu işe yaramazsa? Ya sonsuza dek kırılırsam? Ya o kadar hayal kırıklığına uğradıysa ve artık beni sevmiyorsa? Ya her şeyi yeniden inşa etmek için bu kadar uğraşmışken, bu ilişkimizin tabutuna çakılan son çiviye?

Eğer durum buysa, gerçekten *La Llorona* gibi olacağım, tüm gün boyunca sahillerde dolaşıp ağlayacağım.

Ama T'chai sessiz bir destekle elimi sıkıyor ve dehşete kapılmış düşüncelerim biraz olsun sakinleşiyor. Hayır, kendime hatırlatıyorum. Bu iş bir yere varmasa bile, elimizde hâlâ bir şeyler var. Hâlâ eldivenlerimiz, losyonumuz ve birbirimize duyduğumuz karşılıklı hayranlık var. Hâlâ birbirimize sahibiz. İzin verirse yeterli olabilir. T'chai'ye bakıyorum. Yürürken beni izliyor ve yüzü o kadar sevgi ve cesaret dolu ki bu beni birazcık kırıyor. Bunu ben istediğim için burada. Bunu hiç önermedi. Asla kırılmışım gibi davranmadı. Tüm bunlar boyunca sabırlı ve harika davrandı.

"Seni seviyorum," diyorum ona, elini sıkıca tutarak. "Seni çok seviyorum, T'chai."

"Mari'm. Kalbim. Her şey yoluna girecek." Eğilip elimi dudaklarına götürüyor ve parmak eklemlerimi öpüyor.

Ve ilk defa buna inanmış gibiyim. Şimdi ne olursa olsun, iyi olacağımızı düşünüyorum.

T'CHAI

Işifacının kulübesine girdiğimizde Mari'nin titrediğini hissedebiliyorum. Onun endişe dolu olduğunu biliyorum ama ben değilim. Ne olursa olsun, o benim eşim. Khui'min onun için şarkı söylememesi önemli değil. Gerçeği biliyorum. Bu yüzden hiç korkum yok.

Ama dostumu yeniden gülümsetmek için bile olsa iyi şeyler duymak istiyorum. "Son konuşmamızdan bu yana bir gelişme olmadı mı?" M'lak V'ronca'ya bakıyor.

"Hiçbir şey. Sanki yaptığım her şey bir boşluğa düşüyor," diye itiraf ediyor V'ronca, yüz ifadesi mutsuz. "Denedim, denedim ama khui'sinin tekrar uyanmasını sağlayamıyorum." Hayal kırıklığına uğramış gibi bir ses çıkarıyor. "Eğer bilseydim-"

M'lak bir elini kaldırıyor, ifadesi sakin. "Birini kurtarmak için verdiğiniz bir karar yüzünden kendinizi parçalamayın. Hepimiz elimizden gelenin en iyisini yaparız. Hepimizin şüpheleri var. Ben iyileşmeye başlamadan önce halkımın çoğu büyük bir hastalıkta öldü. Uzun bir süre kendime kızdım. Neden şifama daha önce kavuşmadım? Eğer yapsaydım, hayatları kurtarabilir miydim? Bununla barışık olabilmem için mevsimlerin pek çok kez dönmesi gerekti." Uzanıp V'ronca'nın eline dokunuyor ve insan şifacının ağladığını görünce şaşırıyorum. "Bir hayatı kurtarmak için elimizden geleni yapıyoruz ve her zaman tamamen başarılı olamıyoruz. Hikaye böyle devam ediyor. Şifacı olmak, her zaman yeterince şey yaptığından şüphe etmektir."

"Berbat bir şey," diyor V'ronca titrek bir sesle, gözyaşlarını silerek. "Mari'nin hayatını mahvetmişim gibi hissediyorum.

Mari ve T'chai."

"Benim bir hayatım var," diyorum yüksek sesle. "Yanımda eşim var. Hiçbir şey mahvolmadı." Mari'ye bakıyorum ve ona en gururlu gülümsememi veriyorum. "Dudaklarımdan hiçbir şikâyet duymayacaksın."

Arkadaşım bana tatlı bir bakış atıyor. "Sadece denemek istiyoruz," diyor M'lak'a. "Denemekten zarar gelmez, değil mi? Bu benim T'chai hakkında ya da onun benim hakkımda hissettiklerimi değiştirmez."

V'ronca inliyor ve başını sallayarak tekrar yanaklarını sıvazlıyor. "Ve şimdi beni teselli etmeni istiyorum. Tanrım, ben çok kötüyüm. Bu Mari ve T'chai ile ilgili. Benimle değil. Söylediklerimi unutalım ve onlara odaklanalım."

"Elbette." M'lak eşimin yanına bağdaş kurup oturuyor ve Mari'nin tutması için elini uzatıyor. "Bu benim için de yeni bir bölge. İnsanlar gelmeden önce rezonans o kadar nadirdi ki, birbirlerinden nefret edenler bile çiftleşmeyi isteyerek kabul ederdi çünkü bu yeni bir hayat demekti ve bizim bu hayatlara çok ihtiyacımız vardı."

"Şeylll şimdi daha kötü hissediyorum." Veronica iç çeker.

"Sus," diyor M'lak, Mari elini M'lak'ın büyük elinin içine koyarken gözlerini kapatarak. "Bakalım neyiz varmış."

Şifacı sessizleşirken nefesimi tutuyorum, kıpırdamadan. Eşime bakıyorum ama Mari'nin gözleri de kapalı, sanki bir şekilde M'lak'ın cevapları bulmasına yardım edebilmiş gibi. Beklerken her nefes sonsuzmuş gibi geliyor ve bakışlarımı Mari'ye kilitleyerek ondan bir tür tepki görmek

istiyorum - bir gülümseme, bir iç çekme, herhangi bir şey.

Gözleri kapalı, gergin duruyor.

Sonsuzluk geçmiş gibi görüldüğünde, M'lak küçük bir iç çeker ve gözlerini açar. Mari'nin elini sıkıyor ve dostuma bakıyor. "Bu çok tuhaf."

"Ne?" V'ronca soruyor. "Ben ne yaptım?"

M'lak bir an düşündü, sonra bana baktı. Elini uzatıyor ve ben de otomatik olarak elimi onun elinin içine koyuyorum. Kaşları bir nefes için çatıldı ve sonra elimi tekrar bıraktı. "Onun khui'si onunki kadar etkilenmemiş. Onunki onunkini bekliyor."

"Benimkinin ne yapmasını bekliyorsun?" Mari soruyor, sesi fısıltı gibi.

Şifacı boğazından yumuşak bir ses çıkarır, sonra Mari'nin elini tekrar tutar. "Tüm khuiler etraflarındaki dünyaya bir şarkı söylerler. Bir eşe şarkı söylerler, ama her zaman... şarkı söylerler." Göğsüne dokunuyor. "Örneğin bir şifacının khui'si diğerlerine şarkı söyler, böylece onlar da iyileşebilir. Ama Mar-ee'nin khui'sinin şarkısı yok."

"Şarkı yok mu?" Mari yüzünü buruşturarak yankılandı.

M'lak boğazında bir şeyler mırıldanıyor. "Hayır, bu yanlış. Bir şarkı var... ama şarkı söylemeyi bıraktı çünkü artık diğerlerinin şarkılarını duyamıyor. Bu yüzden sessiz ve kafası karışık. Etrafındaki şarkılardan kopmuş durumda. Senin şarkını tekrar duymayı bekliyor." Bana doğru bakıyor. "Hâlâ birbirinize bağlısınız ama Mar-ee'nin khui'si hiçbir şey duymuyor, bu yüzden şarkı söylemeyi bıraktı."

Mari bir an düşünür ve sonra itiraf eder: "T'chai bana dokunduğunda... kendimi... yanlış hissediyorum. Sanki dokunmaması gerekiyormuş gibi. Her şeyi yanlış hissettiriyor."

M'lak anlayışla başını sallar. "Senin khui'n onun senin eşin olduğunu anlamıyor. Onu beklediği için sana sıkıntı hissettiriyor."

"Berbat olsa da mantıklı," diye onaylıyor Mari. Yüzünde bir özür ifadesiyle bana bakıyor. "Çok özür dilerim, T'chai."

Kalbim dostum için duygularla doluyor. "Neden özür diliyorsun? Elinde değil. Rahatsız olduğunu biliyordum. Seni beklemekten her zaman mutluluk duydum. Gerekirse daha da uzun süre beklerim. Sen beklemeye değersin."

Mari'nin gözleri yaşlarla doluyor ama bana gülümsüyor.

V'ronca sıkıntılı bir ses çıkarır. "Bunu düzeltebilir miyiz? Bu sessizliği? Böylece tekrar yankılanabilirler mi?"

Mari hemen uzanıp M'lak'ın koluna dokunur. "Eğer tekrar rezonansa giremezsek, sadece T'chai'ye dokunabilmek istiyorum." Bana doğru baktı. "Rezonansın bir önemi yok. Benim için değil."

"Benim için de öyle," diye yankıladım usulca. "Önemli olan tek şey sensin."

"Bunu yapabilir miyiz?" Mari yüzünde merakla M'lak'a geri döner. "Başka bir şey yoksa?"

Sa-khui şifacı evet ya da hayır demiyor. Sadece elini tekrar Mari'ye uzatır. "İşe koyulalım."

Şifacının khui'sinin uğultusu kulübeyi dolduruyor. O kadar yüksek sesle ve o kadar güçlü mırıldanıyor ki -ve yine de rezonanstan o kadar farklı ki- onu havada hissediyorum. Benim khui'm göğsümde sessiz ama yanlış ya da mutsuz hissettirmiyor. Şifacının şarkısı rahatlatıcı ve V'ronca gözlerini kapatıp başını arkaya yatırdığında, khui'sinin de onunla birlikte şarkı söylediğini duyuyorum. Şifacıların şarkısı havayı dolduruyor ve Mari M'lak'ın elini sıkıca tutuyor.

Bir şey yapmak istiyorum ama... ne? Beklemek ve izlemek dışında yapabileceğim bir şey yok.

Onun yerine eşimi inceliyor, güzel yüzünün hatlarını ezberliyorum. Kara kaşlarını, burnunun düz çizgisini, düşünürken ağzının esneme şeklini. İyileşme devam ederken dalgalanan kalın siyah kirpikleri. Onunla ilgili her şey benim için inanılmaz derecede mükemmel ve sahilde M'tok'un bana bakıp çirkin olduğunu söylediği zamanı düşünüp gülümsüyorum. Onun bir aptal olduğunu düşünmüştüm.

O benden başka hiç kimse için yaratılmadı, Mari'm. Benim gözümde o her zaman mükemmeldi.

Sanki benim hassas düşüncelerimi duyuyormuş gibi, Mari gözlerini açıyor ve khui'sinin parlak

mavisi dışarı taşıyor. Bana acı veren bir tatlılıkla gülümsüyor ve göğsüm uğuldamaya başlıyor. Tuniğimin ön kısmına dokunuyorum, umut ediyorum... ama bu çılgınca bir yankılanma şarkısı değil. Bu daha nazik bir şarkı, bir selamlama şarkısı, bir zevk şarkısı.

Küçük kulübenin karşısında Mari'nin khui'si mırıldanıyor. Arkadaşım daha geniş gülümsüyor.

M'lak gözlerini açar ve yüzünde bitkin bir ifade belirir. Mari'nin elini bırakır ve küçük bir iç çeker, bir su kabına uzanır ve bir yudum alır. "Tamamdır."

Deri odada dolaştırılıyor ve Mari bir yudum aldıktan sonra neredeyse M'lak kadar çekici görünen V'ronca'ya uzatıyor. Eşim ıslıl ıslıl ve sağlıklı görünüyor, sanki tüm enerjileri ona akmış gibi. Göğsüne dokunuyor ve kararsızca bana bakıyor. "Uğultusunu duyuyorum ama... farklı hissetmiyorum?"

V'ronca su tulumunu bana verdiğinde, onu hemen benden daha çok ihtiyacı olan M'lak'a geri veriyorum. "Rezonansa girdiğimizi sanmıyorum," diye itiraf ediyorum ve dostumun hayal kırıklığı yaşamamasını umuyorum.

Ama Mari göğsüne dokunarak bana ısıltılı bir gülümseme veriyor. "Yine de farklı hissediyorum. Daha iyi. Daha uyanık." M'lak'a bir bakış atıyor. "En azından bir şey yaptın."

M'lak'ın gülümsemesi yorgun. "Vuh-ron-ca yardım etti. Onun khi'si benimkine iyileştirici bir şarkı söyledi, benim seninkine söylediğim gibi bana güç verdi. Seninki artık olması gerektiği gibi şarkı söylüyor."

"Tanrıya şükür," diye mırıldandı V'ronca, omuzları rahatlamayla çökmüştü.

Mari dudağını ısırır. "Bu şu anlama mı geliyor... yankılanacak mıyız? Birbirimize tekrar mı?"

M'lak, "Zaman içinde, evet, olacağını hayal ediyorum," diyor. "Bu hemen gerçekleşmeyebilir. Rezonans önceden tahmin edilemez. Ayın birkaç dönüşü boyunca birbirinizle rezonansa girmeyebilirsiniz... ya da bu yarın olabilir. Bunu söylemek imkânsız."

"Ona dokunabildiğim sürece sorun yok." Mari ayağa fırlıyor ve kulübeyi geçerek önümde duruyor. Dudaklarını yalıyor, gergin ve elini göğsümün üzerinde gezdirmek için uzatıyor. Sonra tereddüt ediyor, yüz ifadesi korku dolu bir hal alıyor.

Anlıyorum. Bir şeylerin yanlış olduğunu tekrar öğrenmek istemiyor. Umutlandıktan sonra hayal kırıklığına uğramak istemiyor. Kalbim ona karşı sevgiyle doluyor ve uzanıp yelesinin bir tutamına dokunarak parmaklarımın arasında dolaştırıyorum. "Birlikte olduğumuz sürece, benim için her şey yolunda Mari. Seni sevmek için rezonansa ihtiyacım yok."

Bana gülümsüyor, gözleri parlıyor ve sonra uzanıp yanağımı okşuyor.

Nefesimi tutarak, parmak uçlarını çenemde gezdirirken kıpırdamadan duruyorum. Vücudum tepki veriyor ama yine de her zamanki gibi. Benim yanıtlım hiçbir zaman sorun olmadı. Göğsümdeki hafif şarkı devam ediyor ve onun şarkısı benimkiyle eşleştiğinde sıcak ve memnun hissediyorum. Mari'nin yüzünde şaşkın bir ifade belirliyor ve çenemi tekrar tekrar okşamaya devam ediyor.

"Farklı hissediyorsun," diye itiraf ediyor. "Daha iyi."

"Hoş olmayan bir his yok mu?" Başparmağımı yanağında gezdirmeye cesaret ederek soruyorum. "Durmamı ister misin?"

"Asla," diye fısıldıyor Mari ve bana bakarken bile başparmağımı ısırma için eğiliyor.

Bu şimdiye kadar gördüğüm en erotik şey ve boğazımdan kısık bir inilti kaçıyor. Eşimi kollarıma almak ve onu özel bir yere götürmek istiyorum, böylece onu örtebilir ve sıcak vücuduna girebilirim. Ama yabancı bir köydeyiz ve ben burayı hiç tanımıyorum. Eşimi tutup kendime doğru çekiyorum, onu göğsüme yaslıyorum ve o kadar yakın tutuyorum ki khi şarkılarımız birbirine karışıyor.

Rezonansa girmemiz umurumda değil, asla. Mari gülümsediği sürece, istediğim her şeye sahibim.

Wşifacıya sarılarak teşekkür ediyorum ve Veronica'ya da sarılıyorum çünkü o da benim gibi aylardır bu konuda kendini hırpalıyor. "Çok rahatladım," diye itiraf ediyor Veronica beni tekrar tekrar sıkarken. "Dokunduğumda farklı hissediyorsun Sen. Daha canlı. Daha canlı."

Ben de öyle hissediyorum. T'chai'ye doğru dönüyorum ve ona tekrar dokunmak için sabırsızlanıyorum. Sırf yapabildiğim için onu her yerinden öpmek istiyorum. Sanki libidom geri geldi, artık eşimden bir kez daha zevk alabiliyorum. Daha önce khui'mde her ne sorun varsa, şimdi pratik olarak canlı hissediyor. "Bir cevap alabildiğimiz için mutluyum."

"Evet, cevap, 'Khui'ye bulaşma,'" Veronica gönülsüzce şaka yapıyor ve sonra esniyor. "Tanrım, buraya geldiğimizden beri sanki bir milyon yıl geçmiş gibi hissediyorum. Yoruldun mu Maylak?" Veronica şifacıya elini uzatıyor, o da elini tutup ayağa kalkıyor.

"Çok," diye itiraf ediyor Maylak. "Ama bu iyi bir yorgunluk, güçlü bir iyileşmenin ardından gelen bir yorgunluk." Bize uyku bir şekilde gülümsüyor. "Eşim birazdan yavrularımızı getirecek. Gidip Shorshie'yi bulun, gece için yerleşmenize yardım edecektir. Ben yardım edemeyecek kadar bitkinim."

Yorgunluğundan dolayı suçluluk duyuyorum ve düşüncesizce ona sarılıyorum. "Teşekkür ederim, Maylak."

"Elbette. Yardım etmek bir şifacının görevidir." Veronica'nın koluna dokunur. "Ve bunun yardımı olmadan benim için mümkün olmazdı. Teşekkür ederim, Vuh-ron-ca."

Veronica'nın yüz ifadesi utangaçtır. "Çok nazıksınız." Maylak tekrar oturduğunda Veronica yalpalıyor ve sonra kendisi de oturuyor. "Biraz bitkinim. Ashtar'a gelip beni bulmasını söyleyebilir misin?" Göz kapakları ağırlaşmış, sanki uykuyla savaşıyor. Maylak da aynı şekilde bakıyor.

T'chai'm başımın tepesine bir öpücük konduruyor. "Burada bekle ve onlara göz kulak ol. Ben eşleriyle birlikte döneceğim." Kulübeden çıkıp gözden kayboluyor ve gün boyu süren yolculuktan yorgun düşmüş olsam da, iki şifacı gibi çökmek üzereymiş gibi görünmüyorum, bu yüzden onlarla ilgileniyorum ve battaniyeleri vücutlarına sarıyorum, su tulumunu veriyorum ve birkaç yudum almalarını sağlıyorum. T'chai'nin gitmesi uzun sürmedi ve yanında nazik bir ifadeye sahip yakışıklı bir sa-khui adam ve Veronica'yı kucağına alıp kulübeden dışarı taşıyan Ashtar ile geri döndü.

Sa-khui erkeği eşinin yanağını okşarken, "Buradan anladım," diyor. "Mar-lenn bu gece bizim için yavrularımıza göz kulak oluyor." T'chai'nin sanki ben de şifacılar kadar çaresiz ve yorgunmuşum gibi omuzlarıma bir pelerin doladığı bana bakıyor. "Yardım edebildi mi?" Başımı sallıyorum ve o da gülümsüyor. "Buna sevindim."

"O iyi mi?" T'chai beni uzaklaştırmaya çalıştığında tereddüt ediyorum. Maylak mücadele ediyorsa gitmek istemiyorum, bize yardım ettikten sonra olmaz.

Arkadaşı sadece kıkırdıyor. "Ah evet. İyileşmek sadece yorucu bir şey. Uyuyacak ve sabaha kendine gelecek."

T'chai'nin beni götürmesine izin verdim ve sabah iki şifacıyı da kontrol etmeyi aklıma not ettim. En azından bunu yapabilirim. Dışarıda bizi yeni bir yüz bekliyor; kahverengi saçlı, yuvarlak hatlı ve sıcak bir gülümsemesi olan bir kadın. "Ben Nora. İkiniz için de battaniye getirdim ve onlar gittiğinden beri Bek ve Elly'nin kulübesinde kalacaksınız. Size nerede olduğunu göstereyim."

Bir esnemeyi bastırıyorum, T'chai'nin koruyucu elini omuzlarımda hissetmek hoşuma gidiyor. Bana dokunmayı bırakmasını bir daha asla istemiyorum. "Peki ya Tia? Kalacak bir yeri var mı?"

Nora sadece kıkırdar. "Ah, evet. O iyi. Sanırım bu gece Kate ve Harrec'le kalacak.

evcil kar kedilerine aşık."

"Birinin evcil kar kedisi mi var?" Evcil hayvan olarak onlardan birine sahip olduğumu hayal etmeye çalışıyorum. Onları başkalarıyla ava çıktığım nadir zamanlarda görmüştüm ve pumalar kadar büyük ve iki kat daha kabarıktilar.

"Bir tane ister misin?" T'chai bana sordu. "Sana bir tane getireceğim."

Gülüyorum, bu düşünce beni yarı dehşete düşürüyor. "Hayır, sanırım şimdilik pas geçeceğim. Yeterince işim var zaten."

Nora sempatiyle başını sallıyor. "Kesinlikle ele avuca sığmıyor, özellikle de küçük Thunder artık köyün etrafındayken."

"Küçük Şimşek?"

"Başka bir evcil hayvan dvisti," diyor Nora iç çekerek. "Holvek'in yeni evcil hayvanı. Şimdi kızlarım da bir tane istiyor.

Böyle devam ederse yaratıklarla dolup taşacağız."

Bana çok tatlı geliyor ama ebeveynler için ne kadar can sıkıcı olabileceğini anlayabiliyorum. Tia için burada yapacak çok şey var gibi görünüyor. Bebekleri sevdiğini biliyorum ve bu köy bebek merkezi gibi görünüyor. Umarım çok yalnız kalmaz... ama bu gece başka bir yerde uyuyacağı için de memnunum. T'chai ile yalnız kalmak istiyorum.

Nasıl hissettirdiğini görmek için her yerine dokunmak istiyorum.

"İşte gidiyoruz," diyor Nora hızlıca ve bizi köyün kenarına, "sokağın" en ucundaki bir kulübeye götürüyor. Giriş kapağını kenara çekip bize içinde ölü bir ateş çukuru ve soğuk bir iç mekânı olan küçük, karanlık bir kulübe gösteriyor. "İkiniz için bir yığın battaniye ve yakıt sepetinde birkaç taze kir gagası yuvası var. Sizin için biraz kah bıraktım - baharatlı iz karışımı ve bir deri dolusu su."

"Kir gagası yuvaları mı?" T'chai başparmağıyla ensemden, saçımın altında bir desen çizerek soruyor. "Nedir bu?"

"Sahilde pislik arıları yok mu? Hayır, sanırım yok. Dagesh bana dağları sevdiklerini söyledi. Dvisti gübresinden yuva yapan gerçekten büyük, şişman güvercinler düşünün. Kulağa iğrenç geliyor ama yuvalar iyi yakıt oluyor." Burnunu biraz kırıstırıyor. "Dışkı seven kuşlar hakkında bu kadar olumlu konuşacağımı hiç düşünmemiştim ama işte buradayız. Başka bir şeye ihtiyacınız olursa ateşe gelin. Zolaya biraz sah-sah getirdi ve sanırım birkaç kişi sabaha kadar parti yapacak." Gözleri parlıyor. "Dagesh'imın öyle olacağını biliyorum."

"Teşekkür ederim," diyorum ona usulca, T'chai'nin başparmağının tenimde daireler çizmesi dikkatimi dağıtıyor. Tüm vücudum canlanıyor ve ben buna bayılıyorum. "İyi olacağımıza eminim."

Nora bize neşeyle gülümsüyor ve şafak vakti sıcak kahvaltıyla ilgili bir şeyler söyleyerek dışarı çıkıyor ama ben zerre kadar dikkat etmiyorum. T'chai öne çıkıp ateş çukurunun üzerine eğilirken ve karanlık içeriğe bakarken ona odaklanmış durumdayım. Vücudum onun sıkı, yuvarlak kıcını ve kuyruğunun yavaşça seğirmesini görünce yanıyor ve daha fazla dayanamıyorum. Onu yakalayıp en yakın yüzeye fırlatmak ve deli gibi becermek için ölüyorum.

Ama T'chai -her zaman korumacıdır- yakıt sepetini alır ve nefesinin altında mırıldanır. "Seni ısıtmak için bir ateş yakayım Mari'm. Burası köyümüzden çok daha soğuk ve senin donmana izin vermeyeceğim."

Ateş. Elbette. Ateş pratik görünüyor. Bir sapık gibi poposunu sıkmamak için muhtaç, kavrayıcı ellerimi yumruk haline getiriyorum. Yine de katıksız azgınlığımın tadını çıkarıyorum. Kendimi en canlı hissetmem gereken zamanlarda yarı ölü gibi hissettiğim aylardan sonra, sanki her şey bana geri dönüyor. Eşimi istiyorum. Ona dokunmak ve her yerini yalamak istiyorum. Önünde dizlerimin üzerine çöküp dilimi utanmaz bir ahlaksız gibi sikinin üzerinde gezdirmek istiyorum çünkü bunu

yaptığımda gözlerindeki bakışı görmek istiyorum.

Yine de ateş önemlidir. Şifacılar kışlarını yırttıktan hemen sonra donarak ölmek de önemli. Bu yüzden yerimde kıpırdanıyorum, kalçalarımın arasında zonklayan sıcaklığın ve ağırlığımı değiştirdiğimde ne kadar ıslak olduğumu hissedebildiğim gerçeğinin ilahi bir şekilde farkındayım. Kukum o kadar kaygan ki, sadece bu özel

Gerçekleşme beni daha da tahrik ediyor ve T'chai ateşle uğraşırken bir elimi pantolonuma sokup kendime dokunma isteğine direniyorum.

Sonunda doğruldu ve boğazından, eğer giyiyor olsaydım külotumu tamamen ıslatacak tatmin edici bir ses çıkardı. Kuyruğu zevkle sallanıyor. "Sanırım bu kadar yeter. Elim yüzümü yıkayayım ve yatağı hazırlayalım."

"Harika," diyorum belli belirsiz, kendimi toparlamaya çalışarak. *Paciencia*, Marisol, kendime hatırlatıyorum. Hayatınızın geri kalanını birlikte geçireceksiniz. Her şey normale döndüğü anda kapris yapmanıza gerek yok.

T'chai mutfakları olması gereken yerdeki tezgahın üzerinde duran su kabında yıkıyor. Ellerini yumuşak görünümlü bir havlunun üzerinde kuruluyor ve sonra bana dönüyor, gözleri loş ışıktaki parlıyor. Dudaklarında bir gülümsemeyle elini bana uzatıyor.

O kadar seksi ki -ve ben o kadar tahrik oluyorum ki- az önce kendime söylediğim her şeyi unutuyorum. Öne atılıp önünde dizlerimin üzerine çöküyorum, parmaklarım deri taytının bağlarını tırmalıyor. "Bunları çıkarmak istiyorum," diye soluyorum. "Şimdi."

T'chai'nin sakinliği kayboluyor ve eliyle başımın üstünü ve yüzümün yan tarafını okşayarak inliyor. "Mari? Rezonansa mı giriyorsun?"

Duraksıyorum, ellerim bağcıklarının üzerinde, sonra başımı sallıyorum. "Hayır. Sadece gerçekten tahrik oldum." Büyük bir rahatlama ve mutlulukla ona bakıyorum. "Şu anda ne kadar ıslak olduğuma inanamazsın."

Sıkı bir nefes çekiyor ve gözleri uyarılmışlıktan ağırlaşıyor. "Sana dokunmama izin ver ve gör."

"Daha sonra. Şu anda bunu istiyorum." Taytını aşağı çekip sikini ortaya çıkarıyorum. Benimle buluşmak için yukarı fırlıyor, başı kızarmış ve dolu, ve biliyorum ki yaramaz düşünceler düşünen tek kişi ben değilim. Onu sikinin kökünden tutuyorum ve dilimi sikinin alt tarafındaki kalın damara doğru sürüklüyorum, tadının ne kadar güzel olduğunu görünce inliyorum. İnanılmaz kokuyor, misk kokulu ve harika ve ona dokunduğumda bana çarpan tüm kötü duygular yok oldu. Sikini yaladığımda arzu ve açlıktan başka bir şey hissetmiyorum ve bu öyle bir rahatlama ve zevk ki gözlerim yaşıyor. Başını ağızma alıyorum, dilimle alay ediyorum ve ellerinin saçlarıma gitmesini, beni yerimde kenetlemesini seviyorum.

Hepsini istiyorum. Hepsini bu gece bir düzine kez istiyorum. Yüz kere. Dostumu boynuzlarından yakalamak ve yorgunluktan bayılına kadar ona binmek istiyorum. Boğazımda yumuşak bir zevk sesi çıkarıyorum ve bir buzlu şeker gibi uzunluğunu emiyorum, bunu yaparken ona bakıyorum. Gözleri alev alev yanıyor, bana bakarken o kadar güzel ki.

Seni seviyorum, ağızım dolu olmasına rağmen ona söylemek istiyorum. Sadece şu anda ona dokunabildiğim için değil, diye düşünüyorum, kesesini okşarken ve onu ağızımın derinliklerine alırken bile. Nefes alırken boğulmasını seviyorum, vücudu ihtiyaçla dolu. Beni boşaltmak için sabırla bir eldiveni yağlayan aynı adam, çünkü bana zevk vermek istiyordu. Ağladığım tüm günlerde elimi tutan aynı adam, bana akşam yemeğini verdiği için bir balık kafası yiyen aynı adam.

Ucunu sertçe emiyorum ve sonra onu derinlere çekiyorum, sikinin başı boğazımın arkasına çarpana kadar çenemi geriye alıyorum ve T'chai bir nefes emiyor. T'chai daha fazla dayanamayana kadar ağızımla onu çalıştırıyorum, hareketlerimiz hızlı ve öfkeli. Boşalıyor, boğazımdan aşağı buruk, sıcak tohumlar fışkırtıyor ve dilimin üzerinden ve çenemden aşağı dökülürken bile, sevinçle o kadar doluyum ki tek yapabildiğim gülmek.

"Bu..." Aletin başını ıslak, dağınık dudaklarımın üzerinde gezdirerek derin bir nefes veriyor. Başını yalayarak temizlerken bakışları tamamen büyülenmiş gibi. Bir kedi yavrusu gibi yalamaya devam ediyorum, çünkü bu anın bitmesini istemiyorum. "Bu yeterince uzun sürmedi."

"O zaman bütün gece burada olmamız iyi bir şey," diye mırıldandım. "Ve yarın." Sırtarak onu tekrar yalıyorum. "Ve ondan sonraki gün. Ve ondan sonraki gün."

"Sen..." Bir yumruğunu göğsünün üzerinde sıkıyor. "Ben yankılanmıyorum. Ya sen?"

Başımı sallıyorum. Ben sallamıyorum. Bu rezonanstan farklı hissettiriyor. Açlığın dişleri sıkan kenarı orada değil. Bu sadece sevincimi eşimle paylaşmam. "Henüz değil. Bu sadece eşim için aç olmam." Ve ona dilimle alaycı bir yalama daha yapıyorum. "Henüz bitirmeye hazır değilim. Bir dahaki sefere daha uzun süre dayanmanı sağlayıp sağlayamayacağımızı görmek ister misin?"

Gözlerindeki hevesle birlikte vücudunu saran ürpertiye seviyorum.

Benimki, şiddetle düşünüyorum ve khi'i'm bu erkeği seçtiği için çok ama çok mutluyum.

Bir hafta sonra

MARI

"Bunu bana vermek istediğine emin misin?" Megan'a soruyorum, elimi güzel, solgun sarı bir kıyafet giyiyorum. Birbirine uyumlu tunik üst ve etek, ikisi de zengin, tereyağı tonunda boyanmış ve kolları ile etek ucu boyunca en ufak bir esintide dalgalanan dekoratif pürüzler var. Şimdiye kadar gördüğüm en güzel şey olabilir ve figürü vurgulamak için yaka boyunca ve göğüslerin altındaki zig-zag dikişlere hayran kalarak dönüp duruyorum. Bu şeyin içinde kendimi bir buz gezegeni prensesi gibi narin ve havadar hissediyorum ve T'chai'ye göstermek için sabırsızlanıyorum. Bu görüntüye bayılacak.

Ateşin karşısında Megan gülümsüyor ve yastıklı koltuğunda kayıyor. Kucağında örgülü deri bir proje var, ama belini ovma için sık sık ara veriyor. "Ah, evet. Bunu birkaç yıl önce yapmıştım ve Holvek'i doğurduğumdan beri üzerime tam oturmadı. Göğüsler ve kalçalar aynı değil." Kederli bir ifadeyle böğrünü sıvazlıyor. "Öylece duruyordu, ben de başka biri için saklayayım dedim ve sana çok yakıştı."

Deri o kadar yumuşak ki süet hissi veriyor, tıpkı T'chai'nin derisi gibi ve onu okşamadan duramıyorum. "Bayıldım buna.

Size nasıl teşekkür edebilirim?"

"Pfft." Megan elini sallar. "Sadece başka birinin kullanabilmesine sevindim. Teşekküre gerek yok. Bu-" Oğlu hızla kulübeye girince duraklar.

"Anne!" diye bağıyor, elinde boş bir kâse tutarak. Arkasında üç ayağı üzerinde küçük bir dvisti tayı koşuyor, dördüncüsü tüylü vücuduna sıkıca yapışmış. Bana bir bakış atıyor, meliyor ve Holvek'in yanına doğru koşuyor. "Thunder daha fazlasını istiyor anne!"

Oğlu ona kâseyi uzatırken Megan, "Thunder daha yeni yedi," diye itiraz ediyor. "Kahvaltıdan hemen sonra yaptığım o koca püreyi görmedin mi?"

"Evet, ama yine acıktı." Holvek onun elini çekiştirir. "Onu beslememe yardım et. Baksana ne kadar aç!"

Hepimiz dvisti tayına bakıyoruz. Yavru bir kuzu gibi meliyor, küçük kuyruğunu çırpıyor ve sonra yere çöelmeye başlıyor.

Megan korku dolu bir çılgılık atar. "Holvek! Tekrar işmeden önce onu buradan götür!" Çocuk kıkırdayarak hayvanını yakalamaya koşarken Megan ayağa kalkar. Birkaç ay daha doğurmayacağına yemin etmesine rağmen hamile karnı belirgin ve yuvarlaktır. Oğlunun sevinci karşısında başını sallıyor ve atılmış kaseyi alıyor. "O şeyi henüz akşam yemeğinde yememiş olmamızın tek nedeni Holvek'in onu çok sevmesi," diye fısıldıyor. "Farli, Chompy'yi kolayca eve kapattı ama bence Thunder biraz aptal." Bir parmağını şakaklarında döndürüyor. "Asansör bunun üzerinde en tepeye kadar çıkmıyor ama oğlum o lanet şeyi çok seviyor." İç çekiyor.

Kıkırdayarak kaseyi ondan alıyorum. "Elbisenin parasını ödeyemezsem bile en azından sana biraz yemek pişirebilirim."

Hamile kadın bana minnettar bir bakış atıyor ve tekrar yerine oturuyor. Kulübemde pek olmayan küçük mutfak alanına geçiyorum ve biz her zamanki dedikodulardan bahsederken çalışmaya başlıyorum. Herkes Veronica'nın hamileliğinin ne kadar belli olduğuna, bir sonraki bebeği kimin doğuracağına ve kimin kime benzediğine şaşıyor. Megan, A'tam ve Bridget hakkındaki tüm dedikoduları öğrenmek istiyor, eğer hala araları bozursa (bozuk) ve Tia için çıkan kavgaya bakıyor.

Megan, "Eğer on yedi yaşında olsaydım ve ateşli erkeklerle dolu bir plajda olsaydım, ben de aynı şeyi yapardım," diye itiraf ediyor. "O adamlar yetişkin ve daha iyi bilmeleri gerekir."

"Daha iyisini bilecek kadar genç kızlarla birlikte olduklarını sanmıyorum ya da o kadar uzun zaman oldu ki unuttular." Omuz silkiyorum, onun talimatıyla yaptığım karışımı karıştırıyorum. Etrafta takılmak ve hiçbir şey hakkında sohbet etmemek iyi geliyor. Croatoan'daki herkes çok sevimli - burada bizim sahildekinden daha fazla bir aile hissi var, sanki herkes büyük bir birimin parçası gibi. Icehome'daki kavgacı kabileleri ve sürekli çekişmeleri düşünüyorum ve oraya ulaşabilecek miyiz yoksa çok mu parçalandık diye merak ediyorum.

Yine de buradaki kadınlar harika. Burada bulunduğumuz son bir hafta boyunca Veronica ve bana diğerlerine götürmemiz için tonlarca bebek kıyafeti, Z'hren için bir paket oyuncak, erkekler için daha fazla kıyafet ve kalın battaniyeler verildi. Geri getirilecek yiyecek "ikramları", pişirildiğinde çok tatlı bir tadı olan hraku tohumları ve daha fazla kök kek karışımı var. Bana nasıl kullanılacağını gösteren Tiffany'den bir iğ bile aldım. Dvisti kürküyle oldukça çirkin bir atkı yapmayı başardı ve bana iğın bacağıma nasıl sarılacağını ve yumuşak, narin bir ipliğin nasıl yapılacağını gösterdi. "Henüz üzerinde çalışıyorum," demişti bana, "ama belki sahilde birileri bu konuda daha şanslı olabilir ve fikir alışverişinde bulunabiliriz."

Şu anda Megan'ın kulübesindeyim çünkü T'chai'ye makrome bir kemer yapmak için ısrar etti. Silahlar ve keseler için ilmeclere izin veren bir desen üzerinde çalışıyor ve parmakları iç içe geçmiş kayışların üzerinde çevikçe hareket ediyor. Bunlardan biri kırmızıya boyanmış ve derinin geri kalanına dokunurken büyüleyici bir desen oluşturuyor. Birbirimizden öğrenebileceğimiz çok şey olduğunu fark ettim, çünkü bir kampın sahip olduğu fikirler diğerleriyle aynı değil. T'chai buradaki kabileyle balıkçılık hakkında konuşmak için çok zaman harcadı, çünkü onun bazı fikirleri onlarınkinden farklı.

Havalar güzelleştiğinde, belki hepimiz bir araya gelir ve büyük bir toplantı için ortada bir yerde buluşuruz. Ayrılmadan önce Vektal ve Georgie'ye bunu önermeyi aklıma not ediyorum.

"Hmm," diyor Megan ben yulaf ezmesi tenceresini ateşin üzerine koyarken. "Holvek'e hamileyken giydiğim ve artık üzerime uymayan hamilelik kıyafetlerim var. Onları ister misin?"

Tereddüt ediyorum. "Henüz onlara ihtiyacım yok."

Oturduğu yerden kalktı ve koluma hafifçe vurdu. "Alacaksın. Onları senin için getireceğim."

Kendinden çok emin. Bir kahkaha attım, çünkü şifacıyı ziyarete neden geldiğimize dair "sırrımız" bir günden az bir süre gizli kaldı. O zamandan beri herkes bize sarılıyor ve rezonansı doğru yöne nasıl "iteceğimiz" konusunda tavsiye ve önerilerde bulunuyor. Bunların hepsinin saçmalık olduğuna eminim, ama şifadan bu yana, gerçekten umursamadığımı fark ettim. Herkes iyi niyetli ve mutlu olmamızı istiyor; buna kızamam. Bu yüzden iyi niyetli konuşmalara yüzümde bir gülümsemeyle katlanıyorum ve bunu yapmak çok kolay.

Artık her şey daha kolay görünüyor.

Bir haftadır henüz bir rezonans yok, ama birbirimize her yaklaştığımızda khui'm T'chai'ninkine hoş bir şekilde mırıldanıyor, bu yüzden onunkini tekrar tanıdığını biliyorum. Acelem yok. Bebek sahibi olmamız ve gerçekten rezonansa girmemiz için bolca zaman olacağını düşünüyorum. Şimdilik, beynime kötü sinyaller göndermeden eşime tekrar dokunabildiğim için çok heyecanlıyım. Bunun yerine, eşimi her gördüğümde ne kadar yakışıklı olduğuna, ne kadar uzun boylu olduğuna, omuzlarının ne kadar geniş olduğuna, saçlarının ne kadar uzun olduğuna şaşıyorum ve bu beni inanılmaz derecede tahrik ediyor. Sanki khui'm kayıp zamanı telafi ediyor, çünkü ellerimi ondan uzak tutamıyorum. Ne zaman yalnız kalsak öpüşüyor ve dokunuyoruz. Getirdiğimiz ekstra eldivenlere hiç gerek kalmıyor, çünkü T'chai'nin gülümsemesi bile beni ıslatıyor ve onu hızlı, kaçamak bir seks için yalnız yakalamak için tek gereken göz teması ve dudağımı ısırma. Bu gerçekleştiği anda, T'chai her ne konuşuyorsa onu bahane ediyor ve sevişmek için kulübeye

koşuyoruz.

Sanki sonunda yeni evli dönemimize giriyoruz.

Ve eğer aramızda tekrar bir yankı oluşmazsa, bunun geleceğini düşünüyorum. Bu arada, Noel'i bekleyen bir çocuk gibi hevesle bekleyeceğim.

Yakışıklı dostumu düşünmek bile onu özlememe neden oluyor. Sarı elbisemi tekrar okşuyorum, T'chai'nin teninin yumuşaklığı kadar yumuşak olmadığını düşünüyorum ve onu bulma dürtüsü aniden bastırıyor. Boğazımı temizliyorum ve Megan'a bakıyorum. "Sanırım gidip eşimi bulacağım. Muhtemelen yarın ayrılıyor, bu yüzden... Onunla konuşmam gerek." Sanki dünyadaki en bariz insan benmişim gibi kızardığımı hissedebiliyorum.

Megan bana bilmiş bir bakış atıyor. "Hamile kıyafetlerini senin için paketleyeceğim. İstedğin zaman uğrayıp alabilirsin. Ve T'chai'ye selamımı söyle!"

Sırıtiyorum ve sanki dostumu bir iki saat önce değil de yıllardır görmemiş gibi kulübesinden hızla çıkıyorum. Croatoan köyünün diğer avcılarıyla birlikte birkaç günlük av gezisine çıkmıştı ama hiçbirinde önce bana veda etmeden gitmemişti. Hâlâ köyde bir yerlerde olmalı diye düşünüyorum ve dış mahallelere doğru hızlı adımlarla yürüyüp tanıdık bir çift yüksek boynuz ve dostumun uzun saçlarını arıyorum.

"Oh, hey, Mari. İşte buradasın."

Hayal kırıklığı içinde burnumu kırıltırma isteğime karşı koyuyorum ve dönüyorum. Georgie ve Veronica ana yolda sohbet ederken, kısa bir mesafe ötede Ashtar yaşlılardan birinin yağlı bir avı kesmesine yardım ediyor. T'chai'den iz yok, bu yüzden kayarak duruyorum ve arkamı dönüyorum. "Hey."

"Ne şirin bir elbise!" Veronica ben yaklaşırken kolumu okşayarak haykırıyor. "Bayıldım buna. Sarı çok güzel ve mutlu."

Georgie karnını ovuşturarak, "Sana çok yakışmış," diyor. "Megan, değil mi?"

Köyde benden başka herkesin hamile olduğunu fark etmemeye çalışarak başımı sallıyorum. "Artık uymadığını ve bana vermek istediğini söyledi. T'chai'ye gösterecektim."

"Uh huh." Veronica'nın dudakları seğiriyor. "Daha çok ona altında ne olduğunu göstermek gibi." Georgie kadınsı bir homurtu çıkarır.

Sadece sakın bir şekilde gülümsüyorum, iyi huylu şakaları kabul ediyorum. Son zamanlarda tamamen ve tamamen açık olmadığımız gibi değil. Bırak ne istiyorlarsa söylesinler. Umursamayacak kadar mutluyum.

"Toparlanmakta olduğumuzu bilmeni isterim diye düşündüm," diye devam ediyor Veronica. "Ashtar hava güzel olursa sabah yola çıkmak istiyor, Tia da Sevvah ve Oshen'in yanına yerleşti. Daha fazla kalmak için bir neden bulamazsanız, geri dönmemiz gerektiğini düşündük."

Bir an düşündüm ve başımı salladım. Döndüklerinde T'chai ve benim de onlarla birlikte geri döneceğimizden tam olarak emin değildim. Geçen hafta boyunca çok mutlu ve kaygısız olduğum Croatoan'da kalmanın cazibesi elbette var. Ama sahil benim evim ve arkadaşlarımı tekrar görmeye hazırım. "Burada bitmemiş bir iş yok."

Georgie sadece başını sallıyor, yorgun görünüyor. "Acımasız bir sezon için yeterince heyecan getirdiniz, teşekkürler."

Biraz suçluluk hissediyorum, çünkü iki gece önce herkese Dünya ile ilgili kötü haberi verdim. Buradaki kadınlar bunu biraz gözyaşı ve üzüntüyle karşıladılar ama onlar yıllardır Dünya'dan uzaktalar. Arkadaşlarım gibi düpedüz yıkılmış değillerdi. "Söylenmesi gerekiyordu."

"Oh, seni suçlamıyorum." Georgie uzanıp omzuma dokunuyor, yüz ifadesi yorgun. Gülümsemesi yorgun, sanki hiç uyumamış gibi. "Hepimiz yıllardır Dünya'yı bir daha göremeyeceğimiz gerçeğini kabullenmiş olsak bile, bunu hazmetmek çok zor. Arkadaşlarınız için çok daha zor olmalı."

"Geri dönmek için bir neden daha," diye itiraf ediyorum.

"Ve... rezonans?" Veronica kaşlarını kaldırarak soruyor. "Henüz bir şey yok mu?"

"Henüz değil." Yemin ederim bugün herkes bana soracak, bunu biliyorum... ama umursamıyorum. Bunu kötü niyetle yapmıyorlar ve... ben de sürekli bunu düşünmüyor değilim. Ama

Yine de baskı ve endişe ortadan kalktı ve geriye kalan tek şey kolay bir kabulleniş oldu. Henüz yeniden canlanmadım ama canlanacağım. Yapacağımı biliyorum. "Ben de T'chai'yi arıyordum. Onu gördün mü?"

Georgie, "Zennek ve Warrek ile köyün uzak ucunda balık tutmak hakkında konuşuyorlardı," diyor ve köyü yarığın derinliklerinde saran kayalıkların uzak ucunu işaret ediyor. "Ama bu kısa bir süre önceydi. Şimdi nerede olduğundan emin değilim."

"Gidip onu bulayım o zaman," diyerek ikisine de el sallıyorum ve uzaklaşıyorum. Etrafta kalıp sohbet etmeye devam edebilirdim ama vücudumda hemen şimdi eşimi bulmak isteyen acil bir şey var. Sanırım tekrar dokunabileceğimiz için. Birbirimiz için doyumsuzuz. Her bir araya gelişimiz bir öncekinden daha hızlı ve daha acil görünüyor, sanki işler "normale" dönmeden önce mümkün olduğunca çok seks yapmak zorundaymışız gibi. Yine de, acaba hiç "normal" olacak mıyız yoksa sonsuza kadar şehvetten çıldıracak mıyız?

Ben böyle iyiyim. *La Llorona* olmaktan iyidir.

Arnavut kaldırımlı sokakta koşuşturan bir grup çocuk tarafından neredeyse eziliyordum. Atkuyruklu birkaç küçük kız, kafasının üstünde kuşa benzeyen bir şey olan bir çocuğu kovalıyor. İkinci bir bakış atmadan bacaklarımı itiyorlar, çığlık atıyorlar ve birbirlerinin peşinden koşuyorlar. Icehome plajında henüz olmayan şeylerden biri de bu, fark ediyorum-her yerde koşuşturan çocuklar. Liz'in ve Rukhar'ın çocukları şu anda orada, ama burada olduğu gibi köyün içinde vahşi kediler gibi dolaşmak yerine sahilde Gren'le sessizce oynama eğilimindeler. Belki birkaç yıl sonra, hepimizin birkaç çocuğu olduğunda ve daha yerleşik bir gruba dönüştüğümüzde her şey farklı olacak. Ya da belki sonunda hepimiz buraya taşınıp onlara katılırız ve büyük bir grup oluruz. Kim bilir.

Küçük bir kız, başparmağı ağzında, grubun yanından geçip gidiyor. Koyu kahverengi saçları başının üzerinde iki kıvrıkcık düğüm halinde toplanmış, boynuzları alnında küçük yumrular halinde ve yanakları dolgun. Başparmağını emiyor, diğer küçük elini sanki sessizce diğerlerine geri dönmeleri için sesleniyormuş gibi uzatıyor. Bir an sonra, büyük kızlardan biri -tahmin etmem gerekirse en fazla altı ya da yedi yaşında- geri koşuyor ve küçük eli tutup kız kardeşini de yanlarında sürüklüyor. Bu çok tatlı bir görüntü ve içimi acıtıyor. Acaba T'chai bir kız mı yoksa bir erkek mi isterdi? Koyu renk at kuyruğu ve kamuflajıyla küçük bir çocuğu kucağına aldığını düşünüyorum ve kalbim eriyor.

Dostum, beynimde kesinlikle bebekler var. Çünkü bu köyde her yerde bebekler var ve tüm kadınlar çok doğurgan görünüyor. Bu yüzden olmalı.

Sıra sıra kulübelerin arasında biraz daha yürüyorum ve yakındaki kanyonlardan birinin ağzında duran birkaç avcı görüyorum. Yarık, köye varmadan önce birkaç farklı yöne ayrılıyor, sanki büyük bir labirentin bir bölümünde yaşıyorlarmış gibi. Yakınlarda bir yerde devasa bir toprak gaga duvarı olduğu söylendi ama henüz görmeye gitmedim. Kaka kuşları pek ilgimi çekmiyor, bu yüzden son birkaç kulübeden daha uzağa gitmeye cesaret edemedim. Belki bir dahaki sefere.

T'chai'nin gururlu boynuzlarını görüyorum - sa-khui'nin kıvrık boynuzlarına kıyasla çok düz ve öfkeli

-Ve kalbim pıt pıt atıyor. Sırtı bana dönük, duruşu uzun ve gururlu, omuzları ağız sulandıracak kadar geniş. Uzun saçları hafifçe dalgalanıyor ve muhtemelen başka bir avcı tarafından ona verilen kalın, kabarık beyaz kürkten yapılmış yeni bir tunik giyiyor. Kıçımı aç gözlerimden saklıyor, bu yüzden kesinlikle en sevdiğim kıyafet değil, ama tanrım, yine de lezzetli görünüyor ve ondan bir ısırık almak istiyorum.

Arkadaşım ağırlığını kaydırıyor, duruşunu değiştiriyor ve sadece bu küçük hareket bile şehvetin içimde kükremesine neden oluyor. Parmaklarım esniyor ve kaşınıyor, sanki ileri gidip onu

yakalamamı istiyorlarmış gibi. Kuyruğuna yapışıp onu dönmeye ve gözlerimin içine bakmaya zorlamak... ve sonra en yakın kulübeye kaçıp gençler gibi öpüşmek. Bu fikir bana harika geliyor ve bu yüzden iki adamla yaptığı konuşmayı bölmemeye çalışarak arkalarından yaklaşıyorum. Biri Zennek, sanırım-Marlene utangaç

diğeri ise bana yabancı. Uzun boylu ve benim T'chai'mden daha uzun saçlı ama adı aklıma gelmiyor. Sanırım Summer ile çiftleşti.

"Yani... adalardan gelen beş kabileniz mi var? Ve hepsi de sizinle birlikte sahilde mi yaşıyor?" Zennek'in sorduğunu duydum.

"Üç klan," diye düzeltiyor T'chai ve sesi sıvı çikolata gibi, pürüzsüz ve zengin ve omurgamdan aşağıya doğru bir ürperti gönderiyor ve beni karıncalandırıyor.

"Ama beş klan olduğunu söylemiştin," diye kaşlarını çatıyor Zennek ve parmaklarını saymak için uzatıyor. "Boynuzlar, kollar... dişler...? Neyi unutuyorum?"

"Ben Uzun Boynuz'um," diyor T'chai ve konuşurken sesindeki gurur notasını duyabiliyorum. "Güçlü Kol ve Gölge Kedi de var."

"Ah," diyor diğeri, Zennek'e dönüp çenesini işaret ederek. "Kürk."

"Bir de Uzun Kuyruk vardı ama onlar Büyük Tüten Dağ'ın ölümünden sağ çıkamadılar," diye devam ediyor T'chai. "Klanların hepsi bu kadar."

"Dışlanmış bir klan olduğunu mu söylemiştin?"

Arkadaşım eğlenerek ofluyor. "Bu gerçek bir klan değil. Kimse onları saymıyor. Ve bunun bir önemi de yok, çünkü hepsi öldü." Bir adım daha atıyorum ve botlarım kaldırım taşlarına sürtünüyor. T'chai uyanıklıkla seğiriyor ve omzunun üzerinden bakıyor.

Bunu görmek, omzunun üzerinden bakarken gözlerinin ağır ağır kapanması bana bir şeyler yapıyor. Vücudumda sıcak bir ihtiyaç kıvılcımı alevleniyor ve sanki amım onun koyu kirpiklerinin yelpazesini ve dolu ağzının güzelliğini görünce anında ıslanıyor. Kalbim yeniden çarpıyor.

Ve tekrar.

Sonra kulaklarımda zonklama ve çarpma sesi, o kadar yüksek ki duraklamama neden oluyor. Elimi göğsüme koyuyorum, çünkü bunun ne olduğunu biliyorum. Yeterince eminim, khiu'm o kadar yüksek sesle mırıldanıyor ki vücudumu titretiyor. T'chai kendi göğsüne bakıyor ve sonra yavaşça dönüyor-

Bir çığlık atarak aramızdaki mesafenin geri kalanında yarıştım ve kollarımı açarak kendimi ona doğru fırlattım.

Diğerleri bize gülerken ben arkadaşımı yere düşürüp çılgınca öpüyorum. Gülmeleri umurumda değil. Hiçbir şeyi umursamayacak kadar neşe doluyum. Sırtarak göğsüne oturuyorum ve o bana inanamayarak bakıyor. "Mari?"

"Duyuyor musun?" Neşeyle söylüyorum ve tuniğinin önünü yırtıyorum. Sırtarak göğsünü ortaya çıkarıyorum ve sonra göğüslerinin arasında, tam da khiu'sinin en yüksek sesle şarkı söylediği yerde uzun, şehvetli bir çizgi yalıyorum. "Hâlâ hissediyor musun?"

Gülüyor, beni belimden kavrayıp bizi ters çevirirken çıkardığı ses zevk dolu. Sonra ben sırtüstü yatıyorum, o da benim üzerimde ve aynısını yapabilmesi için kendi giysilerini yırtıp açmaya hazırım. Tanrım, göğüslerimin arasındaki bir şeridi yalayacağı düşüncesi o kadar tahrik edici ki bacaklarımı beline doluyorum. "Oldu!" diyor şiddetle. "Hissediyor muyum? Rezonanstan başka bir şey hissedemiyorum Mari'm ve bu inanılmaz."

T'chai beni öpmek için eğiliyor ve ben de dudakların ve dişlerin çarpışmasıyla onu yarı yolda karşılıyorum. Parmaklarımı saçlarına geçirirken aç bir ses çıkarıyorum ve sonra beni ne kadar çok istediğini göstererek kalçalarımın beşiğine doğru itiyor. Soğuğa ve açık havaya aldırmadan birbirimizi yiyip bitiriyoruz.

Biri boğazını temizliyor.

T'chai'nin baktığı anda ben de bakıyorum ama birkaç adım ötede duran iki avcıya dikkatimin sadece yarısını veriyorum. Odak noktam sevgilimin vücudunun benimkine bastırılmış sert

uzunluğu, öpücüklerinin yoğunluğuyla zonklayan dudaklarımın hissi.

"Belki... bir kulübe?" Zennек mahcup bir ifadeyle öneriyor. "Daha rahat olabilir." T'chai bana bakıyor. "Kulübe mi?"

Bir kıkırdamayı bastırıyorum. İçimden bir ses hayır dersem pantolonunu indirip beni burada iftleştireceğini söylüyor... ve ben de baştan çıkıyorum. Kahretsin, baştan çıktım. Ama köyde bir sürü küçük çocuk var ve görmeleri gereken son şey T'chai'nin parlak mavi poposunu üzerime bastırması. Arkadaşımın yüzüne uzanıp ona sert bir öpücük daha veriyorum, sonra onu bırakıyorum ama sadece bir süreliğine. "Acele et," diyorum ona nefes nefese.

T'chai şimşek gibi göz açıp kapayıncaya kadar ayağa kalkıyor ve ben daha doğrulamadan beni kollarının arasına alıyor. Zennek'e bir bakış attı. "A'tar ve arkadaşına yarın gitmeyeceğimizi söyle. Bir şey çıktı."

Ve hoppa bir ahmak olduğum için kelime oyununa kıs kıs gülüyorum. Zennek sadece sırttı. "Haberı yayacağım."

I Kollarımı T'chai'nin boynuna doluyor, o beni kulübemize doğru taşırken yüzümü çenesinin altına sokuyorum. O kadar güzel kokuyor ki zevkten inliyorum, ellerimi onun üzerinden çekemiyorum. Derisini yalıyorum, kordonlarını ısıriyorum ve her bir parçasını emiyorum.

onu yapabilirim. Herkes onu ne kadar çekici bulduğumu görsün diye onu morluklarla damgalamak istiyorum. Onu kendiminmiş gibi işaretlemek istiyorum. Onun tadını seviyorum ve ısırip dilimi yaraladığım noktanın üzerinde gezdiriyorum. Nefesini içine çekiyor ve vücudunun tepki olarak sertleştiğini hissedebiliyorum. Khui sesi yükseliyor ve ben zevkle kıvraniyorum.

"Aç mısın?" T'chai kucağında benle köyü geçerken alçak sesle alay ediyor. "Önce aç eşimi doyurmam mı gerekiyor?"

"Şu anda ağzımda olmasını istediğim tek şey senin peştamalın," diye mırıldanıyorum ona.

Nefesinin tıslaması beni çok seksi ve güzel hissettiriyor. Dayanılmaz. O kadar mutluyum ki sanki nefesim ciğerlerimden kaçıyor, sanki sevincimden nefes almayı unutuyorum. Derin bir nefes çekiyorum, burnumu boğazının yumuşak derisine sürüyorum ve onu tekrar ısıriyorum. Beklediğimiz şey buydu, özlemini çektiğim şey. Bir daha hiçbir şey bunu bizden çalamayacak, yemin ediyorum. Dünya karşımıza ne çıkarırsa çıkarsın, üstesinden gelebiliriz.

T'chai kapının kanadını kenara itip içeri giriyor ve sonra kulübemize geri dönüyoruz. Ocaktaki közler soğuk ve daha bu sabah seks yapmış olmamıza rağmen ihtiyaçtan kıvraniyorum. İçimde bir şey rezonansın ne kadar yoğun olduğunu, çılgınca bir ihtiyaçla kendi derinizden çıkıyormuşsunuz gibi hissettirdiğini unutmuştu. Sanki şu anda, tam şu anda seks yapmazsanız dünyanın sonu gelecekmiş gibi.

Eşim beni kürkten yuvamıza nazikçe bıraktı. "Burada bekle, ben ateş yakacağım."

Bir protesto sesi çıkarıyorum, tuniğinin ön kısmına yapışarak gitmesini engelliyorum. "Hayır. Benimle kal. Birbirimizi sıcak tutabiliriz."

Bir an tereddüt ediyor, korumacı doğası kendi ihtiyaçlarıyla açıkça savaşıyor ve sonra inliyor ve elleri ve dizleri üzerinde üzerime doğru hareket ediyor, ağzı benimkinin üzerine eğiliyor. Heyecanla onu kendime doğru çekmeye çalışıyorum, aç öpücüklerim her an daha da ısrarcı hale geliyor.

"Hayır," diye mırıldanıyor ve nazik bir okşayışla kucağımı kırıyor. Parmak eklemlerini yanağımda gezdiriyor, bana öyle bir şefkatle bakıyor ki her yerim ağrıyor. "O kadar hevesle çiftleştik ki sana zaman ayıramadım Mari'm. Şimdi bir araya geldiğimizde, bu özel olacak. Bu sefer, tadını çıkarman gerektiği gibi her bir parçanın tadını çıkaracağım."

Tuniğini çeğiştirerek, "Hızlı olması benim için sorun değil," diyorum. "Hızlı da yavaş kadar iyidir."

Kendinden emin bir gülümsemeyle başını sallıyor. "Çok sabırsızsın, dostum. Söz veriyorum bunu senin için iyi hale getireceğim. Daha yavaş bir tempoda tadını çıkarmama izin ver. Bunun her anını ezberlememe izin ver, böylece hayal kırıklığıyla ağladığın ve bana üzüntüyle baktığın son birkaç ayın tüm kötü anılarını ortadan kaldırsın. O anıları başka bir şeyle dolduracağız," diye söz veriyor. "Açlık, ihtiyaç, özlem ve her yerde birbirimizi tatmakla ilgili yeni anılar yaratacağız."

Inliyorum, vücudum kamburlaşıyor. "Tamam, kulağa oldukça iyi geliyor. Tadını çıkar."

Cevabım üzerine T'chai kıkırdıyor ve parmakları tekrar yanağımda geziniyor. "Bugün sana

erkeklerin en şanslısı olduğumu söylemiş miydin?"

"Bunu daha önce ağzım sikiinin üzerindeyken de söyleyebilirdin," diye nefes nefese soluyorum.

Başparmağım ağzıma yaklaştığında. "Ama dikkatim dağılmıştı ve hatırlamıyorum."

"O zaman tekrar söyleyeceğim." Eğildi ve bana en hafif, en şefkatli öpücüğü verdi. "Senin gibi bir eşe sahip olduğum için bu gezegendeki en şanslı erkeğim. Başka hiç kimse bu kadar güzel, güçlü ve cesur bir eşe sahip olamaz."

Cesur mu? Sözleri beni heyecanlandırırsa da titrek bir kahkaha attım. "Sanırım beni başka biriyle karıştırıyorsun. Ben saklanan kişiyim, hatırladın mı?"

Başını hafifçe sallıyor, eğiliyor ve burnunu benimkine sürtüyor. Bu çok garip bir pozisyon, ben onun altında dirseklerimin üzerinde otururken o dört ayak üzerinde bana doğru eğiliyor, ama bu... samimi hissettiriyor. Tatlı. Doğru. "Herkes zaman zaman korku hisseder," diyor T'chai, sonra bana hafif, çırpınan bir öpücük daha veriyor. "Ama sahilde tehlikeli olmasına rağmen benim için gelmeye çalıştığın zamanı hatırlıyorum. Ben ölmek üzereyken gözlerindeki gücü hatırlıyorum. Elimini tutup bana gülümsemiştin ve gözlerinle bana her şeyin yoluna gireceğini söylemiştin. Ölmeme izin vermeyeceğini. O günlere dair pek bir şey hatırlamıyorum ama uyandığımda hep yanımda olduğunu hatırlıyorum. Bir an bile yanımdan ayrılmadın. Benden asla vazgeçmedin." Burnumun ucuna bir öpücük konduruyor. "Ben çaresizken beni korumak için her şeye göğüs gerdin. Şimdi bana bir kez daha cesur olmadığını söyle, ben de sana bir kez daha yalan söylediğini söyleyeyim."

Kelimeler acı verecek kadar tatlı. T'chai'nin beni görmesini beklediğim onca şey arasında, cesur olmak bunlardan biri değildi. Nedense bu sözler gözlerimin dolmasına neden oluyor ve yüzünü ellerimin arasına alıp onu öpüyorum, dudaklarım onunkilere aç. Şu anda hissettiğim her şeyi ona göstermek istiyorum. Onu ne kadar sevdiğimi ve ona ne kadar taptığımı anlamasını istiyorum.

Bu gezegene bırakıldığımda rezonans üzerine fazla düşünmemiştim. Her yönden ürkütücü, garip, misafirperver olmayan yeni bir dünyada köşede gizlenen başka bir tehlikeydi. Hâlâ kendimle ne halt edeceğimi anlamaya çalışırken başka birine bağlanmak isteyip istemediğimden emin değildim. Ama... tekrar seçme şansım olsa bile, yine de onu seçerdim. İhtiyacım olduğunu hiç fark etmediğim her şey onda var - sabırlı ve güçlü, nazik ve koruyucu ve bazen hiç beklemediğim bir anda ortaya çıkan alaycı bir mizah anlayışı. Beni her zaman güzel, özel ve anlaşılmış hissettiriyor.

O mükemmel.

"Seni seviyorum," diye fısıldıyorum onu tekrar tekrar öperken, dudaklarımı hızlıca dudaklarına bastırıyorum. "Seni çok seviyorum."

"Seni ne kadar sevdiğimi göstermeme izin ver, dostum," diye mırıldanıyor, yanağını ve sonra çenemi öpmek için aşağı inmeden önce son bir kez burnunu benimkine sürtüyor. "Sana değer vermeme izin ver."

Beni el üstünde tutmak kulağa oldukça hoş geliyor. Başımı sallıyorum ve o kulağıma doğru öpücükler kondurup üzerime eğilirken hareketsiz kalıyorum. Uzun ve gür saçları omuzlarından süzülerek koyu renkli bir su çağlayanı gibi tünüğimin üzerine düşüyor. Kulağımı ısıırken boynuzları tenime sürtünüyor ve beni sırtüstü yatırdığında ben de ona doğru uzanıyorum. Hayatımın geri kalanında bu adama saatte en az bir düzine kez dokunmam gerekecek, sadece gerçek olduğundan emin olmak için.

T'chai bana bakıyor, dudaklarında belli belirsiz bir gülümseme var ve uzanıp çeneme dokunuyor, saçlarımı okşamadan önce hafifçe okşuyor. Saçlarımı başımın etrafına doluyor ve sanki şimdiye kadar gördüğü en muhteşem şeymişim gibi beni inceliyor. Gözlerindeki katıksız şehvet nabzımı hızlandırıyor, his kalçalarımın arasında odaklanıyor. Sanki benim çılgınca khui'mle zaman tutuyormuş gibi hissediyorum, aramızdaki şarkı o kadar yüksek ki havaya nüfuz ediyor.

Arkadaşım yeni güzel tünüğimin önündeki bağcıklara uzanıyor ve üzerinde düşünüyor. Normal bağcıklar yerine, önden aşağı doğru uzanan büyük, şişman, dekoratif düğümler var ve kemerinden

bıçağını çıkarmadan önce bir süre onları düşünüyor. Başımı sallayarak bir itiraz çığlığı attım.
"Hayır!

Bu yeni bir şey! Sakın buna cüret etme!"

Ağzı seğiriyor ve benimle alay ettiğini anlıyorum.

"Oooh," diye mırıldanıyorum, kalın, ipeksi saçlarından bir avuç tutup çekiştirirken bile. "Sen yaramaz birisin, Uzun Boynuzlu T'chai. Bu yaptığın çok yanlış."

Sırtarak bıçağı bir kenara fırlatıyor ve sonra düğümlerden birini karıştırıyor. "Eşimin tuniğini eşine tercih etmesi çok ama çok üzücü bir gün."

"Lütfen," diyorum kızgınlıkla. "Parmaklarını kullan. Nasıl yapılacağını bildiğini biliyorum."

T'chai'nin ağzı tekrar seğiriyor ve sanki kahkahasını tutuyormuş gibi omuzları titriyor. Dikkatlice ilk düğümü çözüyor ve kumaşı çekip ayırarak köprücük kemiklerimi ortaya çıkarıyor. Sonraki iki düğüm de hızla çözülüyor ve ardından göğüslerim açık havaya çıkıyor, meme uçlarım soğuktan geriliyor. Yüzündeki şakacı ifade kayboluyor ve bakışlarını vücuduma dikeyyor. "R'jaal seni bize ilk getirdiğinde halüsinasyon gördüğünü düşünmüştüm. Hikayeler uydurduğunu düşündüm çünkü adamızda hiç dişi yoktu. Ama sonra seni kuma yatırıp bize gösterdi ve gördüklerime inanamadım." Parmak uçlarını ağrıyan bir meme ucunun üzerinde gezdiriyor, sonra düğümleri çözmeye devam ediyor. "Senin gördüğüm en güzel, en narin yaratık olduğunu düşündüm ve o anda R'jaal'den nefret ettim çünkü sen onundun, benim değil." Bana bakıyor, yüzünde hüznü bir ifade var. "Ve sonra sen benimle rezonansa girdin ve R'jaal yalnız kaldı."

"Üzgün değilim," diye fısıldıyorum.

"Ben de değilim... Yine de o nefret anından pişmanlık duyuyorum. O iyi bir erkek... ama sen benimsin, başkasının değil." İfadesi sahiplenici bir hal alıyor ve omurgamda zevk ürpertileri yaratıyor. "Bunlar benim dokunacağım memelerim, okşayacağım tenim, yavrularımla dolduracağım eşim." Sarı tuniğimi bir arada tutan son düğümü açıyor ve ardından tereyağı yumuşaklığındaki deriyi kenara iterek gövdeyi ortaya çıkarıyor. "Rezonansa girdiğimizde, Uzun Boynuz kardeşlerimi geride bırakmam gerekse bile bunu yapacağıma dair kendime söz verdim. Sen sadece ve sadece benimdin."

Sözleri bu kadar tahrik edici olmamalıydı, ama gözlerindeki yoğun bakışla birleşince? Hayatımda hiç bu kadar tahrik olmamıştım. "Kimse aramıza girmeyecek," diye söz veriyorum ona. "Onlar sadece senin mutlu olmanı istiyorlar."

"Demek öyle." T'chai kocaman elini karnıma koyup hafifçe okşuyor. "Ama sana karşı sahiplenici olmaktan kendimi alamıyorum Mari. Klanım benim ailem, ama seninle tanıştığымda her şeyi değiştirdin." Eğiliyor ve küçük göğüslerimin arasındaki vadiye bir öpücük konduruyor. "Bana gülümsediğinde seni her yerde takip edebileceğimi fark ettim."

"O zaman olmak istediğim tek yerin senin olduğun yer olması iyi bir şey," diyorum ona usulca.

Üzerime eğilip önce alnıma, sonra burnuma bir öpücük konduruyor ve ardından ağzıma sahip çıkıyor. İri bir eliyle göğsümü kavırıyor, başparmağıyla meme ucumu ileri geri okşuyor, ağrıyana kadar alay ediyor. Öpücüğüne inleyerek karşılık veriyorum, battaniyenin üzerinde kıvranıyordum. Kendimi ona sarmak istiyordum ama bir bacağımlı kalçalarına dolamaya çalıştığımda, bacağımlı battaniyeye geri koyuyor. "Tadını çıkarmak benim," diye mırıldanıyor. "Kitimi içine koymadan önce her yerini tatmama izin ver."

Bu sözler karşısında inliyorum, beni ne kadar tahrik ettiklerine şaşıryıyorum. Hamile kalma düşüncesi beni hiç tahrik etmemişti ama T'chai'nin ağzından çıkan bir şey bunu iltifatların en iğrenci haline getiriyor ve ben buna bayılıyorum. "Daha fazla," diyorum ona. "Bana daha fazlasını ver o zaman."

"Daha fazlasını mı istiyorsun?" Parmaklarının arasında meme ucumu çimdikliyor ve nefesim kesiliyor. "Her şeyine sahip çıkmamı mı istiyorsun?"

Tanrım, evet. Başımı sallıyorum, nefesim keskin, sarsıntılı pantolonlarla geliyor.

Vücudumda aşağı doğru hareket ediyor, bunu yaparken uzun saçlarını yana savuruyor ve ağzımın boynunda bıraktığı küçük, koyu renkli morlukları görüyorum. Onları orada görmeye bayılıyorum ve onunkileri kendi boynuma takmak istiyorum.

tenimi de. Diğer göğsümü avuçluyorum, o vücudumu öperken meme ucunu ona doğru kaldırıyorum. "Tadıma bak."

"Çok sert," diyor bana. "Çok talepkâr."

Belki de öyleyimdir. Umurumda değil. Tek bildiğim kelimelerimin sonuç verdiği, çünkü ağzı göğsüme yapışıyor ve sonra aç küçük iniltilerle inliyorum, dokulu dilini meme ucumun üzerinde gezdirirken parmaklarım kalın yelesini kazıyor. O kadar iyi hissettiriyor ki kalçalarımı hiçbir şeye karşı sallamıyorum.

"Sabırlı ol," diyor, daha fazla öpücükle tenimi yatıştırıyor. "Seni dolduracağımı ve iyi hissettireceğimi biliyorsun, değil mi?" Bir meme ucumu emiyor, diğeriyle dalga geçerken bile, ben nefes nefese kalana ve daha fazlasına ihtiyaç duyarak ona yapışana kadar. Khui'm o kadar yüksek ki sanki tüm göğsümü titreştiriyor, bu da her şeye tamamen yeni bir his katıyor. Bacaklarımı ayırmasına ve derinlere doğru itmesine çok hazırım, ama ifadesinden -ve şu anda sahip olduğu saf kontrolden- bunu dışarı çekeceğini söyleyebilirim.

Ve bu beni daha da tahrik ediyor.

"Meme uçlarını ilk gördüğümde ne yapacağımı bilemedim Mari'm," diye mırıldanıyor T'chai dilini hassas bir meme ucunun etrafında döndürürken. "Kollarında kit yoktu ama meme uçların şişmişti ve çok yumuşak görünüyorlardı. Sen hareket ettiğinde onlar da hareket ediyor ve ben bunu izlemeyi seviyorum. Onlara dokunmayı, yüzümü onlara sürmeyi ve teninin tadına bakmayı hayal ediyorum." İnlediğimde tam da bunu yapıyor, yüzünü göğüslerimin arasına gömüyor ve onları sıkarak vadiyi daha da derinleştiriyor. "Ama tadın burada da her yerde olduğu kadar tatlı." Yüzünde hınzır bir ifadeyle bana bakıyor. "Ve bu yüzden keşfetmeye devam etmeliyim."

"Oooh," diye inliyorum. Aşağı kaymadan önce son bir kez meme uçlarımı okşuyor. Göbeğimi öpüyor, ağzı tenimde yavaşça bir yol yalayarak tembelleşiyor. Beni çıldırtmak için işi uzattığını biliyorum... ve işe yarıyor. Eteğimin beline ulaştığında neredeyse derimden dışarı çıkıyorum.

Bir süre düşündükten sonra başını kaldırıyor. "Henüz amını mırıldanmadım, değil mi?"

"Ne?" Gözlerimi kırıştıtarak ona bakıyorum. Arzunun bulanıklığında, söylediklerine konsantre olmakta zorlanıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

T'chai boğazından neredeyse cık cık gibi bir ses çıkarıyor. "Ben eşlerin en benciliyim. Henüz dilimi senin derinliklerine gömmedim."

"Oh." Bu doğru bir ifade olsa da, seks hayatımızın eksik olduğunu gerçekten hissetmedim. Doğru an geldiğinde eninde sonunda üstesinden geleceğimiz şeylerden biri olduğunu düşündüm. Şimdiye kadarki tüm çiftleşmelerimiz, çoğunlukla mümkün olduğunca çabuk boşalmayı içeren kısa, patlayıcı seks turlarıydı ve her seferinde o kadar sert boşaldım ki, ağzını nereye koyduğu ya da koymadığı benim için önemli değildi. Elbette orama dokundu ve her seks yaptığımızda ne kadar kaygan olduğumu test etmek için kıvrımlarımı ovuyor. T'chai'nin şansına, artık onun için hep ıslak oluyorum.

Ama eğer gönüllü olursa.

"Dilini istediğin yere sokmaktan çekinme," diyorum nefes nefese ve eteklerimi dizlerime kadar çekiyorum. "Bunu çıkarmamı ister misin?"

Yüzünde yaramaz bir ifadeyle bana sırtıyor. "Kafamı oraya sokmak ve sen boşalana kadar amını yalamak istiyorum," diye itiraf ediyor. "Ama seni yalarken yüzünü de görmek istiyorum..." Bacağımı dikkatlice yukarı çekiyor ve düşünceli bir ifadeyle ayak bileğimin iç kısmını ısırtıyor. "Çok zor bir seçim."

"Mmm," diye inliyorum bu düşünce karşısında. İkisi de kulağıma hoş geliyor, ama eğer bir şey yapmazsa

Yakında meseleyi kendi ellerime alacağım. Khui'm ihtiyacını içime akıtıyor ve vücudum azgın bir şehvet cehennemi gibi hissediyor. Eğer yakında bir tür rahatlama yaşamazsam, dostuma sırtımı döneceğim ve onu yere sereceğim. Üstüne bineceğim ve içimde oluşan kaşıntıyı kaşıyana kadar ona sahip çıkacağım...

"Benim için eteklerini yukarı kaldır," diye karar verdi. "İki dünyanın da en iyisine sahip olacağız." Ve ayak bileğimi tekrar öpüyor, dili tenimde geziniyor.

Küçük heyecan sızlanmalarımı durduramıyorum ve emrettiği gibi yapıyorum. Geçmişte başka erkek arkadaşlarım da benimle birlikte olmuştu. Sekse yabancı değilim ama T'chai'nin bana oral seks yapmak üzere olması beklentiden aklımı kaçırmama neden oluyor. Nefesimi tutup bekliyorum ve ağzı uyluğumun iç tarafını sıyırdığında neredeyse patlayacağım. Belki de coşkusu elle tutulabilir olduğu içindir. Kalçalarımın beşiğine doğru öpüşürken, khui'sinin yüksek sesli ve istekli şarkısını duyabiliyorum.

T'chai'den önce kimse beni bu kadar coşkuyla sevmemişti. Sanki yaptığım her şey bir hediyeymiş gibi davranıyor. Belki de fark budur, aramızdaki aşk. Her neyse, o kadar heyecanlıyım ki ağzı amımın dikişine değdiğinde çılglık atıyorum.

T'chai kıkırdıyor ve bu ses o kadar seksi ve kendinden emin ki tüylerim diken diken oluyor. Bir elimle meme uçlarımla oynuyorum, o da kıvrımlarımı aralayıp doyunluğuna bakıyor. Kendime engel olamıyorum. Diğer elimle eteklerimi belimde sıkıca kavıyorum, bir an önce sıyırıp atmaya hazırım.

"Çok ıslak," diye mırıldanıyor T'chai. "Çok kaygan." Kalçalarımı birbirinden ayırıp omuzlarını aralarına yerleştirirken bile bacağımı okşuyor. "Hepsi benim için." Eğiliyor ve beni tahrik ederek kıvranmama neden olan uzun, yavaş bir yalama yapıyor. "Görünüşünden daha güzel olan tek şey tadın, Mari'm."

Kırık bir iniltiyle boynuzlarını kavıyorum ve onu kalçalarımın arasına yönlendiriyorum. "Ağzın beni deli ediyor."

"Sözlerim mi? Yoksa dilim mi?"

"İkisi de." Bana yavaşça, şehvetli bir yalama daha yaparken kıvraniyorum çünkü geçmişte bir erkek arkadaşım bana oral seks yaptığında bile beni T'chai'nin yaptığı gibi yalamamıştı. Dostum dilinin sadece ucunu kullanmıyor; düz kısmını kullanıyor ve beni göbeğimden klitorisime kadar yalıyor, o sevimli, sert dilini en hassas bölgelerimin üzerinde gezdiriyor. Klitorisimin hassas olduğunu elbette biliyordum ama derin, sevgi dolu vuruşlarla her kıvrımı dilledığında, utanmaz bir ihtiyaçla nefes nefese kalıyorum.

T'chai bana yoğun bir yalama daha veriyor ve sonra başını kaldırıp yukarı bakarken amımın tepesine bir öpücük konduruyor. "Seni nasıl yalayayım? En çok hangi yönü seviyorsun?"

"Hepsi güzel," diye idare ediyorum. "Ama... klitoris en iyisi. Eğer onu okşar ve aynı zamanda parmaklarını içimde kullanırsan, bu beni boşaltacaktır." Bu kadar açık sözlü olduğum için yüzüm ısınıyor ama ona söylemezsem bilmeyecek. İnsan anatomisini bilmesini bekleyemem. Çoğu insan erkeği klitorisi bulmakta da berbattır.

Ama bana bakışında saf bir coşku var. "Seni böyle boşaltmayı çok isterim." Başını eğiyor, ağzı klitorisimin üzerine kapanırken beni izliyor ve bu görüntü o kadar erotik ki bacaklarım sıkılıyor. Nefesim kesiliyor, klitorisimi dikkatle dillerken boynuzlarına yapışıyorum, hangi hareketleri en çok sevdiğimi anlamaya çalışıyorum. Onu küçük sesler ve olumlu mırıltılarla cesaretlendiriyorum, ama aniden dilini alt tarafa doğru hareket ettirip sertçe emdiğinde, neredeyse kürklerden çıkıyordum.

Göz kapakları zevkten ağırlaşıyor ve sonra T'chai aynı hareketi tekrar yapıyor ve benden aynı tepkiyi alıyor. Şevkle emmeye başlıyor, arada bir dilini oynatarak araya giriyor ve zaman benim için

anlamını yitiriyor. Dünya onun diline ve ağızına daralıyor ve ben onun yüzüne biniyorum, ellerim umutsuzca boynuzlarına yapışıyor.

Kalçalarımı ağzına doğru itiyorum, nefes nefese kalıyorum ve klitorisimi emerken beni izlemesinden daha seksi bir şey yok, ateşli bakışları uyarılmışlıkla dolu, beni bu şekilde tahrik ettiğini biliyor. Bana böyle dokunmaktan hoşlanıyor ve Tanrım, ben de bundan hoşlanıyorum.

T'chai ağzını kaldırarak tümseğimin tepesine hararetli öpücükler konduruyor. Bir protesto sesi çıkarıyorum, çünkü henüz o noktada değilim. Çok yakınım, tüm kaslarım en hoş şekilde geriliyor ve vücudumda o lezzetli gerilim oluşuyor, ama ağzını kaldırdığı anda kayboluyor. "Neden duruyoruz?" Sızlanıyorum. "Çok iyi hissettiriyor."

"Çünkü kalbim," diye mırıldanıyor her öpücük arasında sıcak küçük dil hareketleriyle, "sana istediğini veriyorum."

Ve sonra bir parmağını içime soktu.

Haykırıyorum, kalçalarım kürklerden kalkıyor ve T'chai'nin diğer eli kalçalarımın etrafında kilitlenerek beni yerimde tutuyor. Yüzünü kıvrımlarıma sürüyor, diliyle klitorisimi gıdıklıyor ve alay ediyor ve sonra dünyamı parçalayan yavaş, istikrarlı bir şekilde emiyor. Bu sırada kalın bir parmağını içime sokup derinlere pompalıyor. İkinci bir parmak daha ekliyor, beni o kadar dolduruyor ki sanki beni sikiyle mızraklıyor. Çok yaklaştım. Çok ama çok yakınım.

Sonra parmağıyla içimde fark etmediğim bir noktaya dokunan bir şey yaptı. İçimdeki her şey çözülüyor ve bir çığlık atıyorum, şimdiye kadarki en sert, en şaşırtıcı orgazm içimde sekiyor. Vücudumda dalgalanırken T'chai beni tutuyor ve sonrasında titreyen ve kemiksiz bir halde kalıyorum.

"Ne oluyor lan?" diye fısıldıyorum, vücuduma doğru öpücükler gönderirken memnun bir şekilde. "Parmaklarınla ne yaptın?"

Kendini beğenmiş bir sırıtışla çeneme ve boynuma küçük ısırıklar atıyor. "Senin dişi noktayı buldum. W'rek adında bir erkek bana bundan bahsetti. İyi miydi?"

Madre De Dios, iyiydi. Hiç bu kadar sert boşalmamıştım. "İnanılmazdı."

Kıkırdıyor, beni öpüyor ve ağzının tadı tuz ve misk gibi. "Döndüğümüzde bunu S'bren'e anlatmak zorunda kalacağım."

Vay anasını. Bir dişi noktası... G noktası, fark ettim, çünkü hiçbir sa-khui alfabedeki "G" harfini doğru telaffuz edemez. Küçük vahşi bir kıkırdama çıkardım. "Ben de sizin sadece balık tutmaktan bahsettiğinizi sanıyordum."

"Avcılar birçok çeşit avdan bahseder." Bir elini göğsümün üzerine koyup onu tekrar okşamaya başladığında bile bana en tatmin edici sırıtışını veriyor. "Dört bacaklı... ve iki bacaklı."

Şakası karşısında inleyerek parmaklarımı ağzına götürüyorum. "Bu berbat bir cümleydi." "Bunu H'rec'ten öğrendim."

Harrec mi? Kate'in şapşal, asla ciddi olmayan arkadaşı mı? Kulağa doğru geliyor. Kollarımı T'chai'nin boynuna dolayıp onu tekrar öpüyorum, vücudundaki aciliyetin farkındayım. Aleti sertleşmiş, bana değdiği her yerden ön spermlerini tenime akıtıyor. Öpücüklerle sokuluyorum, onun aciliyetinin içimdeki ateşi yeniden körüklemesine izin veriyorum. Cootie'min şarkısı azalmadı ve çok hızlı bir şekilde, serbest bırakmanın rahatlaması kayboldu ve beni bir kez daha aç bir ihtiyaçla bıraktı.

Öpücükler arasında T'chai'nin sikini okşuyorum. "Bana yaptığın gibi sana da yapmamı ister misin?" Bunu yapmaktan mutluluk duyuyorum - aslında, sabahları onu uyandırmanın en sevdiğim yollarından biri bu. Ne yaptığımı ve bunun bir rüya olmadığını anladığında yüzünde beliren o saf şaşkınlık ve şehvet ifadesine bayılıyorum.

Arkadaşım başını sallıyor ve ağzıma tatlı bir öpücük daha konduruyor. Eli enseme gidiyor ve beni kendine yakın tutarak enseme okşuyor. "Rezonans tohumumu sadece tek bir yerde istiyor." Bir

elini kalçalarımın arasına sokuyor ve bir parmağını içime sokarak beni kamburlaştırıp inletiyor.
"Bunun için daha sonra bolca vaktimiz olacak. Şimdilik seni sahiplenmek istiyorum."

"Sahip çık." Her yerine dokunuyorum, göğsünü karalanmış dövmeleler gibi kaplayan yara izlerine. Onunla ilgili her şeyi sevdiğim gibi onları görmeyi de seviyorum. "Ben seninim, T'chai. Her zaman."

"Biliyorum." Beni tekrar öpüyor ve kaşlarını benimkilere yaslıyor. "Bunu her zaman biliyordum."

Öyle, değil mi? Onun hakkında en çok sevdiğim şeylerden biri de bu, çok kararlı. O kadar emin ki, şüphelerim varken bile. Kalçalarını ellerine doğru itiyorum, bana dokunmaktan daha fazlasını yapması için onu cesaretlendiriyorum, ona her şeye hazır olduğumu gösteriyorum. Islak ve hazırım ve parmaklarını bedenimden kaydırdığında, khiu'm beklentiyle daha da yüksek sesle çıkıyor.

"Hazırım," diye cesaretlendiriyorum onu, kalçalarını kaldırarak. "Seni içimde istiyorum, T'chai. Lütfen." "Islak mısın?"

"Öyle olduğumu biliyorsun."

Sırıttırıyor, ifadesi o kadar muhteşem ki kalbim sızlıyor. "Göreceğiz."

Artık benimle dalga geçtiğini biliyorum, çünkü parmağını tekrar içime soktuğunda vücudumun ne kadar ıslak olduğunu duyabiliyorum. Omuzlarına yapışarak inliyorum ve ona doğru eğiliyorum. "Şimdi," diye nefes alıyorum. "Şimdi. Şimdi."

"Sabır. Tadını çıkarıyoruz." Vücudunu benimkinin üzerinde kaydırıyor, sikini amımın sıcaklığına dayıyor.

"Tadını çıkarmaktan yoruldu," diye itiraz ediyorum, tırnaklarını derisine geçirerek. "Khui'mi dinle. Sana çok ihtiyacı var."

Eğiliyor ve yüzünü tekrar göğüslerimin arasına sürüyor, saçları tenimi okşarken benden bir inilti daha çıkarıyor. Göğsüme doğru sokuluyor. "Evet, şarkını duyuyorum," diye fısıldıyor. "Benim için şarkı söylemeni seviyorum."

Benim de var. Hem de çok.

T'chai sikini eline alıyor ve yönlendiriyor, başını kıvrımlarını ayırmak için kullanıyor, böylece kayganlığımın içinden kaydırabiliyor. Geçen haftaki deneyimlerinden bunun beni kesinlikle delirttiğini biliyor ve bu sefer başını klitorisime sürttüğünden emin oluyor. Bana karşı pompalıyor, horozunu kanalımda sürüklüyor ve yaptığı gibi beni izliyor. İnlemelerim yükseldiğinde, başını göbeğime bastırarak ve sonra bir kez daha uzaklaşarak beni daha da kızdırıyor. Bu zalimce ve adaletsizce ve bana tamamen müstehcen şeyler yapıyor. Nefes nefese kalıyorum ve daha fazlası için yalvarıyorum, ta ki artık dayanamayana kadar. Eğer beni istediğim gibi almazsa, durumu ona tersine çevireceğim.

Doğrulup bir elimi omzuna bastırıyorum. T'chai şaşırılmış görünüyor ama ben onu sırt üstü yatırıp üzerine oturduğumda ağzı bir sırtışa dönüşüyor. Bu kez, sikini alıp amımın kıvrımlarına bastırırken kontrol bendeydi. Tepkisini izleyerek uzunluğunu aşağı yukarı ovuyorum. Bana bakarken gözleri o kadar sıcaktı ki nefesimi kesiyordu. Hiç kimse bana bu kadar şiddetle bakmış mıydı? Bu kadar gurur, şehvet ve şefkat bir arada?

Bu bakış beni sonunda ona doğru eğilmeye, onu bedenime almaya itiyor. Kendimi onun uzunluğuna yavaşça bırakıyorum çünkü o büyük ve sert ve horozundaki her çıkıntı tüm sinir uçlarıma sürünüyor gibi görünüyor. Tamamen üzerine oturduğumda nefes nefese kalıyorum, inanılmaz derecede dolu hissediyorum ve aynı zamanda tahrik oluyorum. Mahmuzu klitorisime yaslanmış, kıvrımlarımın derinliklerine gömülmüş durumda ve en ufak bir sallanma hareketinin bile enfes hissettireceğini biliyorum. "Sana binmemi ister misin?" Ona soruyorum, çünkü bu bizim özel anımız. Yaptığım şeyden hoşlanmasını istiyorum ve benim üstte olmam konusunda ne hissettiğini bilmiyorum. "Sorun olur mu?"

İnliyor ve oturuyor, bacakları kayıyor ve nefesim kesiliyor, çünkü bu içimdeki her şeyin

ayarlanmasına ve hareket etmesine neden oluyor ve içimden bir his seli geçiyor. Bir elini sırtıma koyuyor, beni öpmek için öne eğilirken beni yerimde sabitliyor. Bu şekilde yüz yüze geliyoruz ve o içimde derinlere otururken bile burunlarımıza dokunmak ve birbirimizin havasını solumak şimdiye kadarki en samimi şey.

"Merhaba," diye fısıldıyorum, yanağına dokunup gülümsüyorum.

"Yaptığın her şeyi seviyorum," diyor bana bir öpücükle. "Arkadaşım sikimin üzerinde. Burada nasıl bir hata bulabilirim ki?" Kalçalarını sarsıyor ve bu vücudumda bir tepki sekmesine yol açıyor, sıcak zevk içimde dönüyor. Nefesim kesiliyor ve ona yapışıyorum, sanki bir şekilde bu yoğunluğun bir kısmını onunla paylaşabilirmişim gibi alt dudağını ısııyorum. "Sen benimsin," diyor alçak bir sesle. "Tamamen benimsin."

Ve tekrar itiyor.

Büyük bir itiş değil - içinde bulunduğumuz aç buna izin vermiyor - ama yine de muhteşem hissettiriyor ve hareketleriyle klitorisimi tüm doğru şekillerde ovuyor. Bir sonraki itişte onunla birlikte hareket ediyorum, kalçalarımı kaldırıyorum, böylece onu aşağı doğru itip sürtünmeyi artırabiliyorum. Adını inliyorum ve khiu'm gittikçe daha yüksek sesle şarkı söylüyor. T'chai bir elini kalçalarımın koyuyor, hareketleri hızlandıkça ve sertleştikçe beni sabitliyor ve kollarımı boynuna dolayıp beni sikerken tutunuyorum.

Görünüşe göre bedenim tadını çıkarmayı bıraktı. Çabucak boşalıyorum - ve sonra T'chai içime girmeye devam ederken ikinci kez boşalıyorum, adım ve ne kadar güzel olduğumu mırıldanıyor, amım her salınımında onun etrafında sıkıca kenetleniyor. Bizi kürklerin üzerine yatırıp beni sırtüstü yatırarak derinlere doğru ittiğinde nefes nefese kalmıştım, vücudum hassaslaşmış ve aşırı uyarılmıştı. Öne doğru sertçe sallandığında ve mahmuzlu klitorisime doğru bastırdığında başka bir orgazmın başlangıcıyla titriyorum. Bir kez daha boşaldım ve onun da boşaldığını belli belirsiz fark ettim, omuzlarımdaki tutuşu şiddetliydi, yüzü saçlarıma gömülmüştü.

Ona sıkıca sarılıyorum, kulübedeki tek ses birbirine karışmış ağır nefeslerimiz ve her zaman var olan yankı şarkısı. Sonunda T'chai başını kaldırıp bana bakıyor. Bana tembel, yavaş bir gülümseme veriyor ve çeneme bir öpücük konduruyor. "Hâlâ şarkı söylüyoruz."

"Yani öyle. Sanırım bunu yakında tekrar yapmamız gerekecek." Birleşen bedenlerimizin yapışkanlığını hissederek biraz kıpırdandım. "Aceleye gerek yok. Şu anda dünya kadar vaktimiz var."

Bana gülümsüyor, parmaklarını benimkilerle birleştiriyor ve khiu'm hala acil bir şarkı söylüyor olsa da... memnunum. Hem de çok memnunum.

EPILOG

Birkaç gün sonra

I sanırım ejderhaya binmek için uygun değilim. A'tar ve V'ronca bizi ne kadar rahat ettirmeye çalışırsa çalışsın, Icehome sahilinde ayaklarım yere değdiğinde ve bu yolculuğu bir daha yapmak zorunda olmadığımı fark ettiğimde mutlu oluyorum. Asla. Mari'nin sepetten çıkmasına yardım ediyorum ve

Zavallı dostum üzerindeki kat kat kürklere rağmen titriyor. Yine de bana verdiği gülümseme harika ve ellerimizi birbirine değdirirken khui'sinin boğuk şarkısının benimkine karıştığını duyabiliyorum.

Şarkımız değişti, aceleci havası kayboldu ve yerini daha tatlı, tatmin edici bir şeye bıraktı. Eşime bakıyorum ve onun yavrularımızı taşıyor olması beni hayretle dolduruyor. Uzun Boynuz, Büyük Tüten Dağ'ın hepimizi yok etme çabalarına rağmen hayatta kalacak ve yavrularım güven içinde büyüyecek. R'jaal, S'bren, M'tok ve benim genç yaşta yaşamak zorunda kaldığımız şeyleri asla yaşamayacaklar. Kızımız ya da oğlumuz için her şey farklı olacak.

Kitimiz Mari'nin kararlılığına ve gülümsemesine sahip olduğu sürece hangisi olduğu umurunda değil. Arkadaşım sinsi bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Neden beni öyle izliyorsun?"

"Bir erkek eşini hareket ederken izleyemez mi?"

Bana alaycı bir şekilde bakıyor. "Sanırım yapabilirsin, ama bence senin bir art niyetin var." "Art niyet mi?" Bu kelimelerin ne anlama geldiğinden tam olarak emin olmadan yankılıyorum.

"Evet. Sanki beni kürklerimize geri götürmeyi düşündüğünü bildiğim halde bana tatlı tatlı bakıyorsun." Öne doğru ilerliyor ve pelerininin bağlarını şakacı bir şekilde ayarlıyor, ifadesi bir şekilde alaycı ve baştan çıkarıcı.

"Sanırım bunu yaparsak D'see'yi korkutabiliriz," diyerek parmaklarımı yanağında gezdiriyorum. Artık Mari geri çekilmeden ona tekrar dokunabildiğime göre, bunu yapmak için her fırsatı değerlendiriyorum. Ona dokunmaya bayılıyorum. Günlerimin geri kalanını parmaklarımı onun yumuşak teninde gezdirerek geçirebilirim. Kürklerin içinde uzanıp etrafımızdaki dünyanın yok olmasına izin verebilirim.

Mari'nin gözleri büyür ve kıkırdar. "Kulübemizde kaldığını unutmuşum. Umarım burayı dağıtmamıştır. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyoruz. Tam bir pasaklı olabilir. O-"

"İşte diğerleri geliyor," diye sesleniyor V'ronca. Ejderhanın başının yanında duruyor, biz kabilenin gelmesini beklerken eli ejderhanın ağzında. Avcıların gelip diğer köyden getirdiğimiz tüm eşyaları yerleştirmemize yardım etmelerini bekliyoruz. T'ia'nın buraya gelirken üzerine bindiği sepet şimdi her türden yiyecek maddesi ve kürkle dolu. Hediye yağmuruna tutulduk ve bu yabancıların nezaketi karşısında boynum bükük kaldı. Sa-khui'ler mümkün olduğunu düşündüğümün ötesinde cömertler ve bu düşünceyi büyüdüğüm adayla karşılaştırmaktan kendimi alamıyorum. Uzun Boynuz diğer klanlarla paylaşmazdı, onlar da bizimle. Hepimiz rakiptik, doğuştan itibaren diğerlerinin bir şekilde daha az olduğu öğretilmişti.

Ve şimdi birlikte yaşamak zorundayız, bu da ilginç zamanlar geçirmemize neden oluyor. Belki de onlardan bir şeyler öğrenmeli ve Gölge Kedi ile Güçlü Kol'a karşı daha açık ve dostça davranmayı öğrenmeliyim.

"Boşaltmaya yardım edelim mi?" Mari bana bakarak "Yardım edelim mi?" diye soruyor.

"Yapacağım," diyorum ona ve onu V'ronca'nın yanına çekiyorum. "Sen A'tar'ın eşiyle kal. Sen de hamilesin ve dikkatli olmalısın."

Mari bana gözlerini deviriyor ama gülümsüyor. "Önümüzdeki dokuz ay boyunca böyle mi olacak?"

Gözlerimi kısarak bakıyorum. "Neden? Dokuz ayda ne olur?" "Bir... bebek?"

"Bu kadar erken mi?" Adadaki hamile dişileri hayal meyal hatırlıyorum. Yavrularının doğması çok daha uzun sürüyor gibiydi ve bir yavrunun uzun zamandır beklediği hoş geldin karşılaşmasının ardından boynuzları olmadığı için dışlanmış klana gönderilmesi gerektiğini öğrenmesinin yarattığı ezici hayal kırıklığını hatırlıyorum.

"Tamam, daha uzun. Her neyse." Mari endişeli görünmüyor. Düz karnına dokunuyor ve gülümsemesi biraz daha genişliyor. Benimki de öyle.

"Ho," diye sesleniyor sahilde bir ses ve döndüğümde bir düzine insanın bize doğru yaklaştığını görüyorum. M'tok ve S'bren ile arkadaşlarını ve R'jaal'ı görüyorum. A'tam ve D'see'yi -yeni dişi- ve S'sah'ı görüyorum. Bek burada, ve kırmızı derili V'rdis, ve sonra etrafımız sarıldı. Herkes tarafından defalarca sırtımdan alkışlanıyorum ve sanki herkes döndüğümüzü görmekten memnunmuş gibi görünüyor. R'jaal diğer kampta -Hroatoan'da- işlerin nasıl gittiğini öğrenmek istiyor ve R'hosh da T'ia'nın yerleşip yerleşmediğini öğrenmek istiyor. Diğerleri A'tar'ın insan formuna geçebilmesi için eyerini ve teçhizatını çıkarmasına yardım ediyor ve... her yer insan kaynıyor. Herkes birbirinin arkasından konuşuyor ve eşime baktığımda etrafının diğer dişilerle çevrili olduğunu görüyorum. M'tok'un eşi C'lie gözlerinde sevinçle ona sarılıyor ve eşim tatlı tatlı gülümserken D'see heyecanla sohbet ediyor.

O kadar güzel ki Mari'm, bu beni duraksatıyor. Nasıl bu kadar şanslıyım?

Duygularıma yenik düşerek ona bakıyorum ve büyük bir el sırtıma vuruyor. "Benim için de öyleydi," diyor Bek ve ağzımın açık kaldığı çenemin alt tarafına dokunuyor. "Ell-ee'me rezonansa girdikten sonra uzun aylar boyunca bunalmış hissetmeden bakamadım. Onun benim olduğunu bilmek beni hâlâ bunaltıyor." Sert yüzü yumuşayarak bir gülümsemeye dönüşüyor. "Bunu bir hediye olarak kabul et ve mutlu ol."

"Yapacağım," diye söz veriyorum ve sahildeki çok sayıda çantayı işaret ediyorum. "İşte. Yardım edeyim."

KUMSAL KAMPI tüm öğleden sonra ve akşama kadar kaos içinde. Herkes Croatoan'dan getirilen eşyaları görmek istiyor ve pek çok soru soruluyor - son zamanlarda kimin kiti oldu, L'la ve R'kan'ın yeni yavrusu neye benziyordu, kimse rezonansa girdi mi, avcılık nasıl gidiyor... uzayıp gidiyor. Kendimi aç grupla paylaşabileceğim en küçük bilgi kırıntısını bulmak için beynimi zorlarken buluyorum. Anlıyorum. Bir bakıma bana adadaki klan toplantılarını hatırlatıyor. Dört klan da mevsimlerin her tam dönüşünde bir araya gelir ve kanıtlama oyunları oynardı. Oyunlara ek olarak ziyafetler verilir, diğer klanlarla ticaret yapılırdı... ve konuşulurdu. Çok ama çok konuştuğumuzu hatırlıyorum.

Şu anda da öyle, Mari biriyle ya da bir başkasıyla konuşmak için çekiliyor. Önce H'rlow şifacı M'lak ve ailesi hakkında sorular soruyor. Sonra Leezh, Shorshie ve kitleri hakkında bilgi almak ister. Buh-brukh onun yeni kıyafetleri hakkında bilgi almak istiyor. C'lie şifacıya yaptığı ziyaretle ilgili detayları öğrenmek istiyor. Eşim bana çaresiz bir bakış atıyor ve gülümseyerek arkadaşlarının kendisini kaptırmasına izin veriyor.

Ben de gülümsüyorum çünkü dostum uzun zamandır bu kadar sık gülümsememişti. Gök-pençe saldırısından önceydi sanırım. İlk tanıştığımızda sürekli gülümsüyordu ve khui'si susturulduğunda bu gülümseme azaldı. Bugün tamamen mutlu, tatlı kahkahaları çınlıyor ve ben bunu engellemek için hiçbir şey yapmayacağım. Onu eğlenirken gördüğüm için mutluyum.

Shail ateşin başında "Bu bir kutlama gerektirir," diye anons ediyor ve toplanan gruptan küçük

bir tezahürat yükseliyor. Z'hren'in yüzüne bir öpücük kondurup onu V'za'ya teslim ettikten sonra ellerini kavuşturarak gruba geri döner. "Güveç düşünüyorum ve eğer biri gidip biraz sah-sah almak isterse, bir parti verebiliriz."

Biri "Parti!" diye sesleniyor ve başka bir kadın alkışlıyor.

"Yardım edeceğim," diyor B'shit, Shail'in yanına giderek. "Neye ihtiyacın var?"

"Yeni başlayanlar için taze et," diyor Shail. "Hem de çok. Zamanımız var mı?" Gökyüzüne bakıp güneşi ölçüyor. "Yoksa yakında hava kararacak mı?"

"Karanlık sorun değil." A'tam ayağa kalkar. "D'see ve ben en yakın zulaya gidip senin için taze et alacağız. Nerede olduğunu biliyorum ve onun da öğrenmesi gerekiyor."

"Kulağa hoş geliyor," diyor D'see, A'tam'ın arkasına düşerek. Ateşten ayrılıyorlar ve ben de kollarını memelerinin altında kavuşturup ateşe kaşlarını çatan B'shit'e bakıyorum. Yumrukları sınıksız sıkı ve acaba burada bir rezonansı kaçırmış olabilir miyiz diye düşünüyorum. D'see'nin gözleri khui parlaklığıyla mavi, yani belki de Gölge Kedi'lerden biri tarafından çoktan sahiplenilmiştir?

Yakınlarda biri kıkırdıyor ve V'za'nın yaklaştığını görüyorum. Kucağında oğlu var ve Z'hren'in artık diğer kabilelerden gönderilen küçük bir kürk şapka taktığını fark ediyorum ve büyüleyici görünüyor... bir Güçlü Kol kiti için bile. Ya da belki de son zamanlarda aklımda sadece kitler var. V'za yanıma geliyor ve kamp ateşinin etrafındakiler işe koyulup yemekleri düzenlerken bana doğru eğiliyor. "B'shit mutlu görünmüyor, değil mi? Sen yokken ilginç bir avuç gün geçirdik." V'za genç neslin maskaralıklarıyla eğleniyormuş gibi başını sallamakla yetiniyor. Z'hren yumruğunu çiğniyor ve bana bakıyor. V'za gülümsüyor. "Sanırım bu kamp bir süre oldukça... olaylı geçecek. Sen ve eşin geri mi döndünüz? Dönüp dönmeyeceğinizden emin değildim."

Ona şöyle bir baktım. Croatoan'da kalıcı olarak kalmayı düşündüğümüzü sadece diğer Uzun Boynuz'a söylemiştim. "Bunu sana söyleten ne?"

Omuz silkiyor, eşini izliyor. "Dişiniz bir süredir mutlu değildi. Bu çok açıktı. Shail onun sadece buradaki bakışlardan uzaklaşmak için mi gittiğini merak etti." Shail akıllıdır. "Bu bir fikirdi... ama burası evimiz."

"Ev, eşinin olduğu yerdir," diye düzeltiyor V'za. Kucağındaki çocuk yumruklarını sallıyor ve sonra bana uzanıyor. V'za bana doğru bakıyor. "Onu tutmak ister misin?"

Öyle mi? Bir an düşündüm ve sonra kollarımı çocuğa doğru uzattım. Z'hren neredeyse kollarıma atlıyor ve küçük bedenine göre ne kadar ağır olduğuna şaşırarak sendeliyorum. Bu çocuk çok sağlam ve zayıf görünümlü Shail'in onu bütün gün hiç şikâyet etmeden taşıyabilmesine hayret ediyorum. "O büyük."

"Öyle. Üç kişiye yetecek kadar yiyor," diyor V'za gururla. "Her zaman annesinin memesinde." Beni dürtüyor ve göz kırpmıyor. "Tıpkı babası gibi."

Saçma bir şaka ama yine de gülüyorum. Z'hren bana göz kırpmıyor ve sonra rengi titreyerek tam benim olduğum mavi tonuna yerleşiyor. Ağzını kocaman açıp kıkırdıyor, diş etlerinin altındaki iki minik dişini gösteriyor ve bu beni bir kez daha güldürüyor. Daha önce hiç böyle bir kedinin etrafında olduğumu hatırlamıyorum ve hiç kucağıma almamıştım. Çok sevimli. Onu kollarımda sallıyorum, dört yumruğu da yeleme kavrayıp ağzına götürdüğünde irkiliyorum. "Çok güçlü."

"Çok." V'za gülümsüyor. "Ben eşimin bir şeye ihtiyacı olup olmadığına bakarken onu tutar mısın?"

Ben cevap veremedim yaşı avcı uzaklaşıyor ve ben Z'hren'le baş başa kalıyorum. Onun yuvarlak, tombul yüzüne bakıyorum ve oğlumun da böyle olup olmayacağını merak ediyorum. Z'hren boğazından bir "guh" sesi çıkarıyor ve yelemden bir avuç ağzına alıyor, salyaları her yere akıyor. Yüzümü buruşturup yeleme bu yapışkan küçük ellerden kurtarmaya çalışıyorum. "Bunu yemeli misin bilmiyorum, ufaklık."

"Guh!" Z'hren beni görmezden gelerek tekrar söylüyor.

"Karnını süt yerine benim yelemle doldurursan annen mutlu olmaz," diye belirtiyorum. "Ve bir

avcı güçlü ve zinde olmalı ki en vahşı canavarları bile geride bırakabilsin, değil mi?" Yavru söylediklerimi dinliyor gibi görünüyor, bu yüzden onu V'za'nın yaptığı gibi beceriksizce zıplatırken bile konuşmaya devam ediyorum. "Büyük ve güçlü bir şekilde büyümen gerekecek, böylece Eski gibi vahşi bir canavarı alt edebilirsin.

Büyükbaba... ya da bir kaari kadar kurnaz. Bunların ne olduğunu biliyorsun, değil mi?" Devam ediyorum. "Ve bir eş sağlayabilmeniz gerekecek. Her avcının arzuladığı şey budur, yanında güzel bir eş." Sanki bir sır veriyormuş gibi yaklaşıyorum. "Benimki gibi."

"Kiminle konuşuyorsun?" Arkadaşım sırtıma dokunuyor, yanıma doğru ilerliyor. Yüzünde bir eğlence ifadesi var. "Bebek bakıcılığına mı sıkıştın?"

Bana doğru geldiği için memnun bir şekilde ona sırtıtıyorum. Bütün gece onu arkadaşlarına kaptıracağımı sanmıştım. "V'za'nın Shail'e yardım etmesi gerekiyordu ve ben de yakınlardaydım." Omuz silktim, çocuğu kalçamda ayarladım. "O iyi bir kit. Çok bilge. Tavsiyelerimi dinler."

"Guh," diyor Z'hren tekrar ve yelemden bir lokma çiğniyor.

Mari eğilip Z'hren'in açgözlü yumruklarından yele tutamlarını nazikçe çekerek, "Belli ki," diye takılıyor. "Kucağında bir bebekle çok iyi görünüyorsun," diyor dostum daha yumuşak bir sesle. "Sevindim... İşlerin bu şekilde sonuçlanmasına sevindim." İçini çekiyor ve sesinde rahatlama duyuyorum. "Endişelendim..."

"Hiçbir şey için endişelenmiyorsun," diye hatırlatıyorum ona nazikçe. "Kollarımda bir yavru varken sana karşı ne hissediyorsam, yokken de aynı şeyleri hissederim. Bu seni ve beni değiştirmez. Seni yanımda bulmak için uyandığım her gün güzel bir gün oldu. Hiçbir şikayetim yok."

Gülümsemesi buz üzerindeki güneş ışığı kadar parlak. "Hayır, hiç şikayet etmedin, değil mi?"

"Etmedim. Mutlu bir erkek asla şikâyet etmez, öyle değil mi Z'hren?" Yavrunun sırtını sıvazlıyorum ve eşime bakıyorum, çocuktan keyif alırken bencil davranıp davranmadığımı merak ediyorum. "Onu kucağına almak ister misin?"

"Sen devam et." Koluma yaslanarak sırtımı okşuyor. "Seni izlemeyi seviyorum."

Eğilip başının tepesine bir öpücük konduruyorum ve Z'hren ben eğilirken zevkle ciyaklıyor. Onun kahkahası beni de kıkırdatıyor ve sırf o bulaşıcı kıkırdamayı duymak için sonraki birkaç dakikayı onu tekrar "daldırarak" geçiriyorum. Arkadaşım da gülüyor ve acaba şu anda benim kadar sevinçle dolan başka biri var mıdır diye merak ediyorum.

"U'dron'un davulu var!" diye sesleniyor biri. F'lor'un U'dron'u öne doğru sürüklediğini görüyorum ve ona ateşin önüne oturmasını işaret ediyor. "Bize bir şarkı çal! Biri Raven'ı çağırsın. Bize o çılgın melodilerinden birini söylemesi gerek."

Gruptan bir kahkaha dalgası yükseliyor. Mari etrafına bakınıyor ve bana doğru eğilerek fısıldıyor. "Ben Raven'ı görmedim, ya sen?"

R'ven'i düşünüyorum. Sanırım uzun, soluk yeleli ve dingin ifadeli dişi olan o. Anlamsız şarkılar söyleyen ama herkesin hoşuna giden biri. Um-brel-uhs ve "lay-dee mar-muh-lade" her neyse onunla ilgili şarkılar. Onu görmedim, ama yine de eşim dışında bir dişiyi fark etmem için çok şey gerekiyor. Omuz silkiyorum.

"Ben onu bulmaya gidiyorum," diye sesleniyor başka bir dişi ve S'teph gruptan ayrılarak mağaralara doğru koşmaya başlıyor. Çok hızlı bir şekilde geri dönüyor, yüzünde tuhaf bir ifade var. "Orada değil."

"D'see ve A'tam ile mi gitti?" diye soruyor bir başkası ve ardından insanlar kayıp dişiyi ararken kamp dağılıyor.

Mari, Z'hren'i kollarımdan alarak, "Belki de gidip bakmalarına yardım etsen iyi olur," diyor. "Belki de adamlardan biriyle yürüyüşe çıkmıştır?"

R'jaal ona katılmamı işaret ediyor, ben de eşimi öpüp yanından ayrılıyorum ve aramaya yardım etmeye gidiyorum. R'jaal sinirlenmiş görünüyor. "R'ven muhtemelen Gölge Kedi'lerden biriyle yalnız vakit geçiriyordur," diye homurdanıyor. "Tüm dişiler onları ve çene kürklerini seviyor gibi görünüyor."

"Onlardan hoşlanıyorlar çünkü A'tam ve ben onlarla flört ediyoruz," diyorum arkadaşına, elimi sırtına vurarak. "Konuşmaya çalıştıkları anda kaçmak yerine."

"Ben yarışarak uzaklaşmam," diye yakınıyor R'jaal. "En azından her seferinde değil. Haydi. Bunu bulacağız

Sonra da ziyafetin tadını çıkaracağız."

Hava karardığında, R'ven hâlâ hiçbir yerde bulunamamıştır. A'tam ve D'see donmuş bir dvisti leşiyle dönerler ve R'ven'i görmemişlerdir. Mağaralarda değil. Kulübelerin hiçbirinde değil. Sahilde yürümüyor ya da gelgit havuzlarındaki tuzak sepetlerini kontrol etmiyor.

Kimsenin nerede olduğuna dair bir fikri yok. Ortadan kayboldu.

"Hangi erkek o?" Gruba tekrar katıldığımızda R'jaal hırlıyor. Toplanan yüzlere bakıyorum, benim için en önemli olanı arıyorum. Mari, Shail'in yanına oturmuş, kucığında uyuyan bir Z'hren var. Yorgun görünüyor dostum ama benim yapmayacağım gibi o da şikâyet etmeyecek ya da grubu terk etmeyecek. R'jaal toplanan insanları tarayarak ilerliyor. "Hangi erkek başka bir dişiyi çalmanın iyi bir fikir olduğuna karar verdi?"

U'dron ayağa kalkar ve eklemlerini kırar. "Bana kim olduğunu söyle ve onu yok edeyim."

"Kendi klanından biri mi?" R'jaal alay ediyor, sesi o kadar keskin ki sakinleştirmek için elimi omzuna koyuyorum.

Onu. Bu arkadaşım gibi değil, ama çiftleşmemiş dişiler söz konusu olduğunda hassas.

U'dron sadece başını sallar. "Etrafına bir bak. Gölge Kedi burada. Bu başka biri." Kasvetli bir şekilde kaşlarını çatıyor. "Başka biri dişime elini sürdü."

"Senin mi?" Leezh grubun ortasına doğru ilerliyor. "Hepimizin bilmesi gereken bir şey mi oldu?"

U'dron kollarını göğsünün üzerinde kavuşturuyor. "Henüz değil."

Leezh döner ve arkadaşına bir bakış atar. "Tamam. Peki, kim kayıp o zaman? Kim bu ahmak? Sessah?"

"Buradayım," diye sesleniyor genç avcı, ses tonu kırılgan. "İsteksiz bir dişiyi neden çalayım ki?"

Etrafıma bakıyorum ve U'dron'un haklı olduğunu görüyorum - Gölge Kedi'nin tamamı ateşin yanında. U'dron, O'jek'in yanında duruyor. D'see eğilirken I'rec ve A'tam birbirlerine fısıldıyorlar. Kafaları sayıyorum, kafam karışık. Çiftleşmiş bir erkek onu çaldı mı? Ama Güçlü Kol'un tamamı - J'shel, N'dek, K'thar- eşleriyle birlikte yakındalar. A'tar, Th'rand ve V'dis oturuyor. Gren arkadaşıyla birlikte duruyor. M'tok C'lie ile ve S'bren P'nee ile birlikte. R'jaal önümde duruyor.

Kim kaldı? Bek, T'shen ve V'za hepsi burada. M'dok da. Etrafıma bakıyorum ve hepimizin birbirimize bakıp kimin kayıp olduğunu anlamaya çalıştığımızı fark ediyorum.

"Uzaklaştı mı?" H'rlow sessizce sorar. "Tek başına ava çıkacak tipte biri miydi?" "Kuzgun mu?"

Sam inanamaz görünüyor. "İmkânı yok. Avlanmaktan nefret eder. Chi'sini bozduğunu ya da bir şey."

"Tamam, madem hepimiz buradayız, o zaman onu kim kaçırdı?" Leezh

talep ediyor. Kampta sessizlik hakim.

MARI

Daisy'yi yerinden ediyormuşum gibi hissediyorum. Bu aptalca bir düşünce çünkü orası benim kulübem ama aynı zamanda onu evinden kovuyormuşum gibi hissediyorum. Ama aynı zamanda inanılmaz uzun bir gün oldu ve yatağında uyumak istiyorum... ve eşimle yalnız kalmak istiyorum.

Daisy eşyalarını toplarken "Sorun yok," diye beni rahatlatıyor. Ödünç aldığı kıyafetlerini katlayarak küçük bir yığın haline getiriyor ve bize güneşli bir gülümseme veriyor. "Ben diğer kızlarla birlikte mağarada kalacağım."

Kapıya bakıp T'chai'yi arıyorum. O hâlâ diğerleriyle birlikte dışarıda Kuzgun'u arıyor. Ben de dışarıda olmalıydım ama çok yorgunum ve esnemeye başladığımda koruyucu dostum beni nazikçe kulübemize doğru itti. "Nasıl gidiyor bu arada?" Bir başka uykulu esnemeyle savaşıyor. "Diğer kızlar?"

Omuz silkiyor, bir kürkü yuvarlıyor. "Gidiyor. Sanırım her şey zaman alıyor." Bu da kimsenin onu pek sevmediği anlamına geliyor. Zavallı Daisy.

"Hiç arkadaş edindin mi?" Daisy bana bakıyor ve sırtıyor. "A'tam iyiydi."

Aman Tanrım. "Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum..."

"Biliyorum," diyor Daisy. "Bridget bundan hoşlanmayacak. Şu anda benden nefret ediyor ama sorun değil. Ben bu tür durumlarda uzmanım." Uzun, çilek sarısı örgüsünü omzunun üzerinden atıyor ve bana kendinden emin bir bakış atıyor. "Onu kıskandırıyoruz, böylece sonunda onu kazanabilecek."

Kulağa patlamaya hazır bir bomba gibi geliyor ama ben ne bilirim ki? "Sadece... kavga etmek yok. Yoksa Tia'yla biraz vakit geçirmen için seni Croatoan'a uçurmak zorunda kalabiliriz."

Tatlı ve hafif bir sesle kıkırdıyor ve çantasını omzuna atıyor. "Her şey kontrol altında, söz veriyorum. Bu arada kulübenedi kullanmama izin verdiğiniz için teşekkür ederim. Bana karşı çok nazıksınız." Gülümsemesi tatlı ve biraz da hüzünlü. "İnzivaya çekilebileceğim bir yer olması ve yerleşirken kendime biraz zaman ayırmak güzeldi."

"Elbette. Eğer kalmak istiyorsan..." Başlıyorum ama sonra bırakıyorum.

"Hayır, eşinle yalnız kalman gerekiyor ve zaten diğer mağaraya taşınmamın zamanı gelmişti. Sadece benim varlığıma alışmaları gerekecek." Sırtıyor, yaşam koşullarımızın zorluğuna rağmen geldiği günkü kadar güzel ve taze görünüyor. "Hiçbir yere gitmiyorum."

"Hayır, sanırım değil." Gülümsemesine karşılık veriyorum ve kulübeden çıkarken el sallıyorum.

T'chai'den hâlâ bir iz yok, bu yüzden kürklerimizi açıp yatağı yapıyorum - sadece bir tane - ve ateşi körüklüyorum. Onu bekleyeceğim, diye düşünüyorum, esneyerek. Bugün pek konuşma fırsatımız olmadı ve onu özlüyorum. Ne zaman arkamı dönsen yanımda biri oluyor. Umursadığımdan değil - bu kadar sevildiğimi ve ihtiyaç duyulduğumu hissetmek güzel - ama ben de eşimi istiyorum. Kürklerin üzerine uzanıp ateşi seyrediyorum ve karnıma dokunuyorum. Orada bir yerde bebeğimiz var. T'chai'nin daha önce Z'hren'i kucağına alışını ve Z'hren güldüğünde yüzünde beliren sevinci düşünüyorum. Çok iyi bir baba olacak. Çok sabırlı ve sevgi dolu.

Bir el omzuma dokunuyor ve ardından T'chai'nin iri bedeni yanımdaki kürklerin içine giriyor. Gözlerimi ovuşturuyorum, ateşin söndüğünü fark ediyorum. Uyuyakalmış olmalıyım. "Her şey yolunda mı?"

"R'ven hâlâ kayıp," diyor alçak bir sesle. "Sabah dışarı çıkıp onu arayacağız." Kollarını bana doluyor ve beni iri bedenine yaslıyor. "Yorgunsun. Uyumaya devam et."

"Seni beklemek istedim," diye mırıldanıyorum, tekrar ona sokularak. "Bugün seni özledim." Saçlarıma bir öpücük konduruyor. "Ben her zaman buradayım, dostum."

Ve bu beni gülümsetiyor, çünkü gerçek bu. Ne olursa olsun, T'chai her zaman yanımda olacak. O sadık ve harika biri ve ben ona tapıyorum. "Seni seviyorum," diyorum uykulu bir sesle. "Ne zaman

Sabah uyandığımda seks yapacağız." Kıkırdıyor.

"Eğer istersen."

"Sadece şu anda değil," diyorum, esneyerek. "Çok uykum var."

"O zaman uyu," diyor bana en alçak, en yumuşak sesiyle, kolları etrafımda sıkılaşırken. "Hiçbir yere gitmiyorum."

Uykuya dalarken gülümsüyorum, çünkü haklı olduğunu biliyorum. O ve ben sonsuza dek birlikteyiz.

EPILOG II

I Bir inilti, zonklayan bir baş ağrısı ve ağızımda berbat bir tatla uyanıyorum. Öksürerek doğruldum, etrafıma bakarken dudaklarımı sildim. Ne olduğunu ve nerede olduğumu hatırlamaya çalışarak karanlığa bakıyorum. Hayal meyal bir yerde ayak izleri gördüğümü hatırlıyorum.

kumlara basıp onları takip ederken kendimi suyla dolmuş bir gelgit mağarasında buldum. Hatırladığım son şey, soğuk ve tuzlu suyun başımın üzerine kapanmasıydı.

Tamam, yani... Ben öldüm mü?

Ben öldüm. İyi. Her neyse.

Titriyorum, tuniğimin ıslak kumaşını çekiştiriyorum. Eğer öldüysem, o zaman neden bu kadar soğuk? Göğüslerim donuyor ve bu mağara en ufak bir şekilde bile sıcak değil. Üşüyen parmaklarıma üflüyorum, biri gelip beni alacak mı yoksa tek başıma mıyım diye merak ediyorum. Karanlığa doğru uzanıyorum ve şaşkınlıkla mercan gibi sert ve dikenli bir şeye dokunuyorum. Bir Noel ağacı büyüklüğünde olduğunu, dokunmaya devam ettikçe ve daha fazlasını buldukça fark ediyorum. Bunu mağarada gördüğümü hatırlamıyorum. Eğer bir şey varsa, mağaraya girdiğimde tamamen boştu.

Mercan bana mı bulaştı?

Arkamda bir yerde bir taş sıçırıyor.

"Alo?" Ayağa kalkıyorum ve her yerim ağrıyor. Her yerim. Daha fazla tuzlu su öksürüyorum ve bacağımdan irkiliyorum - çiğ kazınmış gibi hissediyorum. "Kim var orada? U'dron mu?"

Neden U'dron'u çağırdığımı bilmiyorum. Tamam, nedenini biliyorum ama kendime ondan o kadar da hoşlanmadığımı söylüyorum. Gerçekte kim olduğumu bilseydi benden hiç hoşlanmazdı. Kimse sevmezdi. Yine de sesimi buz gezegenine geldiğimden beri benimsediğim daha tatlı bir tona ayarlıyorum. "Çocuklar? Kim var orada? Kimse yok mu?"

İlerliyorum ve sonra nerede olduğumu görüyorum. Sayılır.

Burası tuhaf bir yer, sahil daha önce gördüğümünden tamamen farklı. Bir kumsaldayım ama kayalıklar uzun ve tehditkâr, tırmanacak bir yer yok. Sanki tamamen kayalarla kapatılmış gibiyim ve tamamen yabancı görünüyor. Sahildeki gelgit çizgisine yığılmış bir ton çöp var, sanki haftalardır kıyıya bir şeyler vuruyormuş da kimse toplamaya zahmet etmemiş gibi. Sahil boyunca mükemmel bir çizgi halinde uzanan büyük bir enkaz yığınının benziyor ve bu görüntüsü tüylerimi diken diken ediyor. Bu kadar çok dalgaların sürüklediği odun... Birileri bunları toplamalıydı, değil mi?

Yeni bir yere gitmediğim sürece.

Ama yeni bir yere nasıl geldim? Burası lanet olası Narnia değil. Bir kapıdan geçip başka bir dünyaya gidemem. Burası bir buz gezegeni.

Enkazın arkasından bir figür çıkıyor, zıplayarak aşağı iniyor ve bana doğru ilerliyor. Figür yaklaştıkça bunun bir çocuk olduğunu fark ediyorum ama kamptaki çocuklardan hiçbirine benzemiyor. Gözleri khui mavis ve hepimizin gözlerinin karanlıkta parladığı gibi ürkütücü bir şekilde parlıyor. Gölgeler yüzünden görmek zor ama dört kolu olmadığından da eminim. Yine de insana da benzemiyor. Yüz hatlarında onu uzaylı gibi gösteren garip bir düzlük var, tıpkı alnındaki minik boynuzlar ve kafasından bir alev gibi çıkan vahşi soluk saçlar gibi. Tam olarak insan değil ama gördüğüm uzaylılara da pek benzemiyor. Tuhaf çocuk başını eğip beni izliyor, sonra vahşi bir

hayvan gibi kamburunun üzerine çömeliyor. Soğuk havaya rağmen tamamen çıplak olduğunu ve üç ya da dört yaşından büyük olamayacağını fark ediyorum.

Vahşı mi o zaman? Bu nasıl oldu?

"Merhaba, tatlı şey. Sen kimsin?" Gülümsüyorum, sesim tatlı ve ona elimi uzatıyorum.

Kuyruğu ileri geri sallanıyor ve kumu bir fırça gibi karıştırırken, gördüğüm uzaylı kuyruklarından çok ama çok daha kısa olduğunu fark ediyorum. Güdük ve gür. Bana kıkırdıyor ve sonra elleri ve dizleri üzerinde koşarak dalgaların sürüklediği odun yığınlarına geri dönüyor.

Onu kovalamalı mıyım diye düşünerek doğruluyorum. Bunu yaparken, yukarı baktım. Karanlığın içinde bir çift göz daha parlıyor. Daha büyük. Daralmış. Tehditkâr.

Uh oh. İkinci yeni gelen yaklaşıırken ona bakıyorum ve ciddi, çok ciddi bir bokun içinde olduğumu fark ediyorum.

YAZARIN NOTU

Merhaba!

Icehome'a dönmeyeli uzun zaman olmuş gibi geliyor ve özlemişim. Bu kitap, bir süredir üzerinde durduğum bir sürü olay örgüsüyle patladı, bu yüzden birkaç parçayı ayırıp onlar hakkında konuşalım.

İLK VE EN ÖNEMLİSİ, Alejandra Amador Garcia olmasaydı bu kitap mümkün olmazdı. Callie'nin kitabını yayınladığımda, onun Kübalı-Amerikalı mirası hakkında pek çok şeyi yanlış anlamıştım. Yemekleri yanlış anladım. İfadeleri. Her türlü şeyi. Cahilliğimden yeterince araştırma yaptığımı sanmıştım. Hayır! Alejandra nazik bir şekilde benimle iletişime geçti ve nerelerde hata yaptığımı gösterdi. Düzeltmeler yaptım ve Alejandra'nın hem Kübalı hem de Meksikalı aile üyeleri olduğu için Mari'nin Meksika-Amerika mirası için bu kitapta bana tavsiyelerde bulunmasını istedim. Her adımda tam bir melek oldu ve benim cehaletim karşısında verdiği destek ve nezaketi için ona ne kadar teşekkür etsem azdır. İşleri doğru yapmak önemlidir, bu yüzden tekrar teşekkür ederim Alejandra. Sen harikasın.

Biraz da olay örgüsünden bahsedelim!

Geri döndüklerinden beri T'chai ve Mari arasında işlerin ters gittiğine dair dalga geçiyordum. Konu uzun zamandır kafamı kurcalayan bir kavrama geldi: şifacılar khuilerle 'konuşabiliyorlar', peki neden onları rezonansla yönlendirmiyorlar? Bu mantıklı olurdu, değil mi? Bu yüzden khiu'nin inatçı bir ortakyaşar olduğu fikriyle oynadım (geçmişte yaptığı bazı eşleşmeler göz önüne alındığında gerçekten uyuyor) ve onu kurcalamanın internet eleştirisiyle karşılaşan kırılğan bir kar tanesi gibi kapanmasına neden olduğu fikriyle oynadım. Ayrıca bir çiftin rezonansın tamamlanmamasıyla nasıl başa çıkacağı ile oynamak istedim ve içinde bulundukları toplum göz önüne alındığında, bunun her türlü yetersizlik duygusu yaratacağını düşünüyorum. Kelimenin tam anlamıyla etrafınız aşık olan, aşık olma sürecinde olan ve bebekler doğuran insanlarla çevrili. Seks sabittir. Üreme sabittir. Ve ikisini de yapamayacağınızı bilmek özel bir cehennem türüdür çünkü her gün yüzünüze vurulur.

Çocuksuz bir kadın olarak (çoğunlukla kendi tercihim, biraz da boktan biyolojim nedeniyle) jinekologum tarafından kaç kez ne zaman hamile kalmak istediğimin sorulduğunu size anlatamam. Ya da Şükran Günü'nde akrabalarımız ne zaman aile kuracağımızı soruyor. Birlikte takıldığınız iş arkadaşları aileniz hakkında sorular soruyor. Sorulara ve çocuk sahibi olmamayı seçerseniz sizde

'tam olarak doğru olmayan' bir şeyler varmış gibi bakışlara alıştım. Herkes bu konuda hassas davranmaya çalışsa bile, siz bunun farkına varıyorsunuz.

Kafa.

Çocuk sahibi olmamak tamamen geçerli bir seçim, ancak bu Mari'yi derinden etkiliyor çünkü T'chai ile daha önce sahip oldukları şeyi istiyor. Bir aile istiyor. Ve Rezonans Merkezi'nde herkes hamileliğin bir aşamasında, bu yüzden her şey onun zihnini etkiliyor.

Bundan da öte, kadın cinselliği boyutuyla oynamak istedim. Cazibenizi kaybettiğinizde ne yaparsınız? Ya eskiden eşinizden tahrik olurken şimdi size dokunması sizi rahatsız ediyorsa? Duygularınız aynıysa ama fizikselliğiniz aynı değilse ne yaparsınız? Yazdığım her şey büyük ölçüde khui'den etkilenmiş olsa da (gerçekten kolay bir çıkış), cinselliğinizi kaybetmek (ya da bir eksikliğe sahip olmak) çok geçerli ve gerçek bir şeydir. T'chai Mari'ye seçenekler öneriyor ancak bunları Mari'ye bırakıyor ve her ikisi de aralarındaki şeylerin bir daha asla 'eskisi gibi' olmayabileceği gerçeğiyle yüzleşmek zorunda kalıyor. Bu her şeyi kötü yapmaz. Sadece farklı kılar.

Aşk romanlarında çoğu zaman, bir anda ortaya çıkan kadın kahramanlarımız ve devasa penisleri olan kahramanlarımız olur. Yani, bu bir fantezi. Muhtemelen hiçbir zaman küçük penisli bir kahraman yazmayacağım çünkü bu bir fantezi, ama aynı zamanda insanların farklı cinsellik seviyeleriyle nasıl başa çıktıklarına dair farklı seviyelerle oynamayı seviyorum. Bazı insanlar için, erkek ne kadar donanımlı olursa olsun bu iyi bir seks değil (Bridget ve A'tam). Bazen de düpedüz gariptir (Haeden ve Josie'nin ilk kez bir araya geldiği zaman ya da Rukh ve Harlow gibi). Yazarken çeşitli şeyler göstermeye çalışıyorum çünkü hepsi karakter yönleri olarak ilgimi çekiyor.

Ve tabii ki kadın kahramanlarımız cinselliklerinin sorumluluğunu üstlenecek ve eşleriyle harika orgazmlar yaşayacaklar çünkü hala fantezi dünyasındayız. Ama bunun arada sırada gündeme getirilmesi gerektiğini düşünüyorum çünkü mükemmel insanlar harika ama karakter olarak bana o kadar da ilginç gelmiyorlar. Dağınık kısımlarla oynamayı ve onların kendilerini bulmalarını seviyorum.

Bahsetmişken! *Olduğunuz Gibi Gelin* adlı harika bir kitap var: Emily Nagoski, PhD tarafından yazılan *Seks Hayatınızı Dönüştürecek Şaşırtıcı Yeni Bilim. Kitap*, arzu eksikliğinden çok fazla arzuya ve aradaki her şeye kadar her türlü cinselliği ve kadınların cinsel tepkilerini tartışıyor. Harika bir okuma ve çok konuşkan. Birisi bana çok uzun süre 'bilim' yaptığında gözlerim kamaşır, ancak bu kitap "Partnerimi seviyorum ama sekse ilgi duymuyorum" düşüncesini ve bunun nedenini anlamak için gerçekten yararlı oldu. Cevap: BAĞLAM. Bir göz atın - kadınların nasıl tepki verdiğini merak ediyorsanız, bence çok ilginç bir kitap (ve iyi haber şu ki, çoğu kütüphanede muhtemelen vardır!).

TIA hakkında konuşalım. Sevgili, tatlı, küçük, on yedi yaşındaki flörtümüz. Adada yaşlıların yanı sıra daha genç bir insan kadın olmasını istedim, sadece yaş aralıklarını genişletmek için (Flor 32 yaşında en yaşlısı ve Tia 17 yaşında en genci, diğer herkes arada kalıyor). Tabii ki bu, herkesi eşleştirirken bir sorun teşkil ediyor çünkü on yedi yaş, sonsuza dek eş bulmak ve bebek yapmaya başlamak için çok ama çok genç bir yaş. On yedi yaşındakilerin çoğu iyi vakit geçirmek ister ve bu yüzden Tia küçük kalbiyle flört ediyor. Tabii bizimkiler flörtün ne olduğunu anlamıyor. Onlar her şeyi iki şekilde düşünürler: Benim ve benim değil. Bunun kabilede sorunlara yol açacağını düşündüm ve sonra da bunu çözmenin en iyi yolunu bulmaya çalıştım.

Cevap verin: Bunu çözmenin 'en iyi yolu' yoktur.

Bunu çözmenin en pratik yolunu düşünmeye çalıştım. Genç, alaycı bir kızla nasıl başa çıkacağını bilmeyen tüm sorunlu erkeklerden kurtulur musunuz? Yoksa kızı denklemden çıkarır mısınız? Bunu avcı-toplayıcı bir şekilde düşünmeye çalıştım. Yemek getiren tüm erkekler, çoğunlukla kampta takılıp konuşan Tia'dan daha değerli. Bu yüzden Tia'nın kaosa neden olmadan büyüyebileceği Croatoan'a getirilmesine karar verdim. Geri dönecek ama bir süre görevden uzak kalacak. En iyi cevap bu mu? Hayır. Ama şimdilik en iyi cevap bu mu? Muhtemelen!

Ayrıca... Yeni bir karakter getirdim! Bana büyük bir olaymış gibi geliyor ama siz muhtemelen bunu bekliyordunuz. Ya da belki beklemiyordunuz! Birkaç kitap önce sayılarımızın çift olduğu aklıma geldi (ki bu mantıklı elbette) ve bu da her şeyi biraz tahmin edilebilir hale getirdi. Tahmin edilebilirliği sevmediğime karar verdim ve bunu değiştirmek için ne yapabilirdim? Bekarlarımıza biraz huzursuzluk katmak için. Birini öldürüp sayıları mı karıştırıyım?

(Hayır. Cevabım her zaman hayır. Çok bağlanıyorum ve kimseyi öldüremiyorum. Şşş.)

Sonra birini tanıştırmayı düşündüm. Tohumlar son kitapta Niri 'düşünceli bir şekilde' bir bakım paketi bıraktığında atılmıştı. Daisy'nin ortaya çıkması için ortamı hazırlamıştım. Şimdi erkeklere karşı çok fazla kadın olduğu için (ki bu henüz oynamadığım bir özellik!) herkesin tüyleri diken diken olacak ve bu birilerinin dışarıda kalacağı anlamına mı geliyor? Birisi iki eş mi alacak? Ne?!?! NE!????

Her neyse, umarım onun ortaya çıkışını beğenmişsinizdir ve gelecek kitaplarda ortaya çıktıkça Bayan Günışığı ve Heyecan'ın tadını çıkarmaya devam edersiniz.

Gelecek kitaplardan bahsetmişken... Hala Icehome havasındayım, bu yüzden bir sonraki kitap... RAVEN. Muhtemelen oraya nasıl geldiğimi merak ediyorsunuzdur. Raven ekranda pek görünmedi, değil mi? Ama bu kitabı yazarken, Raven'in karakteri gerçekten gözüme çarptı ve konuşmaya başladı ve tabii ki doğrudan onun kitabına bağlanmak zorunda kaldım. Üzerinde çok çalışıyorum ve herhangi bir çılgınlık olmazsa Ağustos'ta çıkacak. Yani evet, biraz uçurum var, ama Mari ve T'chai HEA'larına yerleştiler ve sarıldılar ve sırada Raven var, bu yüzden bana çok kızmayın :)

Hala güvertede - başka bir ejderha kitabı. Korsanlar. Corsairs'e bir an önce başlamayı gerçekten çok istiyorum, bu yüzden size söz veriyorum bu bir alay değil. Anchor and Aspect #3 (Kassam). Nora'nın kitabı (IPB). Geliyorlar! Sadece daha hızlı yazmam gerekiyor (hayatımın hikayesi).

O zamana kadar, Facebook'ta okuyabileceğiniz ve takip edebileceğiniz veya web sitemden takip edebileceğiniz günlük bir seri yazmaya devam ediyorum. Her gün yeni bir kısa bölüm yayınlıyorum ve eğer yavaş yanmayı seviyorsanız... işte bu kitap tam size göre. Bu devam eden Covid-19 krizinde benim geri verme yolum. Yardım etmek için fazla bir şey yapamam ama sizi eğlendirebilirim, değil mi? Evet.

Bu yazı çok uzadı, o yüzden burada bitiriyorum ve kitaplarımı okumaya devam ettiğiniz ve beni cesaretlendirdiğiniz için çok teşekkür ediyorum. Gerçekten dünyanın en iyi hayranlarına sahibim ve hepinize tapıyorum. <3

Yakut

ICEHOME İNSANLARI

'Kazazedeler' (Icehome Kabilesi)

Lauren/Lo - Plaj kampında yetişkin kadın. Bir zamanlar gözlükleri vardı. Sorun çözücü olmayı seviyor. K'thar'a benziyor, yeni hamile. Marisol'un arkadaşı.

Marisol - Plaj kampında saklanmayı seven, korkmuş yetişkin kadın. Lo ile birlikte adada mahsur kalır. T'chai ile rezonansa girer. Hastalığı nedeniyle rezonansları şifacı tarafından 'kapatılır'.

Hannah - Ada kabileleri geldiğinde J'shel'e yankılanır. Yeni hamile. Yerleşik işgüzar. Şimdi Veronica'nın asistanı.

Angie - Plaj kampındaki yetişkin kadın. Uyandırıldığında gizemli bir bebeğe hamile. Glory'yi (klon bir dişi) doğurur. Vordis'te yankılanır. Şimdi tekrar hamile.

Glory - Angie'ye yerleştirilmiş bir qura'aki klon bebeği. Yeni doğmuş ve çok tatlı.

Willa - Güneyli tınısı olan yetişkin bir kadın. Lo'nun arkadaşı. Gren'in en ateşli savunucusu. Gren'e yakınlık duyuyor. Hamile.

Gren (HEN ile kafiyeli) - Çirkin, vahşi eski gladyatör erkek. Görür görmez saldırır. Willa'ya benziyor. Aayla'ya göre yumuşak ve tüylü.

Veronica - Gezegendeki en yeni şifacı. Geldiğinde Ashtar'la rezonansa girdi. Biraz sakar. Hasta başı davranışları üzerinde çalışması gerekiyor. Hannah'yi asistanı olarak görevlendirdi.

Ashtar (Ash-TARR) - Flörtöz altın rengi eski gladyatör ve eski köle. Bir ejderha olarak "savaş formuna" dönüşebilen ve telepatik iletişim kurma yeteneğine sahip Drakoni erkeği. Veronica ile hemen rezonansa girer. Damızlık.

Vordis (Vohr-DISS Floor-Miss ile kafiyeli) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Başka bir klon olan Thrand ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Gerçekten sadık olan. Acı sos. Angie'ye yankılanıyor.

Thrand ('Bland' ile kafiyeli - kimse ona bunu söylemiyor) - Kırmızı "ikizlerden" biri, a'ani adı verilen bir ırkın eski gladyatörleri. Vordis ile uzun süredir arkadaş/kardeş. Asabi, rekabetçi olan. Ketçap. Nadine'e benziyor.

Tia - Plaj kampında bir genç. Sessah'la ve muhtemelen diğer herkesle flört ediyor. Çiftleşmemiş tüm erkeklere kişisel haremiymiş gibi davranıyor. Şimdilik Croatoan'a transfer edildi.

Nadine - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Avcı ve mücadeleci. Thrand'a benziyor.

Callie - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Harry Potter hayranı. M'tok'a benziyor. Ayrıca

M'tok'tan çok uzun bir süre nefret etti. Bunu atlattı.

Bridget - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Veronica'nın arkadaşı. A'tam ile takılıyor. A'tam'dan ayrıldım. Karışık bir durum.

Steph - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Eski psikoloji öğrencisi.

Kuzgun - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Adına rağmen sarışın. Hippi ebeveynler. Şarkı söylemeyi seviyor. Şu anda kayıp.

Penny - Sahil kampındaki yetişkin dişilerden biri. Avlanmayı öğreniyor. İnsan güneş ışığı. Macerayı ve iyi vakit geçirmeyi sever. S'bren tarafından çalındı. S'bren'e yankılanıyor.

Devi - Plaj kampındaki geveze yetişkin kadın. Bilim adamı inek. Saç çevirici. Dinozorları sever. N'dek'le rezonansa girer ve yeni hamiledir.

Flordeliza - Sahil kampında yetişkin dişi. Bir zamanlar hemşireydi. Bir çeşit palyaço.

Samantha - Plaj kampındaki yetişkin kadınlardan biri. Buz gezegeninde olmayı gerçekten çok seviyor ve bunu kimse anlayamıyor.

Daisy - Yeni gelen! Mardok'un eski dostu Niri tarafından buz gezegenine bırakıldı. On yılı aşkın süredir eski köle. Çok güzel. Son derece heyecanlı ve çiftleşmeye ve bebek sahibi olmaya hazır, bu da çiftleşmemiş herkesin ondan nefret ettiği anlamına geliyor.

Eski Kabileden (Croatoan)

Raahosh (Ruh-HOSH) - Croatoan kabilesinin avcısı. Karmakarışık boynuzları var. Liz ile çiftleşti ve 3 kızı var, Raashel, Aayla ve şimdi de Ahsoka. Genelde etrafta olmak hoş değildir (eşi hariç).

Liz - Raahosh'un huysuz insan eşi. Raashel, Aayla ve yeni doğan Ahsoka'nın annesi. Yıldız Savaşları ineği. Tuzlu.

Raashel (Ruh-SHELL) - Liz ve Raahosh'un en büyük kızı. Biraz ispiyoncu.

Aayla (Ay-LAH) - Liz ve Raahosh'un ortanca çocuğu. Gren tarafından büyülenmiş.

Ahsoka (Uh-soh-kuh) - Liz ve Raahosh'un yeni doğan kızı.

Sessah (SESS-uh) - Croatoan'dan bekar, sırık gibi, genç sa-khui. Şu anda Icehome'daki tüm bekar kadınların gözlerini kamaştırıyor. Tia'nın sürekli olarak tüm bağlanmamış penislerle flört etmesine kızgın.

Rukh (ROOKH) - Croatoan kabilesinin avcısı ve eski yayıncı. Eşi Harlow'dur. Raahosh'un kardeşi, Rukhar'ın ve şimdi de Daya'nın babası.

Harlow - Rukh'un eşi, Rukhar ve yeni doğan Daya'nın annesi. Mardok'a parçalanmış gemilerden çalınan/yağmalanan teknoloji konusunda yardımcı olur.

Rukhar (ROOKH-arr) - Harlow ve Rukh'un küçük oğlu.

Daya (DIE-uh) Harlow ve Rukh'un yeni doğan kızı.

Farli (FAR-lee) - Az sayıdaki sa-khui dişisinden biri. Mardok ile çiftleşti ve Chompy adında evcil bir dvisti var. Hamile.

Mardok (Mar-DOCK) - Buz gezegeninde kalmayı seçen eski asker. Teknoloji gurusu. Farli ile çiftleşti.

Taushen (Tow (inek ile kafiye)-SHEN) - Avcı ve Brooke'un eşı. Kısa süre önce

Icehome kampı.

Brooke - yakın zamanda Taushen ile çiftleşti. Dünya'daki kuaför, Icehome kampına yeni geldi. Beş dakikadan fazla hareketsiz oturan herkesi örer. Hamile.

Bek (BECK) - Avcı ve Elly'nin eşi. S'bren ve Penny ile birlikte Icehome kampına yeni geldi. Kendini tamamen kadınına adanmış. Onun dışında biraz çatlak bir canavar.

Elly - On yılı aşkın bir süre boyunca uzaylı esaretinde tutulan dişi insan. Çok kırılgan ve utangaçtır ve huzursuz olduğunda gerileme eğilimi gösterir. Gail'e tapıyor. Bek'e tapıyor. Yıldızları sever.

Ada Klanları

Güçlü Kol Klanı

K'thar (Kuh-THARR) - Avcı, Güçlü Kol'un fiili lideri, Lauren/Lo'ya benziyor. Kki/Fat One'in sahibi.

J'shel (Juh-SHELL) - Güçlü Kol'un genç avcısı, Hannah'ya benziyor. Çok neşeli. Uzun örgülü. Pis konuşur.

N'dek (Nuh-DECK) - Güçlü Kol Avcısı, yakın zamanda bir kaari saldırısında bir bacağını kaybetti. Artık depresyonda değil ve ateşin etrafında çok oturuyor. Devi ile rezonansa girdi ve protez bacağı var.

I'chai (Göz-utangaç) - merhum kadın, Z'hren'in annesi

Z'hren (ZRENN) - Güçlü Kol'un yetim çocuğu, şimdi Gail ve Vaza'nın çocuğu

Şişman Bir/Kki (KUH-kee) - klanın gece kuşu evcil hayvanı

Gail - Z'hren'in evlatlık ebeveyni, bir zamanlar Croatoan'lı olan yaşlı insan dişi. Kabilede ona izin veren herkese annelik yapmayı seviyor.

Vaza - Z'hren'in evlat edinilmiş ebeveyni, yaşlı sa-khui erkeği, bir zamanlar Croatoan'lı. Çoğu kötü olan tavsiyeler vermeyi sever.

Uzun Boynuz Klanı

R'jaal (Arr-JAHL) - Uzun Boynuz'un klan lideri. Biraz yalnız.

T'chai (Tuh-SHY) - Uzun Boynuz Avcısı, Marisol'e rezonansa girer. Adada skyclaw tarafından saldırıya uğrar ve neredeyse yaralarından ölür, bu yüzden şifacı rezonansını durdurur. Sonunda Mari ile yeniden rezonansa girer.

M'tok (Muh-TOCK) - Uzun Boynuz'un Avcısı, Callie'ye benziyor. Her şeyin düzenli ve tertipli olmasını sever.

Biraz sinsice.

S'bren (Suh-BRENN) - Avcı, M'tok'un kardeşi. M'tok'un beynine karşı kas gücü (Pinky?). Kadınların etrafında hödük. Penny'yi kendisi için çalışıyor ve ona yankılanıyor.

Gölge Kedi Klanı

I'rec (I WRECK) - Klan lideri. Bir çeşit bok karıştırıcı. Tia'nın flört hedeflerinden biri.

O'jek (Oh-JECK) - Avcı. Sessiz. Tia'nın flört hedeflerinden biri.

A'tam (Uh-TAMM) - Hunter, adanın en yakışıklısı olduğu söylenir. Ŗu anda Bridget yüzünden kafası karışık.

U'dron (Ooh-DRONN) - Avcı. Fisher. Sportif bir tip. İyi davul çalar. Ŗu anda Raven'a hayran.

DAHA FAZLA RUBY DIXON'A MI İHTİYACIN VAR?

Tabii ki biliyorsun! Yani, hadi ama. ;)

Tüm kitaplarım Kindle Unlimited, öyleyse neden geçmiş listemde bir gezintiye çıkmıyorsunuz? Havanızda ne olduğuna bağlı olarak işte size birkaç öneri. Okuyun!

Icehome'a en baştan başlamak ister misiniz?

[Lauren'in Barbar'ı](#)
[Veronica'nın Ejderha'sı](#)
[Willa'nın Canavar'ı](#)

...ya da EN BAŞTAN başlamak mı?
[Buz Gezegeni Barbarları](#)

Ya da belki biraz tatlılık ve kedi-uzaylı gladyatör bir kahramanla destansı bir yavaş yanma havasındasınızdır?

[Mırıldandığında](#)

İyi eğlenceler!

